



รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้:
กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายรอบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
สัญญาเลขที่ RDG ๖๑๔๐๐๓

โดย

ดร.นิรนาท แก้วประเสริฐ ระฆังทอง

ดร.สมจินตนา คุ่มภัย

ดร. จินตนิย์ รู่ชื่อ

นายวชรรักษ์ พรหมมา

นายชวพงษ์ นัยสุข

มีนาคม ๒๕๖๒

ชื่อโครงการ:การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้:
กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายรอบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

หัวหน้าโครงการ: ดร.นิรนาท แก้วประเสริฐ ระฆังทอง

หน่วยงานต้นสังกัด: สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

หน่วยงานร่วมโครงการ: องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

ระยะเวลาดำเนินการ: ๑ ปี

บทสรุปผู้บริหาร

การวิจัยเรื่อง “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้ : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายรอบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์” ครั้งนี้ เป็นการศึกษาระดับความพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายรอบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง และองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว โดยมีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อ ได้แก่ ๑) ศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย ๒) วิเคราะห์เชิงเหตุและถดถอย เพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย และ ๓) สร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย โดยผู้วิจัย ได้กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ ๑ ในการศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยใช้วิธีการรวบรวมและพัฒนา ข้อมูลรายละเอียดตัวแบบการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง โดยเก็บข้อมูลตามตัวแบบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็น Best Practice ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง จัดทำเกณฑ์การประเมินความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประเมินความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยวิธีประเมินผ่านเอกสาร โครงการ แผนยุทธศาสตร์ และการประเมินผลจากการสัมภาษณ์และจัดประชุมกลุ่มย่อย

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ ๒ ในการวิเคราะห์เชิงเหตุและถดถอย เพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สังเกตแบบมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมขององค์กร รวมทั้งการจัดเวทีประชุมกลุ่มย่อย เพื่อเปรียบเทียบผลกับการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจากตัวชี้วัดกลาง สังเคราะห์ข้อมูลวิธีการดำเนินงาน โดยวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของแต่ละตัวชี้วัดที่ควรปรับปรุงของแต่ละกระบวนการ รวมทั้งหาสาเหตุที่ตัวชี้วัดนั้นสามารถทำได้ และทำไม่ได้ อีกทั้งสังเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการขับเคลื่อนของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ ๓ ในการสร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์ที่ ๒ มาใช้ในการสร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อพัฒนาตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสรุปตัวแบบการขับเคลื่อนของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๕ แห่ง

การศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประชุมร่วมกับเครือข่ายนักวิจัยภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อจัดทำตัวชี้วัดระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์กรและศักยภาพ

ขององค์กร(ระดับองค์กร) เพื่อการขับเคลื่อนในระดับครัวเรือน (ปัจเจกบุคคลและครอบครัว) และระดับชุมชนท้องถิ่น (ระดับชุมชน) ไปสู่เป้าหมาย โดยจำแนกได้ ๔ ระดับ คือ

๑. องค์กรที่ไม่มีความยั่งยืน หรือระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบ “ไม่เข้าข่าย”(non-partial practices) หมายถึง องค์กรที่ไม่ได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ อันทำให้มีความล่อแหลม หรือมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และมีความเสี่ยงที่จะอยู่รอดท่ามกลางวิกฤติการณ์

๒. องค์กรแห่งความยั่งยืน หรือระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบ “เข้าข่าย” (partial practices) หมายถึง องค์กรที่ได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในแง่ “วิธีการ” (method) ทำให้มี “ภูมิคุ้มกัน” (immunization) ไม่มีความเสี่ยงหรือล่อแหลมต่อการทุจริต บริหารจัดการองค์กรด้วยความโปร่งใส มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถนำพาองค์กรให้อยู่รอดได้ท่ามกลางวิกฤติการณ์ต่าง ๆ

๓. องค์กรแห่งความสุข หรือระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบ “เข้าใจ” (comprehensive) หมายถึง องค์กรที่ได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ โดยให้ความสำคัญกับ “วิธีคิด” (way of thinking) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเรื่อง “ความพอประมาณ” มาใช้เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทำให้ไม่มีความเสี่ยงหรือล่อแหลมต่อการทุจริต บริหารจัดการองค์กรด้วยความโปร่งใส มีคุณธรรมจริยธรรม และทำให้ทุกคนในองค์กรอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๔. องค์กรแห่งประโยชน์สุข หรือระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง แบบ “เข้าถึง” (inspiration) หมายถึง องค์กรที่ได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้โดยปฏิบัติจนกลายเป็น “วิถีชีวิต” (way of life) มีวิถีปฏิบัติที่เป็นธรรมชาติและมีเหตุผล (reasonableness) ทำให้องค์กรมีภูมิคุ้มกัน ความพอประมาณและมีเหตุผล ไม่มีความเสี่ยงหรือล่อแหลมต่อการทุจริต บริหารจัดการองค์กรด้วยความโปร่งใส มีคุณธรรมจริยธรรม ทำให้ทุกคนในองค์กรอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและความสุขของทุกคนส่งผลต่องานและพันธกิจขององค์กร อันทำให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

โดยตัวชี้วัดหลักมุ่งเน้นสะท้อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทั้งหมด ๑๒ ตัว ประกอบด้วย

๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาล และไม่มีการทำผิดกฎหมาย
๒. การวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมโดยกลไกประชารัฐ
๓. การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น
๔. งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ
๕. การบริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่งความสุข
๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม
๗. งานส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมและวิสาหกิจชุมชน
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม
๙. การบริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข
- ๑๐.การจัดการศึกษา สาธารณสุขและการจัดการขยะในระดับที่สูงขึ้น
- ๑๑.การจัดกิจกรรมลดปัญหาสังคมและเพิ่มสวัสดิการสังคมเท่าที่สามารถทำได้

๑๒. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น

ผลการศึกษาระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ศึกษาพบว่า องค์กรที่มีคะแนนสูงสุด จัดอยู่ในช่วง “เข้าใจ” หรือ “องค์กรแห่งความสุข” คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลสระแก้ว (๒๕๗ คะแนน) องค์กรบริหารส่วนตำบลไทยบุรี (๒๔๖ คะแนน) และองค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง (๒๔๔ คะแนน) ส่วนองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา (๒๓๙.๕ คะแนน) จัดอยู่ในระดับ “เข้าใจ” หรือ “องค์กรแห่งยั่งยืน” ส่วนองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าช้าง (๒๔๙ คะแนน) อยู่ระดับ “ไม่เข้าใจ” หรือ “องค์กรที่ไม่มีความยั่งยืน” เนื่องจากไม่ผ่านเงื่อนไข “คะแนนรวมข้อ ๑ ๒ และ ๓ ต้องไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน”

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เชิงเหตุและถดถอย เพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย โดยการเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สังเกตแบบมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมขององค์กร รวมทั้งการจัดเวทีประชุมกลุ่มย่อย เพื่อเปรียบเทียบผลกับการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจากตัวชี้วัดกลาง สังเคราะห์ข้อมูลวิธีการดำเนินงาน โดยวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของแต่ละตัวชี้วัดที่ควรปรับปรุงของแต่ละกระบวนการ รวมทั้งหาสาเหตุที่ตัวชี้วัดนั้นสามารถทำได้ และทำไม่ได้ อีกทั้งสังเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการขับเคลื่อนของแต่ละองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นการวิเคราะห์ตัวชี้วัดกลาง เปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ใช้พิจารณาประกอบ ได้แก่ แบบประเมินความสุข ความมุ่งมั่นของบุคลากร อบต. การรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. รวมทั้งพิจารณาควบคู่กับตัวชี้วัดซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ตัวชี้วัดความสุขจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (LPA)

เมื่อเปรียบเทียบตัวชี้วัดกลาง กับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วนั้น พบว่า อบต.สระแก้วมีระดับความมุ่งมั่นในการทำงานของบุคลากรอยู่ในระดับค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับอบต.อื่น ๆ อีกทั้งมีผลการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานโดยกรมพัฒนาชุมชน (LPA) อยู่ในระดับค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามระดับการรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของอบต.สระแก้วอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ด้วยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประชาชนอบต.สระแก้วที่มีรายได้ค่อนข้างสูงกว่าอบต.อื่น ๆ อีกทั้งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ทำสวน มีทั้งสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน และสวนผลไม้ ทำให้รูปแบบการตั้งบ้านเรือนค่อนข้างห่างกัน อาจทำให้การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่อบต. จัดขึ้น และการรับรู้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของอบต.ได้น้อยกว่า อบต.อื่น ๆ ส่วน อบต.โพธิ์ทอง อบต.ไทยบุรี และอบต.ท่าศาลา มีความโดดเด่นในตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน โดย อบต.โพธิ์ทอง เป็นอบต.ที่บุคลากรมีความมุ่งมั่นในการทำงานสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับอบต.อื่น ๆ ในขณะที่อบต.ไทยบุรี เป็นอบต.ที่มีระดับการรับรู้ของประชาชนเรื่องการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสูงที่สุด ส่วนอบต.ท่าศาลา เป็นอบต.ที่มีคะแนนประเมินของกรมพัฒนาชุมชน (LPA) สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับ อบต.อื่น ๆ แสดงให้เห็นว่า แต่ละ อบต. มีศักยภาพในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างโดดเด่น ในมิติที่แตกต่างกัน

ในส่วนของอบต.ท่าช้าง ที่มีคะแนนประเมินตัวชี้วัดกลางไม่ถึงระดับเข้าใจ อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสนใจว่า อบต.ท่าช้างเป็นอบต.ที่มีคะแนนระดับความสุขของบุคลากรสูงกว่าอบต.อื่น ๆ โดยหากพิจารณา

รายละเอียดของคะแนน พบว่า อบต.ทำขึ้นมีระดับคะแนนสูงในมิติของสมดุลระหว่างการทำงานกับเวลาส่วนตัว

ผลการวิเคราะห์และถอดบทเรียน พบว่าในการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีปัจจัยที่สำคัญคือ ผู้นำและความสามารถของผู้นำในองค์กร สำหรับองค์ประกอบที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ บุคลากรในองค์กร ประชาชน และการจัดการอย่างเป็นระบบ

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยนำผลการวิจัยไปขับเคลื่อนยกระดับ อบต. เดิม ทั้ง ๕ แห่ง เพื่อยกระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจาก ไม่เข้าข่าย สู่เข้าข่าย จากเข้าข่ายสู่ เข้าใจหรือจากเข้าใจสู่เข้าถึง รวมทั้งขยายเครือข่าย อบต. ไปยัง อบต.จังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้ตอนบน อาทิ ชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ นครศรีธรรมราช รวมทั้งอบต.ในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างที่มีศักยภาพอย่าง นราธิวาส ยะลา ปัตตานี นอกจากนี้ ผู้วิจัย จะจัดทำคู่มือการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนยกระดับ อบต.ในบริบทภาคใต้ต่อไป

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้: กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายรอบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์” ครั้งนี้ เลือกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีศักยภาพด้านความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ๕ แห่งได้แก่ ๑) องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ๒) องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ๓) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ๔) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง และ ๕) องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ๓ ข้อได้แก่ ๑) ศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย ๒) วิเคราะห์เชิงเหตุและถดถอยเพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย และ ๓) สร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมินความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาเป็นกรอบในการประเมิน และรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และประชุมกลุ่มย่อย สำหรับเชิงคุณภาพ ผู้วิจัย ใช้แบบสอบถามจากชาวชุมชน และเจ้าหน้าที่ของอบต. เพื่อนำข้อมูลเชิงคุณภาพมาสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า องค์กรที่มีค่าคะแนนสูงสุด จัดอยู่ในช่วง “เข้าใจ” หรือ “องค์กรแห่งความสุข” คือ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว (๒๕๗ คะแนน) องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี (๒๔๖ คะแนน) และองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง (๒๔๔ คะแนน) ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา (๒๓๙.๕ คะแนน) จัดอยู่ในระดับ “เข้าใจ” หรือ “องค์กรแห่งยั่งยืน” และองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง (๒๔๙ คะแนน) อยู่ในระดับ “ไม่เข้าใจ” หรือ “องค์กรที่ไม่มีความยั่งยืน” เนื่องจากไม่ผ่านเงื่อนไขบางประการ

ผลการวิเคราะห์และถดถอย พบว่าในการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีปัจจัยที่สำคัญคือ ผู้นำและความสามารถของผู้นำในองค์กร สำหรับองค์ประกอบที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ บุคลากรในองค์กร ประชาชน และการจัดการอย่างเป็นระบบ

สำหรับข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ควรนำผลการวิจัยไปขับเคลื่อนยกระดับ อบต. กลุ่มเป้าหมายเดิมทั้ง ๕ แห่ง เพื่อยกระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจาก ไม่เข้าใจ สู่เข้าใจ จากเข้าใจ สู่ เข้าใจหรือเข้าถึง ขยายเครือข่าย อบต. ไปยัง อบต.จังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้ รวมทั้งจัดทำคู่มือการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนยกระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรดังกล่าวในบริบทภาคใต้ต่อไป

Abstract

This research attempts to mobilize Sufficiency Economy Philosophy (SEP) for local administrative organization (LAO) in the southern part of Thailand: A case of LAOs around Walailak University. The study focuses on five LAOs that are willing to work in close cooperation with Walailak University. They are ๑) Pho Thong Sub-district Administrative Organization ๒) Thai Buri Sub-district Administrative Organization ๓) Tha Sala Sub-district Administrative Organization ๔) Tha Khuen Sub-district Administrative Organization ๕) Sa Kaeo Sub-district Administrative Organization. The objectives of this study include ๑) to study the level of “partial practice”, “comprehension”, and “inspiration” of the SEP of these Sub-district Administrative Organizations ๒) to analyze root-causes and lesson learned in order to generate a prototype model of the SEP for the targeted Sub-district Administrative Organizations and ๓) to formulate the model in mobilizing the Philosophy of Sufficiency Economy for the targeted Sub-district Administrative Organization.

Qualitative and quantitative approaches are used in this research work. For a quantitative approach, the criteria for evaluating different levels of the SEP, “partial practice”, “comprehension”, and “inspiration” for LAOs have been jointly agreed to be used by all research teams for the targeted LAOs. Data are collected through questionnaires and focus group method. For qualitative approach, questionnaires for collecting data from communities and officers of the LAOs are used to supplement the quantitative findings.

The results of this study shows that Sa Kaeo Sub-district Administrative Organization has the highest score (score ๒๕๗) and Thai Buri Sub-district Administrative Organization (score ๒๔๖), and Pho Thong Sub-district Administrative Organization (score ๒๔๔) achieve the level of “comprehension” or “being a happy organization”. Tha Sala Sub-district Administrative Organization (score ๒๓๙.๕), is at the level of “partial practices” or “being a sustainable organization”. Tha Khuen Sub-district Administrative Organization (score ๒๔๔) is at the level of “non-partial practice” or “unsustainable organization” because it does not pass certain criteria.

The results from the analysis of the LAO’s root-causes and lesson learned from this study indicate that, for the successful mobilization of the SEP for sub-district administrative organization under the most important factor is leaders and their abilities. And the other factors which are less important: organization staffs, the local people, and management.

For future work, the findings from this study should be used to upgrade the level of SEP of the five Sub-district Administration Organizations in questions to the higher ones. Moreover, this research results should be applied to other Sub-district Administrative Organizations in others part of southern Thailand. The manual for the mobilization of SEP should be prepared for Sub-district Administrative Organization in order to use it as a guideline for improving level of the SEP among them in others southern area.

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์.....	๕
๑.๓ เป้าหมายโครงการ.....	๕
๑.๔ กลุ่มเป้าหมายโครงการ.....	๕
๑.๕ ตัวชี้วัดเป้าหมายโครงการและตัวชี้วัดผลลัพธ์.....	๕
๑.๖ นิยามศัพท์.....	๖
บทที่ ๒ ทบทวนวรรณกรรม.....	๗
๒.๑ ประวัติของเศรษฐกิจพอเพียงและความหมาย.....	๗
๒.๒ ประวัติของเศรษฐกิจพอเพียงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.....	๙
๒.๓ การเชื่อมโยงประวัติของเศรษฐกิจพอเพียงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน.....	๑๐
๒.๔ ระดับของประวัติของเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๓
๒.๕ การวัดระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงตามประวัติของเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๕
๒.๖ การขับเคลื่อนประวัติของเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๗
๒.๗ การขับเคลื่อนประวัติของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับองค์การภาครัฐ.....	๑๘
๒.๘ หน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	
พุทธศักราช ๒๕๖๐.....	๒๔
๒.๙ แนวทางในการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น.....	๒๕
๒.๑๐ กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	๒๙
๒.๑๑ ขั้นตอนการดำเนินงานในระยะเวลา ๓ ปี.....	๓๐

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ ๓ วิธีการวิจัย.....	๒๘
๓.๑ ประชากร.....	๒๘
๓.๒ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	๒๘
๓.๓ ขั้นตอนและวิธีการวิจัย.....	๒๙
๓.๔ กรอบวิจัยกลาง โครงการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทั่วประเทศไทย.....	๓๓
บทที่ ๔ ข้อมูลทั่วไป.....	๕๙
๔.๑ ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจและสังคมท่าศาลา.....	๕๙
๔.๒ ข้อมูลทั่วไปของอำเภอท่าศาลา.....	๖๖
๔.๓ ข้อมูลพื้นฐานของกรณีศึกษา อปท. ๕ แห่ง.....	๖๘
๔.๔ การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานองค์การบริหารส่วนตำบลกรณีศึกษา ๕ แห่ง.....	๘๗
บทที่ ๕ ผลการศึกษา.....	๑๐๓
๕.๑ การประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย.....	๑๐๓
๕.๒ เปรียบเทียบผลการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง จากตัวชี้วัดกลางกับตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง.....	๑๒๔
๕.๓ วิเคราะห์เชิงเหตุและถอดบทเรียนเพื่อสร้างตัวแบบปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย.....	๑๓๓
๕.๔ ตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย.....	๑๖๐

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ ๖ สรุปและอภิปรายผลการวิจัย.....๑๖๙

๖.๑ สรุปและอภิปรายผลการวิจัย.....๑๗๐

๖.๒ ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป.....๑๙๐

บรรณานุกรม.....๑๙๒

ภาคผนวก ก.

ภาคผนวก ข.

ภาคผนวก ค.

ภาคผนวก ง.

สารบัญตาราง

ตารางที่ ๑.๑ แสดงจำนวนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทุกจังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย.....	๓
ตารางที่ ๒.๑ วุฒิระดับความพอเพียง (Sufficiency maturity level: SML) ๕ ระดับ.....	๑๕
ตารางที่ ๔.๑ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลท่าศาลา.....	๗๐
ตารางที่ ๔.๒ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลไทยบุรี.....	๗๕
ตารางที่ ๔.๓ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลโพธิ์ทอง.....	๘๑
ตารางที่ ๔.๔ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลท่าช้าง.....	๙๒
ตารางที่ ๔.๕ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลสระแก้ว.....	๙๗
ตารางที่ ๔.๖ จำนวนครัวเรือน จำนวนประชากร พื้นที่ และความหนาแน่นของประชากร.....	๙๘
ตารางที่ ๔.๗ จำนวนประชากรจำแนกตามช่วงอายุ.....	๙๙
ตารางที่ ๔.๘ ร้อยละของระดับการศึกษา.....	๑๐๒
ตารางที่ ๔.๙ แหล่งรายได้ของครัวเรือน.....	๑๐๓
ตารางที่ ๔.๑๐ จำนวนครัวเรือนจำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	๑๐๕
ตารางที่ ๔.๑๑ งบประมาณรายจ่ายของ อบต.ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑.....	๑๑๑
ตารางที่ ๔.๑๒ จำนวนบุคลากรจำแนกตามโครงสร้างองค์กร.....	๑๑๓
ตารางที่ ๔.๑๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน.....	๑๑๓
ตารางที่ ๔.๑๔ จำนวนสถานบริการด้านสาธารณสุข.....	๑๑๓
ตารางที่ ๕.๑ กรอบตัวชี้วัด ๓ ระดับ ในการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๑๕
ตารางที่ ๕.๒ เงื่อนไขในการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๑๖
ตารางที่ ๕.๓ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ท่าศาลา.....	๑๑๖

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ ๕.๔ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ไทบุญรี.....	๑๑๗
ตารางที่ ๕.๕ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. โพธิ์ทอง.....	๑๑๘
ตารางที่ ๕.๖ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ท่าซัน.....	๑๑๙
ตารางที่ ๕.๗ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. สระแก้ว.....	๑๒๐
ตารางที่ ๕.๘ สรุปผลการประเมินคะแนนความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของทั้ง ๕ อบต. เป้าหมาย.....	๑๒๑
ตารางที่ ๕.๙ ผลการประเมินระดับความเข้าข่าย (เป็นองค์กรแห่งความยั่งยืน) ของ ทั้ง ๕ อบต. เป้าหมาย.....	๑๒๒
ตารางที่ ๕.๑๐ ผลการประเมินระดับความเข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข) ของ ทั้ง ๕ อบต. เป้าหมาย.....	๑๒๓
ตารางที่ ๕.๑๑ ผลการประเมินระดับความเข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) ของ ทั้ง ๕ อบต. เป้าหมาย....	๑๒๓
ตารางที่ ๕.๑๒ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาล และไม่มีการทำผิดกฎหมาย.....	๑๒๕
ตารางที่ ๕.๑๓ คะแนนประเด็นตัวชี้วัด การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้.....	๑๒๖
ตารางที่ ๕.๑๔ คะแนนประเด็นตัวชี้วัด มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น.....	๑๒๖
ตารางที่ ๕.๑๕ คะแนนประเด็นตัวชี้วัด การมีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม.....	๑๒๗
ตารางที่ ๕.๑๖ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข.....	๑๒๘
ตารางที่ ๕.๑๗ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดงานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม.....	๑๒๙
ตารางที่ ๕.๑๘ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดงานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและรัฐวิสาหกิจชุมชน.....	๑๒๙

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ ๕.๑๙ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดงานด้านสังคมและวัฒนธรรม.....	๑๓๐
ตารางที่ ๕.๒๐ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข.....	๑๓๑
ตารางที่ ๕.๒๑ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น.....	๑๓๒
ตารางที่ ๕.๒๒ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคม และเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้.....	๑๓๓
ตารางที่ ๕.๒๓ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม.....	๑๓๔
ตารางที่ ๕.๒๔ เปรียบเทียบระดับความสุข ความรัก ความสามัคคีในองค์กรของ ๕ อบต.....	๑๓๕
ตารางที่ ๕.๒๕ เปรียบเทียบระดับความมุ่งมั่นของบุคลากรแต่ละอบต.....	๑๓๘
ตารางที่ ๕.๒๖ การรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของอบต.....	๑๔๐
ตารางที่ ๕.๒๗ เปรียบเทียบข้อมูลจากตัวชี้วัดต่าง ๆ (ร้อยละ).....	๑๔๑
ตารางที่ ๕.๒๘ ตัวแบบการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๖๘
ตารางที่ ๖.๑ สรุประดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในการวิจัย.....	๑๗๗
ตารางที่ ๖.๒ สรุปผลคะแนนสูงสุดตามตัวชี้วัดกลาง.....	๑๘๘
ตารางที่ ๖.๓ คุณลักษณะและบทบาทหน้าที่ของตัวแบบการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๙๑

สารบัญภาพ

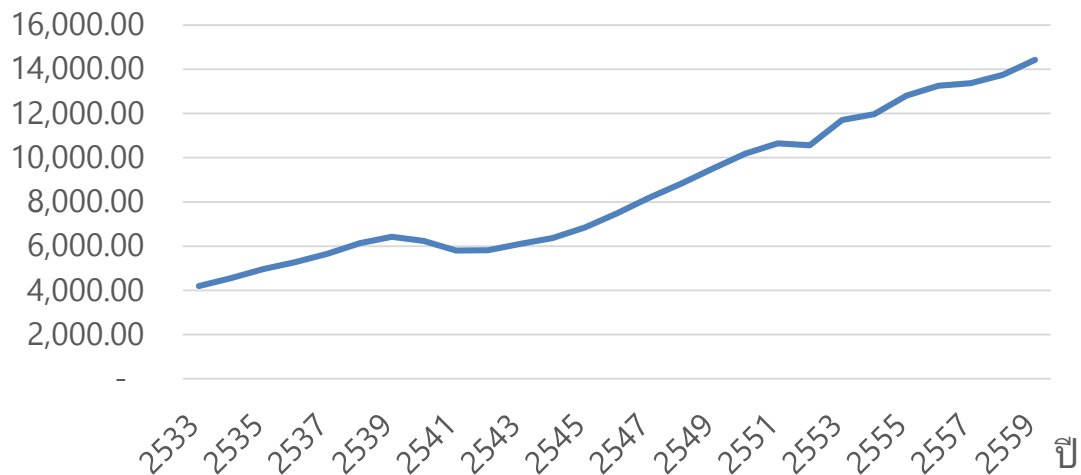
ภาพที่ ๑.๑ รายได้ประชาชาติที่แท้จริงของประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ – ๒๕๕๙.....	๑
ภาพที่ ๒.๑ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๑
ภาพที่ ๒.๒ ระดับของเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๓
ภาพที่ ๒.๓ ระดับการวัดความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง.....	๑๔
ภาพที่ ๔.๑ ลำดับการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์เศรษฐกิจและสังคมอำเภอท่าศาลา.....	๕๙
ภาพที่ ๔.๒ แผนที่อำเภอท่าศาลา.....	๖๗
ภาพที่ ๔.๓ จำนวนครัวเรือนและจำนวนประชากร.....	๙๗
ภาพที่ ๔.๔ จำนวนประชากรจำแนกตามเพศ.....	๙๘
ภาพที่ ๔.๕ ร้อยละของผู้นับถือศาสนา.....	๑๐๐
ภาพที่ ๔.๖ รายได้ครัวเรือนและรายได้บุคคลต่อหัวต่อปี.....	๑๐๒
ภาพที่ ๔.๗ พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ (ไร่).....	๑๐๕
ภาพที่ ๕.๑ เปรียบเทียบความสุข ความรัก ความสามัคคี ของบุคลากรในแต่ละอบต. รายชื่อ.....	๑๓๖
ภาพที่ ๕.๒ เปรียบเทียบความมุ่งมั่นของบุคลากรในแต่ละอบต. รายชื่อ.....	๑๓๙
ภาพที่ ๕.๓ เปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต.....	๑๔๐
ภาพที่ ๕.๔ ตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	๑๖๙

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ประเทศไทยเกิดภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจหรือวิกฤตเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน สาเหตุเกิดจากความอ่อนแอของระบบเศรษฐกิจในประเทศและการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่ผิดพลาด (นิภา วิริยะพิพัฒน์, ๒๕๕๒) จากวิกฤตดังกล่าวส่งผลให้ประเทศไทยเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย รายได้ประชาชาติที่แท้จริงลดลง (รูปที่ ๑.๑) เกิดปัญหาการเลิกจ้างงาน และประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้



ภาพที่ ๑.๑ รายได้ประชาชาติจริงที่แท้จริงของประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ - ๒๕๕๙

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (๒๐๑๕)

หลังเกิดวิกฤตข้างต้นทำให้นักวิชาการ ผู้บริหารประเทศและประชาชนกลุ่มหนึ่งเริ่มให้ความสนใจมากขึ้น “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทั้งนี้พระองค์ได้ทรงพระราชทานชี้แนะเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทย (สำนักงานกองทุนการวิจัย, ๒๕๔๙) ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. ๒๕๔๐ คือ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ทรงให้อวาทเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และทรงตรัส

อย่างต่อเนื่อง เมื่อเกิดวิกฤตในครั้งนั้นพระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ปัญหา เพื่อให้ประชาชนรอดพ้นจากภัยพิบัติดังกล่าว สามารถนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ได้กับประชาชนในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการบริหารและพัฒนาประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนของประชาชนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ประเทศไทยเริ่มน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศอย่างเป็นทางการตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) จนถึงปัจจุบันฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในฉบับที่ ๑๒ ได้มีการพยายามนำเข้าสู่แนวทางการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” สร้างความสมดุล สร้างภูมิคุ้มกัน ภายใต้การมีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งหลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้สมบูรณ์ สร้างโอกาสให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่มีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” (สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๕๙)

อย่างไรก็ตามแม้ว่ามีการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาใช้ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๙ จนถึงฉบับปัจจุบัน ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง กล่าวว่า (ทีมเศรษฐกิจ, ๒๕๕๑ อ้างถึงใน นิภา วิริยะพิพัฒน์, ๒๕๕๒)

“ปัจจุบันมีประชาชนร้อยละ ๙๐ รู้จักหลักปรัชญานี้แล้ว ในจำนวนนี้มีถึงร้อยละ ๔๐ ที่เข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่มีประชาชนเพียงร้อยละ ๒๕ เท่านั้นที่นำเอาแนวคิดนี้ไปปรับใช้ จึงมีปัญหาและคำถามตามมาว่า ประชาชนเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด”

ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับทุกภาคส่วนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นพื้นฐานและแนวทางในการดำเนินชีวิต แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้สร้างกระบวนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนไทยให้มีความนิยมที่ดียิ่งขึ้น มีวินัย มีความรับผิดชอบ รวมถึงสนับสนุนให้ประชาชนทุกระดับ ทุกภาคส่วนสามารถนำไปประยุกต์ให้สอดคล้องกับหน้าที่และบทบาทของแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสมภายใต้การเปลี่ยนแปลงต่างๆ

องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นถือเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด หากต้องการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะนำไปสู่ประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืนทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล

และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นหน่วยงานที่ช่วยแบ่งเบาภาระงานจากส่วนกลางมาสู่ระดับท้องถิ่นและเป็นองค์กรหนึ่งที่ต้องจัดทำแผนพัฒนารวมถึงการบริหารงานตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง โดยองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น พร้อมช่วยแก้ไขและพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงจัดกิจกรรมสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้แนวทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (วิญญู จารัสพันธุ์, ๒๕๕๑)

ขณะที่วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ คือ เป็นองค์การธรรมรัฐ เป็นแหล่งเรียนรู้ เป็นหลักในท้องถิ่น และมุ่งสู่ความเป็นเลิศในสากล ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษากระบวนการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์โดยเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลที่พร้อมจะให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ๕ แห่งได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง และองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ซึ่งเป็นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่รายรอบมหาวิทยาลัย อีกทั้งจังหวัดนครศรีธรรมราชเองก็มีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุดในภาคใต้ (ตารางที่ ๑.๑)

ตารางที่ ๑.๑ แสดงจำนวนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทุกจังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย

ลำดับ	จังหวัด	จำนวน (แห่ง)					รวม (แห่ง)
		อบจ.	ทน.	ทม.	ทต.	อบต.	
๑	กระบี่	๑	-	๑	๑๒	๔๘	๖๒
๒	ชุมพร	๑	-	๒	๒๕	๕๑	๗๙
๓	ตรัง	๑	๑	๑	๒๐	๗๗	๑๐๐
๔	นครศรีธรรมราช	๑	๑	๓	๕๐	๑๓๐	๑๘๕
๕	นราธิวาส	๑	-	๓	๑๓	๗๒	๘๙
๖	ปัตตานี	๑	-	๒	๑๕	๙๖	๑๑๔
๗	พังงา	๑	-	๒	๑๓	๓๖	๕๒
๘	พัทลุง	๑	-	๑	๔๗	๒๕	๗๔

ลำดับ	จังหวัด	จำนวน (แห่ง)					รวม (แห่ง)
		อบจ.	ทน.	ทม.	ทต.	อบต.	
๙	ภูเก็ต	๑	๑	๒	๙	๖	๑๙
๑๐	ยะลา	๑	๑	๒	๑๓	๔๗	๖๔
๑๑	ระนอง	๑	-	๒	๑๐	๑๘	๓๑
๑๒	สงขลา	๑	๒	๑๑	๓๕	๙๒	๑๔๑
๑๓	สตูล	๑	-	๑	๖	๓๔	๔๒
๑๔	สุราษฎร์ธานี	๑	๒	๓	๓๕	๙๗	๑๓๘
รวม		๑๔	๘	๓๖	๓๐๓	๘๒๙	๑,๑๙๐
คิดเป็นร้อยละ		๑.๑๘	๐.๖๗	๓.๐๓	๒๕.๔๖	๖๙.๖๖	๑๐๐

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (๒๕๕๘)

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวัดผลการดำเนินงานที่ผ่านมาว่า มีการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาพื้นที่และความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศหรือไม่ อย่างไร

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ ศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

๑.๒.๒ วิเคราะห์และถอดบทเรียน เพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

๑.๒.๓ สร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

๑.๓ เป้าหมายโครงการ

๑.๓.๑ สามารถวัดระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

๑.๓.๒ ขับเคลื่อนและยกระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ได้อย่างต่อเนื่อง (ภายในระยะเวลา ๓ ปี หรือมากกว่า)

๑.๔ กลุ่มเป้าหมายโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลที่พร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ๕ แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจีน และองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลรายรอบมหาวิทยาลัย

๑.๕ ตัวชี้วัดเป้าหมายโครงการและตัวชี้วัดผลลัพธ์

๑.๕.๑ ตัวชี้วัดเป้าหมายโครงการ (Outputs)

- ตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- คู่มือแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อยกระดับการเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. อย่างยั่งยืนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ภายในระยะเวลา ๒ ปี)

๑.๕.๒ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ (Outcomes)

- องค์การแห่งความยั่งยืน
- องค์การแห่งความสุข
- องค์การแห่งประโยชน์สุข

๑.๖ นิยามศัพท์

๑.๖.๑ ความรู้ หรือ สติปัญญา หมายถึง ความรอบรู้และภูมิปัญญา รวมทั้งความรอบคอบและระมัดระวัง ที่จะมาใช้และ/หรือประยุกต์ใช้ และ/หรือการต่อยอด ในการดำเนินงานและการดำรงชีวิต

๑.๖.๒ คุณธรรม หมายถึง คุณธรรมของผู้นำ และบุคลากรทุกคนในองค์กร ประกอบไปด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน และความเอื้อเฟื้อ เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนในพื้นที่

๑.๖.๓ ความพอประมาณ หมายถึง ความที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ทั้งใน ๔ ด้านคือ ด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และด้านชุมชน

๑.๖.๔ ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจดำเนินงานทั้ง ๔ ด้าน ซึ่งต้องพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากด้านนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

๑.๖.๕ การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การวางแผน เตรียมตัวให้พร้อมรับกับสถานการณ์ หรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

๑.๖.๖ องค์กรแห่งความยั่งยืน หมายถึง องค์กรที่มีการพัฒนา สามารถทำให้ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ รวมทั้งสืบทอดไปสู่รุ่นต่อ ๆ ไปในอนาคต ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน ๔ ด้าน ดังนี้ ๑) ด้านเศรษฐกิจ: การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานของทรัพยากร ๒) ด้านสังคม: การพัฒนาที่ยั่งยืน จะต้องสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ได้อย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมทางสังคม และกลุ่มระดับต่าง ๆ (สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๐) ๓) ด้านการเมือง: มีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้เอง และ ๔) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม: ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สะอาด ปลอดภัยและปลอดภัยพลภาวะ เพื่อให้คนรุ่นถัดไปได้ใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและเพียงพอ

๑.๖.๗ องค์กรแห่งความสุข หมายถึง องค์กรที่ผู้นำ เจ้าหน้าที่ ตลอดจนบุคลากร มีความผาสุก ใน ๔ ด้าน คือ ๑) สุขจากการมีทรัพย์ที่หามาได้ด้วยความสุจริต และความชอบธรรม ๒) สุขจากการใช้จ่ายทรัพย์ที่ได้จากความสุขจิตนั้นให้แก่ผู้ที่สมควรได้รับ ๓) สุขอันเกิดจากการไม่เป็นหนี้ที่เกิดจากการบริโภคที่เกินตัว และ ๔) สุขจากการประพฤติดี ประพฤติชอบ ทั้งทางกาย วาจาและใจ

๑.๖.๘ องค์กรแห่งประโยชน์สุข หมายถึง องค์กรที่ทำประโยชน์ให้กับชุมชน และทำประโยชน์ให้กับสังคม ซึ่งรวมถึงการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนส่วนรวม อย่างเป็นธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยที่ประชาชนในพื้นที่มีการแบ่งปัน อยู่ร่วมกัน ด้วยความรักและสามัคคี

๑.๖.๙ การขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง กระบวนการในการใช้ ๔ องค์กรประกอบ^๑ เพื่อให้องค์กรยกระดับไปสู่เป้าหมายการจัดการภาครัฐที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการประชาชนสู่ความเป็นเลิศ และมีธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ครอบครัว ชุมชน องค์กร และประเทศ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๖.๑๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท) หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) และ เทศบาลตำบล (ทต.) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ อปท. เท่านั้น

^๑๔ องค์กรประกอบ ดังนี้ ๑) ด้านนโยบายและการจัดการองค์กร ๒) ด้านงบประมาณและการบริหารการเงิน ๓) ด้านการพัฒนาบุคลากร และ ๔) ด้านผลสัมฤทธิ์เป็นหน่วยงาน/องค์กรแห่งความพอเพียง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๐)

บทที่ ๒

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่อง “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ครั้งนี้ นักวิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบแนวคิดและขั้นตอนการดำเนินงานในระยะเวลา ๓ ปีดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและความหมาย
- ๒.๒ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ๒.๓ การเชื่อมโยงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๒.๔ ระดับของความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๕ การวัดความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๖ การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๗ การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับองค์การภาครัฐ
- ๒.๘ หน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
- ๒.๙ แนวทางในการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.๑๐ กรอบแนวคิดงานวิจัย
- ๒.๑๑ ขั้นตอนการดำเนินงานในระยะเวลา ๓ ปี

๒.๑ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและความหมาย

“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นคำที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงให้ไว้เป็นครั้งแรกในความหมายของคำว่า “พอมีพอกินพอใช้” ภายใต้เงื่อนไขการใช้ “วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชาการ” (อภิชัย พันธเสน, ๒๕๖๐) จากพระราชดำรัสทรงพระราชทานเป็นครั้งแรกแก่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗ ซึ่งมีใจความที่สำคัญว่า

“การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือความพอมีพอกินพอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่ ในเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เมื่อได้พื้นฐานความมั่นคงพอสมควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อย ๆ สร้างความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นสูงโดยลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญยกเศรษฐกิจให้รวดเร็วแต่เพียงประการเดียวโดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องด้วยก็จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งอาจจะกลายเป็นความยุ่งยากล้มเหลว

ได้ในที่สุด ดังจะเห็นได้ที่อารยประเทศทั้งหลายกำลังประสบ
ปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงในเวลานี้” (อภิชัย พันธเสน,
๒๕๖๐)

ต่อมาในปี ๒๕๔๐ ภายหลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคมจึงได้ตรัสเน้นย้ำ
อีกครั้งซึ่งเป็นครั้งที่พสกนิกรชาวไทยต่างจดจำกันได้เป็นอย่างดี

“การเป็นเสือนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจแบบ
พอมีพอกิน แบบพอมีพอกินนั้นหมายความว่าอุ้มชูตัวเองได้ ให้มี
พอเพียงกับตัวเอง อันนี้ก็เคยบอกว่าความพอเพียงนี้ไม่ได้
หมายความว่า ทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวเองจะต้องทอ
ผ้าใส่เองอย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอจะต้อง
มีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างผลิตได้มากกว่าความ
ต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่ง
มากนัก อย่างนี้ท่านนักเศรษฐกิจต่างๆก็มาบอกว่าล้าสมัย จริง
อาจจะล้าสมัย คนอื่นเขาต้องการมีเศรษฐกิจที่ต้องมีการ
แลกเปลี่ยนเรียกว่าเป็นเศรษฐกิจการค้าไม่ใช่เศรษฐกิจพอเพียง
เลยรู้สึกว่ามันห่วยๆ แต่ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีบุญอยู่ว่า
ผลิตให้พอเพียงได้”

พระราชดำรัสนี้ทรงพระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าถวายชัยมงคลเนื่องใน
โอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดาฯ พระราชวังดุสิตวันศุกร์ที่ ๔
ธันวาคม ๒๕๔๐ (อภิชัย พันธเสน, ๒๕๖๐)

๒.๒ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนฉบับที่ ๑ ถึง ฉบับที่ ๗ ให้ความสำคัญแก่การ
พัฒนาและการขยายตัวของเศรษฐกิจ ต่อมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๘ ให้
ความสำคัญแก่คน เนื่องจากเห็นว่าคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ถือได้ว่าเป็นแผนพัฒนาตาม
แนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฉบับแรก ที่เน้นการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์เพิ่มขึ้นอย่างมี
นัยสำคัญ สอดคล้องกับพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้ทรง
เตือนไว้แล้วตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ (อภิชัย พันธเสน, ๒๕๖๐)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ว่าจ้างสถาบันวิจัย
เพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute: TDRI) ให้เป็นที่
ปรึกษาในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๙ โดยได้ขอพระราชทานพระราช

วินิจฉัยความหมายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ทุกภาคส่วนนำไปใช้ในแนวทางเดียวกัน ซึ่งได้พระราชทานผ่านสำนักราชเลขาธิการดังข้อความต่อไปนี้

“เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี” (อภิชาติ พันธเสน, ๒๕๖๐)

ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำเป็นแผนภาพเพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ง่ายยิ่งขึ้น ดังภาพที่ ๒.๑



ภาพที่ ๒.๑ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๒๕๖๐)

๒.๓ การเชื่อมโยงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

องค์การสหประชาชาติ ได้จัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ไว้ ๑๗ ประการ ซึ่งสามารถจัดแบ่งหมวดหมู่เป้าหมายได้ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนาทางสุขภาพและความเป็นมนุษย์ ได้แก่ เป้าหมายการมีสุขภาพที่ดี การศึกษาที่มีคุณภาพ การมีความเท่าเทียมกันทางเพศ และการมีน้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การขจัดความยากจน การ ขจัดความอดอยาก ความสามารถเข้าถึงพลังงานด้วยราคาที่ซื้อได้ การมีอาชีพและเศรษฐกิจที่ดี และการมีนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานที่ดี

เป้าหมายการพัฒนาทางสังคม ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำ การสร้างสันติและความยุติธรรม และการร่วมมือกันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาทางทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การมีเมืองและชุมชนที่ยั่งยืน การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนและรับผิดชอบ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง การใช้ทรัพยากรในมหาสมุทรอย่างยั่งยืน และ การใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน

เมื่อพิจารณา เป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบว่า แนวทางการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนทางเศรษฐกิจได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิบัติตามแนวทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ ช่วยให้เกษตรกรจำนวนมากมีรายได้เพิ่มขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีพ้นจากความเป็นหนี้และความยากจน สามารถพึ่งตนเองมีครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข ฐพชัย ทตันท (๒๕๕๖)

สำหรับการส่งเสริมมิติการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน เพื่อให้ประชาชนได้ทราบบัญชีรายรับรายจ่าย ตระหนักเรื่องการออม และการส่งเสริมการผลิตเพื่อการอุปโภคและบริโภคในครัวเรือนจากทรัพยากรภายในท้องถิ่น รวมถึงการส่งเสริมความคิดในการใช้ทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ในครัวเรือน และเป็นการเพิ่มรายได้ในอนาคตทั้งสิ้น

เป้าหมายการพัฒนาทางสุขภาพและความเป็นมนุษย์ พบงานศึกษาของ เปรมจิต ชนะวงศ์ และคณะ (๒๕๕๐) และ ขนิษฐา กาญจนรังสีนนท์ และคณะ (๒๕๕๔) ที่เห็นสอดคล้องกันในประเด็น ผลจากการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อให้เกิดความสุขในระดับบุคคล สามารถลดละเลิกอบายมุข เห็นคุณค่าของตนเองได้มากขึ้น มีความอบอุ่นในครอบครัวมากขึ้น และมีความสุขในการทำงานมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนทางด้านสุขภาพและความเป็นมนุษย์

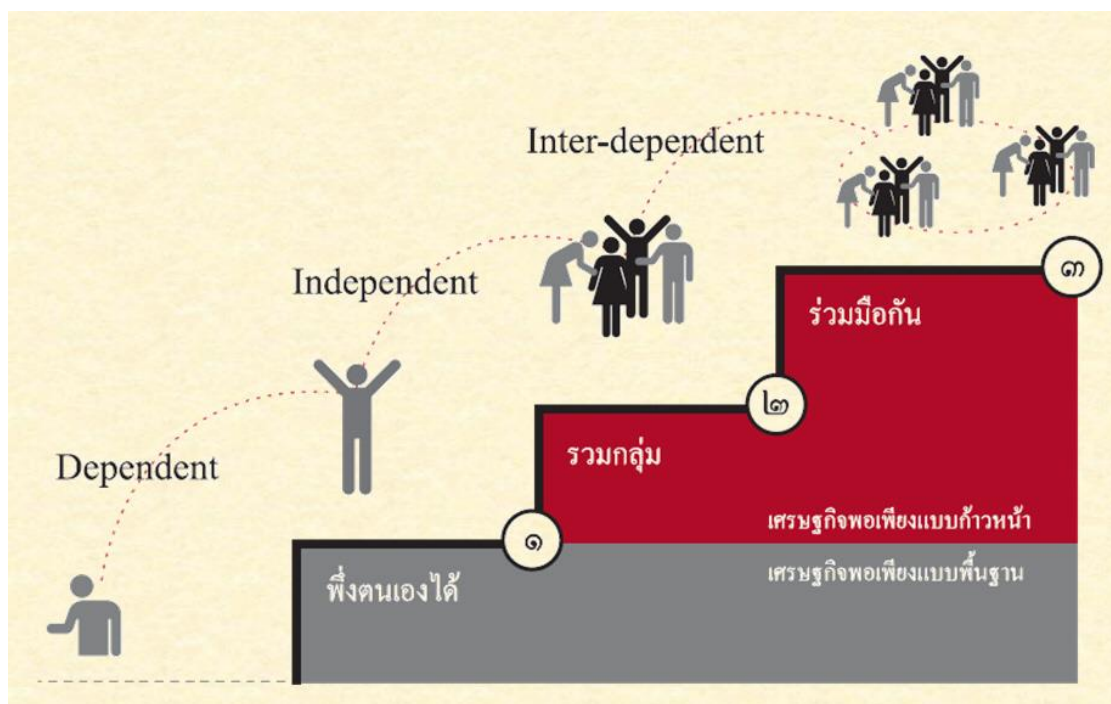
สำหรับเป้าหมายการพัฒนาทางทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม บุษยา มั่นฤกษ์ (๒๕๕๖) พบว่า การจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่มาหมุนเวียนใช้ให้เกิดประโยชน์ สามารถประหยัดงบประมาณขององค์กร เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเน้นหลักการมีเหตุมีผลของการใช้ทรัพยากร และสอดคล้องกับเป้าหมายของการปัจจัยที่

สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การกำหนดแผนและวิธีการที่มีช่วงระยะเวลาดำเนินงานที่ชัดเจน มีการติดตามผลและรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ รวมทั้งมีระบบตรวจสอบการทำงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร จะทำให้เกิดการบริหารที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส (กัมปนาท พรพรมวินิจ และคณะ, ๒๕๖๐)

อย่างไรก็ตาม เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ ไม่ได้ให้รายละเอียดเป้าหมายด้านการเมืองการปกครองเอาไว้ สำหรับประเทศไทยแล้ว การพัฒนาการเรียนรู้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน นำไปสู่ความยั่งยืนในด้านร่วมมือกันเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในประโยชน์สุขของประชาชนไว้ได้ ซึ่งแนวทางการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้สนับสนุนเรื่องนี้ไว้

๒.๔ ระดับของความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง

หากจำแนกระดับความเป็นปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าสามารถจำแนกโดยใช้หลักการพัฒนาที่เริ่มต้นจากหลักของการพึ่งตนเอง ในระดับที่ ๑ และพัฒนาโดยเปลี่ยนจากการพึ่งพาตนเองไม่ได้หรือต้องคอยอาศัยผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา (Dependent) เป็นการพัฒนาตนเองให้มีความเข้มแข็ง เป็นอิสระ (Independent) แล้วจึงค่อยๆ พัฒนาขึ้นมาเป็นการแลกเปลี่ยน การรวมกลุ่มช่วยเหลือกัน ในระดับที่ ๒ จนนำไปสู่การพึ่งพิงอิงกัน (Inter-dependent) สงเคราะห์เกื้อกูล ร่วมมือกัน และประสานกับโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นระดับที่ ๓ ตามที่ สถาบันไทยพัฒน์ มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๒๕๖๐) ได้จำแนกเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็น ๓ ระดับดังภาพ

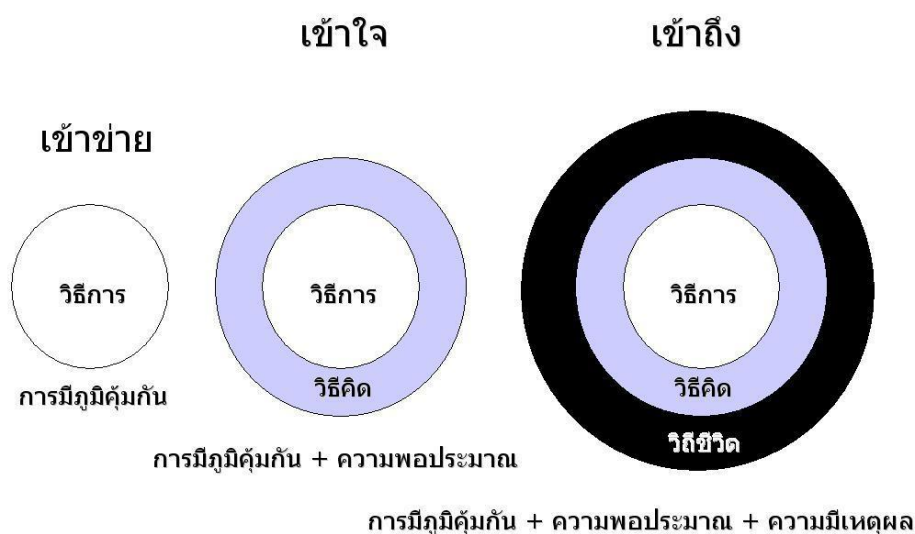


ภาพที่ ๒.๒ ระดับของเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา: สถาบันไทยพัฒน์ มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๒๕๖๐)

๒.๕ การวัดความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง

เมื่อกล่าวถึงการวัดระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อทราบแนวทางตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความสำคัญอย่างยิ่งในการประเมินผลการดำเนินงาน หรือประสิทธิภาพของแนวทางการพัฒนาดังกล่าว จำเป็นต้องมีตัวบ่งชี้หรือตัวชี้วัดในการวัดระดับของความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง อภิชัย พันธเสน (๒๕๖๐) ชี้ให้เห็นว่า การวัดระดับของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถจำแนกได้เป็น ๓ ระดับ คือระดับเข้าข่าย เข้าใจ และ เข้าถึง โดยระดับเข้าข่าย หมายถึง องค์กรที่มีวิธีการดำเนินงานที่สามารถชี้ได้ว่าเป็นการดำเนินการหรือดำเนินงานที่มีภูมิคุ้มกัน ระดับเข้าใจ หมายถึง องค์กรที่มีวิธีการดำเนินงานที่สามารถชี้ได้ว่าเป็นการดำเนินการหรือดำเนินงานที่มีภูมิคุ้มกันและมีวิธีคิดในความพอประมาณ ระดับเข้าถึง องค์กรที่มีวิธีการดำเนินงานที่สามารถชี้ได้ว่าเป็นการดำเนินการหรือดำเนินงานที่มีภูมิคุ้มกัน มีวิธีคิดในความพอประมาณ และความมีเหตุผล ซึ่งสามารถแสดงได้ดังแผนภาพที่ ๒.๓



ภาพที่ ๒.๓ ระดับการวัดความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง
ที่มา: อภิชัย พันธเสน (๒๕๖๐)

นอกจากนี้ พิพัฒน์ ยอดพฤติการ (๒๕๔๗, ๒๕๔๘) (อ้างถึงใน อภิชัย พันธเสน และคณะ, ๒๕๖๐) ได้พัฒนาตัวแบบ วุฒิระดับความพอเพียง ซึ่งเกิดจากแนวคิดที่ต่อยอดมาจากเกณฑ์การจำแนกองค์กรธุรกิจที่ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย ๓ กลุ่ม คือ เข้าข่าย-เข้าใจ-เข้าถึง โดยกำหนดวุฒิระดับความพอเพียง เป็น ๕ ระดับ ดังนี้

ตารางที่ ๒.๑ วุฒิระดับความพอเพียง (Sufficiency maturity level: SML) ๕ ระดับ

เกณฑ์	ระดับ	ชั้น
เข้าถึง	๕	Integration (บูรณาการ)
เข้าใจ	๔	Administration (บริหาร)
	๓	Formulation (สร้างแบบ)
เข้าข่าย	๒	Contagion (เอาอย่าง)
	๑	Initiation (ริเริ่ม)

ทั้งนี้หากองค์กรธุรกิจ สามารถแสดงหลักฐานให้เห็นถึงการริเริ่มนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในองค์กร จะได้รับการประเมินในระดับที่ ๑ คือ ขั้นริเริ่ม หากแสดงให้เห็นถึงการขยายผลของการริเริ่ม ในระดับแรกไปสู่การปฏิบัติในหลายส่วนงาน และถ่ายทอดวิธีการดำเนินงานจากส่วนงานหนึ่งไปยังอีกส่วนงานหนึ่งจนเป็นที่แพร่หลายในองค์กร จะได้รับการประเมินในระดับที่ ๒ หากแสดงให้เห็นถึงการที่องค์กรมีการพัฒนาตัวแบบสำหรับการประยุกต์เศรษฐกิจพอเพียงขึ้นอย่างเป็นระบบ หรือมีการนำหลักการและแนวทางปฏิบัติทางธุรกิจที่สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นที่ยอมรับมาปรับใช้ในองค์กรโดยสามารถกำหนดเป็นกลยุทธ์และมีตัวชี้วัดการดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ได้รับการประเมินในระดับที่ ๓ หากแสดงให้เห็นถึงการนำตัวแบบหลักการ กลยุทธ์ และแนวปฏิบัติ รวมทั้งตัวชี้วัดการดำเนินงานมาปฏิบัติใช้ในธุรกิจ มีการบริหารจัดการ และการติดตามวัดผลการดำเนินงานตามหลักการและแนวปฏิบัติที่ได้กำหนดขึ้น อย่างต่อเนื่อง จนสามารถกำกับดูแลเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่มุ่งหมาย จะได้รับการประเมินในระดับที่ ๔ และสุดท้าย หากแสดงให้เห็นถึงความสามารถขององค์กร ในการบูรณาการ “วิธี” แห่งการปฏิบัติให้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กร จนกลายเป็นวัฒนธรรมแห่งการดำเนินธุรกิจตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างสมบูรณ์ และถูกหยิบยกขึ้นเป็นกรณีศึกษาได้อย่างชัดเจน องค์กรธุรกิจในระดับนี้ จะได้รับการประเมินในระดับที่ ๕

๒.๖ การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (๒๕๕๙) ได้นำ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นวิสัยทัศน์ในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) จนถึงฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งได้เสริมสร้างความเข้าใจไปยังภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เห็นคุณค่า และน้อมนำไปประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิตอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง โดยในแผนปัจจุบัน (ฉบับที่ ๑๒) ได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไว้โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์และการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ โดยเฉพาะการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนฯ ที่สอดคล้องกับวาระการพัฒนาระดับโลกในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) ซึ่งรวมถึงการถอดบทเรียนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อขยายผลสู่การพัฒนาระดับโลก เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การพัฒนาของประเทศอื่น ๆ

อย่างไรก็ตามการที่ สศช. เพิ่มเอา SDGs ของสหประชาชาติเป็นเป้าหมายซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่ในบริบทของสังคมไทย จะต้องมีความตระหนักเรื่องความสุขและประโยชน์สุขด้วย ดังนั้นการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดความยั่งยืน ยังคงไม่เพียงพอ เพราะเป้าหมายสุดท้ายของประเทศไทยจะขับเคลื่อนสู่ประโยชน์สุขในที่สุด

๒.๗ การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับองค์กรภาครัฐ

องค์การภาครัฐหลายแห่งได้นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาขับเคลื่อน เช่น สำนักงานเทศบาลตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ ซึ่งกระบวนการขับเคลื่อนประกอบด้วย คณะผู้บริหารเทศบาลประกาศเป็นนโยบายในการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาขับเคลื่อน การดำเนินงานขององค์กรในทุกมิติโดยดำเนินควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาชุมชน แล้วทำให้ประชาชนในพื้นที่มีความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และได้รับประโยชน์สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีเหตุมีผลตามวิถีชีวิตของชุมชนอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือ ธ.ก.ส. โดยขับเคลื่อนพร้อมกันทั้ง ๓ ด้าน คือ ด้านองค์กร (Organization) ด้านพนักงาน (Employee) และด้านลูกค้า (Customer) และโรงพยาบาลหนองม่วงไข่ อำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ โดยกำหนดนโยบายให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ โดยการเรียนรู้ ตระหนัก และปฏิบัติด้วยตนเองในเบื้องต้น และนำความเข้าใจมาร่วมกันดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้โรงพยาบาลสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาการเกิดภาวะหนี้ค้ำชำระค่ายาและเวชภัณฑ์ และสามารถอยู่ได้อย่างมั่นคง มีความยืดหยุ่นในการบริหารงานที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม บุคลากรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความสุข สุขภาพจิตดี สามารถให้บริการแก่ผู้ป่วยให้มีความพึงพอใจมากขึ้น ดังนั้นสามารถสรุปรูปแบบการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้ตามรูปแบบของมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒๕๕๐) ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของภาครัฐไว้ ๕ ข้อ และผู้วิจัยได้รวบรวมและนำเสนอเพิ่มเติมเป็น ๖ ข้อดังนี้

๑) ด้านการกำหนดนโยบายและจัดการองค์กร การเตรียมนโยบาย แผนงาน หรือโครงการต่างๆ ควรเน้นการพัฒนาที่สร้างความสมดุลในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยมุ่งให้ประชาชน/ชุมชน สามารถพึ่งตนเอง และสามารถเป็นที่พึ่งของสังคม/ประเทศชาติได้ในที่สุด จากกรณีตัวอย่างของเทศบาลตำบลปลายพระยา ได้กำหนดเป็น นโยบายและยุทธศาสตร์ในการบริหารองค์กรและพัฒนา ชุมชน ครอบคลุมระบบงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและเป็น กระบวนการ โดยสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของรัฐและกลุ่มชุมชน ทั้งการคิดและวางแผนร่วมกัน และดำเนินการตามสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพของแต่ละชุมชนมีระบบภาควิชาการร่วมพัฒนาโดยปราศจากข้อขัดแย้ง และใช้แผนพัฒนาระบบ ๕ ปี เป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาอย่างมีเหตุมีผล เพื่อให้เกิดทิศทางการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและอนาคต

นอกจากนี้ยังมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขนโยบายทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและสมดุลกับสภาพภูมิสังคมและทรัพยากรที่มีในชุมชน

ส่วนโรงพยาบาลหนองม่วงไข่ ได้ปรับปรุงระบบการบริหารงานและการให้บริการผู้ป่วย ให้เหมาะสมสอดคล้องตามบทบาทหน้าที่หลักในการให้บริการผู้ป่วยให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพบริหารงาน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อน มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ตามระเบียบราชการ

๒) การออกกฎหมายและข้อบัญญัติต่างๆ ต้องยึดมั่นอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง โดยบำรุงรักษาสิ่งที่ดีที่มีอยู่แล้ว พร้อมทั้งปรับปรุง/แก้ไข/ยกเลิกส่วนที่ไม่ดีที่เป็นเหตุให้เกิดความไม่สมดุล ไม่พอเพียงในสังคม ให้กลับมาสู่แนวทางปฏิบัติที่มุ่งสู่ความสมดุลและสนับสนุนให้เกิดสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมแต่ยังขาดอยู่ ให้เกิดขึ้นอย่างสมดุลกับศักยภาพและระดับการพัฒนาของท้องถิ่น/ประเทศชาติ เพื่อนำไปสู่ความสามารถในการพึ่งตนเองได้ของคน/ชุมชนในทุกระดับ เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติ เพื่อให้บุคลากร มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติ ได้แก่ จรรยาบรรณ การป้องกันความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การสร้างสรรค์ วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ๕ ประการ คือ ซื่อสัตย์สุจริต มีสำนึกรับผิดชอบ ตอบสนองเป็นทีม ยึดบริการด้วยใจ และใช้ชีวิตพอเพียง เป็นต้น และมีการบริหารจัดการองค์กรภายใต้การกำกับดูแลที่ดี (Good Corporate Governance) อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และถือเป็นกฎเกณฑ์กติกาที่ทุกคนที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติ

๓) ด้านการจัดการระบบงบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายภารกิจ การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรในทางที่ก่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม โดยใช้หลักพอประมาณ ในการลงทุนของภาครัฐหน่วยงานภาครัฐต้องรู้จักการใช้งบประมาณในทางที่ถูกต้อโดยใช้จ่ายเงินงบประมาณให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมประหยัด สมเหตุสมผล โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการใช้เหตุผลในการวิเคราะห์การจัดสรรงบประมาณด้านต่างๆ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชน สังคม และองค์กร บนฐานความคิดที่มุ่งเป้าหมายการสร้างประโยชน์และความสุขของส่วนรวม

จะเห็นได้ว่าเทศบาลตำบลปลายพระยา ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และโรงพยาบาลหนองม่วงไข่ ต่างใช้หลักความพอประมาณสำหรับขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กรของตนเอง เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ดำเนินงานโดยยึดหลักความมั่นคง ยั่งยืน และมีความพอเพียงของแหล่งเงินทุน พึ่งพาตนเองด้านเงินทุนโดยระดมเงินฝากจากเกษตรกรและประชาชนทั่วไปแทน เงินฝากจากธนาคารพาณิชย์ สนับสนุนการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อให้เกษตรกรมีเงินออมเพิ่มขึ้น ให้เพียงพอกับการให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนแก่เกษตรกรรายย่อยและประชาชนในชนบทควบคู่กับการแนะนำ กำกับดูแลที่ดี

๔) การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ ความเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ยึดปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้แตกต่างกับบุคคลหรือชุมชนคือ ต้องช่วยกันสร้างคุณค่า จิตสำนึกใหม่ ให้พ้นจากความเอารัดเอาเปรียบ การเบียดเบียนผู้อื่น การฉ้อฉล คอร์รัปชัน การจัดสรรเลือกใช้เทคโนโลยี ระบบสื่อสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ประหยัดและคุ้มค่า เหมาะสมกับการใช้งานและศักยภาพของคนในองค์กร จะเห็นได้จากเทศบาลตำบลปลายพระยา ใช้ทรัพยากรทางการบริหารและการพัฒนาอย่างประหยัด คุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีมาตรการประหยัดการใช้ทรัพยากรและมีการประสานการใช้ทรัพยากรในการพัฒนา ร่วมกับหน่วยงานภาคต่างๆ ในชุมชนอย่างพอเหมาะ ทำ

ให้ใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพร่วมกันและลดต้นทุนทางการบริหารได้ โดยเทศบาลได้ใช้งบประมาณ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิตมากกว่าร้อยละ ๗๐ และให้ชุมชนใช้งบประมาณเงินทุนหมุนเวียนของกลุ่มเพื่อการเพิ่มทุน ของกลุ่มจากผลการดำเนินงานให้มีเงินทุนขยายตัวขึ้น และสามารถพึ่งตนเองได้ในระดับหนึ่งอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับ

๕) การจัดการทรัพยากรบุคคล มีการจัดสรรกำลังคนให้เหมาะสมเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน การสร้างบรรทัดฐาน ค่านิยมที่สอดคล้องตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เกิดขึ้นในหน่วยงานยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมในการทำงาน ด้วยความเพียรความซื่อสัตย์สุจริต ขันติ การยอมรับฟังความเห็นที่แตกต่างตลอดจนสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทั้งองค์กร

โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร บริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยยึดหลักของการมีส่วนร่วมในทุกระดับ รับฟังความคิดเห็นของลูกค้ำ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่ดี ตรงตามความต้องการของลูกค้ำ และสะดวกในการปฏิบัติของพนักงาน และเป็นผลดีแก่องค์กรในการพัฒนาให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน นำกระบวนการจัดการความรู้มาใช้ในการพัฒนาพนักงานในทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร และมุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยได้มีการสำรวจ ความพึงพอใจของลูกค้ำ และรวมภูมิปัญญาขององค์กร ในรูปแบบของ Best Practice และสร้างวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของพนักงานในโครงการชุมชนนักปฏิบัติ ขยายโอกาสการเรียนรู้ของพนักงานทุกระดับด้วยระบบ E-learning และสร้างองค์ความรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่สหกรณ์การเกษตร รวมทั้งส่งเสริม การปลูกฝังวัฒนธรรม ธ.ก.ส. และการเรียนรู้เพื่อสร้างนวัตกรรมในการทำงาน รวมทั้งมีการรณรงค์เพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังคุณธรรมให้แก่บุคลากรในองค์กร โดยให้พนักงานมีส่วนร่วม เช่น กิจกรรมลดละเลิกการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กิจกรรม “บริการด้วยใจ” คัดเลือกคนพอเพียงของ ธ.ก.ส. โดยกำหนดให้การใช้ชีวิตพอเพียงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ธ.ก.ส. ที่พนักงานทุกคนจะต้องยึดถือและปฏิบัติ และกำหนดให้มีแผนงานโครงการเสริมสร้างและปลูกฝังวัฒนธรรม ธ.ก.ส. อย่างต่อเนื่องทุกปี

เทศบาลตำบลปลายพระยา เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารกำลังคน ตามหลักศาสนา และศีลธรรมเข้ามาพัฒนาจิตใจของเจ้าหน้าที่จนเกิดเป็นวัฒนธรรมขององค์กรที่ดี มุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกให้แก่เจ้าหน้าที่และชุมชน ร่วมกันทำประโยชน์สาธารณะ สร้างคนดีและต้นแบบ แห่งคนดีขึ้นในองค์กร มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตพอเพียง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ มีความสามัคคี ลด ละ เลิกอบายมุข รู้จักประหยัดและออมทรัพย์ร่วมกับชุมชน เสริมสร้าง อาชีพและรายได้ เสริมสร้างสุขภาพร่างกายและจิตใจ และมีการเชิดชูเกียรติคนดีทุกปี

ส่วนโรงพยาบาลหนองม่วงไข่ จัดทำแผนพัฒนาบุคลากร โดยทีมพัฒนาบุคลากร (HRD) ของโรงพยาบาล สำรวจความต้องการการพัฒนาความรู้ และศักยภาพ ของบุคลากรในภาพรวมของโรงพยาบาล โดยมุ่งเน้น เสริมสร้างบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่มีความจำเป็นต่อทิศทางการดำเนินงานตามนโยบายขององค์กร ให้มีความสำคัญแก่การฝึกอบรมบุคลากรในโรงพยาบาล ให้ยึดมั่นตามหลักจริยธรรมองค์กร ด้วยการให้บริการแก่ผู้ป่วยทุกคน ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ให้ผู้ป่วยเข้าถึงบริการ ด้วยมาตรฐานเดียวกัน สะดวกรวดเร็ว ได้รับการบริการคุณภาพดี และเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคม ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแกนกลาง ในการ

ดำเนินวิถีชีวิตของชุมชน ยึดมั่นคำสอนของพระพุทธศาสนาเป็นหลักพื้นฐานในการครองตน ครองคน และครองงาน บนพื้นฐานศีล ๕ เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งช่วยส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจของประชาชน และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มผู้ป่วย และระหว่างผู้ป่วยกับเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ผู้บริหารมีการสื่อสารกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ โดยจัดประชุมประจำเดือน เพื่อรับฟัง ข้อเสนอแนะ ต่าง ๆ ร่วมกันทั้งในระดับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขได้ตามความเหมาะสมและมีศักยภาพสูงสุดในการให้บริการแก่ชุมชน

๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ ประชาชนได้รับประโยชน์จากการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วย ไม่เพียงเฉพาะข้าราชการหรือองค์กรของรัฐเท่านั้น เห็นได้จาก ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีการกระจายอำนาจและถ่วงดุลอำนาจ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับเกษตรกรและชุมชนอย่างสูงสุด ส่งเสริมให้ชุมชนตระหนักในคุณธรรมตามหลักศาสนาของตน มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน และมีความเพียร ในการใช้สติปัญญาดำเนินชีวิตบนทางสายกลางเกิดความสมดุลในชีวิต และจัดสรรผลประโยชน์ในชุมชนแก่สมาชิกอย่างเป็นธรรม ส่งเสริมชุมชนให้มีการสืบทอดและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีแผนชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง สร้างเครือข่ายองค์กรชุมชนที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมให้ชุมชนและเกษตรกรสร้างความในครอบครัว เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ มีกิจกรรมลดรายจ่ายในครัวเรือน ลดต้นทุน การผลิตในการประกอบอาชีพ สร้างขนาดการผลิตให้สอดคล้องกับความสามารถในการบริหารจัดการ สร้าง กระบวนการผลิตที่เน้นเพื่อการบริโภค หรือจำหน่ายภายในชุมชนเป็นหลัก หากมีส่วนเหลือจึงให้จัดตั้งเป็น กลุ่มวิสาหกิจเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไปสู่ภูมิภาค

ส่วนเทศบาลตำบลปลายพระยา ให้ข้อมูลข่าวสารอย่างหลากหลายกว้างขวาง หลายช่องทาง และมีการเผยแพร่ความรู้ตามแผนพัฒนา ความรู้และการศึกษาทั้งในและนอกระบบการศึกษาให้แก่ผู้ที่ขาดโอกาสของชุมชน โดยจัดตั้งศูนย์ศึกษาเรียนรู้ในเทศบาลและศูนย์เรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ส่งเสริมการพัฒนาตามแนวพระราชดำริผสมผสานกับภูมิปัญญาของชุมชนในการพัฒนาชุมชนร่วมกับสถาบันการศึกษาและสร้างความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ชาวชุมชน

และโรงพยาบาลหนองม่วงไข่ มุ่งเน้นการให้บริการและส่งเสริมประชาชนให้ดูแลสุขภาพด้วยตนเอง ให้ความสำคัญแก่การเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรงมากกว่าเกิดการเจ็บป่วยแล้วมาทำการรักษา และจัดตั้งชมรมกีฬา ประเภทต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ และประชาชนร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จัดกิจกรรมสนับสนุนการพึ่งตนเองในครัวเรือน เช่น การปลูกผักกินเอง การผลิตน้ำยาเอนกประสงค์ใช้ในระดับครัวเรือน การส่งเสริมให้ใช้จุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพ (EM) ในนาข้าวของคนงานในโรงพยาบาล เพื่อให้เกิดการพึ่งพาตนเอง ลดการใช้สารเคมีในครัวเรือน และการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน เพื่อคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นให้แก่ชาวชุมชน

อย่างไรก็ตามการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นผู้นำองค์กรมีความสำคัญมากในการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จด้านผลสัมฤทธิ์ขององค์กรแห่งความพอเพียง ซึ่งควรมีคุณลักษณะดังนี้ ๑) มีความรู้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว โดยเฉพาะในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหาที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในการเจรจาต่อรอง ๒) มีความมุ่งมั่นจริงใจ

และทำงานด้วยความเสียสละ สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ชาวชุมชน ๓) มีความสามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของชุมชน เป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กับปัญหาของชุมชนหรือสังคม ๔) ได้รับการยอมรับจากภายในและภายนอกองค์กร ๕) การมีบุคลิกภาพพิเศษ ที่ประกอบด้วย สนใจใฝ่รู้ด้วยตนเองเสมอ กล้าทดลองทำในสิ่งใหม่ ๆ เรียนรู้ลองผิดลองถูก เป็นคนช่างคิดช่างทำ ช่างจดจำ ช่างสังเกต สามารถสังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลได้เป็นอย่างดี เป็นตัวของตัวเอง รวมทั้งมีความสามารถประสานกับองค์กรและสถาบันต่างๆ ระดมทรัพยากรมาร่วมทำงานได้ มีความเข้าใจชุมชนตนเองและสังคมภายนอกจึงสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาได้ (รงค์ บุญสวยขวัญ, ๒๕๕๗)

สำหรับการเป็นผู้นำชุมชน เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ปัจจัยทางครอบครัวของผู้นำก็นับว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกับคุณลักษณะของผู้นำ เช่น เป็นลูกของผู้นำหรือมาจากครอบครัวของผู้นำเพราะผ่านการขัดเกลามาจากครอบครัวหรือมีการอบรมสั่งสอนด้านการเป็นผู้นำ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้นำจำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงเครือข่าย (Networks) ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เครือข่ายในที่นี้หมายถึง ๑) การเชื่อมโยงคนกับคน และคนกับองค์กรและองค์กรกับองค์กรหรือสถาบันกับสถาบันด้วยกัน ๒) ต้องเป็นการดำเนินงานตามความสมัครใจเป็นสำคัญ ๓) ต้องมีการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ๔) มีอิสระของสมาชิกที่มาสร้างเครือข่ายด้วยกัน ๕) การเชื่อมโยงเครือข่ายอาจจะมีสมาชิกเป็นปัจเจกบุคคลในระดับเดียวกัน หรือมีลักษณะเหมือนกัน เช่น เครือข่ายชาวนา ลักษณะนี้เป็นเครือข่ายแบบราบหรือเสมอกัน (Horizontal networks) ในขณะที่บางครั้งอาจจะเป็นการปฏิสัมพันธ์แบบตั้งหรือไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากเป็นเครือข่ายที่สมาชิกมาจากสถานภาพที่แตกต่างกัน (Vertical networks) (รงค์ บุญสวยขวัญ: ๒๕๕๗) ซึ่งการเชื่อมโยงเครือข่ายมีประโยชน์ คือ ๑) ทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ ทักษะความรู้ วัสดุอุปกรณ์ ผ่านการประชุมการประชุมปฏิบัติการ หรือเป็นการดำเนินงานในลักษณะ “แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน” ๒) เกิดการประหยัดทรัพยากรในการดำเนินงาน เพราะมีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน สามารถประหยัดต้นทุน ประหยัดเวลา ใช้บุคลากรจำนวนมาก เป็นต้น ๓) เกิดการแลกเปลี่ยน วิชาการวิจารณ์จากสมาชิกในทุกระดับ ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ เกี่ยวกับความต้องการหรือเป็นการรณรงค์ทางด้านนโยบายและการดำเนินงานตามนโยบายนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้ตอบสนองความต้องการของคนส่วนใหญ่มากขึ้น ๔) เกิดการปรับตัว เข้าใจปัญหาและประเด็นการพัฒนาที่ซับซ้อน หรือปัญหาที่มีหลากหลายแง่มุม สามารถนำไปแก้ปัญหาหรือปฏิบัติได้จริงในหมู่บ้านหรือชุมชนมากยิ่งขึ้น ๕) สามารถสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อสนับสนุน ช่วยเหลือและตอบสนองความต้องการทรัพยากรต่าง ๆ หรือทำให้สมาชิกได้รับทรัพยากรที่ต้องการจากกลุ่มอื่น เพราะมีการช่วยเหลือระหว่างกันในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน การให้กำลังใจระหว่างกัน การสร้างแรงจูงใจและการแลกเปลี่ยนความรู้หรือวิทยากรร่วมกัน

๒.๘ หน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กล่าวถึงการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในหมวด ๑๔ ซึ่งให้อำนาจแก่ประชาชนในท้องถิ่นในการปกครองตนเองและคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง ดังนี้

๑. เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญต่อการจัดรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและวิธีการปกครองตนเอง เนื่องจากรูปแบบและวิธีการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นอยู่กับรายได้ จำนวนและความหนาแน่นของประชากรและพื้นที่ของชุมชนนั้น ๆ เป็นสำคัญ รวมทั้งมีกลไกให้ประชาชนมีส่วนร่วมการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

๒. ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่น เช่น ประชาชนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือ ผู้บริหารท้องถิ่น เป็นต้น หรือ อาจใช้วิธีการสรรหาด้วยวิธีอื่นก็ได้ แต่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ

๓. ประชาชนต้องได้รับทราบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น โดยเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง

๔. ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อกันเพื่อเสนอข้อบัญญัติหรือเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นได้

๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก โดยทำหน้าที่ดูแล ให้บริการสาธารณะ และจัดกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนและจัดการศึกษาแก่ประชาชนในท้องถิ่นอีกด้วย ทั้งนี้การดำเนินกิจกรรมสาธารณะใดๆ ต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร ให้บริการสาธารณะ การส่งเสริม สนับสนุนและจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่

๖. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องบริหารการเงินและการคลัง และการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นเท่านั้น คือ บริหารงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ โดยต้องป้องกันการทุจริตและการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และป้องกันการก้าวร้าวการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

๗. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องบริหารงานบุคคลด้วยระบบคุณธรรม จัดให้มีมาตรฐานการบริหารงานบุคคลที่สอดคล้องกันเพื่อสามารถพัฒนาบุคลากรร่วมกันหรือสามารถสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้

๘. ในการจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะใดที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือการมอบหมายให้เอกชนดำเนินการแล้วจะเป็นประโยชน์แก่ชาวชุมชนมากกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง ควรร่วมหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นของรัฐหรือให้เอกชนดำเนินการแทนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

๒.๙ แนวทางในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็น หน่วยงานปกครองที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลให้อำนาจหรือการกระจายอำนาจไปให้หน่วยปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง โดยมีองค์กรผู้รับผิดชอบ มีอิสระในการใช้ดุลยพินิจ มีเจ้าหน้าที่และงบประมาณในการดำเนินงานแยกออกจากราชการส่วนภูมิภาค (วีระศักดิ์ สมยานะ, ๒๕๕๖)

อย่างไรก็ตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้มีอธิปไตยในตัวเอง ยังต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลกลาง จึงมีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานทำหน้าที่กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กำหนดการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในยุทธศาสตร์ของกรมฯ ที่ว่า “ส่งเสริม สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยการระเบิดจากภายในท้องถิ่นชุมชนประชาชน ในการดำเนินชีวิตสร้างวิถีชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามบริบทภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมีความสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นตนเองด้วย โดย

๑. พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่คำนึงถึงความแตกต่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทและให้ความสำคัญแก่การมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน โดยต้องทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมก่อน แล้วจึงกระจายบทเรียนสู่ประชาชนในท้องถิ่น

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องพัฒนาขีดความสามารถของตนเองเพื่อให้มีศักยภาพเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบการเสริมสร้างการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อใช้เป็นศูนย์เรียนรู้การพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ประชาชนใช้เป็นห้องเรียนสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตแสดงผลงานเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน และต่อยอดการพัฒนาให้เป็นนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มั่นคงและยั่งยืนต่อไป

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องโดยให้ความสำคัญกับปัญหาเรื่องปากท้องและการส่งเสริมอาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอันดับต้น ๆ มากกว่าโครงการสาธารณะประโยชน์บางประเภทที่ไม่ได้เกิดจากข้อเรียกร้องและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ประชาชน ทางด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ประชาชนนำไปปฏิบัติตาม

๕. พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถเป็นที่ปรึกษาการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนและชุมชนในพื้นที่ได้ โดย

๕.๑ ส่งเสริมทัศนคติของผู้บริหารท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ยึดมั่นแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่นในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพัฒนาศักยภาพเกี่ยวกับองค์ความรู้ควบคู่กับการพัฒนาเรื่องคุณธรรม จริยธรรม

๕.๒ กำหนดภารกิจด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้ชัดเจน โดยระบุไว้ในกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งกำหนดแนวทางการดำเนินการและอำนาจหน้าที่ไว้อย่างละเอียดชัดเจนเพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๕.๓ สร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งคัดเลือกผู้บริหาร บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ เพื่อฝึกฝนอบรมให้เป็นต้นแบบ ในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

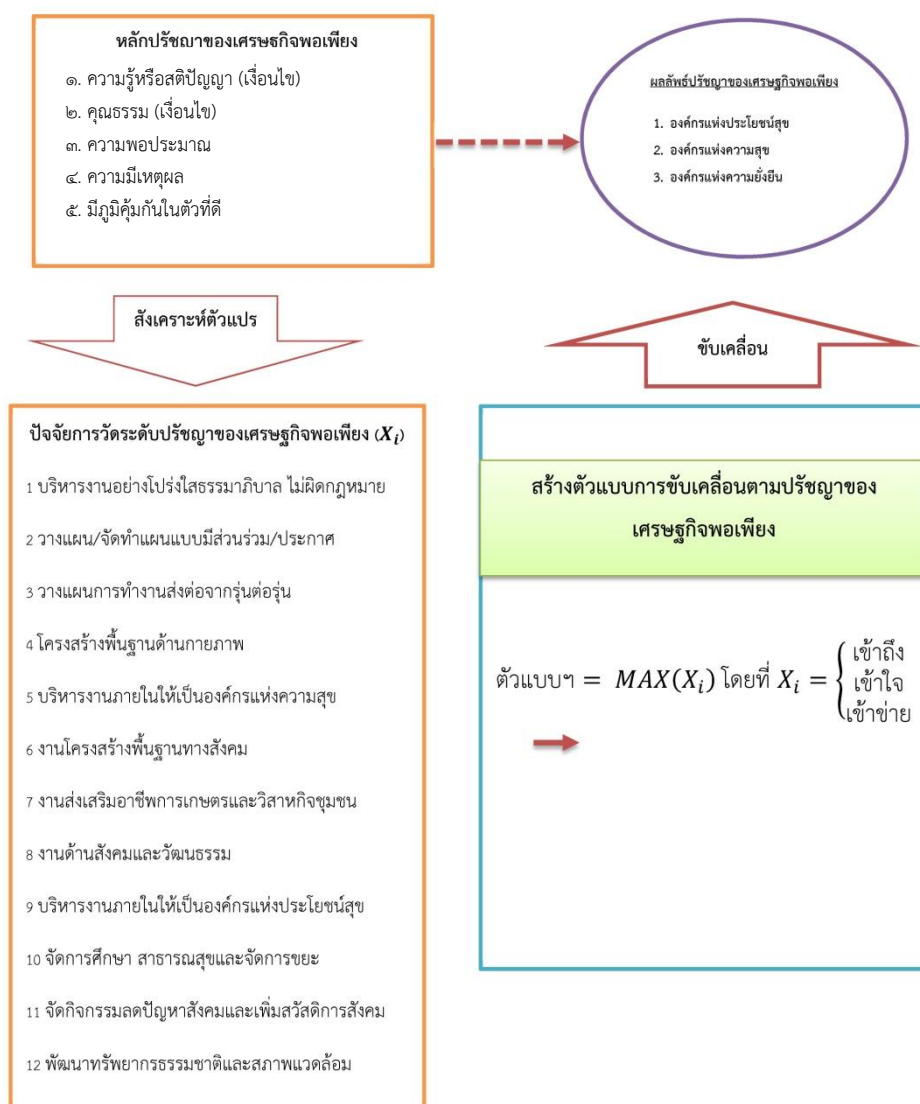
๕.๔ จัดกิจกรรม/หลักสูตรแก่นักเรียนในสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการเรียน การสอน ปลุกฝังเยาวชนตั้งแต่ชั้นเริ่มต้น

๖. ให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยจัดทำและเผยแพร่ชุดความรู้ ด้านการดำเนินงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนนำไปประยุกต์ใช้ได้โดยเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ตลอดจนพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการสร้างฐานข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการสื่อสารข้อมูล ความรู้ และความสำเร็จตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนัก เห็นประโยชน์ และนำไปปฏิบัติอย่างกว้างขวาง

๗. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องด้วยการจัดกิจกรรมโครงการอย่างต่อเนื่อง ฯลฯ

๘. สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในพื้นที่หรือสถาบันองค์กรต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วม และสนับสนุนชุมชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การใช้พลังงานทางเลือก การสร้างตลาดหรือร้านค้าชุมชน

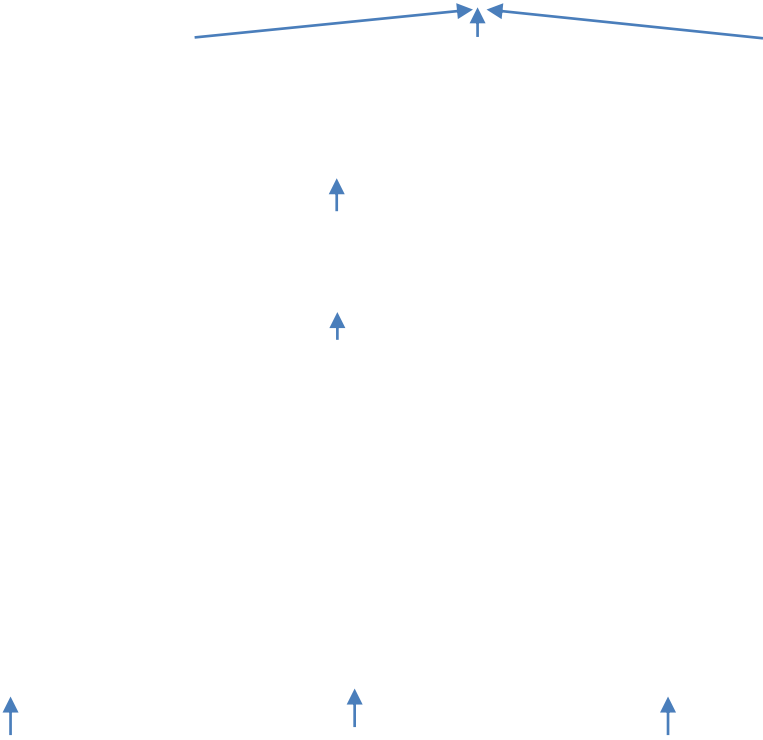
๒.๑๐ กรอบแนวคิดงานวิจัย



หมายเหตุ: $MAX(X_i)$ หมายถึง การนำค่าของ X_i ที่สูงที่สุดในกรณีต่าง ๆ คือ เข้าข่าย หรือเข้าใจ หรือเข้าถึง เพื่อใช้ในการถอดบทเรียนว่า อปท. นั้น ๆ ได้คะแนนสูงสุด เพราะอะไร และจะสามารถนำบทเรียนดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับ อปท. ที่ยังมีคะแนนต่ำกว่าได้หรือไม่ เพื่อการขับเคลื่อนระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของอปท. ที่มีระดับต่ำกว่าเข้าถึงให้ขับเคลื่อนไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไป

๒.๑๑ ขั้นตอนการดำเนินงานในระยะเวลา ๓ ปี





บทที่ ๓

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือเชิงปริมาณประเมินคุณภาพของความพอเพียง ควบคู่กับเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพผ่านกระบวนการสัมภาษณ์เชิงลึก และการจัดเวทีประชุมกลุ่มย่อย โดยในบทนี้ได้แบ่งการนำเสนอเป็น ๔ ส่วนได้แก่

๓.๑ ประชากร

การศึกษานี้ได้มีการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายคือ องค์การบริหารส่วนตำบล: องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่รอบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลที่พร้อมจะทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ๕ แห่งได้แก่ ๑. องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ๒. องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ๓. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ๔. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง และ ๕. องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

๓.๒ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

สำหรับการศึกษานี้ได้มีการรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่

๓.๒.๑ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

๓.๒.๒ กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ข้าราชการ และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานตามนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล

๓.๒.๓ ประชาชน กลุ่มอาชีพ กลุ่มกิจกรรมต่างๆ ศูนย์เรียนรู้ต่างๆ ในพื้นที่เป้าหมาย

๓.๓ ขั้นตอนและวิธีการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ ๑ ศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีวิธีการวิจัย ดังนี้

๑) รวบรวมข้อมูลรายละเอียด และพัฒนาตัวแบบการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง

๒) เก็บข้อมูลตามตัวแบบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็น Best Practice ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๓ แห่ง ผ่านการศึกษาดูงาน สังเกตการณ์และสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๓) จัดทำเกณฑ์การประเมินกลางร่วมกับทีมต่าง ๆ เพื่อจำแนกเป็นระดับเข้าข่าย เข้าใจ และเข้าถึง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำการศึกษ

๔) ใช้เกณฑ์ที่ได้จากข้อ (๓) ประเมินความเข้าข่าย เข้าใจ และเข้าถึง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรส่วนท้องถิ่นที่ทำการศึกษจากเอกสารโครงการ แผนยุทธศาสตร์ เอกสารผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการประเมินผลจากการสัมภาษณ์และจัดประชุมกลุ่มย่อย

วัตถุประสงค์ที่ ๒ วิเคราะห์และถอดบทเรียน เพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

๑) เก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สังเกตแบบมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมขององค์กร รวมทั้งการจัดเวทีประชุมกลุ่มย่อย เพื่อเปรียบเทียบผลกับการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจากตัวชี้วัดกลาง เปรียบเทียบกับมุมมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ เก็บแบบสัมภาษณ์ประชาชนด้านการรับรู้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ๕ แห่ง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา องค์การบริหารส่วนตำบลละ ๕๐ ตัวอย่าง รวม ๒๕๐ ตัวอย่าง

โดยเนื้อหาแบบสัมภาษณ์จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงระดับเข้าข่าย เข้าใจ และเข้าถึง ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งแบ่งออกเป็นส่วย่อย ๒ ส่วน ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(๒) แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๗ ด้าน ดังนี้

ก. ด้านการบริหารจัดการ

๑. มีความโปร่งใส
๒. มีความรับผิดชอบต่อสังคม
๓. มีคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมองค์กร
๔. เป็นองค์กรต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง
๕. มีการบริหารจัดการงบประมาณ และทรัพยากร

ข. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม

๖. มีการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเชิงรุกแบบมีส่วนร่วม

ค. ด้านการเกษตร

๗. มีการสนับสนุนนโยบายเกษตรกรรมยั่งยืน
๘. มีการจัดให้มีศูนย์เรียนรู้หรือพื้นที่เพื่อการเกษตรในชุมชน

ง. ด้านธุรกิจชุมชน

- ๙. มีการสนับสนุนการจัดทำวิสาหกิจชุมชนอย่างเข้มแข็ง
- ๑๐. มีการจัดตั้งตลาดสีเขียว/ร้านค้าสีขาวในชุมชน
- ๑๑. มีสถาบันการเงินชุมชน

จ. ด้านสุขภาพอนามัย

- ๑๒. มีกองทุนหลักประกันสุขภาพของ อบต.
- ๑๓. มีนโยบายสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่สมาชิก

ฉ. ด้านสังคมวัฒนธรรม

- ๑๔. มีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาวัฒนธรรมและต่อยอดภูมิปัญญา
- ๑๕. มีโครงการลดปัญหาอบายมุขและยาเสพติด

ช. ด้านทรัพยากรชุมชน

- ๑๖. มีการลดการใช้พลังงาน หรือเพิ่มการใช้พลังงานทางเลือก/ พลังงานทดแทน
- ๑๗. มีแผนงานการจัดการลดปริมาณขยะในชุมชน

ส่วนที่ ๒ เก็บแบบประเมินความสุข ความมุ่งมั่นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ๕ แห่ง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตาองค์การบริหารส่วนตำบลละ ๑๐ ตัวอย่าง รวม ๕๐ ตัวอย่าง

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๓ ส่วนย่อย ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลทั่วไป

(๒) แบบประเมินความสุข ความรัก ความสามัคคีในองค์กร

- ๑. ท่านรู้สึกว่าคุณค่าของงานมีความสุข
- ๒. มีความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกตนเองมีคุณค่า มีประโยชน์กับองค์กร
- ๓. รู้สึกประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน
- ๔. มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน
- ๕. รู้สึกเป็นสุขจากบรรยากาศการทำงานที่เป็นเหมือนบ้านหลังที่สอง
- ๖. มักจะได้รับคำแนะนำที่ดีและกำลังใจจากผู้บังคับบัญชาอยู่เสมอ
- ๗. มักจะได้รับคำแนะนำที่ดีและกำลังใจจากเพื่อนร่วมงานอยู่เสมอ
- ๘. ไม่รู้สึกหวั่นไหวหรือหนักใจเมื่อมีปัญหาที่เกิดจากการทำงานเพราะมีผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานที่ดี
- ๙. ในองค์กรของท่าน ไม่มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย อันทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน
- ๑๐. ภายในองค์กรมีความรัก ความสามัคคี ทุกคนช่วยกันทำงาน ทั้งในยามที่ได้รับการร้องขอและไม่ได้รับการร้องขอ
- ๑๑. ทุกคนในองค์กรได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน
- ๑๒. มีความรู้สึกยินดี เมื่อเพื่อนร่วมงานได้รับการชื่นชมหรือรางวัลจากการ

ปฏิบัติงาน

๑๓. ท่านได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม

๑๔. มีอิสระในการทำงานและได้รับโอกาสในการใช้ความรู้ ความสามารถในการพัฒนางาน

๑๕. สามารถแบ่งเวลาในการทำงาน เวลาส่วนตัว เวลาให้ครอบครัวและสังคมได้อย่างเหมาะสม

(๓) แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน

๑. ท่านทราบและเข้าใจดีว่า งานของท่านตอบเป้าหมายและตัวชี้วัดใดขององค์กร

๒. เมื่อองค์กรต้องได้รับการประเมิน ท่านพร้อมที่จะรับฟังจุดอ่อนและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ประเมิน

๓. ท่านมักจะมีข้ออ้างเสมอว่า แม้จะเห็นด้วยกับผู้ประเมิน แต่บางประเด็นเป็นเรื่องที่ไม่อาจแก้ไขได้

๔. ท่านเชื่อว่า ทุกคนพร้อมที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัด

๕. ถ้าองค์กรบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัด ประโยชน์สุขจะเกิดกับชุมชน

๖. บางเรื่องน่าเป็นความทุกข์ร้อนของประชาชน แต่ถ้าไม่ใช่บทบาทหน้าที่ขององค์กร ท่านก็จะไม่ดำเนินการ

๗. บางเรื่องน่าเป็นความทุกข์ร้อนของประชาชนหรือชุมชน และเป็นบทบาทหน้าที่ขององค์กร แม้ไม่มีงบประมาณในปีนั้น ท่านก็ริบหาทางดำเนินการแก้ไขหรือคลี่คลายในที่สุด

๘. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนหลายเรื่องใช้งบประมาณไม่มาก และสามารถ “ทำแบบคนจน” ได้

๙. การแก้ปัญหาในชุมชนท้องถิ่น ไม่จำเป็นต้องยึดตามตำรา แต่ต้องศึกษาข้อมูลให้รอบด้าน

๑๐. การแก้ปัญหาในชุมชนท้องถิ่น ต้องเริ่มจากจุดเล็กๆ และทำอย่างบูรณาการกับงานของภาคีเครือข่ายต่างๆ

ส่วนที่ ๓ ผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment: LPA) ประจำปี ๒๕๖๑

ส่วนที่ ๔ สัมภาษณ์เชิงลึกประชาชนในพื้นที่

๒) สักเคราะห์ข้อมูลวิธีการดำเนินงาน โดยวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของแต่ละตัวชี้วัดที่ควรปรับปรุงของแต่ละกระบวนการ รวมทั้งหาสาเหตุที่ทำตามตัวชี้วัดนั้นได้ หรือไม่ได้

๓) สักเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการขับเคลื่อนของแต่ละองค์กรที่เป็นกรณีศึกษา

วัตถุประสงค์ที่ ๓ สร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

- ๑) นำข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์ข้อ ๒ มาใช้ในการสร้างตัวแบบการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) จัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อพัฒนาตัวแบบการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) สรุปตัวแบบการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง ๕ แห่ง

๓.๔ กรอบวิจัยกลาง โครงการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทั่วประเทศไทย

๓.๔.๑ เป้าหมายระดับต่างๆ ของโครงการ

โครงการนี้มีเป้าหมายในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศไทย เพื่อให้เกิดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทยที่บริหารงานในลักษณะดังกล่าวให้มีจำนวนที่มากพอ (Critical number) เพื่อให้องค์กรเหล่านี้เกิดมีพลังในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในบรรดาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ในปัจจุบัน (๒๕๖๑) จำนวน ๗,๘๕๒ แห่ง ส่วนจำนวนที่มากพอที่จะก่อให้เกิดการขับเคลื่อนนั้น โครงการนี้ได้กำหนดเป้าหมายให้มีจำนวนระหว่าง ๒๐๐-๓๐๐ แห่ง ทั่วประเทศ

เหตุผลหรือเป้าหมายที่สำคัญส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในบรรดาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว เพื่อเป็นพลังที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นไปในทิศทางเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้พระราชทานไว้โดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗ แต่ก็ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควรจากรัฐบาลไทยและประชาชนทั่วไปในขณะนั้น จนกระทั่งประเทศไทยเกิดปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจครั้งสำคัญ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ พระราชดำรัส “เศรษฐกิจพอเพียง” เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ ที่พระราชทานให้แก่พสกนิกรชาวไทยทั่วทั้งประเทศ จึงได้รับการตอบรับจากชนชั้นนำและประชาชนชาวไทยทั่วทั้งประเทศ แม้กระนั้นถึงแม้รัฐบาลทุกรัฐบาลหลังจากนั้นมักจะอ้างว่าได้รื้อฟื้นปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการบริหารและพัฒนาประเทศแล้ว อีกทั้งประเทศไทยเองได้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๘ (๒๕๔๐-๒๕๔๔) และมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นทางการที่ได้กำหนดว่าได้นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาฉบับที่ ๙ (๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็น

ต้นมาจนถึงแผนที่ ๑๒ ที่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน (๒๕๖๐-๒๕๖๔) แต่ความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นจริงตามแนวทางดังกล่าวยังคงมีไม่มาก ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของคนในชาติยังไม่มีแนวโน้มที่จะลดลง ถึงแม้ประเทศไทยจะสามารถลดสัดส่วนคนจนได้มากก็ตามที่ ทั้งนี้เพราะทิศทางการพัฒนาของประเทศไทยโดยรวมยังมีเป้าหมายสำคัญที่เน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นสำคัญ การพัฒนาประเทศตามแนวทางนี้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในสัดส่วนที่สูงจะตกอยู่กับนายทุนและชนชั้นนำของประเทศ และเมื่อคนเหล่านี้มีอำนาจทางเศรษฐกิจก็พยายามใช้อำนาจดังกล่าวครอบงำอำนาจทางการเมืองผ่านระบบการเมืองในรูปแบบต่างๆ ที่เรียกว่า “ธุรกิจการเมือง” คือการเมืองที่วางอยู่บนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักธุรกิจและชนชั้นนำเป็นหลัก

ความหวังที่จะปรับเปลี่ยนการเมืองลักษณะเช่นนี้ในระดับประเทศได้ ส่วนหนึ่งจึงต้องพึ่งการเมืองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอยู่กับประชาชนในระดับฐานรากค่อนข้างมาก ดังนั้นโอกาสที่จะบริหารงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่จึงยังมีโอกาสเป็นไปได้มากกว่าการเมืองในระดับประเทศ ที่นักการเมืองจะต้องตอบสนองต่อผลประโยชน์ของชนชั้นนำ เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนและมีทรัพยากรพร้อมทุกด้านเพื่อให้ชนะการเลือกตั้ง อีกทั้งในทางปฏิบัติจริง นักธุรกิจซึ่งเป็นชนชั้นนำเหล่านี้ต่างให้การสนับสนุนทุกพรรคการเมือง ดังนั้นไม่ว่าพรรคการเมืองใดได้รับชัยชนะการเลือกตั้ง หรือแม้กระทั่งคณะทหารที่เข้ามายึดอำนาจด้วยการรัฐประหาร ถ้าจะสามารถบริหารราชการแผ่นดินต่อไปได้อย่างราบรื่น จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของชนชั้นนำในลักษณะ “ธุรกิจการเมือง” ดังกล่าวเช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ การขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้าใจและน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กรของตน จึงเป็นความหวังที่จะลดอิทธิพลของธุรกิจการเมืองในระดับประเทศได้ในระดับหนึ่งด้วย

นอกจากนี้ในสังคมไทยยังมีแรงเกาะเกี่ยวของสังคมในระดับชุมชนที่รู้จักกันดีในนามของ “บวร” หรือ บ้าน-วัด-โรงเรียน หรืออาจจะขยายในส่วนของตัวเอง “ร” ให้เป็นราชการ คือ โรงเรียนและราชการส่วนท้องถิ่น ความเชื่อมโยงดังกล่าวจะช่วยสร้างความ รู้-รัก-สามัคคี โดย ความรู้และคุณธรรม มาจาก วัด และโรงเรียน ถ้าเสริมด้วยพลังของประชาชนจากชุมชนฐานราก รวมทั้งการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนก็จะเกิดเป็นพลังความสามัคคี ทำให้ความหมายของคำว่า รู้-รัก-สามัคคี ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ทั้งหมดนี้คือเหตุผลของความจำเป็นที่จะต้องพยายามขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดมีจำนวนที่มากพอที่จะเป็นแรงส่งให้เกิดการขับเคลื่อนต่อไปได้ด้วยตนเอง เพื่อที่โอกาสที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงดังที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ตามที่ได้ทรงปรารถนาไว้ในเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นครั้งสุดท้ายแก่คณะผู้บริหารสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ณ โรงพยาบาลศิริราช เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ความตอนหนึ่งว่า

“เศรษฐกิจพอเพียง” “เศรษฐกิจ” และ “พอเพียง” พอเพียงก็ไม่ค่อยเข้าใจว่าพอเพียงอะไร แต่ความคิดของตัว พอเพียง ก็คือว่า ทำอะไรไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ฟุ้งซ่าน ไม่ทำอะไรให้มันเกินไป เมื่อทำแล้วได้ผลในการทำ ถ้าได้ผล ก็หมายความว่า ประหยัดสำหรับชาวบ้าน คนที่ทำเศรษฐกิจนี้เอง

ผู้ที่เป็นนักทฤษฎี ผู้ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ก็จะต้องหาเหตุผลของเศรษฐกิจพอเพียงนี้ ถ้าหาเหตุผลได้ ก็เชื่อว่า เหตุผลนี้ก็จะได้ประโยชน์ เมื่อได้ประโยชน์แล้ว ชาวบ้านในประเทศไทยก็จะได้ประโยชน์ เมื่อได้ประโยชน์แล้ว เขาก็จะมีความร่ำรวยขึ้น โดยไม่ต้องลงทุนอะไรมากมาย ถ้าทำได้แล้ว ก็จะเป็นการช่วยให้ประเทศชาติอยู่ได้ ถ้าไม่เอาใจใส่ในความคิดเหล่านี้ งานทั้งหลายที่เราทำก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย”

บางส่วนของพระราชดำรัสเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร (๒๕๓๐-๒๕๕๙)
พระราชทานแก่คณะผู้บริหารสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ณ โรงพยาบาลศิริราช วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔

๓.๔.๒ แนวทางในการสร้างกรอบวิจัย

ในการสร้างกรอบการวิจัยในครั้งนี้ หัวใจสำคัญอยู่ที่การประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารงานขององค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อจะช่วยให้สามารถทราบระดับการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำลังดำเนินอยู่ เพื่อจะได้ร่วมมือกันหาทางยกระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของแต่ละองค์กรให้สูงขึ้น เพราะยิ่งองค์กรปฏิบัติได้ตามความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงสูงได้มากขึ้นเท่าใด ผลประโยชน์ หรือประโยชน์สุขที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนและประเทศชาติเป็นส่วนรวมก็จะยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ ๒ ส่วน ส่วนแรกคือ ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในลักษณะที่สะท้อนความหมายที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงให้ไว้ โดยสามารถจำแนกระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างชัดเจนพอสมควร อีกส่วนหนึ่งคือ การวิเคราะห์อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง เพราะจะกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนย่อมไม่เป็นการถูกต้อง โดยที่การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวจะสามารถจำแนกระดับของความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างชัดเจนพอสมควร การน้อมนำความหมายของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเป็นทางการมาประยุกต์ใช้นั้นเริ่มจาก “อารัมภบท” คือข้อความที่ได้นำเสนอเบื้องต้นจากสำนักพระราชวังถึงสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังต่อไปนี้

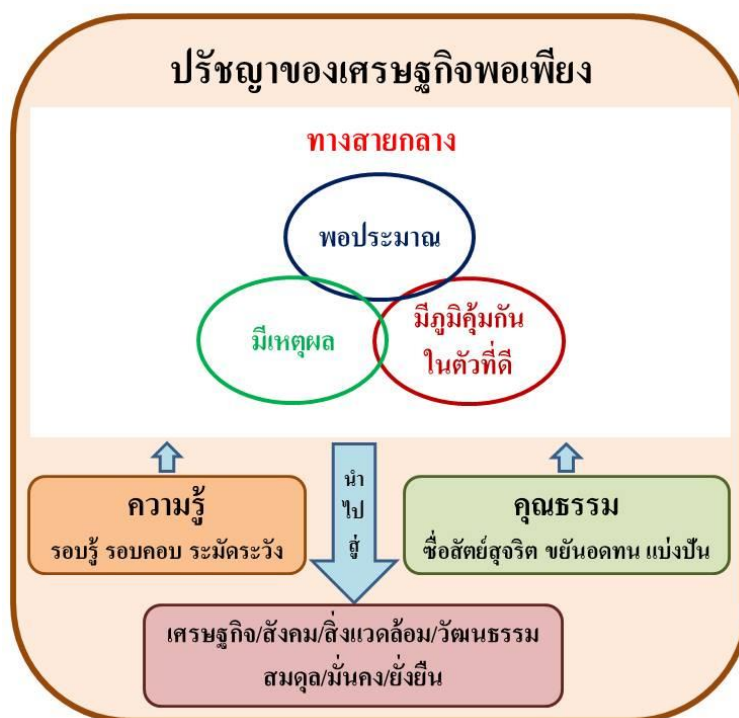
“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดกว่า ๓๐ ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ส่วนความหมายของคำว่า “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ได้พระราชทานไว้ดังต่อไปนี้

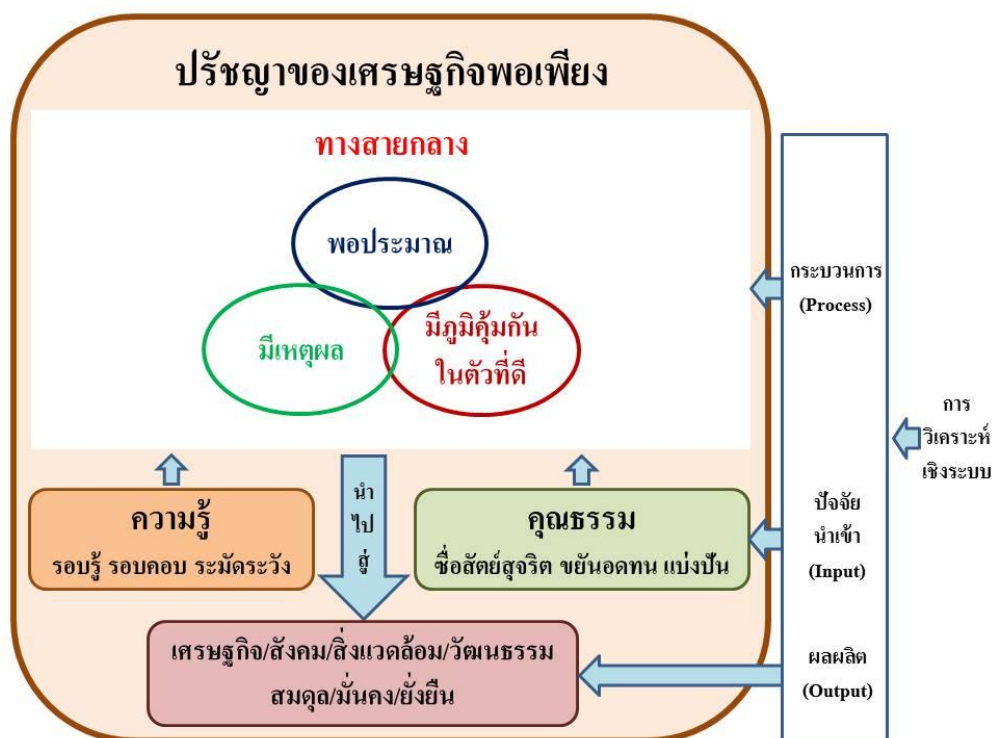
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุก ระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ ดำเนินไปใน ทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความ พอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันใน ตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ใน การวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนใน ชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความ ซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและ กว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม จากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

จากคำจำกัดความข้างต้นได้มีการนำเอาคำสำคัญ (Keywords) มาแสดงเป็นความสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้ โดยภาพที่รู้จักกันดีและเป็นการอธิบายความหมายโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นภาพที่คนไทยส่วนมากทราบกันดี คือ



ซึ่งภาพดังกล่าวอาจจะนำเสนอเป็นการวิเคราะห์เชิงระบบได้ดังต่อไปนี้



ขอให้สังเกตว่าไม่มีทีใดเลยในคำอธิบายความหมายของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นทางการจะมีคำว่า “ความรู้” ซึ่งเป็นคำที่ทำให้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อน เพราะในความหมายจริงมีคำว่า รอบรู้ รอบคอบ และระมัดระวัง และคำว่า สติปัญญา คำว่า รอบรู้ คือ ปัญญา รอบคอบ คือ สติ และระมัดระวัง คือ สติ ดังนั้น จึงควรใช้คำว่า สติ ปัญญา แทนคำว่า “ความรู้” ซึ่งอาจจะทำให้ความเข้าใจคลาดเคลื่อนลดลงได้ เพราะคำว่า “รอบรู้” หรือ ปัญญา ไม่ใช่เป็นเพียง “ความรู้” แต่เป็น “ความรู้จริง” หรือความรู้ตามความเป็นจริงของสิ่งต่างๆ อีกทั้ง “ความรู้” แต่เพียงอย่างเดียวถ้าไม่ถูกกำกับด้วย “สติ” อาจจะมีการนำความรู้ไปใช้ในทางที่ผิด ดังนั้น คำว่า “ความรู้” อย่างเดียวจึงไม่พอเพียง จะต้องเป็น สติ และ ปัญญา เพื่อให้สื่อความหมายชัดเจนตามคำจำกัดความ ในการนำเสนอต่อจากนี้ไปจะใช้คำว่า “สติปัญญา” แทนคำว่า ความรู้ และจะมีการนำเสนอในลักษณะการวิเคราะห์เชิงระบบในรูปแบบที่เห็นได้ชัด ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และผลในที่สุด (Impact)^๑

ถ้าพิจารณาจากภาพที่แสดงโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้นำเสนอจะมีแต่เพียงผลผลิตเท่านั้น มิได้มีผลลัพธ์ และผลในที่สุด

คือ เศรษฐกิจ / สังคม / สิ่งแวดล้อม /
วัฒนธรรม / สมดุล / มั่นคง / ยั่งยืน

^๑ ปกติจะมีผู้แปลคำว่า Impact แปลว่า ผลกระทบ แต่ผู้เขียนเห็นว่าภาษาไทยที่แปลว่า ผลในที่สุด จะสื่อความหมายของคำว่า Impact ในที่นี้ได้ดีกว่า

คำว่า **มันคง** และ **ยังยืน** นั้น มิได้ปรากฏอยู่ในความหมาย แต่ปรากฏอยู่ในอาร์มภพ ส่วนในความหมายที่อธิบายว่าเป็นปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีคำว่า **สมดุล** ขณะเดียวกัน คำว่า “เศรษฐกิจ” นั้นมิได้ปรากฏอยู่ในคำอธิบายความหมาย แต่ที่ปรากฏอยู่ในความหมายที่ทรงตรัสถึงคือ คำว่า “**วัตถุ**” คือ ความเจริญหรือการพัฒนาทางวัตถุ ที่อาจจะอธิบายได้ว่าพระองค์หมายถึง **เศรษฐกิจ**นั่นเอง

อย่างไรก็ตามคำที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตนั้นมี ๓ คำ คือ “สมดุล” “มันคง” และ “ยังยืน” ซึ่งการเรียงทั้งสามคำในแบบข้างบนนั้นเป็นการเรียงโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อาจจะมีการเรียงลำดับตามความสำคัญของคำก็ได้ โดยอาจจะเรียงใหม่เป็น **ยังยืน/สมดุล และ มันคง** ด้วยเหตุผลที่จะได้อธิบายต่อไปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลในที่สุด

ทั้งนี้ด้วยเหตุผลว่า “**การมีภูมิคุ้มกัน**” นั้นเป็น**วิธีการ** ซึ่งเป็นเรื่องที่ง่ายและมีความลึกซึ้งน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับ **ความพอประมาณ** หรือ **ความพอเพียง** และ **ความมีเหตุผล** ทั้งนี้เพราะมีหลายวิธีที่จะช่วยให้เกิดความยั่งยืนได้ เช่น การโอนอ่อนผ่อนตามสถานการณ์ ความรอบคอบและระมัดระวัง หรือหลีกเลี่ยงการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง แต่ภูมิคุ้มกันที่ดีที่สุดคือความสามารถในการพึ่งตนเอง ที่ช่วยให้ตนเองสามารถดำรงอยู่ได้ในทุกสถานการณ์

ที่สูงกว่า “วิธีการ” คือ “**วิธีคิด**” ที่เป็นเช่นนี้เพราะวิธีการเป็นเหมือนคู่มือ ช้อแนะนำ หรือคำสั่ง อาจจะจำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจอยู่บ้างแต่ไม่จำเป็นต้องมีทั้งหมด เพราะทำตามวิธีการหรือคู่มือก็ได้

ส่วน “**วิธีคิด**” นั้น จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจด้วยตนเอง และ “วิธีคิด” ในที่นี้คือ “**ความพอประมาณ หรือความพอเพียง**” ความหมายที่ลึกซึ้งของความพอประมาณหรือความพอเพียง นั่นก็คือ เป็นกฎธรรมชาติที่ควบคุมการปฏิบัติตนสำหรับสิ่งที่มีชีวิตทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็น พืช สัตว์ หรือ คน ทั้งนี้เพราะความพอประมาณ คือจุดที่ดีที่สุดสำหรับชีวิต สิ่งที่มีชีวิตทุกชีวิต ถ้าหากเอา “ชีวิต” ของตนเองเป็นหลักในการตัดสินใจ อะไรก็ตามที่น้อยเกินไป ยังคงไม่ดีที่สุดสำหรับชีวิต อะไรก็ตามที่มากเกินไปก็ไม่ดีที่สุดสำหรับชีวิต เช่นเมื่อนึกถึงพืชที่อยู่บนบก ได้น้ำมากเกินไปก็ไม่ดีสำหรับชีวิตพืช ได้น้ำน้อยเกินไปก็ไม่ดีเช่นกัน หรือถ้าได้ธาตุอาหารน้อยเกินไปก็ไม่เจริญเติบโต ได้อาหารมากเกินไปก็อาจจะตายได้ รวมทั้งแสงแดดและอุณหภูมิที่เหมาะสมก็เช่นกัน **จุดที่ดีที่สุด**สำหรับพืชก็คือจุดที่พอประมาณหรือจุดที่พอเพียง ถ้าจะยกตัวอย่างสัตว์และคน ซึ่งต่างกับพืชที่ส่วนใหญ่คือสามารถเคลื่อนที่ได้ การได้รับอาหารมากเกินไปหรือน้อยเกินไปก็ไม่ดีที่สุดต่อชีวิต การออกกำลังกาย รวมทั้งกิจกรรมทุกชนิดเท่าที่จะนึกได้ของคน ก็พบว่าจุดที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตคือจุดที่พอประมาณ ไม่มากหรือน้อยเกินไป แต่อาจจะมีบางคนตั้งคำถามว่า ทรัพย์สินเงินทอง ถ้ายังมีมากยิ่งดีมิใช่หรือ เพราะอย่างน้อยทรัพย์สินเงินทองสามารถซื้อความสะดวกสบายได้ ดังนั้นยังมีมากก็ยิ่งดีเพราะชีวิตจะยังมีความสะดวกสบายมากขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่ามี “คุณภาพชีวิต” ที่ดีขึ้น แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนมีเงินหรือทรัพย์สินต่างๆ มากเกินไปก็คือ เมื่อมีเงินหรือทรัพย์สินมากขึ้นก็ยังสามารถซื้อความสะดวกสบายได้มากขึ้น เกิดเป็นความโน้มเอียงให้ชีวิตเริ่มตั้งอยู่ในความประมาท และเมื่อสามารถทำหลายสิ่งหลายอย่างได้มากกว่าคนที่มทรัพย์สินเงินทองน้อยกว่า ในที่สุดก็อาจจะพลาดพลั้งในการ

ตัดสินใจหรือการดำเนินชีวิตได้ง่าย เป็นผลให้เกิดความตกต่ำในชีวิตหรือเสียชีวิตได้ในที่สุด อีกทั้งการหาเงินและ/หรือทรัพย์สิน ถ้าไม่เบียดเบียนผู้อื่นก็อาจจะต้องเบียดเบียนตนเอง ซึ่งการเบียดเบียนไม่ว่าจะเป็นตนเองหรือผู้อื่น รวมทั้งทรัพยากรที่มีอยู่ตามธรรมชาติย่อมเป็นพฤติกรรมที่ไม่น่านับถือ

ดังนั้นความพอประมาณจึงเป็นวิธีคิดที่ลึกซึ้งที่เอาชีวิตของตนเองเป็นตัวตั้ง คนที่มีความโลภเพราะเอากิเลสของตนเองเป็นตัวตั้งโดยไม่รู้ตัว แต่ถ้าหากรักชีวิตและเอาชีวิตเป็นตัวตั้งเหมือนเช่นสัตว์โดยทั่วไปก็จะรู้ว่าความพอประมาณคืออะไร อีกทั้งการตัดสินใจในทุกเรื่องบนหลักพอประมาณคือการตัดสินใจเพื่อทำในสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตซึ่งไม่มีอะไรจะดีไปกว่านี้แล้ว จะเห็นได้ว่าสัตว์ส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดไม่มีความโลภเพราะสัตว์ไม่มีเครื่องมือในการสะสมสิ่งของมากนัก อีกทั้งไม่มีแนวโน้มที่จะสะสมจนเกินความจำเป็นต่อชีวิตของพวกมัน เพราะจะทำให้ชีวิตของมันขาดอิสรภาพเท่าที่ควร

ดังนั้นความพอประมาณหรือความพอเพียงจึงเป็นวิธีคิดที่ลึกซึ้งโดยเอาชีวิตของตัวเองเป็นตัวตั้ง และทำเฉพาะในสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิต เพื่อให้ชีวิตมี “สมดุล” ทั้งนี้เพราะชีวิตที่มีสมดุลคือชีวิตที่มีความสุข หรืออย่างน้อยก็เป็นชีวิตที่ปราศจากความทุกข์ เพราะภาวะที่สมดุลคือ ภาวะที่ไร้ปัญหาใดๆ ดังที่ได้ทรงตรัสเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗ แก่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ณ หอประชุมของมหาวิทยาลัยแห่งนั้น

“...การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมี พอกินพอใช้ ของประชาชนส่วนใหญ่ในเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เมื่อได้พื้นฐานความมั่นคงพร้อมพอสมควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยๆ สร้างความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจให้รวดเร็วแต่เพียงประการเดียว โดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย ก็จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่างๆ ขึ้น ซึ่งอาจจะกลายเป็นความยุ่งยากล้มเหลวได้ในที่สุด ดังจะเห็นได้ที่อารยประเทศทั้งหลายกำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงในเวลานี้”

ส่วนที่เกี่ยวข้องของพระราชดำรัสสองคัมในส่วนที่กล่าวถึงคือความสมดุล เพราะถ้าไม่สมดุลจะเกิดมีปัญหามา แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าพระราชดำรัสสองคัมนี้จะนำมาอ้างเพียงครั้งเดียว โดยตัดส่วนที่เริ่มต้นว่า “หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจให้รวดเร็วแต่เพียงประการเดียว...” ออกไปทั้งหมด

สะท้อนถึงพระอัจฉริยภาพของพระองค์ที่ได้ทำนายผลของการพัฒนาที่ไม่สมดุลของประเทศไทยไว้ล่วงหน้า ๔๐ ปี แล้ว โดยที่คำทำนายดังกล่าวยังคงเป็นจริงจนถึงปัจจุบันเพราะอยู่บนพื้นฐานของตรรกะที่เป็นกฎธรรมชาติ

ความสมดุลที่พระองค์ทรงปรารถนา คือความพออยู่พอกินและมีความสุข ซึ่งก็หมายถึงการมีความสุขนั่นเอง ดังบางตอนในพระราชดำรัสเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๑๗ ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดาฯ พระราชวังดุสิต

“คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้าสมัย ว่าเมืองไทยเชย ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งทันสมัยใหม่ แต่เราอยู่พอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทย พออยู่พอกิน มีความสงบ และทำงาน ตั้งจิตอธิษฐาน ตั้งปณิธานในทางนี้ ที่จะให้เมืองไทยอยู่แบบ พออยู่ พอกิน ไม่ใช่จะรุ่งเรืองอย่างยอด แต่ว่าพออยู่พอกิน มีความสงบ เปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ถ้าเรารักษาความพออยู่ พอกิน นี้ได้ เราก็จะยอดยิ่งยวดได้”

ดังนั้น ความพอประมาณจึงนำไปสู่ความสมดุลและความสุขในที่สุด นี่คือ **ผลลัพธ์**ของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้เพราะความสุขคือภาวะที่ปราศจากความทุกข์ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ปรารถนาของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายนั่นเอง

เหนือขึ้นไปจากวิธิตกก็คือ การปฏิบัติตนอย่างสม่ำเสมอจนเป็น “วิถีชีวิต” นั่นก็คือ ความมีเหตุผล ความมีเหตุผลมักจะมีการตีความกันโดยทั่วไปว่าเป็นการมีเหตุผลในเชิงตรรกะ แต่ไม่ควรจะลืมว่า ตรรกะ เป็นสิ่งที่มนุษย์คิดขึ้น อีกทั้งในปัจจุบันก็ยังมีตรรกะที่มนุษย์นิยมใช้ แต่เป็นตรรกะที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงตามธรรมชาติ คือ ตรรกะสุดขั้ว คือ ตรรกะที่ไม่ยอมรับพื้นที่ตรงกลาง กล่าวคือ ตรรกะที่อธิบายว่าถ้าเป็นดำ จะต้องไม่เป็นขาว ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ถูกเพียงส่วนเดียว เพราะสิ่งที่ดำรงอยู่ในธรรมชาติส่วนใหญ่จะไม่เป็นขาวเป็นดำ แต่จะเป็นสีเทาในลักษณะต่างๆ เช่น ตั้งแต่สีเทาที่มีสีดำร้อยละศูนย์ หรือสีเทาที่เข้มขึ้นกว่าเดิม คือมีสีดำร้อยละ ๑ ร้อยละ ๒ เพิ่มขึ้นตามลำดับ จนถึงสีเทาที่มีสีดำร้อยละ ๑๐๐ หรือมีสีขาวร้อยละศูนย์ เป็นต้น เช่นเดียวกับความทุกข์และความสุข ซึ่งมีอยู่ร่วมกัน รวมทั้งความมืด ความสว่าง ความร้อน ความเย็น ดังนั้นถ้าอธิบายคำว่ามีเหตุผลแบบตรรกะที่ไม่มีพื้นที่ตรงกลาง ซึ่งเป็นตรรกะที่ใช้มากในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีคำตอบที่แน่นอนตายตัว ก็จะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในธรรมชาติที่ดำรงอยู่ที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป

แต่คำว่ามีเหตุผลที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงใช้ เป็นคำที่มีที่มาจากพุทธธรรมหรือคำสอนของพระพุทธเจ้า คือ เหตุ-ปัจจัย-ผล ถ้าต้องการจะให้ผลที่ดีจะต้องสร้างเหตุที่ดีและปัจจัยสนับสนุนที่ดีจึงจะได้ผลดี แต่ถ้าผลนั้นเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาเพราะนำมาซึ่งความทุกข์ก็ควรระงับเสียตั้งแต่เหตุ เมื่อไม่มีเหตุก็ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัย เพราะจะไม่มีผลตามมาเมื่อไม่มีเหตุ ดังนั้นการมีเหตุผลที่พระองค์หมายถึงเป็นส่วนใหญ่ก็คือ การสร้างเหตุและปัจจัยที่ดีเพื่อให้เกิดผลดี ดังนั้นการคิดดี คือสร้างแต่เหตุที่ดี ทำความดีตามความคิดที่ตั้งใจไว้ก็ย่อมจะได้รับผลดี

ถ้าหากมีการคิดการกระทำในลักษณะนี้เป็นประจำจนเป็นวิถีชีวิต จึงจะเป็นคนหรือเป็นมนุษย์ที่มีเหตุผล ดังนั้นการมีเหตุผลคือระดับที่สูงขึ้นไปของเศรษฐกิจพอเพียง คือเป็นวิถีชีวิต ทั้งนี้พระองค์ได้ทรงย้ำในประเด็นนี้ในพระราชดำรัสเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดาฯ พระราชวังดุสิต วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๓ ความตอนหนึ่งว่า

“เศรษฐกิจพอเพียงนี้ ขออย่าว่าเป็นเศรษฐกิจและความประพฤติที่จะทำอะไรให้เกิดผล โดยมีเหตุและผล คือผลมันเกิดจากเหตุ ถ้าทำเหตุดี ถ้าคิดให้ดี ให้ผลที่ออกมา คือสิ่งที่คิดตามเหตุผลคือการกระทำ ก็จะเป็นการกระทำที่ดี และผลของการกระทำนั้นก็จะเป็นการกระทำที่ดี ดี แปลว่า มีประสิทธิภาพ ดี แปลว่า มีประโยชน์ ดี แปลว่า มีความสุข”

จะเห็นได้ว่าทรงย้าว่าเป็น “ความประพุดิ” มิใช่เป็นการมีเหตุผลตามหลักของตรรกะ ดังนั้น ความมีเหตุผลในที่นี้คือ **วิถีชีวิต** หมายถึง การประพุดิปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียงทุกวันทุกเวลา จนกลายเป็นวิถีชีวิต หรือการประพุดิชอบปฏิบัติชอบตลอดเวลา เพื่อช่วยให้ชีวิตมีความร่มเย็นเป็นสุข รวมทั้งมีการเอื้อเฟื้อแบ่งปันตลอดเวลานั่นเอง การเอื้อเฟื้อแบ่งปันที่ดีที่สุดคือ การสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นด้วยการให้ปัญญา คือช่วยให้ผู้อื่นได้เกิดเห็นหนทางหรือแนวทางในการแก้ปัญหาหรือปรับเปลี่ยนวิธีคิดวิธีการทำงาน วิธีการดำเนินชีวิต แต่ถ้าให้ปัญญาอย่างเดียวไม่พอ อาจจะต้องให้วิธีการ รวมทั้งให้ทรัพยากรเพื่อให้เกิดวิธีการ เพื่อที่บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือสามารถเรียนรู้และช่วยตัวเองได้ในที่สุด โดยที่ผู้ให้ไม่ประสงค์จะได้รับสิ่งใดตอบแทนนอกจากความรู้สึที่ดีหรือความสุขที่ได้ทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น นั่นก็คือ “ประโยชน์สุข” คือ คำที่ปรากฏอยู่ในพระปฐมบรมราชโองการที่ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” เมื่อได้รับอัญเชิญให้ขึ้นทรงครองราชย์อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ ซึ่งเป็นสิ่งที่พระองค์ได้ทรงปฏิบัติตลอดพระชนม์ชีพนับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาจนถึงวันสุดท้ายที่เสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

ดังนั้น คำว่า “ประโยชน์สุข” จึงเป็นคำที่มีความหมายสำคัญและเป็นสิ่งที่พระองค์ได้ทรงปฏิบัติเป็น “วิถีชีวิต” ของพระองค์ตลอดจนพระชนม์ชีพ

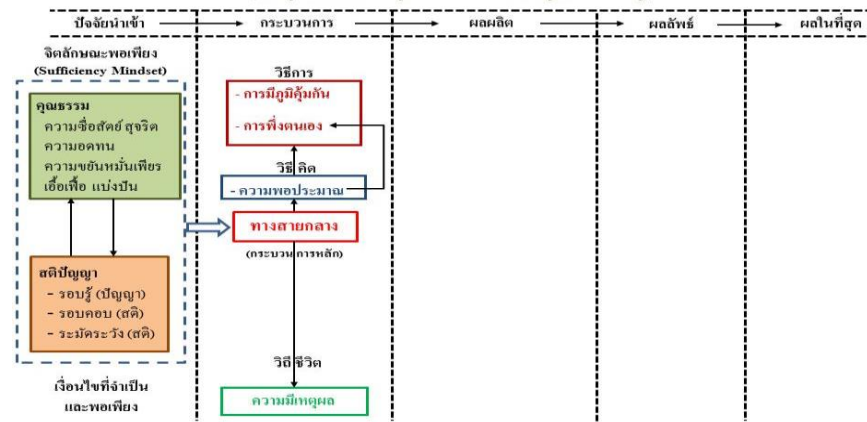
ดังนั้นถ้าจะอธิบาย**ผลในที่สุด**ของเศรษฐกิจพอเพียงก็คือ ถึงแม้จะมีวิธีคิดที่เข้าใจความหมายของคำว่า “พอประมาณ” และดำเนินชีวิตอย่างมี “สมดุล” จนเกิดผลลัพธ์อันเป็นความสุขแล้ว ถ้าบุคคล ครอบครัว รวมถึงองค์กร ที่ปฏิบัติตามแนวทางพอประมาณจนเกิดความสุขสมดุล และมีความสุขแล้ว ถ้าหากยังมีคนอีกเป็นจำนวนมากยังมีความทุกข์ ความมั่นคงจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ดังนั้นความมั่นคงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนส่วนใหญ่ไม่มีความทุกข์ ซึ่งถ้าจะเป็นเช่นนั้นได้ ผู้ปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียง หรือองค์กรที่ปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียงจะต้องมีความมีเหตุผล หรือทำแต่ความดีจนเป็นวิถีชีวิต เพื่อนำไปสู่ความมั่นคงด้วยการสร้างประโยชน์สุข อันจะนำไปสู่ความร่มเย็นเป็นสุขสำหรับทุกคน หรืออย่างน้อยคนส่วนใหญ่ในที่สุด

ดังนั้นระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงสูงสุดก็คือ **การเข้าถึง** ที่เริ่มจากการมีเหตุผล → ความมั่นคง ↔ ประโยชน์สุข → ร่มเย็นเป็นสุข

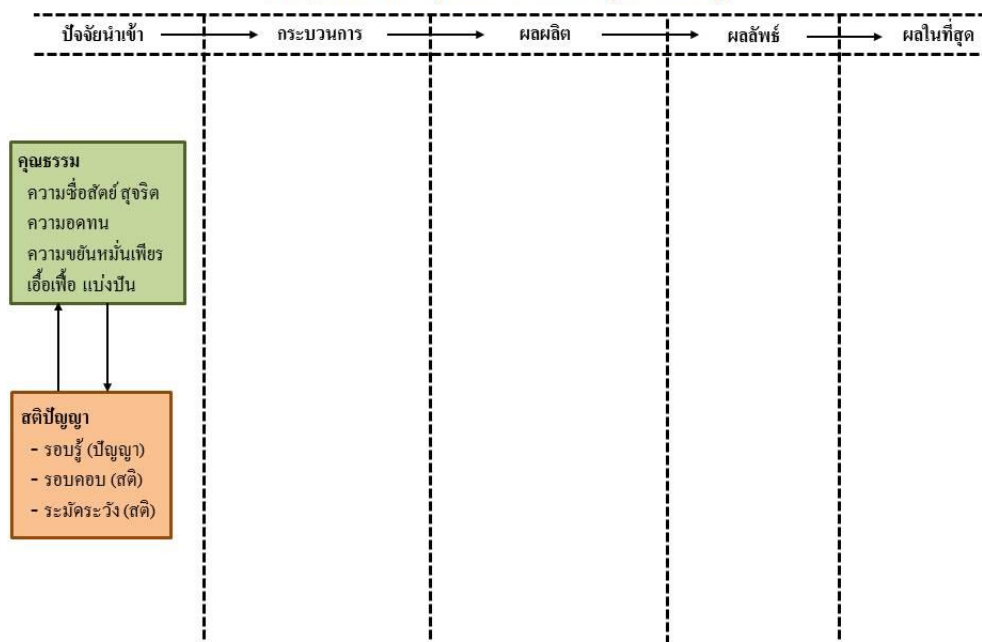
ทั้งหมดนี้คือ กรอบวิธีคิดตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งแสดงด้วยภาพประกอบ พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนของระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงได้ดังชุดภาพต่อไปนี้

๓.๔.๓ กรอบการวิจัยที่ได้จากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

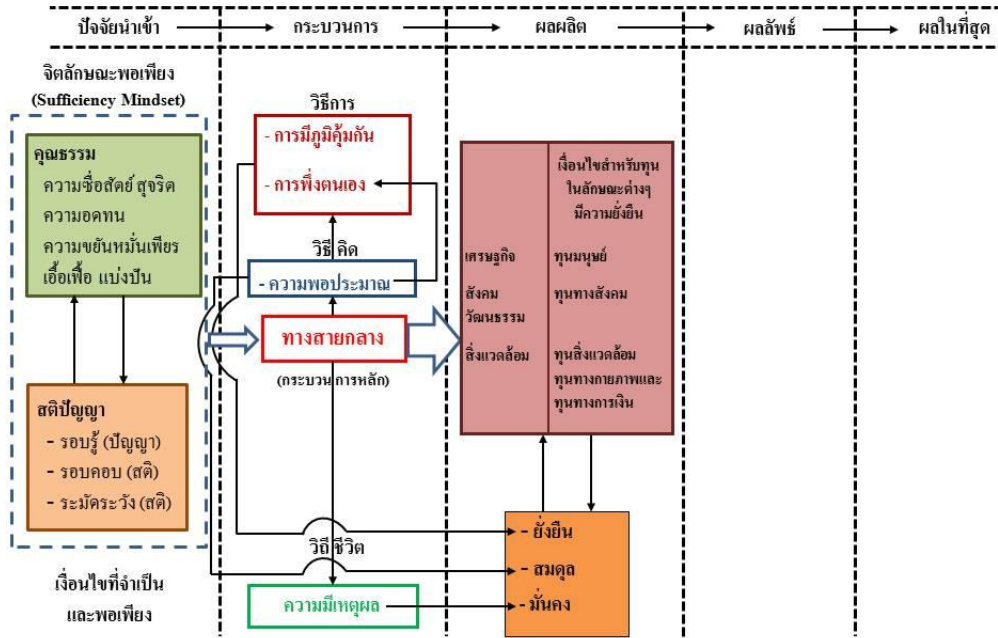
การวิเคราะห์เศรษฐกิจพอเพียงเชิงระบบ
(A Systems Analysis of Sufficiency Economy)



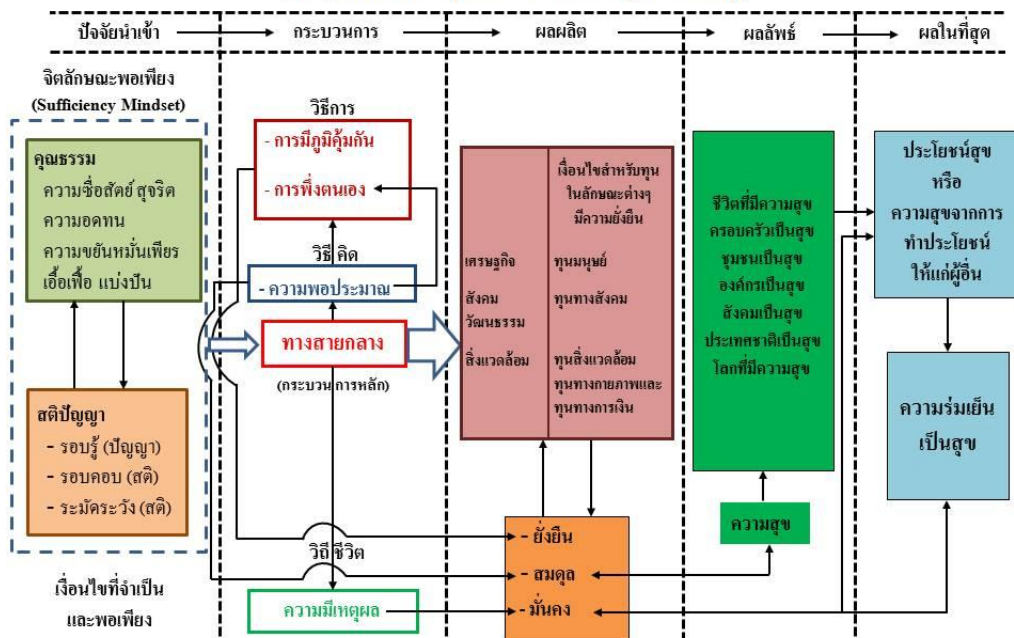
การวิเคราะห์เศรษฐกิจพอเพียงเชิงระบบ
(A Systems Analysis of Sufficiency Economy)

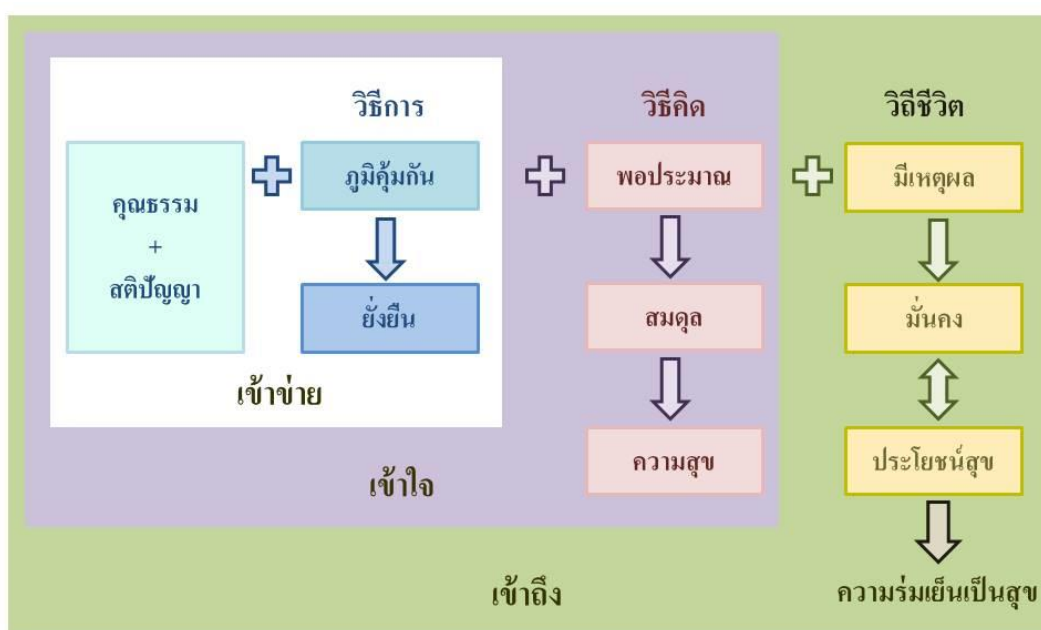
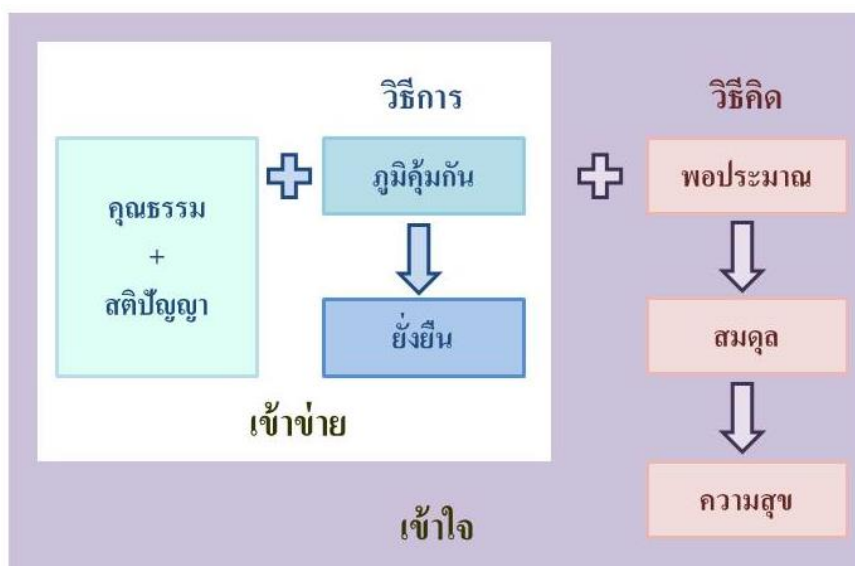
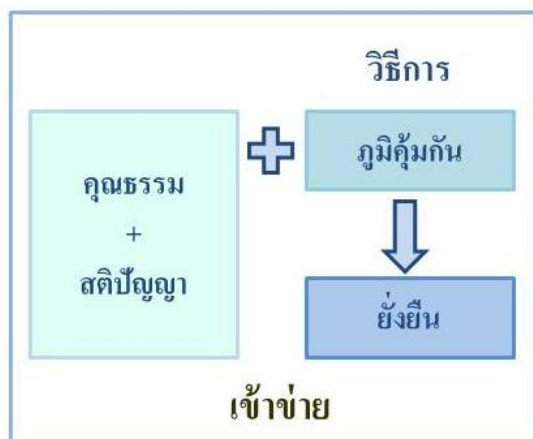


การวิเคราะห์เศรษฐกิจพอเพียงเชิงระบบ (A Systems Analysis of Sufficiency Economy)



การวิเคราะห์เศรษฐกิจพอเพียงเชิงระบบ (A Systems Analysis of Sufficiency Economy)





๓.๔.๔ การประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการที่จะประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เข้ากับการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเริ่มจากอำนาจหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีตามกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนฐานรากมากที่สุด ซึ่งเริ่มจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และได้แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๑๕ หน้าที่ที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบล คือ ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน ขณะที่มาตรา ๑๖ กำหนดให้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น บทบาทหน้าที่ดังกล่าวมีผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศยั่งยืน
๔. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๖. การจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย
๗. พัฒนาระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

จากยุทธศาสตร์ทั้ง ๗ ประการนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นร่วมกันว่าการวางแผนอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่นั้นเป็นสิ่งสำคัญในแง่ของการส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของราษฎรตามมาตรา ๑๕ และ ๑๖ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงเพิ่มประเด็นนี้เข้าไปเป็นประเด็นสำคัญที่องค์การบริหารในระดับตำบลจะต้องดำเนินการ ส่วนยุทธศาสตร์ในข้อที่ ๒ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลเกือบทุกแห่งเข้าใจว่า การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีใช้วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ เนื่องจากโครงการนี้ต้องการให้ตำบลมีการบริหารงานของตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ข้อที่ ๗ คือ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี หรือ Good governance โดยที่การบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีความลึกซึ้งยิ่งกว่า ดังนั้นยุทธศาสตร์หลักของงานวิจัยนี้สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลคือ การบริหารงานขององค์กรตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีกรอบการดำเนินงานตามกรอบการวิจัยที่ได้จากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถรวบรวมยุทธศาสตร์ได้ ๖ ประการ ภายใต้กรอบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ

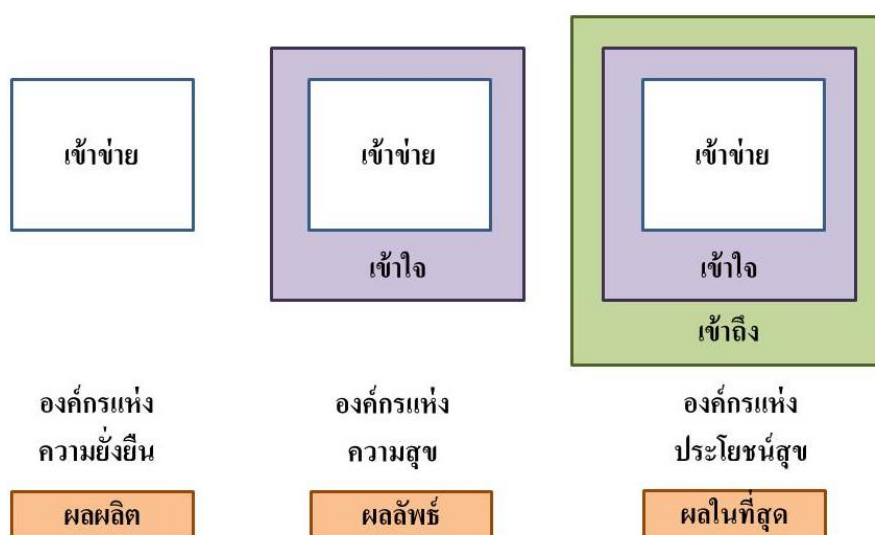
๑. การวางแผนและการจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมจากประชาชน
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศที่ยั่งยืน
๔. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานงานศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๖. การจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย

โดยนอกจากการบริหารงานขององค์กรจะต้องเป็นไปตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีการแบ่งออกเป็นสามระดับ คือ **เข้าข่าย** (เป็นองค์กรแห่งความยั่งยืน) **เข้าใจ** (เป็นองค์กรแห่งความสุข) **เข้าถึง** (เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข) ขั้นตอนในการดำเนินงานของแต่ละยุทธศาสตร์จะต้องเป็นไปตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วย คือ ต้องประกอบไปด้วยการใช้สติปัญญาและคุณธรรม การมีภูมิคุ้มกัน ความพอประมาณ และความมีเหตุผลด้วย

เนื่องจากในการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ก่อนที่จะพัฒนาในระดับที่สูงขึ้นไป จะต้องผ่านเงื่อนไขที่ต่ำกว่าเสียก่อน คือ



ในการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจำเป็นต้องกำหนดให้ความสำคัญของลักษณะการเป็นเศรษฐกิจพอเพียงมีความสำคัญในลักษณะเงื่อนไขที่จะต้องก้าวข้ามให้ได้ (Threshold) สำหรับแต่ละระดับแตกต่างกันระหว่างการเป็นผลผลิต ผลลัพธ์ และผลในที่สุด นั่นคือถ้าหากเป็นผลผลิตจะต้องเป็นผลที่เกิดขึ้นภายในองค์กรในสัดส่วนที่มากหรือเกือบทั้งหมด (ร้อยละ ๘๐-๑๐๐) แต่ถ้าเป็นผลลัพธ์ สิ่งที่เกิดขึ้นภายในองค์กรควรจะลดลง (ร้อยละ ๔๐-๖๐) และสิ่งที่จะเป็นผลต่อประชาชนในท้องถิ่นจะเพิ่มมากขึ้น ส่วนสุดท้ายจะเป็นผลในที่สุด ส่วนที่เป็นผลในองค์กรแต่เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นจะน้อยลงและผลต่อประชาชนภายนอกจะต้องเพิ่มมากขึ้นและเป็นงานที่องค์กรทำได้ยากมากขึ้น คือเป็นสิ่งที่เกินกว่าความจำเป็นพื้นฐาน แต่เป็นงานที่ช่วยให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุขในพื้นที่เป็นสำคัญ (ร้อยละไม่เกิน ๓๕) ซึ่งสามารถวางเป็นกรอบการประเมินผลการดำเนินงานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยสังเขปได้ดังต่อไปนี้

กรอบตัวชี้วัด ๓ ระดับ

เข้าข่าย (องค์กรแห่งความยั่งยืน)	เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข)	เข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข)
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาล และไม่มีการทำผิดกฎหมาย (๕๐ คะแนน)	๕. การบริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (๕๐ คะแนน)	๙. การบริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (๓๐ คะแนน)
๒. การวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วม (๒๐ คะแนน)	๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (๒๐ คะแนน)	๑๐. การจัดการศึกษา สาธารณสุขและการจัดการขยะในระดับที่สูงขึ้น (๒๐ คะแนน)
๓. การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น (๑๕ คะแนน)	๗. งานส่งเสริมอาชีพเกษตรกรกรรมและวิสาหกิจชุมชน (๑๕ คะแนน)	๑๑. การจัดกิจกรรมลดปัญหาสังคมและเพิ่มสวัสดิการสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๓๐ คะแนน)
๔. งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ (๑๕ คะแนน)	๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม (๑๕ คะแนน)	๑๒. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น (๒๐ คะแนน)
๑๐๐ คะแนน	๑๐๐ คะแนน	๑๐๐ คะแนน
ผลผลิต	ผลลัพธ์	ผลในที่สุด

ส่วนที่แรงงำนนั้นก็คือผลที่เกิดขึ้นภายในหรือเป็นความตั้งใจที่จะกระทำภายในองค์กร ซึ่งมีสัดส่วนเป็นคะแนนเต็ม ๘๕ (องค์กรแห่งความยั่งยืน) ๕๐ (องค์กรแห่งความสุข) และ ๓๐ (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) ตามลำดับ

คะแนน	การแปลความหมาย
<u>เงื่อนไข</u> คะแนนรวมข้อ ๑ ๒ และ ๓* ต้องไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน	เข้าข่าย (องค์กรแห่งความยั่งยืน) (ผลผลิต)
<u>เงื่อนไข</u> คะแนนข้อ ๕ ต้องไม่ต่ำกว่า ๔๐ คะแนน	เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข) แต่ต้องผ่านการเป็นองค์กรแห่งความยั่งยืนมาก่อน (ผลลัพธ์)
<u>เงื่อนไข</u> รวม ๒๗๐ คะแนนขึ้นไป และ คะแนนข้อ ๙ ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๕ คะแนน	เข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) แต่ต้องผ่านการเป็นองค์กรแห่งความสุขมาก่อน (ผลในที่สุด)

* หมายเหตุ

สำหรับองค์กรที่ไม่มีปัญหาการสูญเสียบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถออกจากพื้นที่ หรือสามารถหาบุคลากรที่มีคุณภาพมาทดแทนได้ไม่ยาก ก็อาจจะได้คะแนน ๑๐ คะแนน ในข้อนี้ การที่ไม่ได้คะแนนเต็มเนื่องจากการทำงานส่งเสริมเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้รักถิ่นฐานและสืบสานงานพัฒนาในพื้นที่ยังคงเป็นงานสำคัญ ถ้าหากมีการทำงานเช่นนี้ด้วยก็สามารถได้คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน ได้

โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดของตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียงได้ ดังนี้

๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย (๕๐ คะแนน)

๑.๑ ไม่มีความพยายามที่จะร่วมมือกันหาผลประโยชน์ระหว่างนายก อบท. ปลัด อบท. หัวหน้าช่าง อบท. และหัวหน้าคลัง อบท. (๑๐ คะแนน)

๑.๒ ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ หรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบท. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

๑.๒.๑ เป็นเวลา ๒ ปี (๕ คะแนน) หรือ

๑.๒.๒ เป็นเวลา ๓ ปี (๗ คะแนน) หรือ

๑.๒.๓ เป็นเวลา ๔ ปี (๑๐ คะแนน)

๑.๓ ไม่มีเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาตรวจสอบนับตั้งแต่นายก อบท. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

๑.๓.๑ เป็นเวลา ๒ ปี (๕ คะแนน) หรือ

๑.๓.๒ เป็นเวลา ๓ ปี (๗ คะแนน) หรือ

๑.๓.๓ เป็นเวลา ๔ ปี (๑๐ คะแนน)

๑.๔ เปิดประกวดราคาในโครงการอย่างโปร่งใสโดยตั้งราคาโครงการตามราคากลาง

๑.๔.๑ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส แต่ไม่มีเงินเหลือจากการประมูล (๑๐ คะแนน) หรือ

๑.๔.๒ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และมีเงินเหลือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ (๑๒ คะแนน) หรือ

๑.๔.๓ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และมีเงินเหลือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ (๑๕ คะแนน) หรือ

๑.๔.๔ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และมีเงินเหลือมากกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ (๒๐ คะแนน)

๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้ (๒๐ คะแนน)

๒.๑ มีการวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม

๒.๑.๑ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมน้อยกว่า ๔ ฝ่าย (ฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภา ข้าราชการประจำ ภาคประชาชน) (๒ คะแนน) หรือ

- ๒.๑.๒ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย แต่ภาคประชาชนมิได้ร่วมในการตัดสินใจในขั้นสุดท้าย (๕ คะแนน) หรือ
- ๒.๑.๓ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในขั้นสุดท้าย (๙ คะแนน) หรือ
- ๒.๑.๔ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย ภาคประชาชนร่วมในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายและร่วมสนับสนุนทรัพยากร (๑๒ คะแนน)
- ๒.๒ มีการประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบแผนในเทศบัญญัติล่วงหน้า
- ๒.๒.๑ มีประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบล่วงหน้า (๖ คะแนน) หรือ
- ๒.๒.๒ มีการจัดทำเทศบัญญัติที่ประกอบด้วยแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบล่วงหน้า (๘ คะแนน)

๓. มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากฐานสู้ร (๑๕ คะแนน)

- ๓.๑ อปท. ส่งเสริมให้มีกลุ่มเยาวชนรวมกลุ่มทำงานตามความสนใจอย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๒ คะแนน) หรือ
- ๓.๒ อปท. ส่งเสริมให้มีกลุ่มเยาวชนมากกว่า ๑ กลุ่ม ทำงานตามความสนใจ (๓ คะแนน) หรือ
- ๓.๓ อปท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนทำงานตามความสนใจและมีจิตอาสาอย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๕ คะแนน) หรือ
- ๓.๔ อปท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนมากกว่า ๒ กลุ่ม ทำงานตามความสนใจและมีจิตอาสา (๗ คะแนน) หรือ
- ๓.๕ อปท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนอย่างน้อย ๑ กลุ่ม กำหนดนโยบายร่วมกับชาวบ้านและนำมาเป็นนโยบายของ อปท. (๑๐ คะแนน) หรือ
- ๓.๖ อปท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนมากกว่า ๑ กลุ่ม กำหนดนโยบายร่วมกับชาวบ้านและนำมาเป็นนโยบายของ อปท. (๑๒ คะแนน) หรือ
- ๓.๗ รัฐบาลกรใหม่จากเยาวชนจัดตั้งเหล่านี้ให้มาทำงานให้ อปท. เพื่อสืบทอดงานของ อปท. จากฐานสู้ร (๑๕ คะแนน)

๔. มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภค และอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม (๑๕ คะแนน)

- ๔.๑ ถนน
- ๔.๑.๑ มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้าน (๒ คะแนน) หรือ
- ๔.๑.๒ มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้านและคนในหมู่บ้านมีความพึงพอใจ (๓ คะแนน)
- ๔.๒ น้ำเพื่อการบริโภค
- ๔.๒.๑ มีน้ำเพื่อการบริโภคทุกหมู่บ้าน (๒ คะแนน) หรือ
- ๔.๒.๒ ประชาชนทุกหมู่บ้านมีความพึงพอใจในคุณภาพน้ำบริโภค (๓ คะแนน)
- ๔.๓ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค (การเกษตร)

๔.๓.๑ อปท. ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของหมู่บ้าน ที่มี (๒ คะแนน) หรือ

๔.๓.๒ อปท. ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้าน (๓ คะแนน)

๔.๔ ไฟฟ้า

๔.๔.๑ อปท. ส่งเสริมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือประสานงานให้หมู่บ้านมี ไฟฟ้าใช้กว่าร้อยละ ๕๐ ของหมู่บ้านที่มี (๒ คะแนน) หรือ

๔.๔.๒ อปท. ส่งเสริม หรือประสานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน (๓ คะแนน)

๔.๕ โทรคมนาคม

๔.๕.๑ อปท. ส่งเสริมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีบริการโทรคมนาคมใช้ใน หมู่บ้าน (รวมทั้งอินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน) อย่างน้อย ๑ หมู่บ้าน (๒ คะแนน) หรือ

๔.๕.๒ อปท. ส่งเสริมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีบริการโทรคมนาคมใช้ใน หมู่บ้าน (รวมทั้งอินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน) ๒ หมู่บ้านขึ้นไป (๓ คะแนน)

๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (๕๐ คะแนน)

๕.๑ การจัดการความรู้ภายในองค์กรอยู่เป็นประจำ

๕.๑.๑ มีการจัดการความรู้ไม่เกินปีละ ๔ ครั้ง (๓ คะแนน) หรือ

๕.๑.๒ มีการจัดการความรู้ทุกเดือน แต่ไม่มีผลงานที่เป็นรูปธรรมตามมา (๔ คะแนน) หรือ

๕.๑.๓ มีการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละครั้ง และมีผลงาน ตามมาไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ (๗ คะแนน) หรือ

๕.๑.๔ มีการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละครั้ง และมีผลงาน ตามมาไม่น้อยกว่า ๒๐ โครงการ (๑๐ คะแนน)

๕.๒ ความรักสามัคคีในบรรดาผู้มีหน้าที่ร่วมกัน

๕.๒.๑ ไม่มีการแบ่งแยกเป็นฝักเป็นฝ่ายในบรรดาผู้ปฏิบัติงาน (๕ คะแนน) หรือ

๕.๒.๒ มีการช่วยกันทำงานเมื่อได้รับการร้องขอ (๓ คะแนน) หรือ

๕.๒.๓ มีการอาสาช่วยทำงานระหว่างกันถึงแม้ไม่ได้มีการร้องขอ (อัตถจริยา) (๕ คะแนน)

๕.๓ มีพื้นฐานความมีมิติตาจิตและอุเบกขาของบุคลากรในองค์กร

๕.๓.๑ สมาชิกทุกคนมีความยินดีต่อผลดีที่เพื่อนบุคลากรได้รับจากการปฏิบัติหน้าที่ การงาน (๕ คะแนน) หรือ

๕.๓.๒ ผู้ใหญ่ในที่ทำงานสามารถวางจิตให้เป็นอุเบกขาในสถานการณ์ที่จำเป็น (๕ คะแนน)

๕.๔ มีผลการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุในองค์กรอย่างครบถ้วน

๕.๔.๑ มีหลักในเรื่องทานภายในองค์กร (๒.๕ คะแนน) หรือ

๕.๔.๒ มีหลักในเรื่องปิยะวาจาภายในองค์กร (๕ คะแนน) หรือ

๕.๔.๓ มีหลักในเรื่องสมานัตตาภายในองค์กร (๒.๕ คะแนน)

๕.๕ สมาชิกในองค์กรเป็นผู้ที่มีความสุข

๕.๕.๑ มีความสุขจากบรรยากาศของการทำงานในที่ทำงานเหมือนกับเป็นบ้านหลังที่ ๒ (ให้ผู้ตอบให้คะแนนเองจาก ๑-๕) หรือ

๕.๕.๒ สมาชิกในองค์กรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ไม่มีภาระหนี้สินและปลอดจากอบายมุข (๒ คะแนน) หรือ

๕.๕.๓ สมาชิกในองค์กรมากกว่าร้อยละ ๖๐ ไม่มีหนี้สินและปลอดจากอบายมุข (๕ คะแนน)

๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (๒๐ คะแนน)

๖.๑ งานด้านการศึกษา

๖.๑.๑ มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย (๓ คะแนน) หรือ

๖.๑.๒ มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยและมีจำนวนครูเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน (๕ คะแนน) หรือ

๖.๑.๓ มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย มีจำนวนครูที่เหมาะสมและมีการจัดการเรียนการสอนให้สมองเด็กได้รับการพัฒนาสมวัยและมีความสุข (๑๐ คะแนน)

๖.๒ งานด้านสุขอนามัยและขยะ

๖.๒.๑ งานสุขอนามัย

(๑) มีการกำจัดขยะและป้องกันการระบาดของหนู (๓ คะแนน) หรือ

(๒) มีการกำจัดขยะ ป้องกันการระบาดของหนูและพาหะนำโรคทุกชนิด มาสู่ชุมชนอย่างได้ผล (๕ คะแนน)

๖.๒.๒ งานจัดการกับขยะ

(๑) มีการจัดการกับขยะในระดับหนึ่ง (๓ คะแนน) หรือ

(๒) มีการกำจัดขยะในพื้นที่อย่างได้ผล (๕ คะแนน)

๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและรัฐวิสาหกิจชุมชน (๑๕ คะแนน)

๗.๑ งานส่งเสริมอาชีพการเกษตร

๗.๑.๑ อปท. ส่งเสริมให้เกษตรกรรายบุคคลทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (๒.๕ คะแนน) หรือ

๗.๑.๒ อปท. ส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (๕.๐ คะแนน) หรือ

๗.๑.๓ อปท. ส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งสนับสนุนให้มีศูนย์เรียนรู้ (๗.๕ คะแนน)

๗.๒ งานส่งเสริมอาชีพในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน

๗.๒.๑ อปท. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านเป็นรายบุคคลจัดทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด (๒.๕ คะแนน) หรือ

๗.๒.๒ อปท. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด อย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๕.๐ คะแนน) หรือ

๗.๒.๓ อปท. ส่งเสริมให้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด มากกว่า ๑ กลุ่มขึ้นไป (๗.๕ คะแนน)

๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม (๑๕ คะแนน)

๘.๑ งานส่งเสริมด้านสังคมและวัฒนธรรม

๘.๑.๑ อปท. ส่งเสริมเพื่อความรักและสามัคคีกับวัดในพระพุทธศาสนาและ/หรือ ศาสนสถานตามความเชื่อของประชาชนในท้องถิ่นหรือตามวัฒนธรรมประเพณี อย่างน้อยปีละไม่เกิน ๖ ครั้ง (๕ คะแนน) หรือ

๘.๑.๒ อปท. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในข้อ (๘.๑.๑) และจัดให้มีงานบุญประเพณีเป็นการใหญ่ประจำปีที่มีผู้เข้าร่วมงานทั้งในและนอกพื้นที่ไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้ง ต่อปี (๑๐ คะแนน) หรือ

๘.๑.๓ อปท. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในข้อ (๘.๑.๑) และ (๘.๑.๒) รวมทั้งมีการจัดอบรมจิตใจให้ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ที่มีศีลธรรมและมีความประพฤติดี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ทุกปี (๑๕ คะแนน) แต่ถ้าจัดไม่ได้ครบถ้วนตามข้อ (๑.๑) หรือ (๑.๒) แต่มีจัดเฉพาะการอบรมจิตใจให้ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ที่มีศีลธรรมและมีความประพฤติดี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ทุกปี แต่เพียงอย่างเดียว (๑๕ คะแนน) แต่ถ้ามีเพียงกิจกรรมดังกล่าวอย่างเดียว ปีละครั้ง (๕ คะแนน)

๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (๓๐ คะแนน)

๙.๑ มีการประหยัดค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำเพื่อมีเงินเหลือไปใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาต่าง ๆ ในพื้นที่มากขึ้น

๙.๑.๑ สำหรับ อปท. ที่มีรายได้ไม่เกินปีละ ๑๐ ล้านบาท ใช้เงินเพื่อการดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๓๐ และสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงร้อยละ ๑ ทุกรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท (ตัวอย่างเช่น อปท. ที่มีรายได้ ๖๐ ล้านบาท จะมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๒๐ และถ้ามีรายได้ ๑๐๐ ล้านบาท จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๑๐ เป็นต้น) (๒๐ คะแนน) หรือ

๙.๑.๒ สำหรับ อปท. ที่มีรายได้ไม่เกินปีละ ๑๐ ล้านบาท ใช้เงินเพื่อการดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ ๓๕ และสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงร้อยละ ๑ ทุกรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท (๑๕ คะแนน) หรือ

๙.๑.๓ สำหรับ อปท. ที่มีรายได้ไม่เกินปีละ ๑๐ ล้านบาท ใช้เงินเพื่อการดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงร้อยละ ๑ ทุกรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท (๑๐ คะแนน)

๙.๒ มีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์ (๑๐ คะแนน)

๑๐. มีการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น (๒๐ คะแนน)

๑๐.๑ การศึกษา: อปท. จัดให้มีการจัดการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาปฐมวัย หรือมีนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ทางการศึกษาอื่น ๆ ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นที่ประจักษ์ (๕ คะแนน)

๑๐.๒ การสาธารณสุข: อปท. จัดให้มีการดูแลสุขภาพประชาชนในพื้นที่สูงกว่าการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคขั้นพื้นฐาน เช่น ดูแลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลเอง หรือมีกิจกรรมดูแลสุขภาพบุคคลที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เช่น ผู้สูงอายุ ผู้ที่ขาดผู้อุปการะ เป็นต้น หรือริเริ่มกิจกรรมในด้านสาธารณสุขอื่น ๆ ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ที่น่าสนใจอื่น ๆ (๕ คะแนน)

๑๐.๓ การจัดการขยะ:

๑๐.๓.๑ มีการจัดการขยะที่ไม่สร้างปัญหาแก่สิ่งแวดล้อม เช่น มีการเก็บขยะและมีการฝังกลบแบบถูกสุขอนามัย หรือมีเตาเผาขยะ หรือมีการผลิตไฟฟ้าจากขยะโดยไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ (๔ คะแนน) หรือ

๑๐.๓.๒ อปท. มีการจัดให้ หรือส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดการแยกขยะ และจัดให้มีธนาคารขยะ (๖ คะแนน) หรือ

๑๐.๓.๓ อปท. ส่งเสริมให้แต่ละหมู่บ้านจัดการกับขยะที่ประชาชนสามารถจัดการได้ด้วยตัวเองทั้งหมด โดย อปท. จะเข้าไปช่วยจัดให้มีการจัดขยะพิษเองโดยไม่ต้องมีถังขยะและบริการเก็บขยะจากประชาชนในพื้นที่ (๑๐ คะแนน)

๑๑. มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๓๐ คะแนน)

๑๑.๑ การลดปัญหาทางสังคมต้องแก้ไขด้วยการช่วยลดอบายมุขในพื้นที่ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ประกอบด้วย การป้องกันและลดปัญหายาเสพติดที่ร้ายแรงและลดอบายมุขอื่น ๆ

๑๑.๑.๑ ขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ อันประกอบด้วย ยาบ้า ยาไอซ์ ยาไอโคเคน และน้ำกระท่อม และสารเคมีที่เป็นพิษร้ายแรง

(๑) มีนโยบายที่จะขจัดหรือลดสารเสพติดร้ายแรงเหล่านี้ในพื้นที่ (๒ คะแนน) หรือ

(๒) มีนโยบายและมาตรการที่จะขจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่ (๓ คะแนน) หรือ

(๓) มีนโยบายและมาตรการที่จะขจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่จนมีผู้เสพติดไม่เกินร้อยละ ๑ ของประชากรทั้งหมด (๔ คะแนน) หรือ

(๔) ประชากรในพื้นที่ปลอดยาเสพติดประเภท ร้อยละ ๑๐๐ (๕ คะแนน)

๑๑.๑.๒ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่และเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์

(๑) มีนโยบายที่ชัดเจนที่จะลดการสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ในพื้นที่ (๒ คะแนน) หรือ

(๒) มีมาตรการที่จะลดการเสพติดสิ่งเหล่านี้ (๓ คะแนน) หรือ

- (๓) จำนวนผู้ที่สูบบุหรี่และเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ในพื้นที่ไม่ถึงร้อยละ ๑๐ ของประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๒-๖๐ ปี (๔ คะแนน) หรือ
- (๔) จำนวนผู้ที่สูบบุหรี่และเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ในพื้นที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๒-๖๐ ปี (๕ คะแนน)

๑๑.๑.๓ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่

- (๑) มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนที่จะลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ (๒ คะแนน) หรือ
- (๒) ครีวเรือนที่ยังมีการเล่นการพนันทุกชนิดไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของครีวเรือนทั้งหมด (๓ คะแนน) หรือ
- (๓) ครีวเรือนที่ยังมีการเล่นการพนันทุกชนิดไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของครีวเรือนทั้งหมด (๔ คะแนน) หรือ
- (๔) ครีวเรือนที่ยังมีการเล่นการพนันทุกชนิดไม่เกินร้อยละ ๕ ของครีวเรือนทั้งหมด (๕ คะแนน)

๑๑.๒ เพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้

๑๑.๒.๑ ลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

- (๑) มีมาตรการที่จะลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร (๑ คะแนน) หรือ
- (๒) ไม่มีเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควรในพื้นที่ (๒ คะแนน)

๑๑.๒.๒ ช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้ง คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในชุมชน

กรณีผู้ไร้บ้าน

- (๑) มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือคนไร้บ้านในพื้นที่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ (๒ คะแนน) หรือ
- (๒) อปท. ได้แก้ไขปัญหาจนไม่มีคนไร้บ้านในพื้นที่ (๕ คะแนน)

กรณีผู้ไร้ที่พึ่งที่เป็นบุคคลทุพพลภาพและคนชรา

- (๑) มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือบุคคลทุพพลภาพและคนชราที่ไร้ที่พึ่ง (๒ คะแนน) หรือ
- (๒) อปท. ได้แก้ไขปัญหาจนไม่มีบุคคลทุพพลภาพและคนชราที่ไร้ที่พึ่งในชุมชน (๕ คะแนน)

๑๑.๒.๓ คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังขาดแคลน

- (๑) มีมาตรการอุดหนุนเพิ่มเติมให้แก่คนจนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนคนจนที่ยังขาดแคลน (๑ คะแนน) หรือ
- (๒) ไม่มีคนจนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนคนจนยังมีความขาดแคลนอยู่ในพื้นที่ (๓ คะแนน)

๑๒. พัฒนาศักยภาพการธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม (๒๐ คะแนน)

กิจกรรมในข้อย่อย ๆ เหล่านี้จะต้องมีคะแนนรวมกันไม่เกิน ๒๐ คะแนน ถ้าได้เกิน ๒๐ คะแนน ให้นำคะแนนรวมเพียง ๒๐ คะแนน

- (๑) อบท. มีส่วนร่วมในการลด ป้องกัน หรือบรรเทาความทุกข์ยากของประชาชนในพื้นที่จากอุบัติเหตุ (น้ำท่วม โคลนถล่ม น้ำแล้ง วาตภัย อัคคีภัย) (๕ คะแนน)
- (๒) อบท. มีส่วนร่วมในการสร้างฝายชะลอน้ำ หรือฝายแม้ว (๓ คะแนน)
- (๓) อบท. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการปลูกต้นไม้หรือสร้างพื้นที่สีเขียวให้เพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ (๓ คะแนน)
- (๔) อบท. มีส่วนร่วมในการจัดให้มีแหล่งน้ำสาธารณะในหมู่บ้านต่าง ๆ (๓ คะแนน)
- (๕) อบท. มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมให้แต่ละบ้านรักษาความสะอาด นำอยู่ และปลอดภัย (๓ คะแนน)
- (๖) อบท. มีส่วนร่วมในการจัดหา หรือทำให้มีพื้นที่สาธารณะเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนให้มากขึ้น (๓ คะแนน)
- (๗) อบท. ร่วมกับศาสนาสถานต่าง ๆ จัดให้มีสถานที่ปฏิบัติธรรมที่มีคุณภาพ (๓ คะแนน)
- (๘) อบท. มีส่วนช่วยดูแลและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนภายในพื้นที่ (๓ คะแนน)
- (๙) อบท. มีส่วนร่วมในการจัดวางผังเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ที่ทำการเกษตร และพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งป้องกันการบุกรุกจากภายนอก เพื่อความยั่งยืนของประชาชนในพื้นที่ในระยะยาว (๓ คะแนน)
- (๑๐) อบท. มีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่นๆ ที่ช่วยให้มีการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมดียิ่งขึ้น (๓ คะแนน)

บทที่ ๔

ข้อมูลทั่วไป

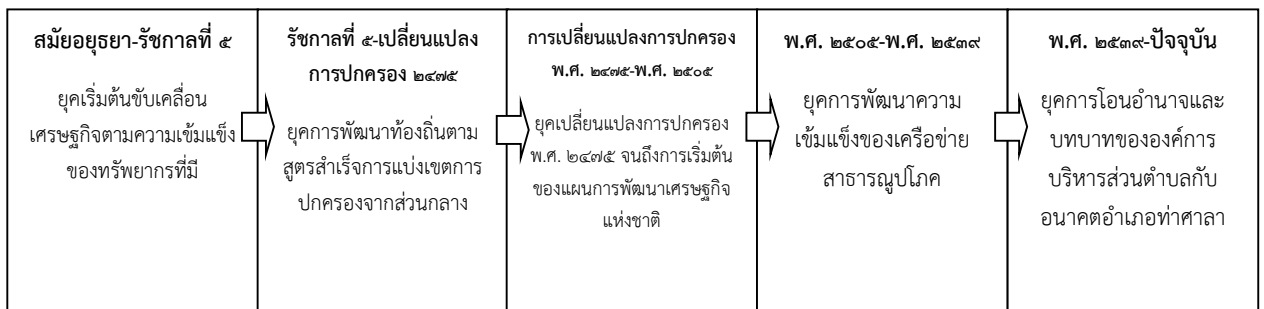
ในการนำเสนอข้อมูลทั่วไป ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๔ หัวข้อ ดังนี้

- ๔.๑ ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจและสังคมท่าศาลา
- ๔.๒ ข้อมูลพื้นฐานของอำเภอท่าศาลา
- ๔.๓ ข้อมูลพื้นฐานของ อบต. กรณีกีฬา ๕ แห่ง
- ๔.๔ เปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของ อบต. กรณีกีฬา ๕ แห่ง

๔.๑ ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจและสังคมท่าศาลา

จากการศึกษาประวัติศาสตร์ อำเภอท่าศาลา ในหนังสือ ๑๐๐ ปี ท่าศาลา: ย้อนอดีตสู่ออนาคต (สืบพงศ์ ธรรมชาติ, ๒๕๔๑) พบว่า อำเภอท่าศาลา เป็นชุมชนเก่าแก่ที่มีผู้คนมาตั้งรกรากมาก่อนการตั้งเมืองนครศรีธรรมราช ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ได้ระบุไว้ว่า “ตั้งดินตั่งฟ้า ตั่งหญ้า เชื่อมอน โมคลานตั่งก่อน เมืองคอนตั่งหลัง” การนำเสนอประวัติศาสตร์เศรษฐกิจครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอตามยุคแห่งการพัฒนาเป็น ๕ ยุค ดังต่อไปนี้

- ๑) ยุคเริ่มต้นขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามความเข้มแข็งของทรัพยากรที่มี
- ๒) ยุคการพัฒนาท้องถิ่นตามสูตรสำเร็จการแบ่งเขตการปกครองจากส่วนกลาง
- ๓) ยุคเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ จนถึงการเริ่มต้นของแผนการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ
- ๔) ยุคการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายสาธารณูปโภค
- ๕) ยุคการโอนอำนาจ และบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับอนาคต อำเภอท่าศาลา



ภาพที่ ๔.๑ ลำดับการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์เศรษฐกิจและสังคมอำเภอท่าศาลา

๑) ยุคเริ่มต้นขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามความเข้มแข็งของทรัพยากรที่มี

หลักฐานการตั้งถิ่นฐานของชาวท่าศาลา อยู่ภายใต้ประวัติศาสตร์ดังต่อไปนี้

ในปี พ.ศ. ๑๙๒๘ สมเด็จพระรามาธิบดีเสด็จไปตีเมืองเชียงใหม่แล้วได้กวาดต้อนครัวเรือนชาวเหนือมาไว้ที่นครศรีธรรมราช และเมืองอื่นๆ ทางปักษ์ใต้ โดยเหตุการณ์ครั้งนี้ต้องเดินทางผ่านเมืองท่าศาลา แล้วน่าจะมีคนส่วนหนึ่งตกค้างอยู่บริเวณนี้ด้วย

ในปี พ.ศ. ๒๒๒๗ นครศรีธรรมราชเกิดแข็งเมืองต่อกรุงศรีอยุธยาและไม่ยอมรับว่าพระเพทราชา เป็นกษัตริย์ที่ถูกต้องสืบต่อจากสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทางกรุงศรีอยุธยาได้ส่งกองทัพมาปราบเมื่อปี พ.ศ. ๒๒๓๑ ล้อมเมืองอยู่ ๓ ปีจึงยึดเมืองนครศรีธรรมราชไว้ได้ ทำให้ข้าราชการคนสำคัญอพยพผู้คนหนีมาที่ท่าศาลา

จากหลักฐานที่ค้นพบอำเภوتاศาลามีการปกครองระบบหัวเมืองมาตั้งแต่ สมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ การตั้งบ้านเมืองโดยมีผู้ปกครองในสมัยนั้น เรียกว่า นาย ดังนี้

๑. เมืองไทยบุรี มีออกหลวงไทยบุรีสงครามเป็นนาย ถือศักดินา ๑,๒๐๐ ไร่ ขุนราชบุรีเป็นรอง ถือศักดินา ๔๐๐ ไร่ หมื่นเทพบุรีกับหมื่นบานบุรีเป็นสมุห์บัญชี ถือศักดินา ๒๐๐ ไร่ หมื่นสิทธิเป็นสารวัตร ถือศักดินา ๒๐๐ ไร่

๒. เมืองร่อนกะหรอ (ตำบลกะหรอ กิ่งอำเภอนบพิตำ) ขุนชัยบุรีเป็นนาย ถือศักดินา ๔๐๐ ไร่ หมื่นศักดิ์บุรีเป็นรอง ถือศักดินา ๓๐๐ ไร่ หมื่นจงบุรีเป็นสมุห์บัญชี ถือศักดินา ๒๐๐ ไร่

๓. เมืองกลาย ขุนพิชัยธานีสงครามเป็นนาย ถือศักดินา ๖๐๐ ไร่ หมื่นราชบุรีเป็นรอง ถือศักดินา ๓๐๐ ไร่ หมื่นรักษบุรีกับหมื่นอินศรีเป็นสมุห์บัญชี ถือศักดินา ๒๐๐ ไร่

๔. เมืองโมคลาน ขุนทนต์ธานีเป็นนาย ถือศักดินา ๔๐๐ ไร่ หมื่นชลบุรีเป็นรอง ถือศักดินา ๓๐๐ ไร่

๕. เมืองนบพิตำ ขุนเดชธานีนบพิตำเป็นนาย ถือศักดินา ๔๐๐ ไร่ หมื่นหาญเป็นรอง ถือศักดินา ๓๐๐ ไร่ หมื่นจบบบุรีเป็นสมุห์บัญชี ถือศักดินา ๒๐๐ ไร่

การเข้าไปตั้งหลักแหล่งโดยอาศัยความสมบูรณ์ของธรรมชาติ นับว่าเป็นเงื่อนไขแรกตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง **(สติปัญญา)** ที่สร้างความผูกพันให้กับคน จนเกิดสังคมที่เป็นปึกแผ่นโดยสมบูรณ์ ตามข้อความที่ระบุในหนังสือ ๑๐๐ ปีท่าศาลา (สืบพงศ์ ธรรมชาติ, ๒๕๕๑) ความว่า “ถ้าจะเพาะปลูกก็มีที่ให้เลือกมากมาย ถ้าจะจับสัตว์ทะเลก็มี กุ้ง หอย ปู ปลา ให้จับ ถ้าจะหาแร่ก็มีแร่อยู่มากมาย ทั้งนี้เพราะความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติที่มีอยู่เกินความต้องการของคนนั้น ทำให้คนไม่มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน ชาวบ้านในชุมชนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นชุมชนชาวสวน ชาวนา ชาวประมง เหมือนแร่ ล้วนมีคำถามตรงกันว่า ชาวบ้านไม่ทะเลาะกันเพราะมีของใช้หากินได้ตลอดเวลา ไม่อดอยาก ไม่ต้องแก่งแย่งกัน เป็นต้น”

พื้นที่ในขอบเขตอำเภوتاศาลา มีจุดเด่นตามธรรมชาติที่เป็นเงื่อนไขสำคัญ **(สติปัญญา)** ต่อการตั้งชุมชน คือ ทิศตะวันตกติดต่อกับแนวเขาและที่ลาดชันของเขาลอง ลักษณะทางธรรมชาติดังกล่าวก่อให้เกิดแหล่งของความอุดมสมบูรณ์มากมายต่างกันไป และส่งผลต่อการเข้ามาตั้งชุมชนของชาวบ้านพื้นที่ที่ถูกขนานโดยภูเขาและทะเล ทำให้เขตท่าศาลามีพื้นที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพแตกต่างกันไป โดยในแถบที่ลาดเชิงภูเขาจะเป็นพื้นที่ป่า ที่ประชาชนอาศัยเก็บของป่ามาแต่เดิมและเป็นเขตที่ปลูกไม้สวน ยางพารา ยาสูบ พื้นที่ชายทะเลเหมาะแก่การปลูกมะพร้าวและการตั้งชุมชนของชาวประมง ส่วนพื้นที่ลุ่มในตอนกลางและตอนล่าง ซึ่งมีคลองต่างๆ ไหลผ่านก่อให้เกิดที่ลุ่มเหมาะ

แก่การทำนา แต่โดยสภาพทั่วไปแล้วดินในเขตอำเภอท่าศาลาเป็นดินที่ไม่อุดมสมบูรณ์นัก มีลักษณะเป็นดินทรายซึ่งเกิดจากการพังทลายของหินแกรนิตจากภูเขาและทรายจากทะเล บางท้องถิ่นถึงกับปลูกอะไรไม่ค่อยได้ผล เช่น บริเวณตำบลไทยบุรี เป็นต้น ทั้งหมดนี้จึงเป็นเครื่องชี้วัดการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (**ความมีเหตุผล**) และในพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็นการสร้างความมั่นคงทางอาชีพให้กับคนในชุมชน (**ภูมิคุ้มกัน**)

การเลือกที่ตั้งชุมชนขึ้นอยู่กับความถนัดในการทำมาหากินของผู้ตั้งถิ่นฐานด้วย เช่น ชาวมุสลิม ตั้งชุมชนประมงอยู่ริมทะเล กล่าวถึงชาวพุทธกับการทำประมงว่า “เขาไม่ทำ เขาทำสวน เขาไม่ได้มาสนใจเลย” และพูดถึงตัวเองว่า “จับปลาอย่างเดียวแถมนี้ไม่มีสวน ทำสวนไม่เป็นหรอก” หลักคิดดังกล่าว สะท้อนการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (**ความพอประมาณ**) ในจิตใจจากการเลือกประกอบเฉพาะอาชีพที่ตนเองถนัดบนฐานทรัพยากรที่มีอยู่

การเป็นอยู่ดั้งเดิมนั้นผูกพันกับความเชื่อ โดยความเชื่อที่ปรากฏลักษณะแรก คือ ความเชื่อที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่ให้คนรักษาความเป็นเครือญาติ ความเป็นพี่น้องกันไว้ ทั้งนี้เพราะความจำเป็นที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันทางด้านแรงงาน การแลกเปลี่ยนและการช่วยเหลือเกี่ยวกับสิ่งบริโภคและปัจจัยการผลิตต่างๆ ความเชื่อดังกล่าวจะก่อให้เกิดกิจกรรมในลักษณะที่ญาติพี่น้องในตระกูลเดียวกัน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนต้องระลึกถึงความเป็นพี่น้องกันอย่างไม่เสื่อมคลาย โดยผ่านการประกอบพิธีกรรมร่วมกัน ณ ที่ใดที่หนึ่ง ดังพบได้จากประเพณีสารทเดือนสิบและการนับถือผีตายาย ประเพณีสารทเดือนสิบเกิดจากความเชื่อว่าปีหนึ่งๆ ยมบาลจะปล่อยดวงวิญญาณของผีต่างๆ ออกมาเป็นอิสระชั่วคราว ๑๕ วัน ลูกหลานที่อยู่ข้างหลังจึงทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ดวงวิญญาณที่เป็นบรรพบุรุษของตนเอง โดยลูกหลานดังกล่าวไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนจะมารวมตัวกันทำบุญ ณ วัดใดวัดหนึ่งที่ถือว่าเป็นที่เกิดของบรรพบุรุษ ทั้งนี้เป็นเงื่อนไข (**ด้านคุณธรรม**) ขนบธรรมเนียมต่างๆ เป็นการแบ่งปันแลกเปลี่ยนการบริโภคกันตามอัตภาพ และช่วยหนุนเสริมให้คนยึดมั่นอยู่ในความดี

ความเชื่ออีกลักษณะหนึ่งซึ่งตอกย้ำ (**ความมีคุณธรรม**) ของผู้คนในพื้นที่อำเภอท่าศาลาสมัยนั้น คือ ความเชื่อที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการรักษาความสงบหรือความเป็นปึกแผ่นของชุมชนและการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขของคนต่างชุมชน โดยปรากฏในรูปของการเชื่อ “ผีประจำถิ่น” โดยเชื่อว่าว่าคนรุ่นก่อนตายไปและดวงวิญญาณมีความศักดิ์สิทธิ์ที่จะให้โชคหรือลงโทษใครก็ได้ ที่เรียกว่าผีประจำท้องถิ่นเพราะจะเกิดผีประเภทนี้อยู่ในถิ่นต่างๆ แตกต่างกันไป โดยชาวบ้านเรียกนำหน้าชื่อผีดังกล่าวว่า พ่อท่านบ้าง ทวดบ้าง ผีบางตนมีคนนับถือมากอาจจะเป็นที่นับถือข้ามไปหลายหมู่บ้าน บางตนก็อาจมีคนนับถือเฉพาะถิ่น ผีลักษณะนี้ที่รู้จักกันดี เช่น ทวดกลาย ทวดนาแพรง ทวดเกรียบ ทวดขุนศรี ทวดพุนทราย เป็นต้น ความเชื่อเรื่องทวดนี้คงจะมีบทบาทต่อการประพฤติปฏิบัติของคนในชุมชนต่างๆ พอสมควร การนับถือทวดบางตนขยายตัวไปกว้างขวางหลายชุมชน เช่น ทวดกลาย ทั้งไทยพุทธและมุสลิมให้ความนับถือ และหากถ้าพิจารณาความเชื่อของชาวบ้านที่ว่าแต่เดิมทวดกลายเป็นชาวมุสลิม และความเชื่อที่ว่าไม่ให้เอาหมูไปล้างในคลองกลายก็น่าจะเกิดจากการประนีประนอมระหว่างชาวพุทธและมุสลิม เพื่อที่สร้างความสงบสุขของคนในชุมชนและการติดต่อระหว่างชุมชนร่วมกัน เพราะสมัยก่อนคนต้องติดต่อแลกเปลี่ยนสิ่งของกันไปมาอยู่ตลอดเวลา และดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ที่กล่าวมาทั้งหมดเพื่อนำมาสู่ข้อสรุปว่า ชุมชนในท่าศาลาแต่เดิมนั้นเป็นชุมชนที่มีความเป็นปึกแผ่น ผู้คนมีความสามัคคี รักใคร่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทุกคนมีชีวิตอยู่อย่างเพียงพอภายใต้ความสัมพันธ์กับธรรมชาติที่เหมาะสม ไม่มีใครต้องอพยพออกไปหางานทำนอกหมู่บ้าน ซึ่งน่าจะเรียกชุมชนลักษณะนี้ว่า “ชุมชนเข้มแข็ง”

๒) ยุคการพัฒนาท้องถิ่นตามสูตรสำเร็จการแบ่งเขตการปกครองจากส่วนกลาง

เริ่มในสมัยรัชกาลที่ ๕ การพัฒนาท้องถิ่นในช่วงนี้ใช้สูตรสำเร็จจากส่วนกลางเป็นสำคัญ มีการก่อสร้างที่ว่าการอำเภอเป็นหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคขึ้น มีรูปแบบการก่อสร้างอาคารโดยใช้แบบแปลนเดียวกัน ทั้งรูปแบบ ขนาด องค์ประกอบและสี โดยไม่ต้องคำนึงถึงปริมาณความต้องการใช้บริการที่แตกต่างกัน หรือ วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน โดยที่ว่าการอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีรูปแบบและก่อสร้างในช่วงเดียวกับ ที่ว่าการอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา ที่ว่าการอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร ที่ว่าการอำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง ที่ว่าการอำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส ที่ว่าการอำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ฯลฯ นอกจากนี้ดัชนีวัดความเจริญของท้องถิ่นหรือประสิทธิภาพของข้าราชการ อาศัยมาตรวัดเดียวกัน เช่น จำนวนครัวเรือนที่มีส้วมใช้ หมู่บ้านที่มีรั้วบ้านด้านที่ติดถนนหรือทางเดินมากที่สุด เป็นต้น

จากใบบอกเรื่องส่งรายงาน ศก. ๑๑๖ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ร.ศ. ๑๑๗ (พ.ศ. ๒๔๔๑) ของพระยาสุขุม นัยวินิต ข้าหลวงเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลนครศรีธรรมราช กราบพูลพระเจ้าน้องยาเธอกรมหมื่นดำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ความว่า “การจัดการปกครองในมณฑลนครศรีธรรมราชได้ลงมือจัดตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ร.ศ.๑๑๕ (พ.ศ. ๒๔๓๙) จนถึงสิ้นปีศก ๑๑๖ (พ.ศ. ๒๔๔๐) ได้แบ่งแขวงตั้งกรมการอำเภอตลอดทั้งมณฑลนครศรีธรรมราชออกเป็น ๑๐ อำเภอ ภายหลังโปรดเกล้าฯ ให้ยกเกาะสมุยไปขึ้นมณฑลชุมพรเสียจึงยังเหลือแต่ ๙ อำเภอ คือ อำเภอกลางเมือง อำเภอเบ็ญต๊ะ อำเภออ่อนพิบูลย์ อำเภอสิชล อำเภอลำพูน อำเภอฉวาง อำเภอทุ่งสง อำเภอเขาพังไกร และ อำเภอกลาย”

อำเภอกลายซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งในการปกครองของจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น มีนายเจริญ เป็นนายอำเภอคนแรก จนถึง พ.ศ. ๒๔๙๕ จึงได้เปลี่ยนชื่ออำเภอกลายมาเป็นอำเภอท่าศาลา จนถึงปัจจุบันนี้

จากหลักฐานการสัมภาษณ์นายเลียบ วัฒนสิทธิ์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ (อ้างถึงใน วิภาวี พิจิตร บันดาล, ๒๕๔๑) ถึงเศรษฐกิจอำเภอท่าศาลา สมัยรัชกาลที่ ๕ นั้น พบว่า การแบ่งการปกครองเป็นอำเภอในสมัยนั้น เป็นเพียงการจัดรูปแบบการปกครอง แต่เรื่องเศรษฐกิจยังเป็นเศรษฐกิจบนพื้นฐานทรัพยากรที่มี โดยพบว่าอาหารการกินของท่าศาลาสมัยนั้นอุดมสมบูรณ์มาก ไม่ว่าจะเป็น ผักปลา การหาอาหารทะเลของคนท่าศาลาเป็นไปอย่างสะดวก การทำนาเป็นอาชีพหลักของคนท่าศาลา โดยอาศัยประเพณีการ “ลงแขก” โดยการจ้างงานจะมีบ้างในการปลูกบ้าน ส่วนแรงงานทาสที่เคยมีในช่วงก่อนที่รัชกาลที่ ๕ จะประกาศเลิกทาส ท่าศาลาในอดีตมีบ้านที่มีแรงงานทาสอยู่ ๒๐-๓๐ ครัวเรือน โดยเจ้าของทาสใช้แรงงานทาสทำนาเป็นส่วนใหญ่

ในยุคนี้เป็นยุคที่เปลี่ยนแปลงจากการผลิตแบบพอเพียงเพื่อการบริโภค (*พอประมาณ*) เป็นการผลิตเพื่อการค้ามากขึ้น อย่างไรก็ตามการผลิตเพื่อการค้ายังเป็นการผลิตภายใต้เงื่อนไขของฐานทรัพยากรที่มี (*มีเหตุผล*) การซื้อขายหลักของชาวท่าศาลา คือการติดต่อซื้อขายกับปากพ่อง โดยการขนส่งทางเรือ ชาวท่าศาลาจะนำได้ น้ำมันยาง สับปะรด ไปขายที่อำเภอปากพ่อง แล้วซื้อสินค้าประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผ้ายีน ครก สาก จากปากพ่องกลับมา เนื่องจากปากพ่องเป็นแหล่งที่เรือไฟจากกรุงเทพฯและต่างประเทศมาลงสินค้า เป็นเมืองท่าที่รุ่งเรืองมากในอดีต การที่ชาวท่าศาลาไปปากพ่องเรียกว่า “ไปนอก” และเรียกชาวปากพ่องว่า “ชาวนอก” ในขณะที่ชาวปากพ่องเรียกหมู่บ้านอื่นๆ ว่า “ชาวข้างบน”

๓) ยุคเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ จนถึงการเริ่มต้นของแผนการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ

ตั้งแต่ยุคการเปลี่ยนแปลงการปกครอง จนถึงแผนการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ ๑ เป็นยุคการค้าเฟื่องฟูในพื้นที่ท่าศาลา มีการยกมาตรฐานการครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้นกว่าเดิม ด้วยการระดมและใช้ทรัพยากรเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นประโยชน์มากที่สุด เพื่อขยายการผลิตและเพิ่มพูนรายได้ประชาชาติให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ความพอประมาณ) ทั้งนี้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทรุดโทรมอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่วนใหญ่ชาวจีนจะเข้ามามีบทบาทในการเป็นพ่อค้าคนกลาง แต่ชาวบ้านก็ขยายผลผลิตที่ได้จากการเก็บของป่า เช่น น้ำมันยาง หรือจากการผลิต เช่น ข้าว ผลไม้ ยาสูบ (ยาสูบที่มีชื่อมากปลูกในเขตท่าศาลาเรียกว่า ยากลาย ส่งไปขายถึงปัตตานี) ชาวบ้านก็จะขายในส่วนที่เหลือจากการบริโภค และทำขายในส่วนเพียงที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต เช่น พริก กระเทียม เคย (กะปิ) เกลือ ชาวจีนที่เข้ามาค้าขายในช่วงดังกล่าวยังรายงานว่าคุณคนไทยเฉื่อยชา ไม่มองอนาคตในระยะไกล (เลิศจาย ศิริชัย, ๒๕๔๑) โดยพิจารณาจากการไม่สนใจจับจองที่ดินไว้เป็นของตนเองมาก ๆ และการไม่สนใจโอกาสที่จะผลิตสิ่งของเพื่อขายให้ได้ในปริมาณมาก ๆ จึงไม่แปลกที่พบว่าคนจีนซึ่งอพยพเข้ามาจับจองที่ดินทำสวนหลังคนไทย แต่กลับเป็นเจ้าของที่ดินมากกว่าคนไทย เพราะคนไทยยังคงดำรงชีวิตตามหลักพอประมาณ สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้เกิดการบั่นทอนเป้าหมายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกๆ มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ทั้งในด้านความยั่งยืน ความสมดุล และความมั่นคง

โรงงานสินค้าส่งออกของท่าศาลาที่สำคัญ เช่น โรงงานทำปลาเค็มส่งออกสิงคโปร์ของนายเจ็งจ๋า บ้านในถุ้ง โรงงานมะพร้าวส่งออกของพระยามหาอำมาตย์ หลวงบวร ชุนนาทจินประชา กำนันหมื่นรินทร์ (วิภาวี พิจิตรบันดาล, ๒๕๔๑)

การทำเหมืองแร่ที่โรงเหล็ก ได้แก่แร่วุฒเฟรมขายให้บริษัท เบอริยูกเกอร์ เมลันยี ผู้ที่ทำเหมืองแร่ คือ ชุนบวร ชุนสมน นายลิ้มซุ่นหวน นายลิ้มซุ่นฮวด (วิภาวี พิจิตรบันดาล, ๒๕๔๑)

การค้าขายกับท่าศาลา นอกจากจะมีเรือสำเภามาจากสิงคโปร์แล้ว ยังมีเรือแขกมาจากปัตตานี กลันตัน และเรือเกาะมาจากเกาะสมุย (นิรนาท แก้วประเสริฐ และจินตนิย จินทรานันต์, ๒๕๕๐)

๔) ยุคการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายสาธารณูปโภค

ถ้าพิจารณาชุมชนในท่าศาลาปัจจุบันพบว่า มีความแตกต่างจากสังคมในอดีตอย่างมาก โดยในด้านหนึ่งปรากฏความเจริญทางวัตถุอยู่ทั่วไป เช่น มีถนนหนทาง มีไฟฟ้าทั่วทุกหมู่บ้าน มีโทรศัพท์ มีทีวีใหญ่อยู่ทั่วไป มีสถานศึกษาที่ทันสมัย นับว่าเป็นการพัฒนาคนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สติปัญญา) แต่อย่างไรก็ตามการส่งเสริมการศึกษาที่ออกแบบหลักสูตรมาโดยขาดความเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาและฐานทรัพยากรที่มี พบว่าชาวอำเภوتاศาลายังมีปัญหาความยากจน การว่างงาน การอพยพแรงงานออกจากชุมชน ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ฯลฯ สังคมเริ่มอ่อนแอเนื่องจากถูกผนวกเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและการเมืองที่ใหญ่กว่า (เลิขชาย ศิริชัย, ๒๕๔๑) คือ ระบบเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศและของโลก เนื่องจากขาดกระบวนการสร้าง **ภูมิคุ้มกัน** ให้กับประชาชน ทั้งนี้ภายใต้คำว่า พัฒนา ที่ดินที่ชาวบ้านเคยจับจองทำกินซึ่งเป็นลักษณะของการได้สิทธิ์โดยการใช้ที่ดินให้เป็นประโยชน์ ถูกเปลี่ยนเป็นการได้สิทธิ์โดยรัฐเป็นผู้ออกเอกสารรับรอง โดยผู้ที่ถือสิทธิ์อาจถือครองที่ดินไว้เฉยๆ เพื่อการเก็งกำไรก็ได้ ชาวบ้านหลายรายที่เคยทำกินบนที่ดินนั้นๆ มาหลายสิบปีกลับไม่ใช่เจ้าของที่ดินนั้นเพราะมีผู้แอบไปขอจดทะเบียนสิทธิ์ดังกล่าว หรือไม่ก็กลายเป็นผู้ทำกินในที่ป่าสงวนซึ่งเป็นการทำผิดกฎหมาย หรือถูกบังคับให้ออกจากพื้นที่ของรัฐที่นำไปจากชาวบ้านเพื่อสร้างที่ทำการ

ทรัพยากรธรรมชาติที่เคยอยู่คู่กับชาวบ้านถูกระบบการของภาครัฐ ที่ไม่ได้ยึดหลักทางสายกลาง (**ขาดความพอประมาณ**) ให้สัมปทาน โคนป่า แร่ถูกขุด สัตว์ทะเลถูกจับออกไปโดยนายทุนในเมือง ทั้งนี้ด้วยหลักการที่ว่า “ทำให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ” ชาวบ้านถูกระตุ้นให้ปลูกพืชเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มรายได้โดยใช้เทคโนโลยี เช่น เครื่องจักร ปุ๋ย ยาฆ่าหญ้า ยาฆ่าแมลง ฯลฯ ซึ่งหมายถึงการลงทุนสูงขึ้นด้วย ชาวบ้านถูกระตุ้นให้บริโภคสินค้าใหม่ ๆ จากตลาด ถูกหลอกล่อไปเป็นแรงงานราคาถูกในเมือง ซึ่งความสัมพันธ์ของคนที่อยู่อาศัยแบบพึ่งพาอาศัยกัน เปลี่ยนไปอยู่แบบตัวใครตัวมันมากขึ้น สถาบันทางสังคมที่เคยสร้างอุดมการณ์ที่ดีงามก็อ่อนแอลง เงื่อนไขปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเรื่อง (**สติปัญญา**) และ (**คุณธรรม**) จึงถูกลดความสำคัญลง

๕) ยุคการโอนอำนาจ และบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับอนาคต อำเภوتاศาลา

เมื่อมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ท่าศาลาได้ถูกแบ่งเขตการปกครองของการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับเงื่อนไขปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (**สติปัญญา**) ว่าการพัฒนาท้องถิ่นต้องเกิดขึ้นบนพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของคนในท้องถิ่นนั้นๆ แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือเทศบาล และ องค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

๑. เทศบาล มีจำนวน ๑ เทศบาล คือ เทศบาลตำบลท่าศาลา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลท่าศาลา
๒. องค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน ๑๐ อบต. ดังนี้
 ๑. อบต. ท่าศาลา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าศาลา ประกาศจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘
 ๒. อบต. กลาย ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลกลาย ประกาศจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๘

๓. อบต. ดอนตะโก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก ประกาศจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙
๔. อบต. ตีลังชัน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลตีลังชัน ประกาศจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙
๕. อบต. ท่าซัน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าซัน ประกาศจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙
๖. อบต. ไทยบุรี ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ ตำบลไทยบุรี ประกาศจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙
๗. อบต. โพธิ์ทอง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลโพธิ์ทอง ประกาศจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙
๘. อบต. โมคลาน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลโมคลาน ประกาศจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙
๙. อบต. สระแก้ว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลสระแก้ว ประกาศจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙
๑๐. อบต. หัวตะพาน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลหัวตะพาน ประกาศจัดตั้ง เมื่อ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙

เมื่อประเทศต้องประสบรุมทางเศรษฐกิจอย่างหนัก โดยเฉพาะการตกต่ำของภาวะเศรษฐกิจ ที่เกษตรกรได้รับผลกระทบ เพราะนอกจากผลผลิตขายไม่ได้หรือขายได้ราคาต่ำ ขณะที่ปัจจัยการผลิตมีราคาแพง เครื่องบริโภคอุปโภคต่างๆ มีราคาแพง ค่าบริการต่างๆ มีราคาสูง ชาวชนบทต้องแบกรับแรงงานที่ตกงานมาจากเมืองอีกด้วย ทั้งที่แต่ก่อนนี้ แรงงานเหล่านี้ คือ ผู้สร้างความมั่นคงให้กับภาคอุตสาหกรรมหรือเมือง แต่เมื่อมีปัญหา กลับกลายเป็นภาระไปให้ภาคเกษตรกรรมหรือชนบททั้งที่ชนบทเองก็อ่อนแอจนเกือบจะไม่สามารถอยู่รอด ดังนั้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งได้จำเป็นต้องกลับไปศึกษาบทเรียนในอดีต โดยอาศัยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านสติปัญญาของชุมชนเอง ถ้าพิจารณาถึงความเข้มแข็งของชุมชนต่างๆ ในท่าศาลา ดังกล่าวพบว่ามีองค์ประกอบ ๔ ประการ (เลิศชาย ศิริชัย, ๒๕๔๑) ประการแรก ชุมชนต้องมีความเพียงพอในแง่ปัจจัยการดำรงชีวิต ประการที่สอง ภายในชุมชนต้องมีกิจกรรมที่เกาเกี่ยวให้คนเข้ามาร่วมกันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน ประการที่สาม ชุมชนต้องมีอำนาจและอิสระในการจัดการเรื่องของตัวเอง และประการที่สี่ ชุมชนต้องมีสถาบันสร้างสรรค์และสืบทอดอุดมการณ์ ในอันที่จะรักษาให้ความสัมพันธ์ทางสังคมที่พึงปรารถนาให้มีความมั่นคงและสามารถดำเนินต่อไป

ทั้งหมดนี้เป็นบทบาทที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องตระหนัก เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนแก้ปัญหา และฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชนหรือเศรษฐกิจฐานราก ตามหลักการสายกลาง ทั้งความมีภูมิคุ้มกันที่ดี ความพอประมาณ และความมีเหตุผล ตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่

๔.๒ ข้อมูลพื้นฐานของอำเภอท่าศาลา

ภูมิอากาศ

อำเภอท่าศาลาตั้งอยู่แนวละติจูดที่ ๙ องศาเหนือ และ ลองติจูดที่ ๑๐๐ องศา ตะวันออก ประกอบกับการตั้งอยู่บนคาบสมุทร ที่มีแนวเขานครศรีธรรมราชกั้นอยู่ทางด้านตะวันตก เมื่อได้รับอิทธิพลจากมรสุมทั้งจากตะวันตกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีปริมาณฝนตกปริมาณมากตลอดทั้งปี โดยปริมาณน้ำฝนช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายน มีปริมาณโดยเฉลี่ย ๔๔๘.๗ มิลลิเมตร และช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนมกราคม มีปริมาณโดยเฉลี่ย ๑,๖๖๑.๗ มิลลิเมตร

การปกครอง

อำเภอท่าศาลา แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๐ ตำบล

ตำบลกลาย	๑๐	หมู่บ้าน	ตำบลตลิ่งชัน	๘	หมู่บ้าน
ตำบลท่าศาลา	๑๕	หมู่บ้าน	ตำบลโพธิ์ทอง	๗	หมู่บ้าน
ตำบลสระแก้ว	๑๑	หมู่บ้าน	ตำบลดอนตะโก	๖	หมู่บ้าน
ตำบลท่าช้าง	๑๔	หมู่บ้าน	ตำบลไทยบุรี	๑๐	หมู่บ้าน
ตำบลโมคลาน	๑๕	หมู่บ้าน	ตำบลหัวตะพาน	๙	หมู่บ้าน

โครงสร้างพื้นฐาน

การเดินทางยังท่าศาลา สามารถทำได้ทั้งทางบกและทางอากาศ โดยมีเส้นทางหลัก คือ ทางหลวงหมายเลข ๔๐๑ จากอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผ่านอำเภอท่าศาลาไปยังจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนการเดินทางทางอากาศสามารถใช้สนามบินท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช ซึ่งห่างจากตัวอำเภอท่าศาลาประมาณ ๑๕ กิโลเมตร

๔.๓ ข้อมูลพื้นฐานของกรณีศึกษา อบต. ๕ แห่ง

ข้อมูลพื้นฐานของกรณีศึกษา อบต. ๕ แห่ง ประกอบด้วย อบต. ท่าศาลา อบต. ไทยบุรี อบต. โพธิ์ทอง อบต. ท่าช้าง และ อบต. สระแก้ว ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐) และข้อมูลทั่วไปจากเว็บไซต์ของแต่ละ อบต. (ณ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๔.๓.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา

๑. ประวัติความเป็นมา

ท่าศาลามีที่มาจากชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าศาลา ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองท่าศาลาเป็นคลองเล็ก ๆ ที่แยกจากคลองท่าสูง สมัยก่อนเป็นท่าจอดเรือสินค้าจากต่างเมืองและมีศาลาพักร้อนปลูกอยู่ที่ท่าจอดเรือ ต่อมามีการย้ายที่ตั้งจากวัดเตาหม้อมาตั้งที่หมู่บ้านท่าศาลา จึงเปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอท่าศาลา ตามชื่อหมู่บ้าน ปัจจุบันมีศาลาพื้นคอนกรีต มุงกระเบื้องหลังหนึ่ง เป็นศาลาถาวรตั้งอยู่ริมคลองท่าศาลา บริเวณท่าจอดเรือสมัยก่อน เรียกว่าศาลาน้ำ คำว่า “ท่าศาลา” เป็นคำที่ออกเสียงตามภาษากลางหรือภาษาราชการ แต่ภาษาใต้ซึ่งเป็นภาษาพูดของชาวนครศรีธรรมราช เรียกว่า “ท่าหลา”

๒. สภาพทั่วไป

๒.๑ ที่ตั้ง

ตำบลท่าศาลาเป็นตำบลหนึ่งในอำเภอท่าศาลา พื้นที่ทั้งหมดตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลมีความยาวตามแนวชายฝั่งจากเหนือจดใต้ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ จดตำบลท่าช้าง

ทิศใต้ จดตำบลปากพูน

ทิศตะวันออก จดทะเลอ่าวไทย

ทิศตะวันตก จดตำบลไทยบุรี - โพธิ์ทอง

๒.๒ เนื้อที่: ตำบลท่าศาลามีเนื้อที่โดยประมาณ ๑๖,๗๗๕ ไร่ (๒๖.๘๔ ตารางกิโลเมตร)

๒.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่เป็นที่ราบชายฝั่งทะเลเป็นหาดทรายสลับกับป่าชายเลน มีความยาวไปตามแนวชายฝั่งทะเลจากเหนือจดใต้ ตั้งแต่หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๙ และมีลักษณะเป็นดินเลนทับถม ในหมู่ที่ ๗ ๘ และ ๑๔ ส่วนทางทิศตะวันตกมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำนาในพื้นที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๓

๒.๔ จำนวนหมู่บ้าน

ตำบลท่าศาลามีทั้งหมด ๑๕ หมู่บ้าน โดยมีจำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลาเต็มทั้งหมู่บ้าน ๑๔ หมู่ ได้แก่ หมู่ที่ ๒-๑๕ และจำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วน ๑ หมู่ ได้แก่ หมู่ที่ ๑

๒.๕ ประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น ๒๘,๗๐๐ คน จาก ๔,๖๐๔ ครัวเรือน เฉลี่ย ๒.๘๙ คนต่อครัวเรือน จำแนกเป็น ชายจำนวน ๑๔,๒๗๒ คน และ หญิงจำนวน ๑๔,๔๒๘ คน โดยมีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑,๐๐๒ คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรวัยทำงานร้อยละ ๖๔.๔๘ โดยมีวัยเด็กเล็กก่อนซำงน้อย เพียงร้อยละ ๔.๘๒ ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๖๖.๘๐ รองลงมาคือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๓๒.๘๕ โดยมีผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว ๔๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗

ตารางที่ ๔.๑ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลท่าศาลา

ข้อมูลพื้นฐานประชากร	จำนวน	
จำนวนครัวเรือน	4,604	
จำนวนประชากร (คน)	13,308	
จำนวนประชากรต่อครัวเรือน	2.89	
พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	26.84	
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	495.83	
โครงสร้างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	2,414	18.14

วัยทำงาน (15 -60 ปี)	8,581	64.48
วัยเด็กโต (6-14 ปี)	1,671	12.56
วัยเด็กเล็ก (แรกเกิดถึง 5 ปี)	642	4.82
รวม	13,308	100
ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	4372	32.85
คริสต์	41	0.31
อิสลาม	8890	66.8
ซิกข์	5	0.04
รวม	13,308	100
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยศึกษา	502	3.77
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	512	3.85
ต่ำกว่าชั้นประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	599	4.5
ประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	6566	49.34
ม.ต้น (มศ.1-3 หรือ ม.1-3)	2113	15.88
ม.ปลาย (มศ.4-5 หรือ ม.4-6 หรือ ปวช.)	1488	11.18
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	361	2.71
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	1122	8.43
สูงกว่าปริญญาตรี	45	0.34
รวม	13,308	100
ระดับรายได้	(บาท/ปี)	
รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย	195,259.39	
รายได้บุคคลเฉลี่ย	67,551.42	
ผู้เปราะบาง	จำนวน	ร้อยละ
ปกติ	12,624	94.86
ผู้พิการอย่างเดียว	185	1.39
ผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว	475	3.57
ผู้ที่ทั้งพิการและป่วยเป็นโรคเรื้อรัง	24	0.18
รวม	13,308	100.00

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๓. สภาพทางเศรษฐกิจ

๓.๑ อาชีพ ชาวตำบลท่าศาลา ประกอบอาชีพ

๓.๑.๑ การประมง ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลท่าศาลาประกอบอาชีพทางการประมงเป็นอาชีพหลัก ประมาณร้อยละ ๖๐ ของประชากรทั้งตำบล เนื่องจากมีสภาพพื้นที่อยู่ติดกับชายทะเล

๓.๑.๒ การปศุสัตว์ ประชาชนประมาณร้อยละ ๕ ที่ประกอบอาชีพการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพหลักและประมาณร้อยละ ๑๐ ที่เลี้ยงสัตว์ปีกเป็นอาชีพเสริม เนื่องจากมีแหล่งอาหารสัตว์ที่หาได้ง่ายจากทะเล

๓.๑.๓ การเกษตรกรรม ตำบลท่าศาลามีพื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกในเขตหมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๑๓ สามารถทำการเกษตรประกอบอาชีพทำนาได้ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากมรสุมจากเทือกเขาหลวงในเขตอำเภอทับปด

๓.๑.๔ การพาณิชย์และธุรกิจ ตำบลท่าศาลาเป็นตำบลที่ตั้งของศูนย์ราชการอำเภอท่าศาลาและหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจสำคัญๆ เป็นจำนวนมาก จึงมีลักษณะเป็นพื้นที่ชุมชนเมืองมีการทำธุรกิจหลายอย่าง เช่น โรงงานแยกก래 โรงแรม เป็นต้น อื่นๆ ยังมีประชาชนอีกส่วนหนึ่งของตำบลท่าศาลาที่ประกอบอาชีพที่หลากหลาย เช่น ค้าขาย รับราชการ รับจ้าง และประกอบธุรกิจส่วนตัวอีกจำนวนหนึ่ง

๓.๒ หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ตำบลท่าศาลามีหน่วยธุรกิจที่หลากหลาย ประกอบด้วย ธนาคาร ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารออมสิน จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคาร ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด (มหาชน) โรงแรมขนาดเล็กมากกว่า ๑๐ แห่ง ปั้มน้ำมันและก๊าซ จำนวน ๗ แห่ง โรงงานแยกก래 จำนวน ๓ แห่ง แพลลา/ท่าเรือ รวมทั้งร้านค้าที่ประกอบธุรกิจเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ๑ แห่ง และร้านค้าปลีกย่อย จำนวนมาก

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา ในตำบลท่าศาลา ประกอบด้วย

๔.๑.๑ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓

๔.๑.๒ โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๗ แห่ง ได้แก่

๑. โรงเรียนวัดชลธาราม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒

๒. โรงเรียนบ้านนางตรา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓

๓. โรงเรียนบ้านท่าสูง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔

๔. โรงเรียนบ้านในถุ้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕

๕. โรงเรียนบ้านสระบัว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖

๖. โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๘ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๕

๗. โรงเรียนสอนศาสนา จำนวน ๑๑ แห่ง

๔.๒ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

๔.๒.๑ วัด จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่

๑. วัดท่าสูง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓
๒. วัดชลธาราม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒
๓. วัดนางตรา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓

๔.๒.๒ มัสยิด จำนวน ๑๒ แห่ง

๑. มัสยิดบ้านท่าสูงบน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔
๒. มัสยิดบ้านในถุ้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕
๓. มัสยิดฮิเตยาติลอิสลามียะห์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕
๔. มัสยิดบ้านสระบัว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖
๕. มัสยิดบ้านหน้าทับ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗
๖. มัสยิดบ้านปากน้ำใหม่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘
๗. มัสยิดบ้านฝายท่า ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๑
๘. มัสยิดบ้านในไร่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๓
๙. มัสยิดบ้านแหลม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๔
๑๐. มัสยิดอัลฮารุลยูนนะฮ์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๔
๑๑. มัสยิดบ้านบางตงเหนือ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๕
๑๒. มัสยิดบ้านบางตงใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๕

๔.๒.๓ โบสถ์ จำนวน ๑ แห่ง คือ คริสต์จักรแห่งความหวัง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓

๔.๓ สาธารณสุข: ประกอบด้วยโรงพยาบาลของรัฐ ขนาด ๑๒๐ เตียง จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลท่าศาลาและสถานพยาบาลเอกชน จำนวน ๓ แห่ง

๔.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน: โดยมีสถานีตำรวจ จำนวน ๑ แห่ง และป้อมยามตำรวจ จำนวน ๑ แห่ง

๕. การบริการขั้นพื้นฐาน ในตำบลท่าศาลา ประกอบด้วย

๕.๑ การคมนาคม การคมนาคมในเขตตำบลท่าศาลา ยังไม่สะดวกเพราะเส้นทางสัญจรยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ในปัจจุบันมี ถนนลาดยาง จำนวน ๗ สาย ถนนคอนกรีต จำนวน ๓๘ แห่ง ถนนหินผุ จำนวน ๔๖ แห่ง และสะพานคอนกรีต จำนวน ๑๕ แห่ง

๕.๒ การไฟฟ้า อบต. ท่าศาลามีไฟฟ้าสาธารณะและไฟฟ้าขยายเขตทั้ง ๑๕ หมู่บ้าน แต่ยังไม่ครบทุกจุด

๕.๓ แหล่งน้ำสาธารณะ ประกอบด้วย ลำน้ำ ลำห้วย จำนวน ๑๐ แห่ง และ บึง หนอง คลอง จำนวน ๑๐ แห่ง

๕.๔ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ได้แก่ ฝาย ๓ แห่ง บ่อน้ำตื้น ๓๐๐ แห่ง บ่อบาดาล จำนวน ๖๔ แห่งและ เขื่อนจำนวน ๑ แห่ง

๖. วิสัยทัศน์และพันธกิจ

๖.๑ วิสัยทัศน์ในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา:

“ชุมชนแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พิชิตโรค มีอนามัย ใส่ใจพัฒนาคุณภาพชีวิต”

๖.๒ พันธกิจการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานและครอบคลุมทุกระบบ
๒. การส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. การสนับสนุนส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนให้ดีขึ้น
๔. ควบคุม ป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดต่าง ๆ
๕. พัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ
๖. เสริมสร้างศักยภาพคน ครอบครัว สังคม และขบวนการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน/ ชุมชน
๗. สนับสนุน และส่งเสริมการจัดระเบียบสังคมในชุมชนให้มีความมั่นคงและคุ้มครองความปลอดภัยทางสังคม
๘. พัฒนาการเมือง และการบริหารให้มีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย
๙. พัฒนา สนับสนุน และส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ
๑๐. พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

๗. คณะผู้บริหาร

นายอภิรักษ์ เชาวลิต นายกองการบริหารส่วนตำบลท่าศาลา

นายทินพล สุนทร รองนายก อบต.ท่าศาลา

นายพิศาล พิมเสน รองนายก อบต.ท่าศาลา

นายวิสูตร อะหลี่ เลขานุการ นายก อบต.ท่าศาลา

๘. ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ถนนท่าศาลา - นบพิตำ อำเภอท่าศาลา จังหวัด นครศรีธรรมราช ๘๐๑๖๐ หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๗๕๓๓-๐๔๗๔ , ๐-๗๕๔๐-๙๑๑๓ โทรสาร ๐-๗๕๓๓-๐๔๗๔ ต่อ ๒๕ Email: office@thasala.go.th และ Web Site : WWW.THASALA.GO.TH

๔.๓.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี

๑. ประวัติความเป็นมา

ตำบลไทยบุรีไม่มีการกล่าวถึงประวัติความเป็นมาอย่างชัดเจน

๒. สภาพทั่วไป

๒.๑ ที่ตั้ง

ตำบลไทยบุรี เป็นตำบลหนึ่งในสิบตำบลของอำเภอท่าศาลา โดยอยู่ห่างจากอำเภอท่าศาลาไปทางทิศตะวันตก ประมาณ ๗ กิโลเมตร มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ จดเขตตำบลท่าช้าง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศใต้ จดเขตตำบลหัวตะพาน อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศตะวันออก จดเขตตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศตะวันตก จดเขตตำบลกะหรอ กิ่งอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒.๒ เนื้อที่: ตำบลไทยบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๒๘.๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๖,๔๔๙ ไร่

๒.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ลักษณะโดยทั่วไปเป็นที่นาและที่สวน โดยพื้นที่ทางทิศตะวันตกเป็นที่ราบ ได้แก่ หมู่ที่ ๔ ๖ และ ๘ ส่วนพื้นที่ของที่ลุ่มอยู่ทางทิศเหนือตอนกลางและทิศตะวันออก ส่วนหมู่ที่ ๘ เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ลักษณะทางภูมิอากาศ เป็นแบบมรสุม มี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนเมษายน และ ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - เดือนมกราคม

๒.๔ จำนวนหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๐ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๑ คือ บ้านโพธิ์ หมู่ที่ ๒ คือ บ้านคูเธร หมู่ที่ ๓ คือ บ้านประตู่ช้างออก หมู่ที่ ๔ คือ บ้านในหัน หมู่ที่ ๕ คือ บ้านไม้มูก หมู่ที่ ๖ คือ บ้านปลักจอก หมู่ที่ ๗ คือ บ้านศาลาตันกระทอน หมู่ที่ ๘ คือ บ้านชุมชนใหม่ หมู่ที่ ๙ คือ บ้านโคกเหล็ก และหมู่ที่ ๑๐ คือ บ้านประตู่ช้างตก

๒.๕ ประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น ๔,๕๘๔ คน จาก ๑,๕๓๐ ครัวเรือน เฉลี่ย ๓ คนต่อครัวเรือน โดยมีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๕๙.๖๑ คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรวัยทำงานร้อยละ ๕๘.๘๔ โดยมีวัยเด็กเล็กค่อนข้างน้อย เพียงร้อยละ ๕.๙๖ ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๙.๘๓ รองลงมาคือศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐.๐๙ โดยมีผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว ๑๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๐

ตารางที่ ๔.๒ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลไทยบุรี

ข้อมูลพื้นฐานประชากร	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครัวเรือน	1,530	
จำนวนประชากร (คน)	4,584	
จำนวนประชากรต่อครัวเรือน	3	
พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	28.72	
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	159.61	
โครงสร้างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	1,077	23.49

วัยทำงาน (15 -60 ปี)	2697	58.84
วัยเด็กโต (6-14 ปี)	537	11.71
วัยเด็กเล็ก (แรกเกิดถึง 5 ปี)	273	5.96
รวม	4,584	100
ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	4576	99.83
คริสต์	4	0.09
อิสลาม	4	0.09
ซิกข์	0	0
รวม	4,584	100
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยศึกษา	191	4.17
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	196	4.28
ต่ำกว่าชั้นประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	127	2.77
ประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	2153	46.97
ม.ต้น (มศ.1-3 หรือ ม.1-3)	603	13.15
ม.ปลาย (มศ.4-5 หรือ ม.4-6 หรือ ปวช.)	607	13.24
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	142	3.1
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	528	11.52
สูงกว่าปริญญาตรี	37	0.81
รวม	4,584	100
ระดับรายได้	(บาท/ปี)	
รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย	200,235.13	
รายได้บุคคลเฉลี่ย	66,832.41	
ผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ปกติ	4,315	94.13
ผู้พิการอย่างเดี่ยว	94	2.05

ผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว	165	3.60
ผู้ที่ทั้งพิการและป่วยเป็นโรคเรื้อรัง	10	0.22
รวม	4,584	100.00

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๓. สภาพด้านเศรษฐกิจ

ประชากรในตำบลไทยบุรีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ประกอบอาชีพค้าขาย และธุรกิจส่วนตัว

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ ด้านการศึกษา มีโรงเรียนในพื้นที่ ได้แก่ โรงเรียนวัดโคกเหล็ก โรงเรียนวัดพระอาสน์ โรงเรียนบ้านสะพานหิน และโรงเรียนชุมชนใหม่ และมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๑๐ แห่ง

๔.๒ ด้านการศาสนา ประชากรในตำบลทั้งหมด นับถือศาสนาพุทธ มีวัด จำนวน ๒ แห่ง คือ วัดโคกเหล็ก และวัดพระอาสน์

๔.๓ ด้านสาธารณสุข ตำบลไทยบุรี มีสถานอนามัยประจำตำบล ๒ แห่ง คือ สถานอนามัยบ้านหารและสถานอนามัยบ้านชุมชนใหม่

๔.๔ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในตำบลไทยบุรีมีที่พักสายตรวจประจำตำบล ๑ แห่ง

๕. การบริการพื้นฐาน ในพื้นที่ตำบลไทยบุรี ประกอบด้วย

๕.๑ การคมนาคม ถนนสายหลักของตำบลเป็นถนนลาดยางตลอดสาย ถนนสายรองเป็นถนนคอนกรีต ถนนหินคลุก ถนนลูกรัง การคมนาคมมีความสะดวกพอสมควร

๕.๒ การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรีได้ดำเนินการสร้างระบบประปาหมู่บ้านแล้ว จำนวน ๙ แห่ง ๗ หมู่บ้าน ซึ่งได้แก่ หมู่ที่ ๑ ๓ ๕ ๖ ๗ ๘ และ ๙

๕.๓ การไฟฟ้า ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่มีไฟฟ้าใช้ แต่ยังมีครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้จำนวน ๓๒ ครัวเรือน

๕.๔ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย บ่อน้ำตื้น ๑,๐๕๗ แห่ง บ่อบาดาล ๒๐๘ แห่ง สระน้ำ ๒๕ แห่ง บ่อโยก ๒๐ แห่ง ฝายน้ำล้น ๑๐ แห่ง ลำน้ำ คลอง ๙ แห่ง และ ประปาหมู่บ้าน ๘ แห่ง

๖. วิสัยทัศน์และพันธกิจ

๖.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี

“ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร การบริการประทับใจ การคมนาคมสะดวกปลอดภัย เศรษฐกิจยั่งยืนก้าวหน้า คุณภาพชีวิตดี สังคมมีระเบียบ”

๖.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบก และทางระบายน้ำ
๒. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าและแสงสว่าง
๓. การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ
๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว
๕. จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมและอุปโภคบริโภค
๖. ป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดติดต่อ
๗. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
๙. ส่งเสริมทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๑๐. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๑. ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับราษฎร
๑๒. จัดให้มีการบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และ

สวนสาธารณะ

๑๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
๑๔. การผังเมือง
๑๕. การกำจัดขยะมูลฝอย

๗. คณะผู้บริหาร

ด.ต.การุณ พุทธคุ้ม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี
 นายมนูญ สังสอน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี
 นายสมเกียรติ แก้วปนทอง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี
 นางสาวสมฤดี หอมทิพย์ เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี

๘. ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ตั้งอยู่ที่ ตำบลไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ. นครศรีธรรมราช ๘๐๑๖๐ โทรศัพท์ ๐-๗๕๗๗-๐๒๗๘ โทรสาร ๐-๗๕๗๗-๐๒๗๙ E-mail : office@thaiburi.go.th Web Site : WWW.THAIBURI.GO.TH

๔.๓.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง

๑. ประวัติความเป็นมา

ตำบลโพธิ์ทองเป็นตำบลที่เพิ่งเกิดใหม่โดยแยกมาจากตำบลห้วยตะพาน ประชาชนส่วนมากอพยพมาจากตำบลห้วยตะพาน ซึ่งนับถือศาสนาพุทธ ทั้งนี้ประชาชนประมาณร้อยละ ๘๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมดของตำบลนับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากเมืองสตูลหรือไทรบุรี จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ชาวมุสลิมในเขตพื้นที่ตำบลโมคลานและตำบลโพธิ์ทอง เล่าต่อๆ กันมาว่า ชาว

มุสลิมในตำบลโพธิ์ทองและตำบลโมคลานเป็นลูกหลานสืบเชื้อสายมาจาก "ปาลิมอ เจ๊ะเต๊ะ" แม่ทัพเมืองสตูล ที่ถูกกวาดต้อนพร้อมเครือญาติและทหารบางส่วนมายังเมืองนครศรีธรรมราช เมื่อคราวเจ้าเมืองไทรบุรีไม่ยอมอ่อนข้อต่อไทย เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชจึงยกกำลังเข้าปราบปรามและกวาดต้อนมา โดยมาตั้งถิ่นฐานครั้งแรกที่ทุ่งบ้านใหญ่ ตำบลโมคลานและสืบเชื้อสายอยู่ในเขตตำบลโมคลานและตำบลโพธิ์ทองในปัจจุบัน

ส่วนที่มาของชื่อตำบล กล่าวขานกันมาว่ามีที่ดอนอยู่แห่งหนึ่ง มีต้นโพธิ์ทองต้นใหญ่ให้ร่มเงาและเป็นที่พักอาศัยถาวรจนถึงปัจจุบันนี้ เมื่อแยกจากตำบลหัวตะพานจึงได้ชื่อตำบลว่า "ตำบลโพธิ์ทอง" ซึ่งตำบลโพธิ์ทอง เป็นตำบลที่มีความสงบมาช้านาน มีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านเกษตรกรรมมีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่ายและประชาชนยึดมั่นในศาสนา

๒. สภาพทั่วไป

๒.๑ ที่ตั้ง

ตำบลโพธิ์ทองมีพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งทางทิศตะวันตกเป็นดินเหนียวเหมาะสำหรับการทำนาข้าว มีแหล่งน้ำขนาดเล็กสำหรับการวางไข่ของสัตว์น้ำตามธรรมชาติ และเป็นแหล่งดินเหนียวชนิดดี เหมาะสำหรับใช้ทำเครื่องปั้นดินเผาและอิฐมอญ ส่วนสันทรายทางตอนกลางเหมาะสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น มะพร้าว พืชผักผลไม้ และพื้นที่ราบลุ่มทางทิศตะวันออกเหมาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย เช่น กุ้งกุลาดำ เป็นต้น โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลไทยบุรีและตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลโมคลาน และ ตำบลดอนตะโก อำเภوتاศาลาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลาและตำบลปากพูน อำเภอมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลหัวตะพาน และ ตำบลโมคลาน อำเภوتاศาลาจังหวัดนครศรีธรรมราช

๒.๒ ตำบลโพธิ์ทองมีเนื้อที่ประมาณ ๑๗,๔๙๔ ไร่ (๒๗.๙๙ ล้าน ตารางกิโลเมตร)

๒.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ของตำบลโพธิ์ทองสามารถแบ่งได้ดังนี้ คือ

๑. ที่ราบลุ่มระหว่างสันทราย เป็นพื้นที่อยู่ทางทิศตะวันออกของแนวถนนท่าศาลา-บ้านอู่ตะเภา เป็นพื้นที่สันทรายสลับกับที่ลุ่มเป็นแนวยาวในทางทิศเหนือ-ทิศใต้ พื้นที่ลุ่มระหว่างสันทรายมักจะเป็นที่ลุ่มมีน้ำขังตลอดปี มีลักษณะเป็นน้ำกร่อย มีพืชพรรณตามธรรมชาติ เช่น เสม็ด กก หญ้าต่างๆ ขึ้นอยู่ บางบริเวณได้ถูกดัดแปลงใช้เป็นนาข้าว

๒. พื้นที่สันทราย จะเป็นพื้นที่ขนานกับถนนสายท่าศาลา-บ้านอู่ตะเภา ตลอดสายทั้งทางด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของถนนกว้างเฉลี่ยประมาณ ๑ กิโลเมตร บนสันทรายมักจะเป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน สวนมะพร้าวหรือสวนผลไม้

๓. พื้นที่ราบและบริเวณที่ลุ่มอยู่ทางทิศตะวันตกของตำบล เป็นบริเวณที่มีสภาพพื้นที่ราบเรียบ ลักษณะทั่วไปจะเป็นดินลิก มีพื้นที่ดินเป็นดินเหนียว หรือร่วนเหนียวปนทราย มีการระบายน้ำเร็ว หน้าฝนจะมีน้ำขังอยู่บนพื้นดิน มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางจนถึงสูง เป็นบริเวณทำนาข้าวของตำบล ส่วนที่เป็นดินเหนียวเหมาะแก่การปั้นอิฐ

ลักษณะภูมิอากาศของพื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง จัดเป็นเขตอากาศแบบร้อนชื้น มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี เป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมทั้งสองฝั่ง คือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๗.๕ องศาเซลเซียส

สำหรับฤดูกาลของพื้นที่ จำแนกออกเป็น ๒ ฤดู คือ

๑. ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมกราคม โดยในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน จะได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงนี้ฝนตกไม่มากนัก เนื่องจากมีเทือกเขาบรรทัดปะทะไว้ สำหรับในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคม จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงนี้จะมีฝนตกหนักกว่าช่วงแรกบางครั้ง จะได้รับอิทธิพลจากพายุที่ก่อตัวจากทะเลจีนใต้ ปริมาณฝนมากที่สุด คือ เดือนพฤศจิกายน
๒. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน ในช่วงนี้จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ อาจจะมีฝนตกบ้างในช่วงนี้แต่น้อยมาก อากาศโดยทั่วไปร้อนชื้น อุณหภูมิสูงสุดประมาณ ๓๘ องศาเซลเซียส ในเดือนมีนาคม และปริมาณฝนแล้งที่สุดในเดือนมีนาคมเช่นกัน

๒.๔ จำนวนหมู่บ้าน

ตำบลโพธิ์ทอง มีทั้งหมด ๗ หมู่บ้าน จำนวน ๒,๒๙๐ ครัวเรือน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านสองแพรก หมู่ที่ ๒ บ้านบนถนน หมู่ที่ ๓ บ้านดินดอนเหนือ หมู่ที่ ๔ บ้านกลาง หมู่ที่ ๕ บ้านสี่แยกวัดโหนด หมู่ที่ ๖ บ้านมะยง และหมู่ที่ ๗ บ้านยางดวน

๒.๕ ประชากร:

มีประชากรทั้งสิ้น ๖,๐๖๘ คน จาก ๑,๖๙๕ ครัวเรือน เฉลี่ย ๓.๕๘ คนต่อครัวเรือน โดยมีความหนาแน่นเฉลี่ย ๒๑๖.๗๙ คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรวัยทำงานร้อยละ ๖๓.๑๐ โดยมีวัยเด็กเล็กค่อนข้างน้อย เพียงร้อยละ ๗.๖๖ ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๗๕.๖๓ รองลงมาคือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๒๔.๒๖ โดยผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว 167 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75

ตารางที่ ๔.๓ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลโพธิ์ทอง

ข้อมูลพื้นฐานประชากร	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครัวเรือน	๑,๖๙๕	
จำนวนประชากร (คน)	๖,๐๖๘	
จำนวนประชากรต่อครัวเรือน	๓.๕๘	

พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	๒๗.๙๙	
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	๒๑๖.๗๙	
โครงสร้างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้สูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป)	๘๖๖	๑๔.๒๗
วัยทำงาน (๑๕ -๖๐ ปี)	๓๘๒๙	๖๓.๑
วัยเด็กโต (๖-๑๔ ปี)	๙๐๘	๑๔.๙๖
วัยเด็กเล็ก (แรกเกิดถึง ๕ ปี)	๔๖๕	๗.๖๖
รวม	๖,๐๖๘	๑๐๐.๐๐
ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	๑๔๗๒	๒๔.๒๖
คริสต์	๔	๐.๐๗
อิสลาม	๔๕๘๙	๗๕.๖๓
ซิกข์	๓	๐.๐๕
รวม	๖,๐๖๘	๑๐๐.๐๐
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยศึกษา	๓๗๐	๖.๑
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	๒๑๔	๓.๕๓
ต่ำกว่าชั้นประถมฯ (ป.๔, ป.๗, ป.๖)	๒๒๔	๓.๖๙
ประถมฯ (ป.๔, ป.๗, ป.๖)	๓๒๔๙	๕๓.๕๔
ม.ต้น (มศ.๑-๓ หรือ ม.๑-๓)	๘๑๙	๑๓.๕
ม.ปลาย (มศ.๔-๕ หรือ ม.๔-๖ หรือ ปวช.)	๖๘๔	๑๑.๒๗
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	๑๐๒	๑.๖๘
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	๓๙๓	๖.๔๘
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๓	๐.๒๑
รวม	๖,๐๖๘	๑๐๐.๐๐
ระดับรายได้	(บาท/ปี)	
รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย	๑๙๗,๐๖๐.๒๖	
รายได้บุคคลเฉลี่ย	๕๕,๐๔๕.๖๗	
ผู้เปราะบาง	จำนวน	ร้อยละ
ปกติ	๕,๗๙๔	๙๕.๔๘

ผู้พิการอย่างเดียว	๙๗	๑.๖๐
ผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว	๑๖๗	๒.๗๕
ผู้ที่ทั้งพิการและป่วยเป็นโรคเรื้อรัง	๑๐	๐.๑๖
รวม	๒,๐๖๘	๑๐๐.๐๐

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๓. สภาพเศรษฐกิจ

๓.๑ การเกษตรกรรม

ตำบลโพธิ์ทองพื้นที่เกษตรกรรมมีทั้งสิ้นประมาณ ๑๐,๔๙๖ ไร่ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม คือ การทำนา สวนมะพร้าว พืชผัก และยางพารา

๓.๒ การปศุสัตว์

ประชาชนส่วนใหญ่เลี้ยงสัตว์เกือบทุกครัวเรือน เพื่อการบริโภคและจำหน่าย เช่น โคพื้นเมือง โคเนื้อ สุกร เป็ด ไก่พื้นเมือง และไก่พันธุ์เนื้อ

๓.๔ การประมง

ประชาชนส่วนใหญ่จะมีการทำประมงน้ำจืดบริเวณแหล่งน้ำตามธรรมชาติในที่ราบลุ่มทางทิศตะวันตกและบริเวณที่ราบลุ่มระหว่างสันทรายทางทิศตะวันออก และมีการเลี้ยงปลาน้ำจืด ได้แก่ ปลาดุก ปลานิล ปลาช่อน เพื่อจำหน่ายและเป็นอาหาร ส่วนที่ราบลุ่มน้ำกร่อยทางด้านทิศตะวันออกมีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำเล็กน้อย นอกจากนั้นมีการทำประมงน้ำเค็ม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการทำประมงชายฝั่งหรือการทำประมงขนาดเล็ก (สถานที่ประกอบการอยู่นอกพื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง)

๓.๕ การพาณิชย์และหน่วยธุรกิจ ในพื้นที่ประกอบด้วย

๑. ร้านขายของชำขนาดใหญ่ หมู่ที่ ๒
๒. โรงงานทำอิฐบล็อก หมู่ที่ ๔ และ ๕
๓. มีตลาดสดเอกชน หมู่ที่ ๕
๔. ลานค้าชุมชน หมู่ที่ ๖ และหน่วยธุรกิจขายปลีกจำนวนมาก

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา ในตำบลโพธิ์ทอง ประกอบด้วย

โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนบ้านสองแพรก หมู่ที่ ๑ โรงเรียนวัดสโมสร หมู่ที่ ๑ และโรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ หมู่ที่ ๕

โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง คือ- โรงเรียนมะฮัดิฮ์อิสลามอิมานียะห์ หมู่ที่ ๔ รวมทั้งมีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน จำนวน ๗ แห่ง

โรงเรียนสอนศาสนาภาคีรูดุ้ยน์ จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนมิฟต้าฮูลูม (ตื้นดอนเหนือ) หมู่ที่ ๓ โรงเรียนมะฮ์ดอิสลามอิมานียะห์ หมู่ที่ ๔ โรงเรียนมุฮัมมาดีศึกษา หมู่ที่ ๔ โรงเรียนนุรุลอิสลาม หมู่ที่ ๕ และ โรงเรียนบ้านยางด้วน หมู่ที่ ๗

ศูนย์เด็กเล็กประจำตำบล ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๓ บ้านตื้นดอนเหนือ ตำบลโพธิ์ทอง ซึ่งได้รับการอุทิศที่ดินในการดำเนินก่อสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จากประชาชน จำนวน ๕ ราย คือ นายดาระเหม หล้าจิ นายก่อเกียรติ สุทธิการ นายไส๊ะ บูจิ นางหยาม บุหล่ง และนางสารีพะยะนาย

๔.๒ ด้านการศาสนา ประกอบด้วย วัด จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ วัดบนถนน หมู่ที่ ๒ วัดแสงแรง หมู่ที่ ๒ วัดสระประดิษฐ์ หมู่ที่ ๕ และ วัดสโมสร หมู่ที่ ๑

นอกจากนี้ มี มัสยิด จำนวน ๗ แห่ง คือ

๑. มัสยิดดารุลอิบาดะห์ บ้านป่าตื้นดอนเหนือ หมู่ที่ ๓
๒. มัสยิดนุรุดดินญามาอาตุลอิสลาม ตื้นดอนใต้ หมู่ที่ ๓
๓. มัสยิดมุฮัมมาดียะห์ บ้านกลาง หมู่ที่ ๔
๔. มัสยิดนุรุลอิสลาม บ้านแสงจันทร์ หมู่ที่ ๕
๕. มัสยิดกาฬอิสลาม บ้านมะยิง หมู่ที่ ๖
๖. มัสยิดรียาดุสซอลิฮีน บ้านทุ่งรง หมู่ที่ ๗
๗. มัสยิดบ้านยางด้วน หมู่ที่ ๗

๔.๓ ด้านการสาธารณสุข ในพื้นที่มีสถานอนามัยประจำตำบลโพธิ์ทอง บ้านสองแพรก ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ สถานพยาบาลเอกชน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ และ ร้านขายยาแผนโบราณ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕

๔.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสถานีตำรวจภูธรตำบลโพธิ์ทองในหมู่ที่ ๕ และตู้ยามจำนวน ๒ ตู้

๕. การบริการขั้นพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม ตำบลโพธิ์ทอง มีระบบคมนาคมขนส่ง ดังนี้

๕.๑.๑ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑๖ สาย ได้แก่ สายตื้นดอนบ่อไหลสี่แยกไมตรี หมู่ที่ ๓ สายประชาร่วมใจ หมู่ที่ ๔ สายสี่แยก-ปากโพธิ์ หมู่ที่ ๕ สายทางเข้าศูนย์ราชการ หมู่ที่ ๑ สายตลาดสี่แยกวัดโหนด-บ้านกลาง หมู่ที่ ๕ สายซอยสวรรค์ หมู่ที่ ๕ สายโต๊ะโสม-ช้างดำ หมู่ที่ ๕ สายข้างหลังโรงเรียนบ้านสองแพรก หมู่ที่ ๑ สายมัสยิดรูห์ฮุลลอฮ์ หมู่ที่ ๔ สายมัสยิดบ้านมะยิง-ยางด้วน หมู่ที่ ๖ สายหลังโรงเรียนบ้านสองแพรก-สามแยกนพเก้า หมู่ที่ ๑ สายซอยข้ามมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หมู่ที่ ๒ สายซอยตื้นดอน ๓-๔ หมู่ที่ ๓ สายซอยอุปลัมภ์ หมู่ที่ ๔ สายซอยท้ายสื่อน หมู่ที่ ๕ และ สายซอยโต๊ะปาก หมู่ที่ ๖

๕.๑.๒ ถนนลาดยาง จำนวน ๔ สาย ได้แก่ สายท่าศาลา-สนามบิน (ทางหลวงชนบท) สายบ้านกลาง-บ้านหน้าทัพ สายสี่แยกวัดโหนด-ดอนคา และ สายบ้านกลาง-ห้วยผักหนาม

๕.๑.๓ ถนนลูกรัง/ดิน จำนวน ๒๙ สาย ได้แก่ สายบ้านทุ่งรง-ยางด้วน หมู่ที่ ๗ สายบ้านทุ่งรง-โคกยาร่วง หมู่ที่ ๗ สายยางด้วน-โคกยาร่วง หมู่ที่ ๗ สายบ้านมะยิง-ยางด้วน หมู่ที่ ๖-๗ สายทุ่งจูด-บ้านฉาง หมู่ที่ ๗ สายบ้านส้มล้ำ หมู่ที่ ๖ สายท้ายสื่อน ๑ หมู่ที่ ๕ สายแสงจันทร์ ๑ หมู่ที่ ๕ สายแสงจันทร์ ๒ หมู่ที่ ๕ สายไทรมะตรง-บาลายบุรี หมู่ที่ ๕ สายท้ายสื่อน ๒ หมู่ที่ ๕ สายบ้านตีนดอน-บ้านกลาง หมู่ที่ ๓,๔ สายบ้านโคกไต่มะสอ-ขุนชา หมู่ที่ ๓,๔ สายสะพานแกว่ง-โคกไต่มะสอ หมู่ที่ ๓ สายสี่แยกมิตร-บ่อไหล หมู่ที่ ๓ สายราษฎร์อุทิศ หมู่ที่ ๒ สายนกเภา-ยางหลวง หมู่ที่ ๑,๒ สายมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หมู่ที่ ๒ สายบ้านนายันต์-บ้านบากา หมู่ที่ ๑-๓ สายญาติมิตร-คลองขุด หมู่ที่ ๑ สายประชาร่วมใจ หมู่ที่ ๑ สายโคกชันาก-ห้วยป่าเอยัด หมู่ที่ ๓ สายซอยไต่ปูน หมู่ที่ ๓ สายประชาร่วมใจอุทิศ หมู่ที่ ๔ สายทางควาย หมู่ที่ ๖ สายเลียบคลองขุด หมู่ที่ ๑ สายปากโพธิ์-บางรี หมู่ที่ ๕ สายมัสยิดยางด้วน-ทุ่งแค หมู่ที่ ๗ และ สายทุ่งที่รัก-บ้านเกาะกลาง หมู่ที่ ๗

๕.๒ การไฟฟ้า

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อยู่ในความควบคุมดูแลของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอท่าศาลา ประชาชนจำนวน ๑,๓๐๐ ครัวเรือน มีไฟฟ้าใช้ แต่ยังมีไม่ครบทุกครัวเรือน คงเหลือประมาณ ๒๘ ครัวเรือน

๕.๓ แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค:

ประกอบด้วย ฝายทำนบ จำนวน ๙ แห่ง บ่อโยก (บ่อบาดาล) จำนวน ๑๒ แห่ง บ่อน้ำดื่ม (บ่อน้ำตื้น) มีเกือบทุกครัวเรือน ประมาณ ๑,๓๐๕ ครัวเรือน และ ถังเก็บน้ำฝน จำนวน ๙ แห่ง

๖. วิสัยทัศน์และพันธกิจ

๖.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง:

“โพธิ์ทองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ควบคู่วัฒนธรรมประเพณี เศรษฐกิจดี น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งเน้นการบริหารให้หลักธรรมาภิบาล พร้อมสู่ประชาคมอาเซียน”

๗. คณะผู้บริหาร

นายกาแมน สมมาตร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง

นายชัยวัฒน์ ช่วยชู รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง

นายอัศวิน หวันมะหยอ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง

นายเรวัต ยะนาย เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง

๘. ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ตั้งอยู่ที่ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.
นครศรีธรรมราช ๘๐๑๖๐ โทร/โทรสาร ๐๙๕-๕๒๑-๗๕๑ E- mail: phothong-๑@hotmail.com
Web Site: WWW.PHOTHONG.GO.TH

๔.๓.๔ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น

๑.ประวัติความเป็นมา

ตำบลท่าขึ้นไม่มีการกล่าวถึงประวัติความเป็นมาอย่างชัดเจน

๒. สภาพทั่วไป

๒.๑ ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ถนน
ท่านาย – ท่งใน หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าขึ้นอยู่ทางตอนเหนือของอำเภอท่าศาลามีระยะห่างจาก
ที่ว่าการอำเภอประมาณ ๖ กิโลเมตร พื้นที่รับผิดชอบประมาณ ๒๙,๕๑๓ ไร่ หรือประมาณ
๔๗ ตารางกิโลเมตร มีเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลสระแก้ว อำเภอท่าศาลา

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลไทยบุรีและตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลกะหรอ กิ่งอำเภอนบพิตำ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ่าวไทย

๒.๒ เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น มีเนื้อที่ประมาณ ๔๗ ตารางกิโลเมตร หรือ
ประมาณ ๒๙,๕๑๓ ไร่ จัดได้ว่ามีขนาดใหญ่เมื่อเทียบกับตำบลอื่น

๒.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่ลักษณะพื้นที่ตำบลท่าขึ้น มีพื้นที่เป็นที่ราบแบ่งเป็นที่ราบชายฝั่ง
ทะเล บริเวณหมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ และ หมู่ที่ ๓ ที่ราบลุ่มบริเวณหมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่
๗ หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๑๒ และ หมู่ที่ ๑๓ ที่ราบสูง บริเวณหมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ และ หมู่ที่
๑๔ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น อยู่ติดกับชายฝั่งทะเลอ่าวไทยในช่วงมรสุมพัดผ่านทำให้
เกิดคลื่นลมแรง มีฤดูกาล ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน จะมีอากาศร้อนอบอ้าว ในช่วงมีนาคม -
เมษายนและพฤษภาคม และฤดูฝน จะมีฝนตกหนัก ในช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน

๒.๔ จำนวนหมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น ทั้งหมด ๑๔ หมู่บ้าน หมู่ที่
๑ บ้านท่าขึ้น หมู่ที่ ๒ เคียนดำ หมู่ที่ ๓ บ้านระะ หมู่ที่ ๔ บ้านสาขา หมู่ที่ ๕ บ้านวัดเทวดา
ราม หมู่ที่ ๖ บ้านสำนักม่วง หมู่ที่ ๗ บ้านไร่ หมู่ที่ ๘ บ้านหน้าเปา หมู่ที่ ๙ บ้านประดู่หอม

หมู่ที่ ๑๐ บ้านโนโค๊ะ หมู่ที่ ๑๑ บ้านวัดเลียบ หมู่ที่ ๑๒ บ้านสีกัก หมู่ที่ ๑๓ บ้านแขก หมู่ที่ ๑๔ บ้านกลาง

๒.๕ ประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น ๙,๐๖๑ คน จาก ๓,๐๗๑ ครัวเรือน เฉลี่ย ๒.๙๕ คนต่อครัวเรือน โดยมีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๙๒.๗๙ คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรวัยทำงานร้อยละ ๕๙.๕๑ โดยมีวัยเด็กเล็กค่อนข้างน้อย เพียงร้อยละ ๕.๗๘ ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนา พุทธร้อยละ ๙๒.๖๕ รองลงมาคือศาสนาอิสลามร้อยละ ๗.๑๗ โดยผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว ๕๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๐

ตารางที่ ๔.๔ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลท่าช้าง

ข้อมูลพื้นฐานประชากร	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครัวเรือน	3,071	
จำนวนประชากร (คน)	9,061	
จำนวนประชากรต่อครัวเรือน	2.95	
พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	47	
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	192.79	
โครงสร้างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	2,064	22.78
วัยทำงาน (15 -60 ปี)	5,392	59.51
วัยเด็กโต (6-14 ปี)	1,081	11.93
วัยเด็กเล็ก (แรกเกิดถึง 5 ปี)	524	5.78
รวม	9,061	100.00
ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	8395	92.65
คริสต์	15	0.17
อิสลาม	650	7.17
ซิกข์	1	0.01
รวม	9,061	100.00
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยศึกษา	408	4.5
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	342	3.77
ต่ำกว่าชั้นประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	299	3.3
ประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	4621	51
ม.ต้น (มศ.1-3 หรือ ม.1-3)	1277	14.09

ม.ปลาย (มศ.4-5 หรือ ม.4-6 หรือ ปวช.)	1007	11.11
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	285	3.15
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	776	8.56
สูงกว่าปริญญาตรี	46	0.51
รวม	9,061	100.00
ระดับรายได้	(บาท/ปี)	
รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย	183,982.15	
รายได้บุคคลเฉลี่ย	62,356.16	
ผู้เปราะบาง	จำนวน	ร้อยละ
ปกติ	8,283	91.41
ผู้พิการอย่างเดียว	192	2.12
ผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว	535	5.90
ผู้ที่ทั้งพิการและป่วยเป็นโรคเรื้อรัง	51	0.56
รวม	9,061	100.00

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๓. สภาพด้านเศรษฐกิจ ประชากรในตำบลทำขึ้นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ

๓.๑ เกษตรกรรม เป็นอาชีพหลักของประชาชน ได้แก่ การทำนา การทำสวนยาง การทำสวนมะพร้าว การทำประมง และการเลี้ยงสัตว์ควบคู่กันไป

๓.๒ ธุรกิจ: ในเขต อบต.ทำขึ้น ประกอบด้วย สถานีบริการน้ำมัน โรงสีข้าวขนาดเล็ก ร้านค้าขนาดเล็ก และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ ด้านการศึกษา มีโรงเรียนในพื้นที่ อบต. ทำขึ้น คือ โรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล จำนวน ๘ แห่ง ได้แก่

๑. โรงเรียนบ้านทางขึ้น
๒. โรงเรียนวัดยางงาม
๓. โรงเรียนบ้านสำนักม่วง
๔. โรงเรียนวัดเทวดาราม
๕. โรงเรียนวัดพระหมาย
๖. โรงเรียนวัดประดู่หอม
๗. โรงเรียนวัดพระเลียบ
๘. โรงเรียนวัดป่า (ทำขึ้น)

และ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านไสโก หมู่ที่ ๔

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวัดเทวดาราม หมู่ที่ ๕

๓. ศูนย์อบรมเด็กวัดเทวดาราม หมู่ที่ ๕

๔. ศูนย์อบรมเด็กวัดยางใหญ่ หมู่ที่ ๖

๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านในไค้ระ หมู่ที่ ๑๐

๔.๒ ด้านการศาสนา มีวัด จำนวน ๑๐ แห่ง ได้แก่

๑.วัดทางขึ้น หมู่ที่ ๑

๒.วัดเทวดาราม หมู่ที่ ๕

๓.วัดสำนักม่วง หมู่ที่ ๖

๔.วัดไสป่าหมาก หมู่ที่ ๘

๕.วัดป่าท่าขึ้น หมู่ที่ ๑๓ หมู่ที่ ๑๐

๖.วัดยางงาม หมู่ที่ ๓

๗.วัดยางใหญ่ หมู่ที่ ๖

๘.วัดพระหมาย หมู่ที่ ๗

๙.วัดประดู่หอม หมู่ที่ ๙

๑๐.วัดพระเลียบ หมู่ที่ ๑๑

มีศาสนสถานในศาสนาอิสลาม จำนวน ๒ แห่ง คือ มัสยิด หมู่ที่ ๒ และ บาลาย หมู่ที่ ๑

๔.๓ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน: มีสถานีตำรวจภูธรย่อยบ้านไสโกและตู่ยาม สายตรวจบ้านสาขา

๕. การบริการพื้นฐาน ในพื้นที่ตำบลท่าขึ้น ประกอบด้วย

๕.๑ การคมนาคม อบต. ท่าขึ้น มีถนนทางหลวงแผ่นดิน จำนวน ๑ สาย ถนนลาดยาง จำนวน ๔ สาย ถนนหินคลุก จำนวน ๕๐ สายและถนนลูกรังและหินผุ จำนวน ๑๕๐ สาย

๕.๒ การประปา มีประปาหมู่บ้าน จำนวน ๙ แห่ง

๕.๓ การไฟฟ้า ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้นประชาชนมีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือน ประมาณร้อยละ ๙๙

๕.๔ การสื่อสารและการโทรคมนาคม มีทำการไปรษณีย์เอกชน จำนวน ๑ แห่ง

๕.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ประกอบด้วย ลำน้ำ/ลำห้วย จำนวน ๔ สาย บึง หนอง และอื่นๆ จำนวน ๑ สาย

๖. วิสัยทัศน์และพันธกิจ

๖.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น:

“กินดี อยู่ดี มีสุข ทุกครอบครัว”

๖.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทาง

๒. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค

๓. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
๔. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
๕. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๖. จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๗. ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพของประชาชน
๘. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙. พัฒนาการบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการบริหารจัดการที่ดี

๗. คณะผู้บริหาร

นายบุญโชค แก้วแกม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น
 นายอำนาจ ยุติธรรม รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น
 นายวิรัชศักดิ์ ไพบูลย์ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น
 นายอัมรินทร์ หนูน้อย เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น

๘. ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น ตั้งอยู่ที่ ต.ท่าขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช
 หมายเลขโทรศัพท์/แฟกซ์ ๐๗๕-๓๕๕-๑๗๒ , ๐-๗๕๓๕-๕๗๗๒ , ๐-๗๕๓๕-๕๗๗๓ Email:
office@thakheun.go.th Website : WWW.THAKEUN.GO.TH

๔.๓.๕ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

๑. ประวัติความเป็นมา

ตำบลสระแก้วตามประวัติศาสตร์ที่เล่าสืบต่อกันมาว่า มีคนไปขุดดินเพื่อทำเป็นสระน้ำสำหรับเก็บน้ำไว้ใช้ และได้พบลูกแก้วสีเขียวจำนวนมาก ต่อมาจึงเรียกพื้นที่นี้ว่าสระแก้ว และในปี พ.ศ. ๒๓๕๔ ตรงกับสมัย รัชกาลที่ ๒ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เจ้าพระยาบวรราชนครราชสีมาได้จัดการปกครองเมืองนครให้ทันสมัยแบบเมืองกรุง และส่วนภายนอกเมืองแบ่งการปกครองออกเป็นเมืองย่อย ๆ ๑๐ เมือง ๑๔ อำเภอ ๒๖ ตำบล ๓ แขวง ๔ ด้าน มีการปกครองแบบอำเภอ สระแก้วจึงอยู่ภายใต้การปกครองของอำเภอกล้าย มีขุนพิชัยธานีศรีสงครามเป็นหัวหน้า

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้ตราพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่นขึ้นใหม่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ โดยตัดคำว่าเมืองออกและจัดตั้งเป็นอำเภอขึ้นทั่วประเทศ เมืองนครก็คงเหลือ ๙ อำเภอ กลายก็คงเป็นอำเภอเหมือนเดิม การปกครองภายในอำเภอกล้ายก็แยกออกเป็นตำบลสระแก้ว

๒. สภาพทั่วไป

๒.๑ ที่ตั้ง:

องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว อยู่ห่างจากอำเภอท่าศาลาไปทิศเหนือประมาณ ๑๓ กิโลเมตร เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มเชิงเขา โดยมีคลองกลายไหลผ่านตลอดแนวทางทิศเหนือ สภาพพื้นที่จึงเหมาะสำหรับการทำการเกษตร ราษฎรส่วนใหญ่ มีอาชีพทำการเกษตรโดยการปลูกไม้ผล เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง ยางพารา ฯลฯ จึงทำให้ฐานะทางด้าน เศรษฐกิจของราษฎรมีฐานะดี โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จด ตำบลกลาย ตำบลตลิ่งชัน โดยมีคลองกลายชั้นเขตแดน

ทิศใต้ จด ตำบลท่าซิ่น

ทิศตะวันออก จดอ่าวไทย

ทิศตะวันตก จด ตำบลกะหรอ ตำบลนบพิตำ กิ่งอำเภอนบพิตำ

๒.๒ เนื้อที่: องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว มีเนื้อที่ประมาณ ๓๙.๖๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๔,๗๕๖ ไร่

๒.๓ จำนวนหมู่บ้าน:

หมู่บ้านซึ่งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง๑๑หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านชุมโลง หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำตก หมู่ที่ ๓ บ้านเราะ หมู่ที่ ๔ บ้านโคกตะเคียน หมู่ที่ ๕ บ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๖ บ้านนาขุน หมู่ที่ ๗ บ้านศาลาสามหลัง หมู่ที่ ๘ บ้านอินทนิล หมู่ที่ ๙ บ้านหัวคู หมู่ที่ ๑๐ บ้านกาพระ และหมู่ที่๑๑ บ้านในญาติ

๒.๔ ประชากร:

มีประชากรทั้งสิ้น 5,583 คน จาก 1,960 ครัวเรือน เฉลี่ย 2.85 คนต่อครัวเรือน โดยมีความหนาแน่นเฉลี่ย 140.95 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรวัยทำงานร้อยละ 59.93 โดยมีวัยเด็กเล็กค่อนข้างน้อย เพียงร้อยละ 4.76 ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 99.68 รองลงมาคือศาสนาอิสลามร้อยละ ๐.๑๘ โดยผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียวกจำนวน 306 คนคิดเป็นร้อยละ ๕.๔๘

ตารางที่ ๔.๕ ข้อมูลพื้นฐานประชากรตำบลสระแก้ว

ข้อมูลพื้นฐานประชากร	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครัวเรือน	1,960	
จำนวนประชากร (คน)	5,583	
จำนวนประชากรต่อครัวเรือน	2.85	
พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	39.61	
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	140.95	
โครงสร้างประชากร	จำนวน	ร้อยละ

ผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	1,397	25.02
วัยทำงาน (15 -60 ปี)	3,346	59.93
วัยเด็กโต (6-14 ปี)	574	10.28
วัยเด็กเล็ก (แรกเกิดถึง 5 ปี)	266	4.76
รวม	5,583	100.00
ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	5565	99.68
คริสต์	8	0.14
อิสลาม	10	0.18
ซิกข์	0	0
รวม	5,583	100.00
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยศึกษา	193	3.46
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	224	4.01
ต่ำกว่าชั้นประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	153	2.74
ประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	2616	46.86
ม.ต้น (มศ.1-3 หรือ ม.1-3)	754	13.51
ม.ปลาย (มศ.4-5 หรือ ม.4-6 หรือ ปวช.)	727	13.02
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	259	4.64
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	612	10.96
สูงกว่าปริญญาตรี	45	0.81
รวม	5,583	100.00
ระดับรายได้	(บาท/ปี)	
รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย	223,212.39	
รายได้บุคคลเฉลี่ย	78,362.22	
ผู้เปราะบาง	จำนวน	ร้อยละ
ปกติ	5,151	92.26

ผู้พิการอย่างเดียว	111	1.99
ผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว	306	5.48
ผู้ที่ทั้งพิการและป่วยเป็นโรคเรื้อรัง	15	0.27
รวม	5,583	100.00

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๓. สภาพด้านเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตรโดยเฉพาะการทำสวนผลไม้ เลี้ยงสัตว์ สวนยางพารา พืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่ทำรายได้ให้กับราษฎร คือ ทุเรียน มังคุด ยางพารา ฯลฯ สัตว์เลี้ยงที่ประชาชนนิยมเลี้ยงและทำรายได้ให้แก่ประชาชน คือ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ หมู ฯลฯ นอกเหนือจากนั้นก็ปลูกพืชผัก ส่วนธุรกิจอื่น ๆ ได้แก่ ปั๊มน้ำมัน ร้านค้า และตลาดนัด

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ ด้านการศึกษา: มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๔ แห่ง โรงเรียนประถมศึกษา ๗ แห่ง และโรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง

๔.๒ ด้านการศาสนา: มีวัด จำนวน ๖ แห่ง และ สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง

๔.๓ ด้านสาธารณสุข: ในพื้นที่มี สถานีอนามัยประจำตำบล จำนวน ๒ แห่ง ศูนย์ สสม.ช. จำนวน ๑๑ แห่ง และศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการจังหวัดนครศรีธรรมราช ๑ แห่ง

๔.๔ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีป้อมยามตำรวจ จำนวน ๑ แห่ง

๕. การบริการพื้นฐาน ในพื้นที่ตำบลสระแก้ว ประกอบด้วย

๕.๑ การคมนาคม: มีถนนลาดยางสายหลักสายสระแก้ว - นาแหร่ง ระยะทาง ๑๙ กิโลเมตร และมีสายอื่น ๆ อีกจำนวน ๓ สาย รวมระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร มีถนนคอนกรีตเสริมเหล็กจำนวน ๑๐ สาย รวมระยะทาง ๑๖ กิโลเมตร นอกจากนั้นเป็นถนนหินผุและถนนลูกรัง

๕.๒ การประปา: มีประปาหมู่บ้าน จำนวน ๔ แห่ง คือ หมู่ที่ ๑ ๒ ๖ และ ๗

๕.๓ การไฟฟ้า: ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้วประชาชนมีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือนประมาณร้อยละ ๙๙

๕.๔ การสื่อสารและการโทรคมนาคม มีชุมสายโทรศัพท์บ้านสระแก้ว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ และที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขประจำตำบล ๑ แห่ง

๕.๕ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย แหล่งน้ำขนาดเล็ก จำนวน ๒ แห่ง รวมทั้งบ่อน้ำตื้นและบ่อบาดาล

๖. วิสัยทัศน์และพันธกิจ

๖.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว:

“การคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจรุ่งเรือง การศึกษามีมาตรฐาน ชุมชนน่าอยู่”

๖.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุงและบำรุงรักษาถนนสายต่าง ๆ ให้สามารถสัญจรไปมาได้สะดวก

๒. ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนเงินทุน
๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว
๕. จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค
๖. ป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดโรคติดต่อ
๗. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ส่งเสริมพัฒนาสตรีเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
๙. ส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๑๐. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๑. จัดให้มีการบำรุงรักษาไฟฟ้าหรือแสงสว่าง
๑๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้ราษฎร
๑๓. จัดให้มีการบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ
๑๔. ก่อสร้างสถานที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล
๑๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
๑๖. การผังเมือง
๑๗. การกำจัดขยะมูลฝอย

๗. คณะผู้บริหาร

นายวิโรจน์ พิมเสน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว
 นายนิคม คงทน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว
 นายเกียรติคุณ คุณารักษ์ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว
 นางสาวศิริทิพย์ ผุดวัฒน์ เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

๘. ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ตั้งอยู่ที่ อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๖๐ โทรศัพท์ ๐-๗๕๘๐-๙๑๔๓ โทรสาร ๐-๗๕๘๐-๙๑๔๓ Web Site : WWW.SRAKAEW.GO.TH

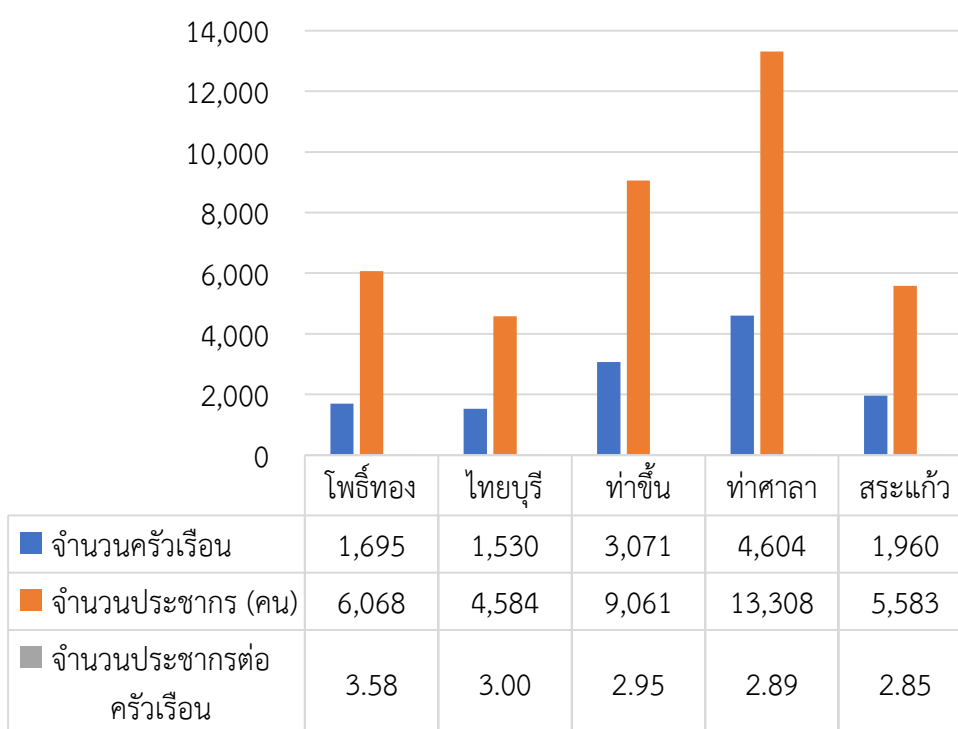
๔.๔ การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานองค์การบริหารส่วนตำบลกรณีศึกษา ๕ แห่ง

ในส่วนนี้ได้มีการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานในพื้นที่ ๕ อบต. ได้แก่ อบต.โพธิ์ทอง อบต.ไทยบุรี อบต.ท่าซิ่น อบต.ท่าศาลา และ อบต.สระแก้ว โดยมีรายละเอียดดังนี้ ๑) จำนวนครัวเรือนและจำนวนประชากร ๒) จำนวนประชากรจำแนกตามเพศ ๓) จำนวนประชากรจำแนกตามช่วงอายุ ๔) ระดับการศึกษา ๕) การนับถือศาสนา ๖) รายได้ของครัวเรือน และรายได้ของบุคคลเฉลี่ยต่อปี ๗) อาชีพและการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ๘) งบประมาณรายจ่ายของ อบต.ประจำปี

งบประมาณ ๒๕๖๑ ๙) จำนวนพนักงานจำแนกตาม อบต. และหน้าที่งานตามโครงสร้างองค์กร ๑๐) จำนวนวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และ ๑๑) การเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ

๑) จำนวนครัวเรือนและจำนวนประชากร

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๐ (ภาพที่ ๔.๓) แสดงให้เห็นว่า ตำบลท่าศาลามีจำนวนครัวเรือนและ ประชากรมากที่สุด ในพื้นที่มากที่สุด คือ ๔,๖๐๔ ครัวเรือน ๑๓,๓๐๘ คน รองลงมาคือ ตำบลท่าช้าง ๓,๐๗๑ ครัวเรือน ๙,๐๖๑ คน โดย ตำบลที่มีครัวเรือนและประชากรในพื้นที่น้อยที่สุด คือ ตำบลไทยบุรี มี ๑,๕๓๐ ครัวเรือน ๔,๕๘๔ คน และเมื่อพิจารณาจำนวนประชากรต่อครัวเรือน พบว่า ตำบลโพธิ์ทอง เป็นพื้นที่ที่มีสัดส่วนประชากรต่อครัวเรือนสูงที่สุด คือ ๓.๕๘ คน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นพื้นที่ของชุมชนมุสลิมซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นครอบครัวขยายและมีจำนวนบุตรมาก เมื่อพิจารณาข้อมูลประกอบจากตารางที่ ๔.๖ แสดงให้เห็นว่า แม้จำนวนประชากรในพื้นที่ตำบลท่าศาลาจะมีมากที่สุด แต่ตำบลท่าศาลาเป็นตำบลที่มีพื้นที่น้อยที่สุด คือ ๒๖.๘๔ ตารางกิโลเมตร ส่งผลให้เขตพื้นที่อบต.ท่าศาลามีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุด คือ ๔๙๕.๘๓ คนต่อตารางกิโลเมตร ในขณะที่ตำบลสระแก้วมีความหนาแน่นของประชากรน้อยที่สุด คือ ๑๔๐.๙๕ คนต่อตารางกิโลเมตร



■ จำนวนครัวเรือน ■ จำนวนประชากร (คน) ■ จำนวนประชากรต่อครัวเรือน

ภาพที่ ๔.๓ จำนวนครัวเรือนและจำนวนประชากร

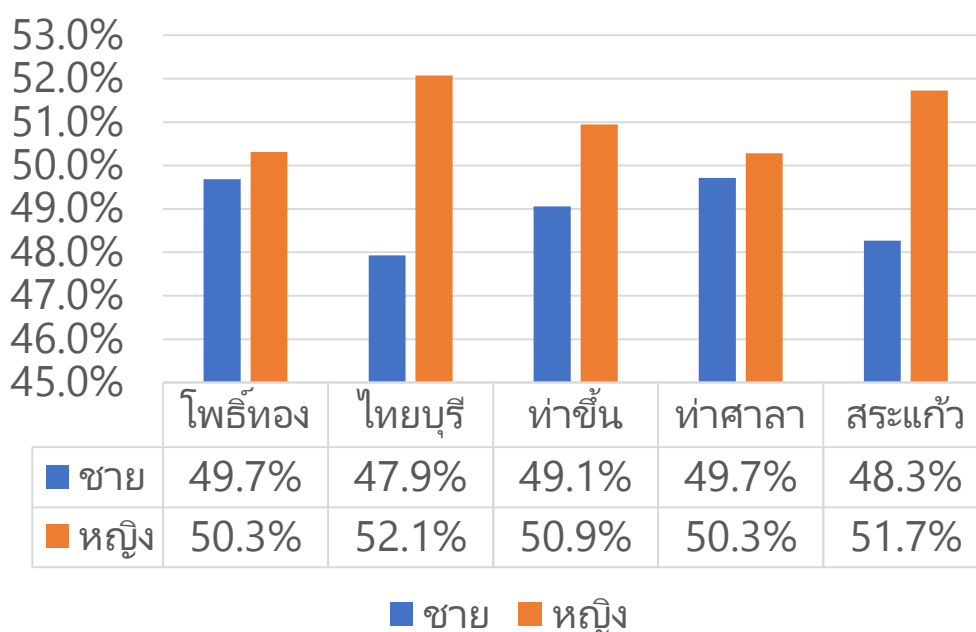
ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

ตารางที่ ๔.๖ จำนวนครัวเรือน จำนวนประชากร พื้นที่ และความหนาแน่นของประชากร

	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าจีน	ท่าศาลา	สระแก้ว
จำนวนครัวเรือน	๑,๖๙๕	๑,๕๓๐	๓,๐๗๑	๔,๖๐๔	๑,๙๖๐
จำนวนประชากร (คน)	๖,๐๖๘	๔,๕๘๔	๙,๐๖๑	๑๓,๓๐๘	๕,๕๘๓
จำนวนประชากรต่อครัวเรือน	๓.๕๘	๓.๐๐	๒.๙๕	๒.๘๙	๒.๘๕
พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	๒๗.๙๙	๒๘.๗๒	๔๗	๒๖.๘๔	๓๙.๖๑
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	๒๑๖.๗๙	๑๕๙.๖๑	๑๙๒.๗๙	๔๙๕.๘๓	๑๔๐.๙๕

๒) จำนวนประชากรจำแนกตามเพศ

หากพิจารณาจำนวนประชากรจำแนกตามเพศพบว่า ประชากรในพื้นที่ อบต.ทั้ง ๕ แห่งมีจำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย โดย ตำบลท่าศาลาซึ่งมีจำนวนประชากรมากที่สุด มีประชากรเพศชาย ๖,๖๑๖ คนคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗๐ และมีประชากรเพศหญิงจำนวน ๖,๖๙๒ คนคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๓๐ ส่วนพื้นที่ตำบลไทยบุรีซึ่งมีจำนวนประชากรน้อยที่สุด มีความแตกต่างของสัดส่วนเพศชายและเพศหญิงมากที่สุด มีเพศชาย ๒,๑๙๗ คนคิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๐ และเพศหญิง ๒,๓๘๗ คน ๕๒.๑๐ ดังแสดงในภาพที่ ๔.๔



ภาพที่ ๔.๔ จำนวนประชากรจำแนกตามเพศ

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๓) จำนวนประชากรจำแนกตามช่วงอายุ

ตารางที่ ๔.๗ จำนวนประชากรจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าซิ่น	ท่าศาลา	สระแก้ว	รวม
ผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	866	1,077	2,064	2,414	1,397	7,818
วัยทำงาน (15 -59 ปี)	3829	2697	5392	8581	3346	23,845
วัยเด็กโต (6-14 ปี)	908	537	1081	1671	574	4,771
วัยเด็กเล็ก (แรกเกิดถึง 5 ปี)	465	273	524	642	266	2,170
รวม	6,068	4,584	9,061	13,308	5,583	38,604

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

เมื่อพิจารณาช่วงอายุของประชากรในพื้นที่อบต.กรณศึกษาพบว่า ประชากรในช่วงวัยกำลังแรงงาน คือ อายุ ๑๕ ปีเต็ม – ๕๙ ปี มีจำนวน 23,845 คนจากประชากรทั้งหมด ๓๘,๖๐๔ คน (ช่วงกำลังแรงงานตอนปลายคือ อายุ ๕๐ ปีเต็ม – ๕๙ ปี มีจำนวน ๕,๔๒๔ คน) ในขณะที่วัยเด็กเล็กและเด็กโต มีน้อยมากเมื่อเทียบกับช่วงวัยอื่น ๆ ข้อมูลส่วนนี้แสดงให้เห็นว่า ในอีก ๑๐-๒๐ ปีข้างหน้า พื้นที่อบต.กรณศึกษากำลังเข้าสู่สังคมสูงวัย เพราะกลุ่มเด็กและวัยรุ่นที่จะเข้ามาเป็นวัยแรงงานในอีก ๑๐-๒๐ ปีข้างหน้ามีจำนวนน้อยกว่าประชากรที่จะเข้าสู่กลุ่มสูงวัยดังตารางที่ ๔.๗

๔) ระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของประชากรในพื้นที่อบต.กรณศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา (ป.๔ ป.๗ ป.๖) คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗๕ รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (มศ.๑-๓ หรือ ม.๑-๓) คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๒ และ ที่สัดส่วนน้อยที่สุดคือ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ของประชากรโดยรวม ทั้งนี้ ตำบลไทยบุรี และ ตำบลสระแก้ว มีระดับการศึกษาสูงกว่าตำบลอื่น ๆ โดยมีผู้มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อยู่ในระดับสูงถึงร้อยละ ๑๑.๕๒ และ ๑๐.๙๖ ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ ๔.๘

ตารางที่ ๔.๘ ร้อยละของระดับการศึกษา

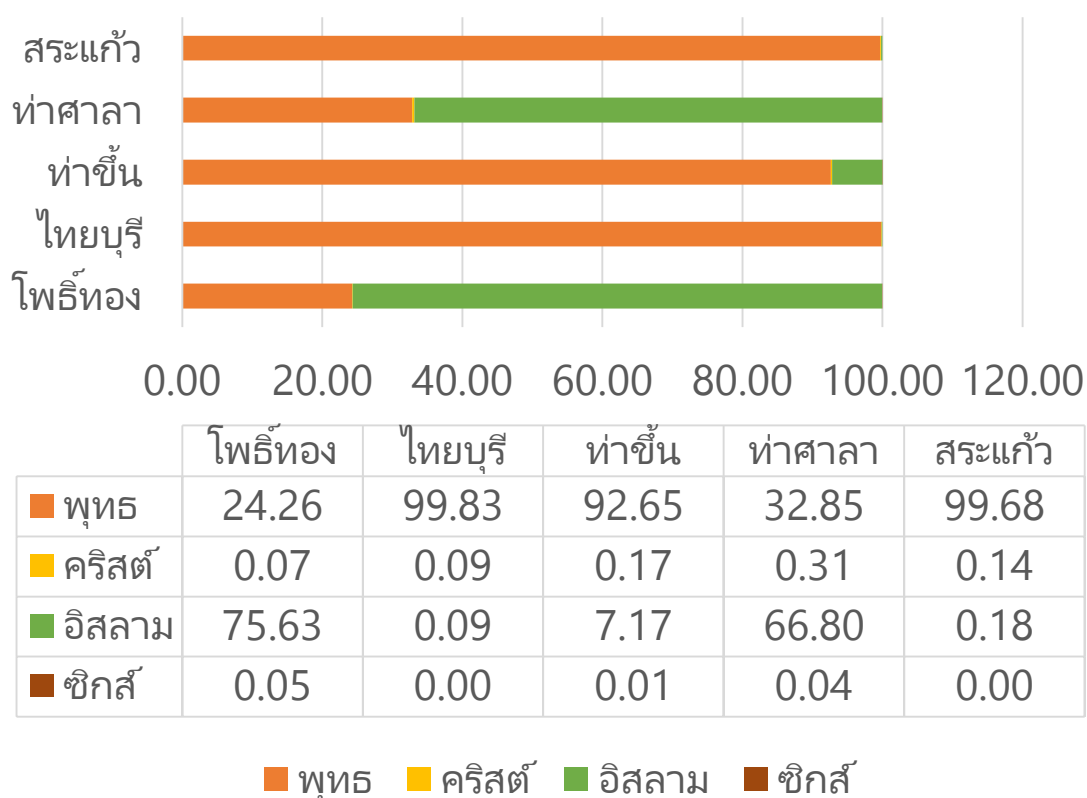
ระดับการศึกษา	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าซิ่น	ท่าศาลา	สระแก้ว	รวม
ไม่เคยศึกษา	๖.๑๐	๔.๑๗	๔.๕๐	๓.๗๗	๓.๔๖	๔.๓๑
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	๓.๕๓	๔.๒๘	๓.๗๗	๓.๘๕	๔.๐๑	๓.๘๕
ต่ำกว่าชั้นประถมฯ (ป.๔, ป.๗, ป.๖)	๓.๖๙	๒.๗๗	๓.๓๐	๔.๕๐	๒.๗๔	๓.๖๓
ประถมฯ (ป.๔, ป.๗, ป.๖)	๕๓.๕๔	๔๖.๙๗	๕๑.๐๐	๔๙.๓๔	๔๖.๘๖	๔๙.๗๕
ม.ต้น (มศ.๑-๓ หรือ ม.๑-๓)	๑๓.๕๐	๑๓.๑๕	๑๔.๐๙	๑๕.๘๘	๑๓.๕๑	๑๔.๔๒
ม.ปลาย (มศ.๔-๕ หรือ ม.๔-๖ หรือ ปวช.)	๑๑.๒๗	๑๓.๒๔	๑๑.๑๑	๑๑.๑๘	๑๓.๐๒	๑๑.๖๙
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	๑.๖๘	๓.๑๐	๓.๑๕	๒.๗๑	๔.๖๔	๒.๙๘
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	๖.๔๘	๑๑.๕๒	๘.๕๖	๘.๔๓	๑๐.๙๖	๘.๘๙

ระดับการศึกษา	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าจีน	ท่าศาลา	สระแก้ว	รวม
สูงกว่าปริญญาตรี	๐.๒๑	๐.๘๑	๐.๕๑	๐.๓๔	๐.๘๑	๐.๔๘
รวม	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๕) การนับถือศาสนา

จากข้อมูลการนับถือศาสนาของประชากรในพื้นที่อบต.กรณีศึกษาพบว่า ประชากร ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๑๕ รองลงมาคือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๓๖.๖๔ หากพิจารณาจำแนกตามตำบล พบว่า ประชากรใน ตำบลโพธิ์ทอง และตำบลท่าศาลา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๖๓ และ ๖๖.๘๐ ตามลำดับ ในขณะที่ตำบลไทยบุรี ตำบลท่าจีน และตำบลสระแก้วแทบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๘๓ ๙๒.๖๕ และ ๙๙.๖๘ ตามลำดับ ดังแสดงได้ในภาพที่ ๔.๕



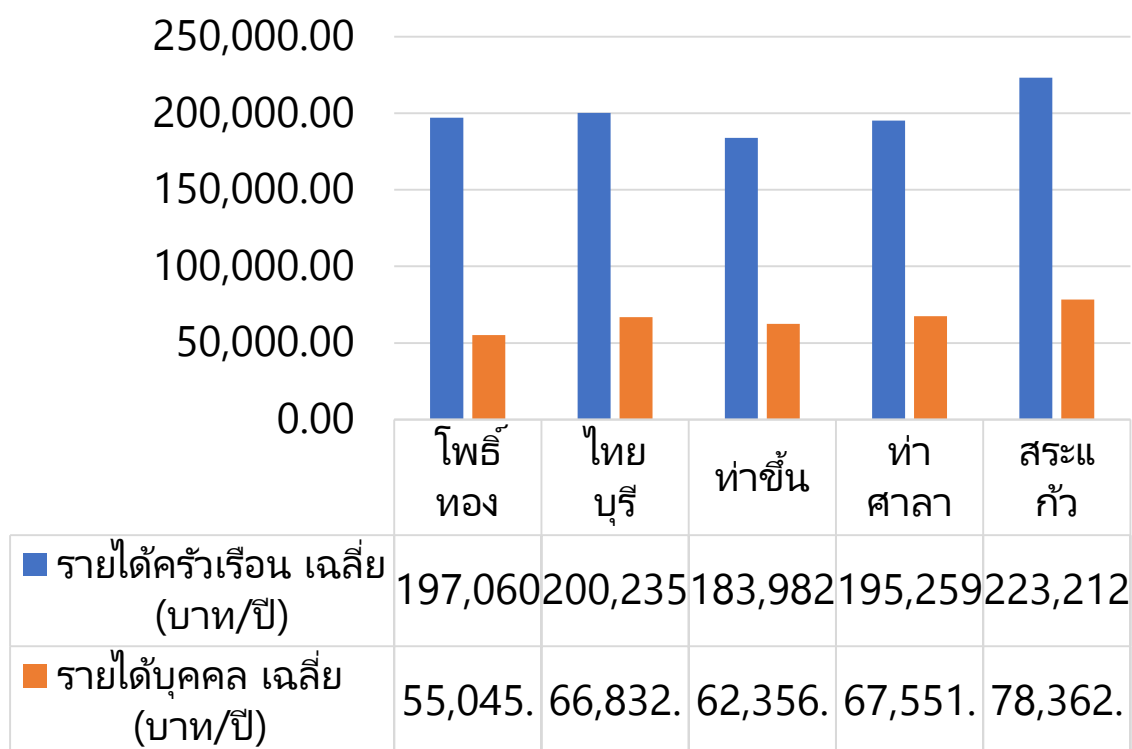
ภาพที่ ๔.๕ ร้อยละของผู้ นับถือศาสนา

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๖) รายได้ครัวเรือน และรายได้บุคคลเฉลี่ยต่อปี

จากข้อมูลรายได้ครัวเรือน และรายได้บุคคลเฉลี่ยต่อปีของประชากรในพื้นที่อบต. ภูมิศึกษาพบว่า ประชากรในตำบลสระแก้วมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยสูงสุด คือ ๒๒๓,๒๑๒.๓๙ บาทต่อปี รองลงมาคือ ตำบลไทยบุรี ซึ่งมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย ๒๐๐,๒๓๕.๑๓ บาทต่อปี ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลระดับการศึกษาในตารางที่ ๔.๒ ที่ผ่านมาซึ่งพบว่าตำบลสระแก้วและตำบลไทยบุรีมีผู้มีการศึกษาสูงกว่าพื้นที่อื่น ๆ อีกทั้งประชาชนในพื้นที่ตำบลไทยบุรีที่มีระดับรายได้และระดับการศึกษาสูงส่วนหนึ่งเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือทำงาน/ธุรกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการขยายตัวของมหาวิทยาลัย เช่น รับเหมาก่อสร้าง ค้าขาย เป็นต้น ส่วนพื้นที่ที่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่ำที่สุด คือ ตำบลท่าช้าง ๑๘๓,๙๘๒.๑๕ บาทต่อปี เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยต่อหัวพบว่า ประชากรตำบลสระแก้ว มีรายได้บุคคลสูงที่สุดสอดคล้องกับรายได้ต่อครัวเรือน คือ ๗๘,๓๖๒.๒๒ บาทต่อปี รองลงมาคือ ตำบลท่าศาลา มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเท่ากับ ๖๗,๕๕๑.๔๒ บาทต่อปี ส่วนพื้นที่ที่ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำที่สุด คือ พื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง คือ ๕๕,๐๔๕.๖๗ บาทต่อปี หากพิจารณาแหล่งที่มาของรายได้ของครัวเรือน โดยแบ่งแหล่งที่มาของรายได้ เป็น อาชีพหลัก อาชีพรอง รายได้จากแหล่งอื่น และ ทำ-หาเอง* โดยประชากรที่มารายได้จากอาชีพหลักมากที่สุด คือ ตำบลไทยบุรี เท่ากับ ๑๖๒,๐๔๓.๓๕ บาทต่อปี รองลงมาคือ ตำบลสระแก้ว เท่ากับ ๑๖๑,๙๘๘.๓๒ บาทต่อปี และลำดับสุดท้ายคือ ตำบลท่าช้าง เท่ากับ ๑๒๘,๘๔๐.๗๒ บาทต่อปี หากพิจารณาประชากรที่มีรายได้จากอาชีพรอง มากที่สุดคือ ตำบลสระแก้ว ๒๙,๗๖๓.๐๕ บาทต่อปี รองลงมาคือ ตำบลท่าช้าง ๒๕,๓๕๐.๗๐ บาทต่อปี และลำดับสุดท้ายคือ ตำบลไทยบุรี ๑๕,๐๗๐.๘๒ บาทต่อปี หากพิจารณาแหล่งที่มาของรายได้ของครัวเรือน พบว่าตำบลท่าช้างมีสัดส่วนของการผลิตเพื่อบริโภคเองในครัวเรือน (ทำ-หาเอง) เทียบกับรายได้หลักสูงสุด คือ ร้อยละ ๑๒.๙๔ ในขณะที่ประชากรในตำบลท่าศาลามีสัดส่วนของการผลิตเพื่อบริโภคเองในครัวเรือนเทียบกับรายได้หลักต่ำที่สุด คือ ร้อยละ ๕.๓๙ เนื่องจากเป็นเขตชุมชนเมือง แสดงให้เห็นว่าพื้นที่เขตเมืองต้องพึ่งพาสินค้าในระบบตลาดมากกว่าพื้นที่ในเขตชนบท ซึ่งประชากรสามารถเก็บเพื่อบริโภคเองในครัวเรือนได้ แม้ว่าจะมีรายได้จากอาชีพหลักและอาชีพรองน้อยกว่าก็ตาม ดังภาพที่ ๔.๖ และตารางที่ ๔.๙

* ทำ-หาเอง หมายถึง ผลิตสินค้าเพื่อบริโภคในครัวเรือน



ภาพที่ ๔.๖ รายได้ครัวเรือนและรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

ตารางที่ ๔.๙ แหล่งรายได้ของครัวเรือน

อบต.	แหล่งรายได้ของครัวเรือน (บาท/ปี)				รายได้ครัวเรือน เฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้เฉลี่ยต่อหัว(บาท/ปี)
	อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่น	ทำ-หาเอง		
โพธิ์ทอง	๑๔๘,๙๗๓.๗๖	๒๐,๖๕๑.๑๕	๑๒,๓๘๙.๗๗	๑๕,๐๔๕.๕๙	๑๙๗,๐๖๐.๒๖	๕๕,๐๔๕.๖๗
ไทยบุรี	๑๖๒,๐๔๓.๓๕	๑๕,๐๗๐.๘๒	๑๒,๒๐๐.๑๒	๑๐,๙๒๐.๘๕	๒๐๐,๒๓๕.๑๓	๖๖,๘๓๒.๔๑
ท่าจีน	๑๒๘,๘๔๐.๗๒	๒๕,๓๕๐.๗๐	๑๓,๑๐๖.๔๑	๑๖,๖๘๔.๓๑	๑๘๓,๙๘๒.๑๕	๖๒,๓๕๖.๑๖
ท่าศาลา	๑๕๕,๑๓๒.๗๐	๑๘,๖๘๗.๗๔	๑๓,๐๖๗.๔๗	๘,๓๗๑.๔๘	๑๙๕,๒๕๙.๓๙	๖๗,๕๕๑.๔๒
สระแก้ว	๑๖๑,๙๘๘.๓๒	๒๙,๗๖๓.๐๕	๑๗,๓๙๒.๓๗	๑๔,๐๖๘.๖๕	๒๒๓,๒๑๒.๓๙	๗๘,๓๖๒.๒๒

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๗) อาชีพและการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

เมื่อพิจารณาอาชีพของประชากรในพื้นที่อบต.กรณีศึกษาพบว่า โดยภาพรวม ประชากรในพื้นที่อบต.กรณีศึกษาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปเป็นอันดับแรก ๔,๒๕๙ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๑๒ รองลงมา คือ ประกอบอาชีพ ทำสวน ๓,๑๐๖ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๑๒ และอันดับที่สาม คือ ประกอบอาชีพค้าขาย ๑,๖๗๘ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๕ แต่หากพิจารณาการประกอบอาชีพของประชากรในแต่ละตำบลพบว่าประชากรใน ตำบลโพธิ์ทอง และตำบลไทยบุรี

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คือร้อยละ ๔๖.๓๗ และ ๔๑.๕๗ ตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจาก ตำบลโพธิ์ทองเป็นชุมชนมุสลิมที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก และพื้นที่ในการทำ การเกษตรของแต่ละครัวเรือนมีน้อย ในขณะที่ประชากรในพื้นที่ตำบลท่าศาลา ซึ่งเป็นพื้นที่เมืองมี พื้นที่เกษตรค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับตำบลอื่น ๆ ส่วนตำบลท่าซิ่น ตำบลท่าศาลา และตำบลสระแก้ว ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทำสวน โดยตำบลสระแก้วมีสัดส่วนของประชากรที่ประกอบอาชีพ ทำสวนมากที่สุด คือ ร้อยละ ๕๘.๖๒ รองลงมา คือ ตำบลท่าซิ่น ร้อยละ ๓๗.๓๒ และตำบลไทยบุรี ร้อยละ ๓๒.๓๕ ดังตารางที่ ๔.๑๐

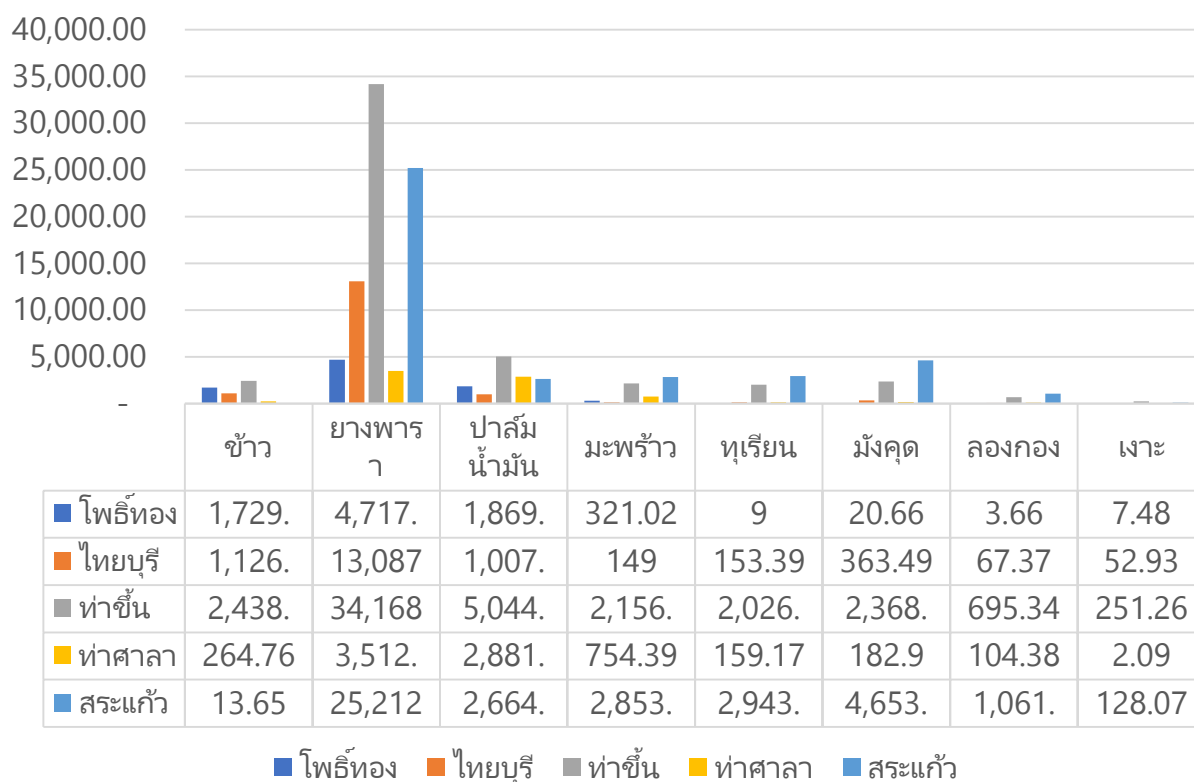
ตารางที่ ๔.๑๐ จำนวนครัวเรือนจำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ประเภทอาชีพ	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าซิ่น	ท่าศาลา	สระแก้ว	รวม
กำลังศึกษา	๕	๑	๑๐	๑๐	๙	๓๕
(ร้อยละ)	(๐.๒๙)	(๐.๐๗)	(๐.๓๓)	(๐.๒๒)	(๐.๔๖)	(๐.๒๗)
ไม่มีอาชีพ	๒๕๓	๑๙๙	๓๔๕	๕๕๙	๒๐๔	๑,๕๖๐
(ร้อยละ)	(๑๔.๙๓)	(๑๓.๐๑)	(๑๑.๒๓)	(๑๒.๑๔)	(๑๐.๔๑)	(๑๒.๑๓)
เกษตร-ทำนา	๑๓๑	๖๙	๘๙	๑๘	๓	๓๑๐
(ร้อยละ)	(๗.๗๓)	(๔.๕๑)	(๒.๙๐)	(๐.๓๙)	(๐.๑๕)	(๒.๔๑)
เกษตร-ทำไร่	๒๐	๙	๔๙	๑๐	๙	๙๗
(ร้อยละ)	(๑.๑๘)	(๐.๕๙)	(๑.๖๐)	(๐.๒๒)	(๐.๔๖)	(๐.๗๕)
เกษตร-ทำสวน	๑๓๕	๔๙๕	๑,๑๔๖	๑๘๑	๑,๑๔๙	๓,๑๐๖
(ร้อยละ)	(๗.๙๖)	(๓๒.๓๕)	(๓๗.๓๒)	(๓.๙๓)	(๕๘.๖๒)	(๒๔.๑๕)
เกษตร-ประมง	๓	๑	๖๘	๓๖๓	๔	๔๓๙
(ร้อยละ)	(๐.๑๘)	(๐.๐๗)	(๒.๒๑)	(๗.๘๘)	(๐.๒๐)	(๓.๔๑)
เกษตร-ปศุสัตว์	๔	๑๘	๑๒	๒๖	๒	๖๒
(ร้อยละ)	(๐.๒๔)	(๑.๑๘)	(๐.๓๙)	(๐.๕๖)	(๐.๑๐)	(๐.๔๘)
พนักงาน-รับราชการ	๒๖	๖๐	๑๐๖	๑๖๑	๗๒	๔๒๕
(ร้อยละ)	(๑.๕๓)	(๓.๙๒)	(๓.๔๕)	(๓.๕๐)	(๓.๖๗)	(๓.๓๐)
พนักงาน-รัฐวิสาหกิจ	๔	๓	๕	๑๕	๔	๓๑
(ร้อยละ)	(๐.๒๔)	(๐.๒๐)	(๐.๑๖)	(๐.๓๓)	(๐.๒๐)	(๐.๒๔)
พนักงานบริษัท	๑	๘	๒๒	๑๘	๙	๕๘
(ร้อยละ)	(๐.๐๖)	(๐.๕๒)	(๐.๗๒)	(๐.๓๙)	(๐.๔๖)	(๐.๔๕)
รับจ้างทั่วไป	๗๘๖	๔๓๙	๘๕๐	๑,๙๑๔	๒๗๐	๔,๒๕๙
(ร้อยละ)	(๔๖.๓๗)	(๒๘.๖๙)	(๒๗.๖๘)	(๔๑.๕๗)	(๑๓.๗๘)	(๓๓.๑๒)
ค้าขาย	๒๔๙	๑๓๗	๒๕๗	๙๑๖	๑๑๙	๑,๖๗๘
(ร้อยละ)	(๑๔.๖๙)	(๘.๙๕)	(๘.๓๗)	(๑๙.๙๐)	(๖.๐๗)	(๑๓.๐๕)

ประเภทอาชีพ	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าจีน	ท่าศาลา	สระแก้ว	รวม
ธุรกิจส่วนตัว	๓๐	๓๔	๕๖	๑๕๑	๒๗	๒๙๘
(ร้อยละ)	(๑.๗๗)	(๒.๒๒)	(๑.๘๒)	(๓.๒๘)	(๑.๓๘)	(๒.๓๒)
อาชีพอื่น ๆ	๔๘	๕๗	๕๖	๒๖๒	๗๙	๕๐๒
(ร้อยละ)	(๒.๘๓)	(๓.๗๓)	(๑.๘๒)	(๕.๖๙)	(๔.๐๓)	(๓.๙๐)
รวมร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

จากข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประชากรในพื้นที่อบต.กรณีศึกษาพบว่า โดยภาพรวมมีพื้นที่ในการปลูกยางพารามากที่สุด รองลงมา คือ ปาล์มน้ำมัน และอันดับสาม คือ มังคุด หากพิจารณาแยกในแต่ละ พื้นที่ตำบลนั้น ยางพารายังคงมีพื้นที่ในการปลูกยางพารามากที่สุดเช่นกัน ส่วนพืชเศรษฐกิจที่ปลูกเป็นอันดับสองของแต่ละตำบล นั้นพบว่าสำหรับตำบลโพธิ์ทอง ท่าจีน ท่าศาลา คือ ปาล์มน้ำมัน เขตพื้นที่ตำบลไทยบุรี คือ ข้าว และเขตพื้นที่ตำบลสระแก้ว คือ มังคุด ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าสาเหตุที่รายได้ของประชากรในตำบลสระแก้ว สูงกว่าพื้นที่ตำบลอื่น ๆ นั้น เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เอื้อต่อการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สร้างได้ให้กับเกษตรกรได้สูงกว่าพื้นที่ตำบลอื่น ๆ คือ การทำสวนผลไม้ที่สำคัญคือมังคุด ดังภาพที่ ๔.๗



ภาพที่ ๔.๗ พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ (ไร่)

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (๒๕๖๐)

๘) งบประมาณรายจ่ายของ อบต.ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑

ตารางที่ ๔.๑๑ งบประมาณรายจ่ายของ อบต.ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑

รายการ	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าจีน	ท่าศาลา	สระแก้ว
๑. ด้านบริหารทั่วไป					
					๑๑,๖๔๐,๐๒
๑.๑ แผนงานบริหารทั่วไป	๖๖๐,๙๐๐	๒๘๓,๕๐๐	๔,๖๑๐,๐๐๐	๓๑,๙๘๕,๑๗๒	๐
(ร้อยละ)	(๐.๘๒)	(๐.๗๙)	(๔.๑๖)	(๑๙.๓๔)	(๒๐.๔๗)
๑.๒ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๒๔๐,๐๐๐	๑๗๒,๕๖๐	๑,๔๐๐,๐๐๐	๒,๙๘๔,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐
(ร้อยละ)	(๐.๓๐)	(๐.๔๘)	(๑.๒๖)	(๑.๘๐)	(๐.๓๒)
๑.๓ แผนงานบริหารงานคลัง	-	๒๖๐,๐๐๐	-	-	-
(ร้อยละ)	(๐.๐๐)	(๐.๗๒)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)
รวมร้อยละ	(๑.๑๒)	(๑.๙๙)	(๕.๔๓)	(๒๑.๑๕)	(๒๐.๗๙)
๒. ด้านบริหารชุมชนและสังคม					
					๑๒,๒๖๘,๖๖
๒.๑ แผนงานการศึกษา	๒,๓๙๕,๐๐๐	๖,๖๙๘,๐๐๐	๗,๑๘๐,๕๑๖	๔๕,๘๑๔,๖๔๐	๔
(ร้อยละ)	(๒.๙๗)	(๑๘.๖๓)	(๖.๔๘)	(๒๗.๗๑)	(๒๑.๕๘)
๒.๒ แผนงานสาธารณสุข	๕๑๐,๐๐๐	๖๓๕,๒๗๐	๖๑๕,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐	๗๑๐,๐๐๐
(ร้อยละ)	(๐.๖๓)	(๑.๗๗)	(๐.๕๖)	(๐.๒๑)	(๑.๒๕)
	๖๓,๘๓๒,๐๐		๓๙,๔๙๕,๔๕๘		๑๓,๒๘๕,๕๐
๒.๓ แผนงานเคหะและชุมชน	๐	๙,๐๐๕,๐๐๐	.๕	๒,๑๔๘,๕๐๐	๐
(ร้อยละ)	(๗๙.๑๗)	(๒๕.๐๕)	(๓๕.๖๗)	(๑.๓๐)	(๒๓.๓๗)
๒.๔ แผนสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๗๙๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๓,๕๕๔,๔๐๐	๓๓,๐๙๕,๕๐๐	๘๖๐,๐๐๐
(ร้อยละ)	(๐.๙๘)	(๐.๐๖)	(๒๑.๒๗)	(๒๐.๐๒)	(๑.๕๑)
๒.๕ แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และ					
นันทนาการ	๓๑๕,๐๐๐	๖๘๔,๕๐๐	๒,๙๐๓,๕๐๐	๑,๓๙๕,๐๐๐	๘๙๕,๐๐๐
(ร้อยละ)	(๐.๓๙)	(๑.๙๐)	(๒.๖๒)	(๐.๘๔)	(๑.๕๗)
๒.๖ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๒๐,๐๐๐	-	-	๖,๘๓๔,๒๖๐	-
(ร้อยละ)	(๐.๐๒)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)	(๔.๑๓)	(๐.๐๐)
รวมร้อยละ	๘๔.๑๗	๔๗.๔๑	๖๖.๖๐	๕๔.๒๑	๔๙.๒๘
๓. ด้านเศรษฐกิจ					
๓.๑ แผนงานเกษตร	๓๑๐,๐๐๐	๔๘,๖๐๐	๑,๒๓๐,๐๐๐	๒,๗๕๒,๑๐๐	๙๐,๐๐๐
(ร้อยละ)	(๐.๓๘)	(๐.๑๔)	(๑.๑๑)	(๑.๖๖)	(๐.๑๖)
๓.๒ แผนงานการพาณิชย์	-	๔,๖๓๖,๐๐๐	๒,๖๐๐,๐๐๐	-	-
(ร้อยละ)	(๐.๐๐)	(๑๓.๑๘)	(๒.๓๕)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)
รวมร้อยละ	(๐.๓๘)	(๑๓.๓๑)	(๓.๔๖)	(๑.๖๖)	(๐.๑๖)
๔. ด้านการดำเนินงาน					
	๑๑,๕๕๔,๐๐	๑๓,๔๐๓,๒๐	๒๗,๑๔๖,๒๙๑		๑๖,๙๒๓,๘๑
๔.๑ กลาง	๐	๐	.๕	๓๗,๙๙๓,๘๒๘	๖
(ร้อยละ)	(๑๔.๓๓)	(๓๗.๒๙)	(๒๔.๕๑)	(๒๒.๙๘)	(๒๙.๗๗)
รวม	๘๐,๖๒๖,๙๐	๓๕,๘๔๖,๖๓	๑๑๐,๗๓๕,๑๖	๑๖๕,๓๔๓,๐	๕๖,๘๕๓,๐๐
	๐	๐	๖	๐๐	๐

รายการ	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าจีน	ท่าศาลา	สระแก้ว
(ร้อยละ)	(๑๐๐)	(๑๐๐)	(๑๐๐)	(๑๐๐)	(๑๐๐)

ที่มา: จากแผนงบประมาณ อบต. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑

ตารางที่ ๔.๑๑ นำเสนองบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ของอบต. ๕ แห่ง แบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือ ๑. ด้านการบริหารงานทั่วไป ๒. ด้านการบริหารชุมชนและสังคม ๓. ด้านเศรษฐกิจและ ๔. ด้านการดำเนินงานอื่น เมื่อพิจารณาการตั้งงบประมาณรายจ่ายพบว่าแต่ละอบต. ให้ความสำคัญกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายที่แตกต่างกันตามบริบทความต้องการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ ซึ่งสามารถอธิบายงบประมาณรายจ่ายของแต่ละอบต. ได้ดังนี้

๑. อบต.โพธิ์ทอง มีสัดส่วนของงบประมาณด้านการบริหารชุมชนและสังคมสูงถึง ร้อยละ ๘๔.๑๗ ของรายจ่ายทั้งหมด โดยมุ่งเน้นแผนงานเคหะและชุมชนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับบริบทชุมชนซึ่งประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และมีความต้องการพัฒนาในด้านเคหะและชุมชนอย่างมาก อีกทั้งมีการตั้งแผนงานด้านการบริหารงานทั่วไปไว้ค่อนข้างต่ำ เพียงร้อยละ ๑.๑๒

๒. อบต.ไทยบุรี มีสัดส่วนของงบประมาณด้านการบริหารชุมชนและสังคมในสัดส่วนสูงสุดเมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมด คือร้อยละ ๔๗.๔๑ แต่นับได้ว่าเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุดในบรรดาอบต. ๕ แห่ง โดยมุ่งเน้นรายจ่ายแผนงานเคหะและชุมชน และแผนงานการศึกษาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งมีการตั้งแผนงานด้านการบริหารงานทั่วไปไว้ค่อนข้างต่ำ เพียงร้อยละ ๑.๙๙ อย่างไรก็ตาม อบต. ไทยบุรีได้จัดสรรงบรายจ่ายไว้ในด้านการดำเนินการอื่น ๆ หรือ งบกลางไว้ค่อนข้างสูงถึงร้อยละ ๓๗.๒๙

๓. อบต.ท่าจีน มีสัดส่วนของงบประมาณด้านการบริหารชุมชนและสังคมร้อยละ ๖๖.๖๐ ของรายจ่ายทั้งหมด จุดเด่นที่แตกต่างจาก อบต.อื่น ๆ คือ นอกเหนือจะมีสัดส่วนของรายจ่ายแผนงานเคหะและชุมชนที่สูงแล้ว ยังมีสัดส่วนของรายจ่ายแผนสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนสูงเช่นเดียวกัน คือร้อยละ ๓๕.๖๗ และ ๒๗.๒๗ ของรายจ่าย

๔. อบต.ท่าศาลา ซึ่งเป็นอบต.ขนาดใหญ่แห่งเดียวในอบต. ๕ แห่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นชุมชนเมือง มีสัดส่วนของงบประมาณด้านการบริหารชุมชนและสังคมร้อยละ ๕๔.๒๑ ของรายจ่ายทั้งหมด แต่มีแผนรายจ่ายแผนงานเคหะและชุมชนที่ต่ำมากเพียงร้อยละ ๑.๓ ซึ่งต่างจาก อบต. อื่น ๆ โดยอบต.ท่าศาลาซึ่งเป็นอบต.ขนาดใหญ่มีการมุ่งเน้นรายจ่ายในส่วนของแผนงานการศึกษาและแผนสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในสัดส่วนร้อยละ ๒๗.๗๑ และ ๒๐.๐๒ ตามลำดับ เนื่องจาก อบต.ท่าศาลามุ่งเน้นการพัฒนาบริการด้านการศึกษาโดยมีศูนย์เด็กเล็กในพื้นที่ถึง ๖ แห่ง นอกจากนี้ยังมีรายจ่ายในแผนงานสังคมสงเคราะห์ถึงร้อยละ ๔.๑๓ เพื่อใช้ในการทำกิจกรรมช่วยเหลือประชากรที่อยู่ในภาวะต้องการการพึ่งพิงเป็นพิเศษ นอกจากนี้อบต.ท่าศาลายังมีงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารงานทั่วไปค่อนข้างสูงอีกด้วย

๕. อบต.สระแก้ว มีสัดส่วนของงบประมาณด้านการบริหารชุมชนและสังคมร้อยละ ๔๙.๒๘ ของรายจ่ายทั้งหมด มีรูปแบบการจัดสรรงบรายจ่ายด้านการบริหารงานชุมชนและสังคมคล้ายกับ อบต. ไทยบุรี คือ มุ่งเน้นรายจ่ายแผนงานเคหะและชุมชน และแผนงานการศึกษาในสัดส่วนที่

ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ อบต.ท่าศาลายังมีงบประมาณรายจ่ายด้านบริหารงานทั่วไปค่อนข้างสูงอีกด้วย คือร้อยละ ๒๐.๔๗ ของรายจ่ายทั้งหมด

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่ายของของ อบต. กรณีศึกษาทั้ง ๕ แห่งในแต่ละด้านดังนี้

๑. ด้านการบริหารงานทั่วไป พบว่า อบต.ท่าศาลามีสัดส่วนรายจ่ายด้านบริหารงานทั่วไปสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๕ ของรายจ่ายทั้งหมด เนื่องจากเป็นอบต.ขนาดใหญ่จึงมีบุคลากรจำนวนมาก รองลงมา คือ อบต.สระแก้วมีสัดส่วนรายจ่ายด้านบริหารงานทั่วไป ร้อยละ ๒๐.๗๙ ของรายจ่ายทั้งหมด ในขณะที่ อบต.โพธิ์ทอง มีสัดส่วนรายจ่ายด้านบริหารงานทั่วไปต่ำที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑.๑๒

เมื่อพิจารณารายละเอียดของงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารงานทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย ๓ แผนงาน ได้แก่ แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานรักษาความสงบภายใน และแผนงานบริหารงานคลัง พบว่า

๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป พบว่า อบต. สระแก้วมีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานบริหารงานทั่วไปสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔๗ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.ท่าศาลามีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานบริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๔ ของรายจ่ายทั้งหมด ส่วน อบต.ไทยบุรีมีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานบริหารงานทั่วไปน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๙ ของรายจ่ายทั้งหมด

๑.๒ แผนงานรักษาความสงบภายใน พบว่า อบต.ท่าศาลา มีสัดส่วนของรายจ่ายแผนงานรักษาความสงบภายในสูงที่สุดร้อยละ ๑.๘๐ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.ท่าช้างมีสัดส่วนของรายจ่ายแผนงานรักษาความสงบภายในร้อยละ ๑.๒๖ ของรายจ่ายทั้งหมด และอบต.โพธิ์ทอง มีสัดส่วนของรายจ่ายแผนงานรักษาความสงบภายในน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละร้อยละ ๐.๓๐ ของรายจ่ายทั้งหมด

๑.๓. แผนงานบริหารงานคลัง มีเฉพาะ อบต.ไทยบุรี ที่ตั้งงบประมาณทางด้านนี้ไว้ คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๒ ของรายจ่ายทั้งหมด

๒. ด้านการบริหารชุมชนและสังคม พบว่า อบต. โพธิ์ทองมีสัดส่วนรายจ่ายด้านการบริหารชุมชนและสังคมสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๘๔.๑๗ ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.ท่าช้างมีสัดส่วนรายจ่ายด้านการบริหารชุมชนและสังคมคิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๐ ในขณะที่ อบต.ไทยบุรี มีสัดส่วนรายจ่ายด้านการบริหารชุมชนและสังคมต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ ๔๗.๔๑

เมื่อพิจารณารายละเอียดของงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารชุมชนและสังคม ซึ่งประกอบด้วย ๖ แผนงาน ได้แก่ แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ และแผนงานสังคมสงเคราะห์ พบว่า

๒.๑ แผนงานการศึกษา พบว่า อบต. ท่าศาลา มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานการศึกษาสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๑ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.สระแก้ว มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานการศึกษาคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๘ ของรายจ่ายทั้งหมด ในขณะที่ อบต.โพธิ์ทอง มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานการศึกษาเพียงร้อยละ ๒.๙๗ ของรายจ่ายทั้งหมด

๒.๒ แผนงานสาธารณสุข พบว่า อบต. ไทยบุรี มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานสาธารณสุขสูงสุด คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๗ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.สระแก้ว มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๕ ของรายจ่ายทั้งหมด ในขณะที่ อบต.ท่าศาลา มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานสาธารณสุขต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๑ ของรายจ่ายทั้งหมด

๒.๓ แผนงานเคหะและชุมชน พบว่า อบต. โพธิ์ทอง มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานเคหะและชุมชนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๑๗ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.ท่าซิ่น มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานเคหะและชุมชนคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖๗ ของรายจ่ายทั้งหมด ในขณะที่อบต.ท่าศาลา มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานเคหะและชุมชนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๙ ของรายจ่ายทั้งหมด

๒.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน พบว่า อบต. ท่าซิ่น มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๗ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.ท่าศาลามีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชนร้อยละ ๒๐.๐๒ ของรายจ่ายทั้งหมด ในขณะที่ อบต.ไทยบุรีมีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๖ ของรายจ่ายทั้งหมด

๒.๕ แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ พบว่า อบต. ท่าซิ่นมีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการสูงสุด คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๒ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.ไทยบุรี มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการร้อยละ ๑.๙๐ ของรายจ่ายทั้งหมด ในขณะที่ อบต.โพธิ์ทองมีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการต่ำสุด คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๙ ของรายจ่ายทั้งหมด

๒.๖. แผนงานสังคมสงเคราะห์ พบว่า อบต. ท่าศาลามีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานสังคมสงเคราะห์สูงสุด คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๓ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.โพธิ์ทองมีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ ๐.๐๒ ของรายจ่ายทั้งหมด ส่วนอบต.ท่าซิ่น อบต.สระแก้ว และอบต.ไทยบุรี ไม่ปรากฏแผนงานรายจ่ายในส่วนนี้

๓. ด้านเศรษฐกิจ พบว่า อบต.ไทยบุรี มีสัดส่วนรายจ่ายด้านเศรษฐกิจสูงสุด คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.ท่าซิ่น มีสัดส่วนรายจ่ายด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ ๓.๔๖ ของรายจ่ายทั้งหมด ในขณะที่ อบต.สระแก้ว มีสัดส่วนรายจ่ายด้านเศรษฐกิจต่ำที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๐.๑๖ ของรายจ่ายทั้งหมด

เมื่อพิจารณารายละเอียดรายจ่ายด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ๒ แผนงาน ได้แก่ แผนงานเกษตร และแผนงานการพาณิชย์ พบว่า

๓.๑. แผนงานเกษตร พบว่า อบต. ท่าศาลา มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานเกษตรสูงสุด คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๖ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.ท่าซิ่นมีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานเกษตร ร้อยละ ๑.๑๑ ของรายจ่ายทั้งหมด ในขณะที่ อบต.ไทยบุรี มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานเกษตรต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๔ ของรายจ่ายทั้งหมด

๓.๒. แผนงานการพาณิชย์ พบว่า อบต. ไทยบุรี มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานการพาณิชย์สูงสุด คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๘ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.ท่าซิ่น มีสัดส่วนรายจ่ายแผนงานการพาณิชย์ ร้อยละ ๒.๓๕ ของรายจ่ายทั้งหมด ส่วนอบต.สระแก้ว อบต.ท่าศาลา และอบต.โพธิ์ทอง ไม่มีการตั้งงบประมาณรายจ่ายแผนงานการพาณิชย์

๔. ด้านการดำเนินงานอื่น (งบกลาง) พบว่า อบต.ไทยบุรี มีสัดส่วนรายจ่ายงบกลางสูงสุด ร้อยละ ๓๗.๒๙ ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ อบต.สระแก้ว มีสัดส่วนรายจ่ายงบกลางร้อยละ ๒๙.๗๗ ของรายจ่ายทั้งหมด ในขณะที่ อบต.โพธิ์ทองมีสัดส่วนรายจ่ายงบกลางน้อยสุด ร้อยละ ๑๔.๓๓ ของรายจ่ายทั้งหมด

โดยสรุปภาพรวมของแผนงบประมาณอบต. พบว่าแต่ละอบต.มีรูปแบบการบริหารงบประมาณที่แตกต่างกันตามบริบทความต้องการของชุมชน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามแผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙ ซึ่งระบุถึงแนวทางการพัฒนาการปกครองท้องถิ่นโดย ส่งเสริม สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยการระดมจากภายในท้องถิ่นสู่การพัฒนาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งระบุว่าการส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น ต้องให้ความสำคัญอันดับต้นกับปัญหาเรื่องปากท้องและการส่งเสริมอาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มากกว่าโครงการสาธารณะ หรือประโยชน์บางประเภทที่ไม่ได้เกิดจากข้อเรียกร้องและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากตารางที่ ๔.๑๑ จะเห็นได้ว่า อบต. ส่วนใหญ่ยังใช้งบประมาณเพื่อโครงการสาธารณะ จะเห็นได้จากงบประมาณรายจ่ายด้านบริหารชุมชนและสังคมของทุก อบต. มีจำนวนมากกว่า ด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายด้านแผนงานเคหะและชุมชน ซึ่งเป็นงานด้านโครงการสาธารณะในชุมชน เช่น งานไฟฟ้าสำหรับถนน งานก่อสร้าง และงานปรับปรุงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ มีเพียง อบต. ท่าศาลาเท่านั้นที่ใช้งบประมาณรายจ่ายสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและสอดคล้องกับความต้องการของชาวชุมชน คือ ใช้งบประมาณด้านแผนงานเคหะและชุมชนน้อยที่สุดในจำนวน ๕ อบต. คือ ใช้เพียงร้อยละ ๑.๓ เท่านั้น และนำไปใช้จ่ายในแผนการศึกษาถึงร้อยละ ๒๗.๗๑ แสดงให้เห็นว่า อบต. ท่าศาลาให้ความสำคัญต่อการศึกษาของเยาวชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก

ส่วนการใช้งบประมาณด้านเศรษฐกิจแก่ชาวชุมชนนั้น ถึงแม้ อบต. ทั้ง ๕ แห่งจะใช้จ่ายงบประมาณด้านนี้ไม่มากนักตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องการ แต่พบได้ว่ามี อบต. จำนวน ๒ แห่ง คือ อบต. ไทยบุรี และ อบต. ท่าจีน ใช้จ่ายงบประมาณด้านเศรษฐกิจมากกว่า อบต. โพธิ์ทอง อบต. ท่าศาลา และ อบต. สระแก้ว โดยใช้จ่ายงบประมาณในแผนงานการพาณิชย์ ซึ่งใน อบต. ทั้ง ๓ แห่งไม่มีแผนงานดังกล่าว เนื่องจากในพื้นที่ อบต. ไทยบุรี และ อบต. ท่าจีน ชาวชุมชนมีอาชีพเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ อบต. จึงมีแผนส่งเสริมให้ชาวชุมชนนำสินค้าเกษตรมาจัดจำหน่ายเพื่อการพาณิชย์มากขึ้น เพื่อให้ชาวชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๙) จำนวนพนักงานจำแนกตามโครงสร้างองค์กร

ตารางที่ ๔.๑๒ จำนวนบุคลากรจำแนกตามโครงสร้างองค์กร

จำนวนบุคลากรจำแนกตามโครงสร้าง องค์กร	จำนวนบุคลากร				
	ท่าศาลา	ท่าจีน	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	สระแก้ว
สภา อบต.	๓๐	๓๑	๒๑	๑๔	๒๓

จำนวนบุคลากรจำแนกตามโครงสร้าง องค์กร	จำนวนบุคคลากร				
	ท่าศาลา	ท่าช้าง	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	สระแก้ว
(ร้อยละ)	(๑๖.๓๐)	(๔๖.๒๗)	(๓๗.๕๐)	(๒๑.๘๘)	(๓๕.๙๔)
คณะผู้บริหาร	๔	๔	๔	๖	๔
(ร้อยละ)	(๒.๑๗)	(๕.๙๗)	(๗.๑๔)	(๙.๓๘)	(๖.๒๕)
สำนักงานปลัด อบต.	๓๔	๒๓*(๑๑)	๑๐	๑๖*(๓)	๒๙*(๑๘)
(ร้อยละ)	(๑๘.๔๘)	(๓๔.๓๓)	(๑๗.๘๖)	(๒๕.๐๐)	(๔๕.๓๑)
กองคลัง	๑๙	๕	๗	๗	๕
(ร้อยละ)	(๑๐.๓๓)	(๗.๔๖)	(๑๒.๕๐)	(๑๐.๙๔)	(๗.๘๑)
กองช่าง	๔๒	๔	๖	๑๑	๓
(ร้อยละ)	(๒๒.๘๓)	(๕.๙๗)	(๑๐.๗๑)	(๑๗.๑๙)	(๔.๖๙)
กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๔๙*(๒๓)	๐	๘*(๗)	๑๐	๐
(ร้อยละ)	(๒๖.๖๓)	(๐.๐๐)	(๑๔.๒๙)	(๑๕.๖๓)	(๐.๐๐)
กองส่งเสริมการเกษตร	๑	๐	๐	๐	๐
(ร้อยละ)	(๐.๕๔)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)
กองสวัสดิการสังคม	๕	๐	๐	๐	๐
(ร้อยละ)	(๒.๗๒)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)	(๐.๐๐)
รวม	๑๘๔	๖๗	๕๖	๖๔	๖๔
(ร้อยละ)	(๑๐๐)	(๑๐๐)	(๑๐๐)	(๑๐๐)	(๑๐๐)

หมายเหตุ: * ข้อมูลในวงเล็บหมายถึง จำนวนครูของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

จากตารางที่ ๔.๑๒ แสดงจำนวนบุคลากรของอบต. กรณีศึกษาทั้ง ๕ แห่ง พบว่า อบต.ท่าศาลา มีบุคลากรจำนวนมากที่สุด คือ ๑๘๔ คน เนื่องจากเป็น อบต.ขนาดใหญ่ รองลงมา คือ อบต.ท่าช้าง ๖๗ คน โดยอบต.ไทยบุรี มีบุคลากรน้อยที่สุด ๕๖ คน และหากจำแนกตามโครงสร้างองค์กรเป็น ๑) สภาอบต. ๒) คณะผู้บริหาร ๓) สำนักงานปลัด อบต. ๔) กองคลัง ๕) กองช่าง ๖) กองการศึกษา ศาสนาและการศึกษา ๗) กองส่งเสริมการเกษตร และ ๘) กองสวัสดิการสังคม สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. สมาชิกสภา อบต. จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า อบต.ท่าช้าง มีจำนวนสมาชิกสภา อบต. มากที่สุด ๓๑ คน ทั้ง ๆ ที่มีขนาดเล็กกว่า อบต.ท่าศาลา ซึ่งเป็นอบต.ขนาดใหญ่ มีจำนวน ๓๐ คน แสดงให้เห็นความมีส่วนร่วมในการเข้ามามตรวจสอบการบริหารงานของอบต. เนื่องจากสมาชิกสภา อบต. สามารถทำหน้าที่ตรวจสอบถ่วงดุลฝ่ายบริหารได้ด้วยวิธีต่างๆ นอกจากนี้ยังมีบทบาทหน้าที่ในกระบวนการนิติบัญญัติ ได้แก่ การลงคะแนนเสียงให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วน

ตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานของ อบต. การพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติมได้อีกด้วย ข้อมูลจำนวนสมาชิกสภา อบต. จึงสะท้อนให้เห็นความมีส่วนร่วมในเชิง ปริมาณได้ อย่างไรก็ตาม พบว่า อบต.โพธิ์ทอง มีจำนวนสมาชิกสภา อบต. เพียง ๑๔ คนซึ่งน้อยมาก เมื่อเทียบกับ อบต. อื่น ๆ

๒. คณะผู้บริหาร ทำหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการของ อบต. ตาม กฎหมาย พบว่า อบต.โพธิ์ทอง มีจำนวนผู้บริหารมากที่สุด คือ ๖ คน รองลงมา คือ อบต.ท่าศาลา อบต.ท่าช้าง อบต.ไทยบุรี และ อบต.สระแก้ว มี ๔ คน เป็นที่น่าสังเกตว่า อบต.โพธิ์ทองมีการกระจาย อำนาจในการบริหารงานมากที่สุด แต่ในทางตรงกันข้าม กลับมีจำนวนสมาชิกสภา อบต. ที่ทำหน้าที่ เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และถ่วงดุลอำนาจน้อยที่สุด

ในส่วนต่อไปเป็นกลุ่มข้าราชการประจำที่ปฏิบัติงานอยู่ในอบต. ซึ่งได้รับการจัดสรรตำแหน่ง มาตามขนาดของอบต.นั้น ๆ

๓. สมาชิกสำนักงานปลัด อบต. พบว่า อบต.ท่าศาลาซึ่งเป็นอบต.ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดมี สมาชิกสำนักงานปลัด อบต. ๓๔ คน รองลงมา คือ อบต. สระแก้ว มีจำนวน ๒๙ คน (๑๘ คน เป็นครู ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) ส่วน อบต.ไทยบุรี มีสมาชิกสำนักงานปลัด อบต. น้อยที่สุด คือ ๑๐ คน

นอกจากนี้ แต่ละ อบต. ยังมีเจ้าหน้าที่ที่สังกัดกองคลัง กองช่าง กองการศึกษา ศาสนาและ การศึกษา โดยมีจำนวนตามขนาดของอบต. โดย อบต.ท่าศาลาจะมีบุคลากรส่วนนี้มากที่สุด อีกทั้ง เป็นอบต.เดียวในกรณีศึกษาที่มีบุคลากรกองส่งเสริมการเกษตร และกองสวัสดิการสังคม จำนวน ๑ คน และ ๕ คน ตามลำดับ

๑๐) จำนวนวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

ตารางที่ ๔.๑๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

จำนวนวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน (แห่ง)				
ท่าศาลา	ท่าช้าง	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	สระแก้ว
๒๔	๑๗	๑๐	๒๑	๑๘

ที่มา: สำนักงานเกษตรอำเภอท่าศาลา (๒๕๖๑)

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงจำนวนวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ อบต. กรณีศึกษาทั้ง ๕ แห่ง พบว่า อบต. ท่าศาลามีจำนวนวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนมากเป็น อันดับ ๑ รองลงมาคือ อบต. โพธิ์ทอง ๒๑ แห่ง ในขณะที่ อบต. ไทยบุรี มีจำนวนวิสาหกิจชุมชน/ เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน น้อยที่สุด คือ ๑๐ แห่ง โดยวิสาหกิจชุมชนส่วนมากเป็นวิสาหกิจชุมชนที่ ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานเกษตรอำเภอร่วมกับอบต. อีกทั้งได้รับการส่งเสริมสนับสนุนต่อ

ยอดจากพัฒนาชุมชน โดยพบว่าส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปผลผลิตการเกษตรในพื้นที่รวมทั้งวิสาหกิจที่เกิดจากการยกระดับสินค้าภูมิปัญญาของชุมชน เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาของอบต. โพธิ์ทอง หรือกลุ่มเครื่องแกงของ อบต. สระแก้ว ทั้งนี้สามารถดูรายละเอียดวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนได้ที่ภาคผนวก ข.

๑๑) การเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ

ตารางที่ ๔.๑๔ จำนวนสถานบริการด้านสาธารณสุข

	ท่าศาลา	ท่าช้าง	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	สระแก้ว
รพ.สต. (แห่ง)	๐	๒	๒	๑	๒
รพ. (แห่ง)	๑	๐	๐	๐	๐

ที่มา: อบต.(๒๕๖๑)

จากข้อมูลตารางที่ ๔.๑๔ แสดงสถานบริการด้านสาธารณสุขในพื้นที่การศึกษา อบต. ๕ แห่ง พบว่า มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ๗ แห่ง และโรงพยาบาล ๑ แห่ง ดังตารางที่ ๔.๘ ทั้งนี้แต่ละอบต. มีรถฉุกเฉินที่สามารถเคลื่อนย้ายคนเจ็บเข้าถึงตัวโรงพยาบาลประจำอำเภอได้

โรงพยาบาลท่าศาลาเป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด ๑๒๐ เตียง ตั้งอยู่ที่ ๑๕๘ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา รับผิดชอบประชากร ๑๕๕,๒๖๖ คน ในเขตพื้นที่ อำเภอท่าศาลา อำเภอนบพิตำ และ ตำบลปากพูน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแยกตามสิทธิบัตร บัตรประกันสุขภาพ (UC) ๑๓๑,๗๑๕ คน ประกันสังคม ๑๓,๘๑๘ คน เบิกต้นสังกัด ๙,๑๙๙ คน และสิทธิอื่นๆ ๔๙๔ คน มีผู้มารับบริการเป็นประเภผู้ป่วยนอก ประมาณ ๖๗๖ คน / วัน

บทที่ ๕

ผลการศึกษา

ในการนำเสนอผลการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๔ หัวข้อ ดังนี้

๕.๑ การประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

๕.๒ เปรียบเทียบผลการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจากตัวชี้วัดกลางกับตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ การถอดบทเรียนและการอธิบายสาเหตุ ใช้ในการยกระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

๕.๔ ตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

๕.๑ การประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

ในการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีการแบ่งออกเป็นสามระดับ คือ เข้าข่าย (เป็นองค์กรแห่งความยั่งยืน) เข้าใจ (เป็นองค์กรแห่งความสุข) และ เข้าถึง (เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข) สามารถสรุปโดยสังเขป (ตารางที่ ๕.๑)

ตารางที่ ๕.๑ กรอบตัวชี้วัด ๓ ระดับ ในการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง

เข้าข่าย (องค์กรแห่งความยั่งยืน)	เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข)	เข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข)
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาล และไม่มีการทำผิดกฎหมาย (๕๐ คะแนน)	๕. การบริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (๕๐ คะแนน)	๙. การบริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (๓๐ คะแนน)
๒. การวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วม (๒๐ คะแนน)	๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (๒๐ คะแนน)	๑๐. การจัดการศึกษา สาธารณสุขและการจัดการขยะในระดับที่สูงขึ้น (๒๐ คะแนน)
๓. การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น (๑๕ คะแนน)	๗. งานส่งเสริมอาชีพเกษตรกรกรรมและวิสาหกิจชุมชน (๑๕ คะแนน)	๑๑. การจัดกิจกรรมลดปัญหาสังคมและเพิ่มสวัสดิการสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๓๐ คะแนน)
๔. งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ (๑๕ คะแนน)	๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม (๑๕ คะแนน)	๑๒. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น (๒๐ คะแนน)
๑๐๐ คะแนน	๑๐๐ คะแนน	๑๐๐ คะแนน

ผลผลิต

ผลลัพธ์

ผลในที่สุด

โดยจะต้องมีเงื่อนไขการก้าวข้ามให้ได้ (Threshold) สำหรับแต่ละระดับการประเมินคะแนนความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ดังตารางที่ ๕.๒

ตารางที่ ๕.๒ เงื่อนไขในการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง

คะแนน	การแปลความหมาย
เงื่อนไข คะแนนรวมข้อ ๑ ๒ และ ๓ ต้องไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน	เข้าข่าย (องค์กรแห่งความยั่งยืน) (ผลผลิต)
เงื่อนไข คะแนนข้อ ๕ ต้องไม่ต่ำกว่า ๔๐ คะแนน	เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข) แต่ต้องผ่านการเป็นองค์กรแห่งความยั่งยืนมาก่อน (ผลลัพธ์)
เงื่อนไข รวม ๒๗๐ คะแนนขึ้นไป และ คะแนนข้อ ๙ ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๕ คะแนน	เข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) แต่ต้องผ่านการเป็นองค์กรแห่งความสุขมาก่อน (ผลในที่สุด)

โดยสรุปผลการประเมินคะแนนความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมตามตารางที่ ๕.๓ ทั้งนี้ รายละเอียดของการให้การประเมินสามารถดูได้ที่ ภาคผนวก ก

ตารางที่ ๕.๓ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ท่าศาลา

ประเด็นตัวชี้วัดเข้าข่าย	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย	๕๐	๔๑
๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วน ทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้	๒๐	๑๖
๓. การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น	๑๕	๑๕
๔. งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ	๑๕	๑๔
รวม	๑๐๐	๘๖
ประเด็นตัวชี้วัดเข้าใจ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข	๕๐	๓๐.๕
๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม	๒๐	๒๐
๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน	๑๕	๑๕
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม	๑๕	๑๕
รวม	๑๐๐	๘๐.๕๐
ประเด็นตัวชี้วัดเข้าถึง	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข	๓๐	๒๐
๑๐. การจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น	๒๐	๒๐
๑๑. การจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้	๓๐	๑๓
๑๒. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น	๒๐	๒๐
รวม	๑๐๐	๗๓
รวมทั้ง ๑๒ ข้อ	๓๐๐	๒๓๙.๕๐

จากตารางที่ ๕.๓ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต.ท่าศาลา สรุปคะแนนรวมทั้ง ๑๒ ข้อ ได้ ๒๓๙.๕๐ คะแนน เมื่อตรวจสอบเงื่อนไขเพื่อประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า อบต.ท่าศาลา มีคะแนนรวมข้อ ๑ ๒ และ ๓ ไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน (ได้ ๗๖ คะแนน) ดังนั้นจึงจัดอยู่ในระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับ เข้าข่าย (องค์กรแห่งความยั่งยืน) แต่ยังไม่สามารถอยู่ในระดับเข้าใจได้ เนื่องจากคะแนนข้อ ๕ ได้ไม่ถึง ๔๐ คะแนน (ได้ ๓๐.๕ คะแนน) สำหรับสิ่งที่จะต้องพัฒนาต่อไปของ อบต. ท่าศาลา คือ การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (ข้อ ๕) การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (ข้อ ๙) และการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่

สามารถทำได้ (ข้อ ๑๑) จะทำให้ อบต.ท่าศาลา สามารถเข้าถึงการพัฒนาสู่ระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับเข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) ได้

ตารางที่ ๕.๔ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ไทยบุรี

ประเด็นตัวชี้วัดเข้าข่าย	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย	๕๐	๓๙
๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วน ทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้	๒๐	๑๖
๓. การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น	๑๕	๑๕
๔. งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ	๑๕	๑๔
รวม	๑๐๐	๘๔
ประเด็นตัวชี้วัดเข้าใจ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข	๕๐	๔๔
๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม	๒๐	๑๓
๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน	๑๕	๑๕
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม	๑๕	๑๕
รวม	๑๐๐	๘๗
ประเด็นตัวชี้วัดเข้าถึง	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข	๓๐	๒๒
๑๐. การจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น	๒๐	๑๙
๑๑. การจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้	๓๐	๑๔
๑๒. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น	๒๐	๒๐
รวม	๑๐๐	๗๕
รวมทั้ง ๑๒ ข้อ	๓๐๐	๒๔๖

จากตารางที่ ๕.๔ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ไทยบุรี สรุปคะแนนรวมทั้ง ๑๒ ข้อ ได้ ๒๔๖ คะแนน เมื่อตรวจสอบเงื่อนไขเพื่อประเมินวัดระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า อบต.ไทยบุรี มีคะแนนรวมข้อ ๑ ๒ และ ๓ ไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน (ได้ ๗๐ คะแนน) ในข้อ ๕ มีคะแนนรวม ๔๐ คะแนน (ได้ ๔๔ คะแนน) ดังนั้นจึงจัด อบต. ไทยบุรี อยู่ในระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับเข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข) สำหรับสิ่งที่ต้องพัฒนาต่อไปของ อบต. ไทยบุรี คือ งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (ข้อ ๖) การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (ข้อ ๙) และการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (ข้อ ๑๑) จะทำให้ อบต.ไทยบุรี สามารถเข้าถึงการพัฒนาสู่ระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับเข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) ได้

ตารางที่ ๕.๕ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. โพธิ์ทอง

ประเด็นตัวชี้วัดเข้าข่าย	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย	๕๐	๓๙

๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วน ทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้	๒๐	๑๖
๓. การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น	๑๕	๑๕
๔. งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ	๑๕	๑๔
รวม	๑๐๐	๘๔
ประเด็นตัวชี้วัดเข้าใจ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข	๕๐	๔๑
๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม	๒๐	๑๓
๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน	๑๕	๑๕
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม	๑๕	๑๕
รวม	๑๐๐	๘๔
ประเด็นตัวชี้วัดเข้าถึง	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข	๓๐	๒๒
๑๐. การจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น	๒๐	๑๙
๑๑. การจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้	๓๐	๑๕
๑๒. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น	๒๐	๒๐
รวม	๑๐๐	๗๖
รวมทั้ง ๑๒ ข้อ	๓๐๐	๒๔๔

จากตารางที่ ๕.๕ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. โพธิ์ทอง สรุปคะแนนรวมทั้ง ๑๒ ข้อ ได้ ๒๔๔ คะแนน เมื่อตรวจสอบเงื่อนไขเพื่อประเมินวัดระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า อบต. โพธิ์ทอง มีคะแนนรวมข้อ ๑ ๒ และ ๓ ไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน (ได้ ๗๐ คะแนน) ในข้อ ๕ มีคะแนนรวม ๔๐ คะแนน (ได้ ๔๑ คะแนน) ดังนั้นจึงจัด อบต. โพธิ์ทองอยู่ในระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับ เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข) สำหรับสิ่งที่ต้องพัฒนาต่อไปของ อบต. โพธิ์ทองคือ งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (ข้อ ๖) การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (ข้อ ๙) และการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (ข้อ ๑๑) จะทำให้ อบต. โพธิ์ทอง สามารถเข้าถึงการพัฒนาระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับเข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) ได้

ตารางที่ ๕.๖ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ทำขึ้น

ประเด็นตัวชี้วัดเข้าข่าย	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย	๕๐	๓๙
๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วน ทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้	๒๐	๑๖
๓. การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น	๑๕	๑๒
๔. งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ	๑๕	๑๕
รวม	๑๐๐	๘๒
ประเด็นตัวชี้วัดเข้าใจ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข	๕๐	๔๒

๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม	๒๐	๑๓
๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน	๑๕	๑๕
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม	๑๕	๑๕
รวม	๑๐๐	๘๕
ประเด็นตัวชี้วัดเข้าถึง	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข	๓๐	๒๘
๑๐. การจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น	๒๐	๒๐
๑๑. การจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้	๓๐	๑๔
๑๒. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น	๒๐	๒๐
รวม	๑๐๐	๘๒
รวมทั้ง ๑๒ ข้อ	๓๐๐	๒๔๙

จากตารางที่ ๕.๖ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต.ท่าซิ่น สรุปคะแนนรวมทั้ง ๑๒ ข้อ ได้ ๒๔๙ คะแนน เมื่อตรวจสอบเงื่อนไขเพื่อประเมินวัดระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า อบต.ท่าซิ่น มีคะแนนรวมข้อ ๑ ๒ และ ๓ ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน (ได้ ๖๗ คะแนน) ดังนั้นจึงไม่ผ่านระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับ เข้าข่าย (องค์กรแห่งความยั่งยืน) และไม่ผ่านระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงในระดับ เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข) ถึงแม้ว่า คะแนนข้อ ๕ ได้ ๔๒ คะแนนก็ตาม (เงื่อนไข คะแนนข้อ ๕ ต้องไม่ต่ำกว่า ๔๐ คะแนน แต่ต้องผ่านการเป็นองค์กรแห่งความยั่งยืนมาก่อน) อย่างไรก็ตาม สำหรับสิ่งที่ต้องทำในเบื้องต้นของ อบต. ท่าซิ่น คือ การบริหารจัดการให้ มีการบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาล และไม่มีการทำผิดกฎหมาย (ข้อ ๑) มีการวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้ (ข้อ ๒) และมีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น (ข้อ ๓) ให้ได้ถึง ๗๐ คะแนนก่อน สำหรับการพัฒนางานต่อไปใน โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (ข้อ ๖) และ การจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (ข้อ ๑๑) จะทำให้ อบต.ท่าซิ่น สามารถเข้าถึงการพัฒนาสู่ระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับเข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) ได้

ตารางที่ ๕.๗ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. สระแก้ว

ประเด็นตัวชี้วัดเข้าข่าย	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย	๕๐	๔๔
๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วน ทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้	๒๐	๑๖
๓. การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น	๑๕	๑๒
๔. งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ	๑๕	๑๔
รวม	๑๐๐	๘๖
ประเด็นตัวชี้วัดเข้าใจ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข	๕๐	๔๔
๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม	๒๐	๑๓
๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน	๑๕	๑๕
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม	๑๕	๑๕
รวม	๑๐๐	๘๗

ประเด็นตัวชี้วัดเข้าถึง	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข	๓๐	๓๐
๑๐. การจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น	๒๐	๒๐
๑๑. การจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้	๓๐	๑๔
๑๒. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น	๒๐	๒๐
รวม	๑๐๐	๘๔
รวมทั้ง ๑๒ ข้อ	๓๐๐	๒๕๗

จากตารางที่ ๕.๗ ผลการประเมินระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. สระแก้ว สรุปคะแนนรวมทั้ง ๑๒ ข้อ ได้ ๒๕๗ คะแนน เมื่อตรวจสอบเงื่อนไขเพื่อประเมินวัดระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า อบต. สระแก้ว มีคะแนนรวมข้อ ๑ ๒ และ ๓ ไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน (ได้ ๗๒ คะแนน) ในข้อ ๕ มีคะแนนรวม ๔๐ คะแนน (ได้ ๔๔ คะแนน) ดังนั้น อบต. สระแก้ว จึงอยู่ในระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับ เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข แม้ว่า ในคะแนนข้อ ๙ อบต. สระแก้ว ได้ ๓๐ คะแนน ซึ่งผ่าน ๑ ข้อ ของเงื่อนไข ๒ ข้อ ของระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับ เข้าใจ (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) ดังนั้น สำหรับสิ่งที่ต้องพัฒนาต่อไปของ อบต. สระแก้ว คือ งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (ข้อ ๖) และการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (ข้อ ๑๑) จะทำให้ อบต. สระแก้ว สามารถเข้าถึงการพัฒนาสู่ระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับเข้าใจ (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) ได้

ตารางที่ ๕.๘ สรุปผลการประเมินคะแนนความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ ทั้ง ๕ อบต. เป้าหมาย

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง ท่าจีน สระแก้ว				
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย (๕๐ คะแนน)	๔๑	๓๙	๓๙	๓๙	๔๔
๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้ (๒๐ คะแนน)	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖
๓. มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น (๑๕ คะแนน)	๑๕	๑๕	๑๕	๑๒	๑๒
๔. มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม (๑๕ คะแนน)	๑๔	๑๔	๑๔	๑๕	๑๔
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (๕๐ คะแนน)	๓๐.๕	๔๔	๔๑	๔๒	๔๔
๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (๒๐ คะแนน)	๒๐	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓
๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน (๑๕ คะแนน)	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม (๑๕ คะแนน)	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (๓๐ คะแนน)	๒๐	๒๒	๒๒	๒๘	๓๐
๑๐. มีการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น (๒๐ คะแนน)	๒๐	๑๙	๑๙	๒๐	๒๐

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าจีน	สระแก้ว
๑๑. มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๓๐ คะแนน)	๑๓	๑๔	๑๕	๑๔	๑๔
๑๒. พัฒนาศูนย์พักพิงและสถานพินิจให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม (๒๐ คะแนน)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
รวม ๓๐๐ คะแนนเต็ม	๒๓๙.๕	๒๔๖	๒๔๔	๒๔๙	๒๕๗

จากตารางที่ ๕.๘ พบว่า ผลการวัดระดับเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ทั้ง ๕ อบต. ได้แก่ อบต. ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง ท่าจีน และ สระแก้ว โดยใช้แบบประเมิน ระดับเข้าข่าย เข้าใจ เข้าถึง คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน พบว่า คะแนนรวมทั้งหมดของทุก อบต. อยู่ระหว่าง ๒๓๙ – ๒๕๗ คะแนน โดย อบต. ท่าศาลา ได้รับ ๒๓๙.๕ คะแนน อบต. ไทยบุรี ๒๔๕ คะแนน อบต. โพธิ์ทอง ๒๔๔ คะแนน อบต. ท่าจีน ๒๔๙ คะแนน และ อบต. สระแก้ว ๒๕๗ คะแนน

ตารางที่ ๕.๙ ผลการประเมินระดับความเข้าข่าย (องค์กรแห่งความยั่งยืน) ของ ทั้ง ๕ อบต. เป้าหมาย

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าจีน	สระแก้ว
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย (๕๐ คะแนน)	๔๑	๓๙	๓๙	๓๙	๔๔
๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้ (๒๐ คะแนน)	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖
๓. มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น (๑๕ คะแนน)	๑๕	๑๕	๑๕	๑๒	๑๒
รวมประเด็นตัวชี้วัด ๑+๒+๓	๗๒	๗๐	๗๐	๖๗	๗๒

(เงื่อนไข คะแนน ข้อ ๑+๒+๓ ต้องไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน)

จากตารางที่ ๕.๙ หากพิจารณา เงื่อนไขระดับของความเข้าข่าย (เป็นองค์กรแห่งความยั่งยืน) คือ คะแนนรวมของประเด็นตัวชี้วัด ที่ ๑-๓ ที่ต้องมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน ซึ่งมี อบต. ๔ แห่งด้วยกันที่ตรงกับเงื่อนไขนี้ คือ อบต. ท่าศาลา อบต. ไทยบุรี อบต. โพธิ์ทอง และ อบต. สระแก้ว ส่วน อบต. ท่าจีน ไม่ตรงกับเงื่อนไข จึงไม่อยู่ในระดับที่เข้าข่ายเพียงแห่งเดียว

ตารางที่ ๕.๑๐ ผลการประเมินระดับความเข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข) ของ ทั้ง ๕ อบต.
เป้าหมาย

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าจีน	สระแก้ว
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (๕๐ คะแนน)	๓๐.๕	๔๔	๔๑	๔๒	๔๔
(เงื่อนไข: ผ่านเงื่อนไขของการเข้าข่าย และ คะแนน ข้อ ๕ ต้องไม่ต่ำกว่า ๔๐ คะแนน)					

จากตาราง ๕.๑๐ เมื่อพิจารณา เงื่อนไขระดับของความเข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข) คือ ต้องผ่านเงื่อนไขของการเข้าข่าย (เป็นองค์กรแห่งความยั่งยืน) (อบต.ท่าจีนไม่ผ่าน) และคะแนนประเด็นตัวชี้วัดในข้อที่ ๕ ต้องไม่ต่ำกว่า ๔๐ คะแนน ซึ่งมี อบต. ๓ แห่ง ด้วยกันที่ตรงกับเงื่อนไขนี้ คือ อบต. ไทยบุรี อบต. โพธิ์ทอง และ อบต. สระแก้ว ทั้งนี้ อบต. ท่าศาลา ไม่ตรงกับเงื่อนไข จึงไม่อยู่ในระดับที่เข้าใจ

ตารางที่ ๕.๑๑ ผลการประเมินระดับความเข้าใจ (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) ของ ทั้ง ๕ อบต.
เป้าหมาย

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าจีน	สระแก้ว
๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (๓๐ คะแนน)	๒๐	๒๒	๒๒	๒๘	๓๐
(เงื่อนไข: ต้องผ่านเงื่อนไขของการเข้าใจ และคะแนนข้อ ๙ ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๕ คะแนน)					
๑๐. มีการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น (๒๐ คะแนน)	๒๐	๑๙	๑๙	๒๐	๒๐
๑๑. มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๓๐ คะแนน)	๑๓	๑๔	๑๕	๑๔	๑๔
๑๒. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม (๒๐ คะแนน)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
รวม ๓๐๐ คะแนนเต็ม	๒๓๙.๕	๒๔๓	๒๔๔	๒๔๙	๒๕๗

และจากตารางที่ ๕.๑๑ หากพิจารณาเงื่อนไขระดับของความเข้าใจ (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) คือ ต้องผ่านเงื่อนไขของความใจ (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) และ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดในข้อที่ ๙ ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๕ คะแนน อีกทั้งคะแนนรวมต้องได้ ๒๗๐ คะแนนขึ้นไป ซึ่งไม่มีใดเลยที่ผ่านเงื่อนไขดังกล่าว ถึงแม้ว่า อบต. สระแก้ว จะใกล้เคียงกับระดับของการเข้าถึงมากที่สุด คือ ผ่านเงื่อนไขของความเข้าใจ (องค์กรแห่งประโยชน์

สุข) และคะแนนประเด็นตัวชี้วัดในข้อที่ ๙ นั้นมากกว่า ๒๕ คะแนน แต่คะแนนรวมทั้งหมดนั้นมีค่าน้อยกว่า ๒๗๐ คะแนน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ ทั้ง ๕ อบต. เป้าหมาย ตาม ประเด็นตัวชี้วัดทั้ง ๑๒ ข้อ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย (ตารางที่ ๕.๑๒)

ผลการประเมินคะแนน พบว่า อบต. สระแก้ว มีคะแนนรวมสูงสุด ที่ ๔๔ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน รองลงมาคือ อบต. ท่าศาลา ที่ ๔๑ คะแนน ส่วน อบต. ไทยบุรี โพธิ์ทอง และท่าซิ่น มีคะแนน เท่ากัน คือ ๓๙ คะแนน

เมื่อพิจารณา ข้อ ๑.๑ คือ ไม่มีความพยายามที่จะร่วมมือกันหาผลประโยชน์ระหว่างนายก อบต. ปลัด อบต. หัวหน้าช่าง อบต. และหัวหน้าคลัง อบต. ทั้ง ๕ อบต. มีคะแนนเท่ากันคือ ๙ คะแนน จากคะแนน เต็ม ๑๐ ข้อ ๑.๒ คือ ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ ตรวจสอบ หรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบต. ท่านปัจจุบัน ดำรงตำแหน่ง ทั้ง ๕ อบต. มีคะแนนเต็ม ๑๐ ทุก อบต. ส่วนข้อ ๑.๓ คือ ไม่มีเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจเงิน แผ่นดินเข้ามาตรวจสอบนับตั้งแต่นายก อบต. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่ง มีคะแนนเต็ม ๑๐ ทุก อบต. อีก เช่นกัน แต่เมื่อพิจารณา ข้อ ๑.๔ คือ การเปิดประกวดราคาในโครงการอย่างโปร่งใสโดยตั้งราคาโครงการตาม ราคากลาง อบต. สระแก้ว มีคะแนนมากที่สุด คือ ๑๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน รองลงมาคือ อบต. ท่าศาลา ๑๒ คะแนน ส่วน อบต. ไทยบุรี โพธิ์ทอง และท่าซิ่น ได้ มีคะแนนเท่ากัน คือ ๑๐ คะแนน

ตารางที่ ๕.๑๒ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง ท่าซิ่น สระแก้ว	MAX
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย (๕๐ คะแนน)		

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าช้าง	สระแก้ว	MAX
๑.๑ ไม่มีความพยายามที่จะร่วมมือกันหาผลประโยชน์ระหว่างนายก อบท. ปลัด อบท. หัวหน้าช่าง อบท. และหัวหน้าคลัง อบท. (๑๐ คะแนน)	๙	๙	๙	๙	๙	๙
๑.๒ ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ หรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบท. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่ง (๑๐ คะแนน)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๑.๓ ไม่มีเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาตรวจสอบนับตั้งแต่นายก อบท. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่ง (๑๐ คะแนน)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๑.๔ เปิดประกวดราคาในโครงการอย่างโปร่งใสโดยตั้งราคาโครงการตามราคากลาง (๒๐ คะแนน)	๑๒	๑๐	๑๐	๑๐	๑๕	๑๕
รวม	๔๑	๓๙	๓๙	๓๙	๔๔	๔๔

๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้ (ตารางที่ ๕.๑๓)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า ทั้ง ๕ อบต. มีคะแนนเท่ากัน คือ ๑๖ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐ และเมื่อพิจารณารายละเอียดคะแนนการประเมินใน ข้อ ๒.๑ คือ การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และ ข้อ ๒.๒ ประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบแผนในเทศบัญญัติล่วงหน้า พบว่า ทั้ง ๕ อบต. ก็ยัง มีคะแนนเท่ากัน คือ ข้อ ๒.๑ ได้ ๙ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ และ ข้อ ๒.๒ ได้ ๗ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐

ตารางที่ ๕.๑๓ คะแนนประเด็นตัวชี้วัด การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าช้าง	สระแก้ว	MAX
๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้ (๒๐ คะแนน)						

	๙	๙	๙	๙	๙	๙
๒.๑ มีการวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม (๑๐ คะแนน)						
๒.๒ ประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบแผนในเทคนิควิธีการล่วงหน้า (๑๐ คะแนน)	๗	๗	๗	๗	๗	๗
รวม	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖

๓. มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากฐานสู่ฐาน (ตารางที่ ๕.๑๔)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า มี ๓ อบต. ที่มีคะแนนมากที่สุด คือ อบต. ท่าศาลา อบต. ไทยบุรี และ อบต. โพธิ์ทอง คือที่ ๑๕ คะแนน จากคะแนน ๑๕ รองลงมาคือ อบต. ท่าซิ่น และ อบต. สระแก้ว มีคะแนนเท่ากันคือ ๑๒ คะแนน ซึ่งรายละเอียดเงื่อนไขของคะแนนเป็นไปตามตารางที่ ๕.๑๔

ตารางที่ ๕.๑๔ คะแนนประเด็นตัวชี้วัด มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากฐานสู่ฐาน

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าซิ่น	สระแก้ว	MAX
๓. มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากฐานสู่ฐาน (๑๕ คะแนน)						
๓.๑ อบต. ส่งเสริมให้มีกลุ่มเยาวชนรวมกลุ่มทำงานตามความสนใจอย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๒ คะแนน) หรือ						
๓.๒ อบต. ส่งเสริมให้มีกลุ่มเยาวชนมากกว่า ๑ กลุ่ม ทำงานตามความสนใจ (๓ คะแนน) หรือ						
๓.๓ อบต. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนทำงานตามความสนใจและมีจิตอาสาอย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๕ คะแนน) หรือ						
๓.๔ อบต. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนมากกว่า ๒ กลุ่ม ทำงานตามความสนใจและมีจิตอาสา (๗ คะแนน) หรือ						
๓.๕ อบต. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนอย่างน้อย ๑ กลุ่ม กำหนดนโยบายร่วมกับชาวบ้านและนำมาเป็นนโยบายของ อบต. (๑๐ คะแนน) หรือ						
๓.๖ อบต. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนมากกว่า ๑ กลุ่ม กำหนดนโยบายร่วมกับชาวบ้านและนำมาเป็นนโยบายของ อบต. (๑๒ คะแนน) หรือ	๑๕	๑๕	๑๕	๑๒	๑๒	๑๕
๓.๗ รัฐบาลใหม่จากเยาวชนจัดตั้งเหล่านี้ให้มาทำงานให้ อบต. เพื่อสืบทอดงานของ อบต. จากฐานสู่ฐาน (๑๕ คะแนน)						
รวม	๑๕	๑๕	๑๕	๑๒	๑๒	๑๕

๔. มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม (ตารางที่ ๕.๑๕)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า อบต. ที่มีคะแนนประเมินมากที่สุด คือ อบต. ท่าซิ่น มีคะแนนรวมอยู่ที่ ๑๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน ส่วน อบต. อื่น ๆ ที่เหลือ ได้คะแนนเท่ากัน คือ ๑๔ คะแนน และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดข้อย่อย อบต. ท่าซิ่น เป็นเพียง อบต. เดียวที่ได้ คะแนนเต็ม ๓ คะแนน ในทุกหัวข้อ คือ ข้อ ๔.๑ ถนน ข้อ ๔.๒ น้ำเพื่อการบริโภค ข้อ ๔.๓ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค

(การเกษตร) ข้อ ๔.๔ ไฟฟ้า และ ข้อ ๔.๕ โทรคมนาคม ส่วน อบต. อื่น ๆ ที่เหลือ มีเพียง ข้อ ๔.๑ คือ ถนน ที่ได้ ๒ คะแนน ส่วนข้ออื่น ๆ นั้น ได้คะแนนเต็ม ๓ เช่นกัน

ตารางที่ ๕.๑๕ คะแนนประเด็นตัวชี้วัด การมีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง ท่าจีน สระแก้ว					MAX
๕. มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม (๑๕ คะแนน)						
๕.๑ ถนน (๓ คะแนน)	๒	๒	๒	๓	๒	๓
๕.๒ น้ำเพื่อการบริโภค (๓ คะแนน)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
๕.๓ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค (การเกษตร) (๓ คะแนน)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
๕.๔ ไฟฟ้า (๓ คะแนน)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
๕.๕ โทรคมนาคม (๓ คะแนน)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
รวม	๑๔	๑๔	๑๔	๑๕	๑๔	๑๕

๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (ตารางที่ ๕.๑๖)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า อบต. ที่มีคะแนนประเมินรวมมากที่สุด คือ อบต. สระแก้ว ที่ ๔๔ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน รองลงมาคือ อบต. ท่าจีน ๔๒ คะแนน อบต. ไทยบุรี ๔๑ คะแนน อบต. โพธิ์ทอง ๔๐ คะแนน และ อบต. ท่าศาลา ๓๐.๕ คะแนน

เมื่อพิจารณา ข้อ ๕.๑ คือ การจัดการความรู้ภายในองค์กรอยู่เป็นประจำ อบต. ที่มีคะแนนประเมินมากที่สุด คือ อบต. ไทยบุรี ที่คะแนน ๗ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ส่วน อบต. อื่น ๆ ที่เหลือ ได้คะแนน ๔ คะแนน เท่ากันทุก อบต. ในส่วนข้อ ๕.๒ คือ ความรักสามัคคีในบรรดาผู้มีหน้าที่ร่วมกัน อบต. ที่มีคะแนนประเมินมากที่สุด คือ อบต. ไทยบุรี และ อบต. สระแก้ว มีคะแนนเท่ากันที่คะแนน ๑๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน รองลงมาคือ อบต. โพธิ์ทอง และ อบต. ท่าจีน ที่ ๘ คะแนนเท่ากัน และสุดท้ายคือ อบต. ท่าศาลา ที่ ๕ คะแนน ส่วนข้อที่ ๕.๓ คือ มีพื้นฐานความมีจิตอาสาและอุเบกขาของบุคลากรในองค์กรทุก อบต. มีคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนนเท่ากัน เช่นกันกับข้อที่ ๕.๔ คือ มีผลการปฏิบัติตามหลักสัจจกัตถ์ในองค์กรอย่างครบถ้วน ทุกอบต. มีคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนนเท่ากัน ยกเว้นเพียง อบต. ท่าศาลา ที่มีคะแนนเท่ากับ ๗.๕ คะแนน และสุดท้ายข้อ ๕.๕ คือ สมาชิกในองค์กรเป็นผู้ที่มีความสุข อบต. ที่มีคะแนนประเมินมากที่สุด คือ อบต. ท่าจีน และ อบต. สระแก้ว มีคะแนนเท่ากันที่คะแนน ๑๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐

คะแนน รองลงมาคือ อบต. โพธิ์ทอง ที่ ๙ คะแนน อบต. โพธิ์ทอง ๗ คะแนน และ อบต. ท่าศาลา ที่ ๔ คะแนน

ตารางที่ ๕.๑๖ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าขึ้น	สะแก	MAX
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (๕๐ คะแนน)						
๕.๑ การจัดการความรู้ภายในองค์กรอยู่เป็นประจำ(๑๐ คะแนน)	๔	๗	๔	๔	๔	๗
๕.๒ ความรักสามัคคีในบรรดาผู้มีหน้าที่ร่วมกัน(๑๐ คะแนน)	๕	๑๐	๘	๘	๑๐	๑๐
๕.๓ มีพื้นฐานความมีจิตตาคิดและอุเบกขาของบุคลากรในองค์กร (๑๐ คะแนน)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๕.๔ มีผลการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุในองค์กรอย่างครบถ้วน (๑๐ คะแนน)	๗.๕	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๕.๕ สมาชิกในองค์กรเป็นผู้ที่มีความสุข (๑๐ คะแนน)	๔	๗	๙	๑๐	๑๐	๑๐
รวม	๓๐.๕	๔๑	๔๐	๔๒	๔๔	๔๔

๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (ตารางที่ ๕.๑๗)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า อบต. ที่มีคะแนนประเมินรวมมากที่สุด คือ อบต. ท่าศาลา ที่ ๒๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน ส่วน อบต. อื่น ๆ ที่เหลือ มีคะแนนเท่ากัน ที่ ๑๓ คะแนน หากพิจารณา ข้อที่ ๖.๑ คือ งานด้านการศึกษา คะแนนประเมินมากที่สุด คือ อบต. ท่าศาลา ที่ ๑๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ส่วน อบต. อื่น ๆ ที่เหลือ มีคะแนนเท่ากัน ที่ ๓ คะแนน ส่วนในข้อที่ ๖.๒ คือ งานด้านสุขอนามัยและขยะ ทุก อบต. มีคะแนนเท่ากันที่ ๑๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

ตารางที่ ๕.๑๗ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดงานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าช้าง	สะแก	MAX
๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (๒๐ คะแนน)						
๖.๑ งานด้านการศึกษา (๑๐ คะแนน)	๑๐	๓	๓	๓	๓	๑๐
๖.๒ งานด้านสุขอนามัยและขยะ (๑๐ คะแนน)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
รวม	๒๐	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๒๐

๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน (ตารางที่ ๕.๑๘)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า ทุก อบต. มีคะแนนเท่ากัน คือ ๑๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน โดยมีรายละเอียด ข้อ ๗.๑ คือ งานส่งเสริมอาชีพการเกษตร และข้อ ๗.๒ คือ งานส่งเสริมอาชีพในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน มีคะแนนในแต่ละข้อ เท่ากับ ๗.๕ คะแนนเต็มในทุก อบต.

ตารางที่ ๕.๑๘ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดงานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าช้าง	สระแก้ว	MAX
๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน (๑๕ คะแนน)						
๗.๑ งานส่งเสริมอาชีพการเกษตร (๗.๕ คะแนน)	๗.๕	๗.๕	๗.๕	๗.๕	๗.๕	๗.๕
๗.๒ งานส่งเสริมอาชีพในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน (๗.๕ คะแนน)	๗.๕	๗.๕	๗.๕	๗.๕	๗.๕	๗.๕
รวม	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕

๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม (ตารางที่ ๕.๑๙)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า ทุก อบต. มีคะแนนเท่ากัน คือ ๑๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน โดยมีรายละเอียด ข้อ ๘.๑ คือ งานส่งเสริมด้านสังคมและวัฒนธรรม เพียงข้อเดียวเท่านั้น

ตารางที่ ๕.๑๙ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดงานด้านสังคมและวัฒนธรรม

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าช้าง	สะแกหัว	MAX
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม (๑๕ คะแนน)						

๘.๑ งานส่งเสริมด้านสังคมและวัฒนธรรม (๑๕ คะแนน)	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
รวม	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕

๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (ตารางที่ ๕.๒๐)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า อบต. ที่มีคะแนนประเมินรวมมากที่สุด คือ อบต. สระแก้ว ที่ ๓๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน รองลงมา คือ อบต. ท่าซิ่น ที่ ๒๘ คะแนน อบต. ไทยบุรี และ อบต. โพธิ์ทอง ที่ ๒๒ คะแนนเท่ากัน และ อบต. ท่าศาลา ที่ ๒๐ คะแนน โดยในข้อ ๙.๑ คือ มีการประหยัดค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำเพื่อมีเงินเหลือไปใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาต่าง ๆ ในพื้นที่มากขึ้น คะแนนประเมินมากที่สุด คือ อบต. สระแก้วที่ ๒๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน โดย อบต.สระแก้วมีงบประมาณด้านการบริหารจัดการเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ จำนวน ๘.๕๘ ล้านบาท ในขณะที่ อบต.สระแก้วมีรายได้ประมาณการอยู่ที่ ๕๖.๙๑ ล้านบาท คิดเป็นค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำร้อยละ ๑๕.๐๔ (ไม่เกินร้อยละ ๒๐) รองลงมาคือ อบต. ท่าซิ่น ที่ ๑๘ คะแนน อบต. ไทยบุรี และ อบต. โพธิ์ทอง ที่ ๑๒ คะแนนเท่ากัน และ อบต. ท่าศาลา ที่ ๑๐ คะแนน ส่วนข้อ ๙.๒ คือ มีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่าน

ปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์ ทุก อบต. มีคะแนนเท่ากัน คือ ๑๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

ตารางที่ ๕.๒๐ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าซิ่น	สระแก้ว	MAX
9. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (30 คะแนน)						
9.1 มีการประหยัดค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำเพื่อมีเงินเหลือไปใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาต่าง ๆ ในพื้นที่มากขึ้น (20 คะแนน)	10	12	12	18	20	20
9.2 มีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 10 ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์ (10 คะแนน)	10	10	10	10	10	10

รวม

20

22

22

28

30

30

๑๐. มีการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น (ตารางที่ ๕.๒๑)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า อบต. ที่มีคะแนนประเมินรวมมากที่สุด คือ อบต. ท่าศาลา อบต. ท่าช้าง และอบต. สระแก้ว ที่ ๒๐ คะแนน เท่ากัน ๓ แห่ง จากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน รองลงมา คือ อบต. ไทยบุรี และ อบต. โพธิ์ทอง มีคะแนนเท่ากันที่ ๑๙ คะแนน หากพิจารณารายละเอียดในข้อ ๑๐.๑ คือ การศึกษา ทุก อบต. นั้นมีคะแนนเต็มเท่ากันที่ ๕ คะแนน ส่วนในข้อ ๑๐.๒ คือ การสาธารณสุข อบต. ท่าศาลา อบต. ท่าช้าง และอบต. สระแก้ว มีคะแนนเต็มเท่ากันที่ ๕ คะแนน รองลงมาคือ อบต. ไทยบุรี และ อบต. โพธิ์ทอง มีคะแนนเท่ากันที่ ๔ คะแนน ส่วนในข้อ ๑๐.๓ คือ การจัดการขยะ ทุก อบต. นั้น มีคะแนนเต็มเท่ากันที่ ๑๐ คะแนน

ตารางที่ ๕.๒๑ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าช้าง	สระแก้ว	MAX
๑๐. มีการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น (๒๐ คะแนน)						
๑๐.๑ การศึกษา (๕ คะแนน)	๕	๕	๕	๕	๕	๕
๑๐.๒ การสาธารณสุข (๕ คะแนน)	๕	๔	๔	๕	๕	๕
๑๐.๓ การจัดการขยะ (๑๐ คะแนน)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
รวม	๒๐	๑๙	๑๙	๒๐	๒๐	๒๐

๑๑. มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (ตารางที่ ๕.๒๒)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า อบต. ที่มีคะแนนประเมินรวมมากที่สุด คือ อบต. โพธิ์ทอง ที่ ๑๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน รองลงมา คือ อบต. ไทยบุรี อบต. ท่าช้าง และ อบต. สระแก้ว มีคะแนนเท่ากันที่ ๑๔ คะแนน และสุดท้ายคือ อบต. ท่าศาลา ที่ ๑๓ คะแนน

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดข้อที่ ๑๑.๑ คือ การลดปัญหาทางสังคมต้องแก้ไขด้วยการช่วยลด อบายมุขในพื้นที่ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ประกอบด้วย การป้องกันและลดปัญหายาเสพติดที่ร้ายแรงและลดอบายมุขอื่น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ๓ ข้อย่อย ดังนี้ ข้อที่ ๑๑.๑.๑ คือ ขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่อันประกอบด้วย ยาบ้า ยาไอซ์ ยาอี โคเคน และน้ำกระท่อม+สารเคมีที่เป็นพิษร้ายแรง ทุก อบต. มีคะแนนเท่ากันที่ ๓ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน ส่วนข้อ ๑๑.๑.๒ คือ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ และเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ อบต. ที่ได้คะแนนมากที่สุด คือ อบต. โพธิ์ทอง ที่ ๔ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน รองลงมาคือ อบต. คือ อบต. ไทยบุรี อบต. ท่าจีน และ อบต. สระแก้ว มีคะแนนเท่ากันที่ ๓ คะแนน และสุดท้ายคือ อบต. ท่าศาลา ที่ ๒ คะแนน และในส่วนข้อ ๑๑.๑.๓ คือ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่นั้น ทุก อบต. ได้คะแนนเท่ากัน คือ ๒ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดข้อที่ ๑๑.๒ คือ เพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ ซึ่งประกอบไปด้วย ๓ ข้อย่อย ดังนี้ ข้อที่ ๑๑.๒.๑ คือ การลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ทุก อบต. มีคะแนนเท่ากัน ที่ ๑ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน ส่วนในข้อ ๑๑.๒.๒ คือ การช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้ง คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในชุมชน ทุก อบต. มีคะแนนเท่ากันที่ ๔ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน และในข้อ ๑๑.๒.๓ คือ คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังขาดแคลน ทุก อบต. มีคะแนนเท่ากันที่ ๑ คะแนน อีกเช่นกัน จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน

ตารางที่ ๕.๒๒ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทรบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าจีน	สระแก้ว	MAX
๑๑. มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๓๐ คะแนน)						
๑๑.๑ การลดปัญหาทางสังคมต้องแก้ไขด้วยการช่วยลดอบายมุขในพื้นที่ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ประกอบด้วย การป้องกันและลดปัญหายาเสพติดที่ร้ายแรงและลดอบายมุขอื่น ๆ (๑๕ คะแนน)						
๑๑.๑.๑ ขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ อันประกอบด้วย ยาบ้า ยาไอซ์ ยาอี โคเคน และน้ำกระท่อม+สารเคมีที่เป็นพิษร้ายแรง (๕ คะแนน)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
๑๑.๑.๒ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ และเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ (๕ คะแนน)	๒	๓	๔	๓	๓	๔
๑๑.๑.๓ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ (๕ คะแนน)	๒	๒	๒	๒	๒	๒
๑๑.๒ เพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๑๕ คะแนน)						
๑๑.๒.๑ ลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร (๕ คะแนน)	๑	๑	๑	๑	๑	๑

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าช้าง	สระแก้ว	MAX
๑๑.๒.๒ ช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคล ทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้ง คนจนที่มีชื่อใน ทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลน ให้สามารถดำรงชีพ อยู่ได้ในชุมชน (๕ คะแนน)	๔	๔	๔	๔	๔	๔
๑๑.๒.๓ คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังขาด แคลน (๕ คะแนน)	๑	๑	๑	๑	๑	๑
รวม	๑๓	๑๔	๑๕	๑๔	๑๔	๑๕

๑๒. พัฒนาศักยภาพการรวมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม (ตารางที่ ๕.๒๓)

ผลการประเมินคะแนนในตัวชี้วัดนี้ พบว่า ทุก อบต. มีคะแนนเท่ากัน คือ ๒๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน โดยมีรายละเอียด คือ พัฒนาศักยภาพการรวมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม เพียงข้อเดียวเท่านั้น

ตารางที่ ๕.๒๓ คะแนนประเด็นตัวชี้วัดการพัฒนาศักยภาพการรวมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม

ประเด็นตัวชี้วัด	ท่าศาลา	ไทยบุรี	โพธิ์ทอง	ท่าช้าง	สระแก้ว	MAX
๑๒. พัฒนาศักยภาพการรวมชาติและสภาพแวดล้อมให้ ดีกว่าที่มีอยู่เดิม (๒๐ คะแนน)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
รวม	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐

๕.๒ เปรียบเทียบผลการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจากตัวชี้วัดกลางกับตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง

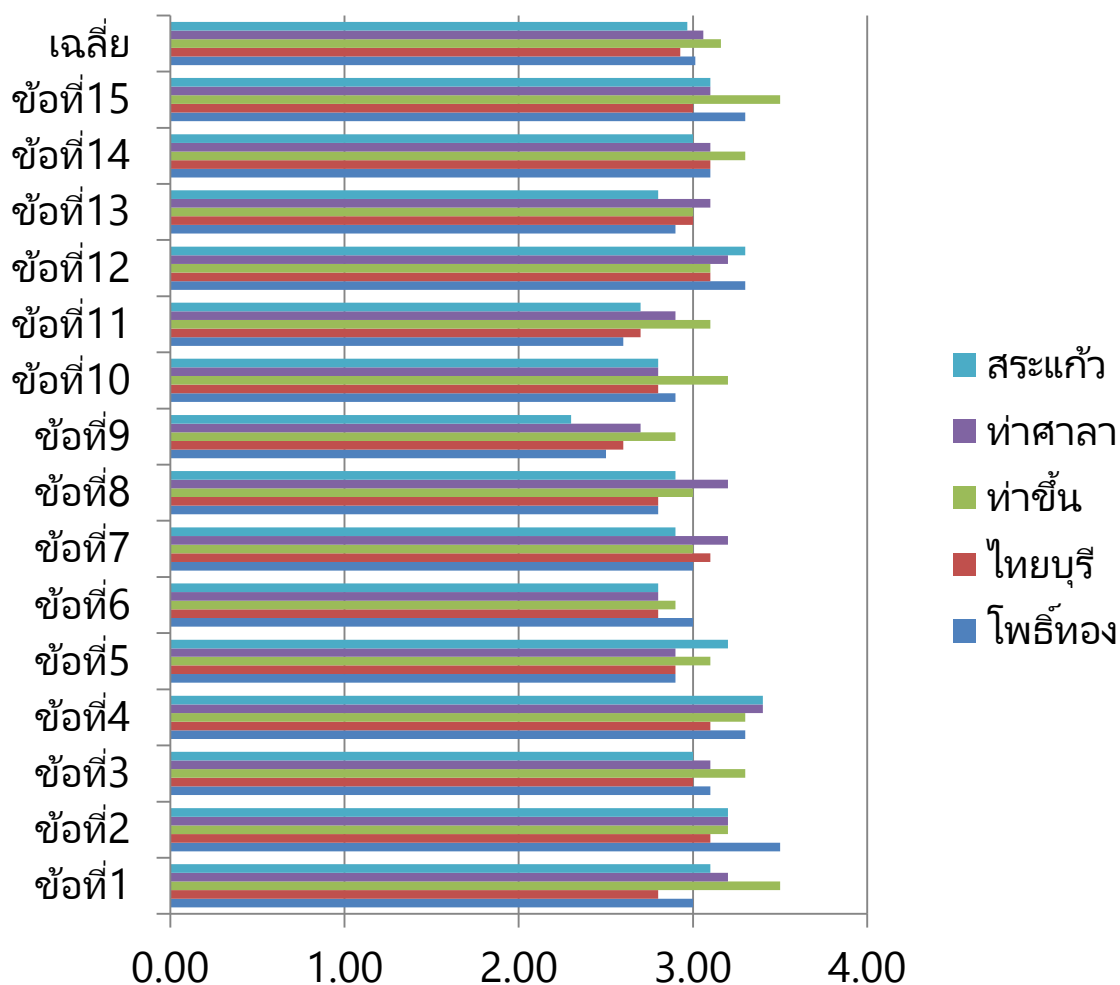
เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ ๒ ในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบผลกับการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจากตัวชี้วัดกลาง เปรียบเทียบกับตัวชี้วัดอื่น ๆ และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แบบสอบถามระดับความสุข ความรัก ความสามัคคีในองค์กร แบบสอบถามความมุ่งมั่นของบุคลากร แบบสอบถามการรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของอบต. การวัดความสุขของประชาชน (จปฐ.) และตัวชี้วัด

ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๐ (Local Performance Assessment: LPA) ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ ๕.๒๔ เปรียบเทียบระดับความสุข ความรัก ความสามัคคีในองค์กรของ ๕ อบต.

	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าจีน	ท่าศาลา	สระแก้ว
๑. รู้สึกว่าชีวิตมีความสุขกับการทำงาน	๓.๐๐	๒.๘๐	๓.๕๐	๓.๒๐	๓.๑๐
๒. มีความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกงานของตนมีคุณค่า มีประโยชน์กับองค์กรและผู้อื่น	๓.๕๐	๓.๑๐	๓.๒๐	๓.๒๐	๓.๒๐
๓. รู้สึกประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน	๓.๑๐	๓.๐๐	๓.๓๐	๓.๑๐	๓.๐๐
๔. มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน	๓.๓๐	๓.๑๐	๓.๓๐	๓.๔๐	๓.๔๐
๕. รู้สึกเป็นสุขจากบรรยากาศการทำงานที่เป็นเหมือนบ้านหลังที่สอง	๒.๙๐	๒.๙๐	๓.๑๐	๒.๙๐	๓.๒๐
๖. มักจะได้รับคำแนะนำที่ดีและกำลังใจจากผู้บังคับบัญชาอยู่เสมอ	๓.๐๐	๒.๘๐	๒.๙๐	๒.๘๐	๒.๘๐
๗. มักจะได้รับคำแนะนำที่ดี การตักเตือน และกำลังใจจากเพื่อนร่วมงานอยู่เสมอ	๓.๐๐	๓.๑๐	๓.๐๐	๓.๒๐	๒.๙๐
๘. ไม่รู้สึกหวั่นไหวหรือหนักใจเมื่อมีปัญหาที่เกิดจากการทำงานเพราะมีเพื่อนร่วมงานคอยช่วยเหลือ	๒.๘๐	๒.๘๐	๓.๐๐	๓.๒๐	๒.๙๐
๙. โดยภาพรวมองค์กรของท่าน ไม่มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย อันทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน	๒.๕๐	๒.๖๐	๒.๙๐	๒.๗๐	๒.๓๐
๑๐. ภายในองค์กรมีความรัก ความสามัคคี ทุกคนช่วยกันทำงาน โดยไม่ต้องมีการร้องขอ	๒.๙๐	๒.๘๐	๓.๒๐	๒.๘๐	๒.๘๐
๑๑. ทุกคนในองค์กรได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีสองมาตรฐาน	๒.๖๐	๒.๗๐	๓.๑๐	๒.๙๐	๒.๗๐
๑๒. ท่านรู้สึกยินดีอย่างแท้จริง เมื่อเพื่อนร่วมงานได้รับการชื่นชมหรือรางวัลจากการปฏิบัติงาน	๓.๓๐	๓.๑๐	๓.๑๐	๓.๒๐	๓.๓๐
๑๓. ท่านได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม	๒.๙๐	๓.๐๐	๓.๐๐	๓.๑๐	๒.๘๐
๑๔. มีอิสระในการทำงานและได้รับโอกาสในการใช้ความรู้ ความสามารถในการพัฒนางาน	๓.๑๐	๓.๑๐	๓.๓๐	๓.๑๐	๓.๐๐
๑๕. สามารถแบ่งเวลาในการทำงาน เวลาส่วนตัว เวลาให้ครอบครัวและสังคมได้อย่างเหมาะสม	๓.๓๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๓.๑๐	๓.๑๐
เฉลี่ย	๓.๐๑	๒.๙๓	๓.๑๖	๓.๐๖	๒.๙๗

ที่มา จากการสำรวจ



ภาพที่ ๕.๑ เปรียบเทียบความสุข ความรัก ความสามัคคี ของบุคลากรในแต่ละอบต. รายข้อ

จากตารางที่ ๕.๒๔ จากข้อมูลความสุขของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล ๕ แห่งได้แก่ โพธิ์ทอง ไทยบุรี ท่าจีน ท่าศาลาและสระแก้ว พบว่าโดยภาพรวมบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจีนมีระดับความสุขมากที่สุด คือ ๓.๑๖ รองลงมาเป็นท่าศาลา ๓.๐๖ โพธิ์ทอง ๓.๐๑ สระแก้ว ๒.๙๗ และไทยบุรี ๒.๙๓

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายละเอียดความสุขของบุคลากรแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าบุคลากรอบต.ท่าจีน ให้ความสำคัญกับความสุขที่สามารถแบ่งเวลาในการทำงาน เวลาส่วนตัว เวลาให้ครอบครัวและสังคมได้อย่างเหมาะสมและรู้สึกในชีวิตมีความสุขกับการทำงานมากที่สุด (๓.๕๐) รองลงมา คือ การมีอิสระในการทำงานและได้รับโอกาสในการใช้ความรู้ ความสามารถในการพัฒนางานและรู้สึกประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน (๓.๓๐)

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลานั้น บุคลากรมีระดับความสุขในด้านสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน (๓.๔๐) มากที่สุด รองลงมา คือไม่รู้สึกรำคาญหรือหงุดหงิดใจเมื่อมีปัญหาที่เกิดจากการทำงาน เพราะมีเพื่อนร่วมงานคอยช่วยเหลือและมักจะได้รับคำแนะนำที่ดี การตักเตือน และกำลังใจจากเพื่อนร่วมงาน อยู่เสมอ (๓.๒๐)

ในส่วนของ อบต.โพธิ์ทองนั้น บุคคลากรให้ความสำคัญกับการมีความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกรับ
 ของตนมีคุณค่า มีประโยชน์กับองค์กรและผู้อื่น (๓.๕๐) รองลงมาคือรู้สึกยินดีอย่างแท้จริง เมื่อเพื่อนร่วมงาน
 ได้รับการชื่นชมหรือรางวัลจากการปฏิบัติงาน (๓.๓๐)

ในส่วนของอบต.สระแก้วนั้น บุคลากรมีระดับความสุขในเรื่องของการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน
 ร่วมงานมากที่สุด (๓.๔๐) รองลงมา คือ ความรู้สึกยินดีอย่างแท้จริง เมื่อเพื่อนร่วมงานได้รับการชื่นชมหรือ
 รางวัลจากการปฏิบัติงาน (๓.๓๐)

สำหรับอบต.ไทยบุรีนั้น บุคลากรมีระดับความสุขในด้านการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน รู้สึก
 ยินดีอย่างแท้จริง เมื่อเพื่อนร่วมงานได้รับการชื่นชมหรือรางวัลจากการปฏิบัติงาน มีความภาคภูมิใจในตนเอง
 รู้สึกงานของตนมีคุณค่า มีประโยชน์กับองค์กรและผู้อื่น และมีอิสระในการทำงานและได้รับโอกาสในการใช้
 ความรู้ ความสามารถในการพัฒนางาน อยู่ในระดับมากที่สุด พอ ๆ กันทั้ง ๔ ด้าน คือ คะแนน ๓.๑๐

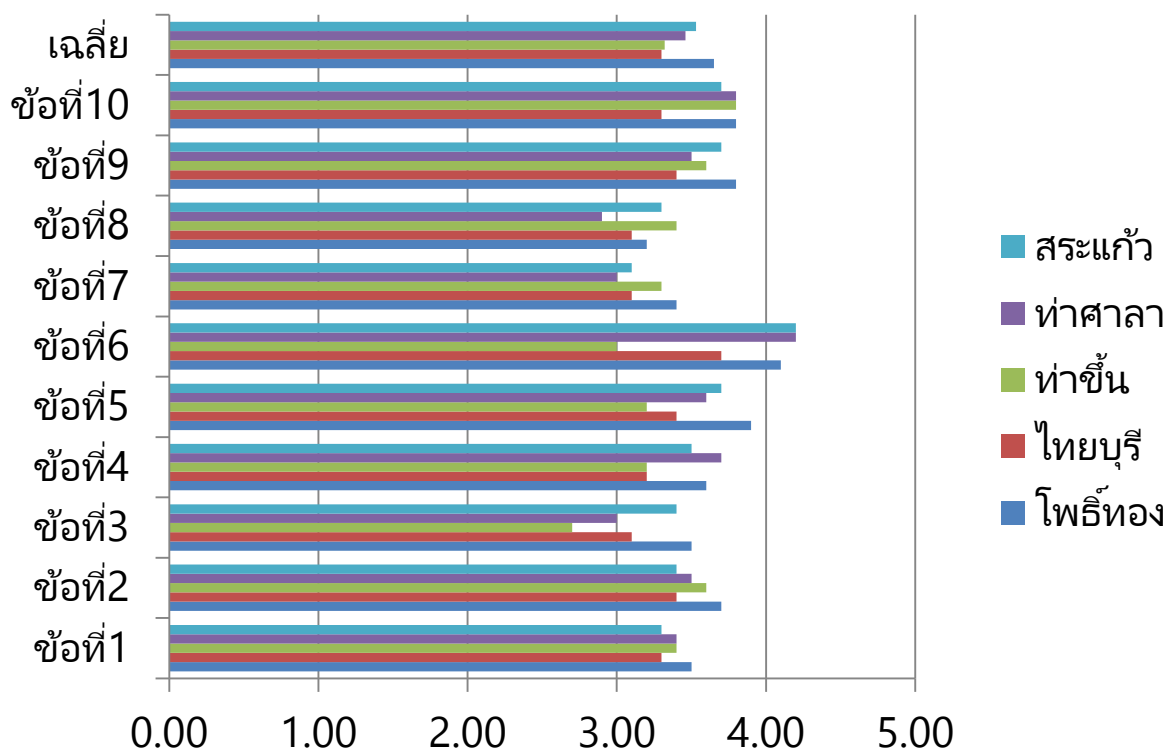
จะพบว่า แม้อบต.ทำขึ้นจะมีคะแนนความสุขของบุคลากรสูงกว่าบุคลากรในอบต.อื่น ๆ อีก ๔ แห่ง
 แต่การให้น้ำหนักความสุขเป็นมิติที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เนื่องจาก บุคลากรในอบต.ทำขึ้นจะให้ค่าความสุข
 ของตนในเรื่องความสมดุลชีวิตการงานกับเรื่องส่วนตัวและครอบครัวเป็นอันดับต้น ๆ ในขณะที่บุคลากรใน
 อบต.อื่น ๆ อีก ๔ แห่งให้ค่าความสุขในมิติของการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนร่วมงานและโอกาสในการพัฒนาตนเอง
 มาอันดับต้น ๆ ในกรณี ของ อบต. สระแก้ว และ อบต. ไทยบุรีที่มีคะแนนความสุขในส่วนนี้ต่ำ ส่วนหนึ่งเพราะ
 มีภาระงานหนักกว่าพื้นที่อื่น อาจเป็นเพราะมีบุคลากรจำนวนไม่มากเมื่อเทียบกับ อบต. ที่เหลือ

ตารางที่ ๕.๒๕ เปรียบเทียบระดับความมุ่งมั่นของบุคลากรแต่ละอบต.

	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าจีน	ท่าศาลา	สระแก้ว
๑. ท่านทราบและเข้าใจดีว่างานของตนตอบเป้าหมายและตัวชี้วัดใดขององค์กร	๓.๕๐	๓.๓๐	๓.๔๐	๓.๔๐	๓.๓๐
๒. เมื่อองค์กรต้องได้รับการประเมิน ท่านพร้อมที่จะรับฟังจุดอ่อนและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ประเมิน	๓.๗๐	๓.๔๐	๓.๖๐	๓.๕๐	๓.๔๐
๓*. ท่านมักจะมีข้ออ้างเสมอว่า แม้จะเห็นด้วยกับผู้ประเมินแต่บางประเด็นเป็นเรื่องที่ไม่อาจแก้ไขได้	๓.๕๐	๓.๑๐	๒.๗๐	๓.๐๐	๓.๔๐
๔. ท่านเชื่อว่า ทุกคนพร้อมที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัด	๓.๖๐	๓.๒๐	๓.๒๐	๓.๗๐	๓.๕๐
๕. ถ้าองค์กรบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดประโยชน์สุขจะเกิดกับชุมชน	๓.๙๐	๓.๔๐	๓.๒๐	๓.๖๐	๓.๗๐
๖*. บางเรื่องเป็นความทุกข์ร้อนของชุมชน แต่ถ้าไม่ใช่บทบาทหน้าที่ขององค์กร ท่านก็จะไม่ทำ	๔.๑๐	๓.๗๐	๓.๐๐	๔.๒๐	๔.๒๐
๗. บางเรื่องเป็นความทุกข์ร้อนของชุมชน และเป็นบทบาทหน้าที่ขององค์กร แม้ไม่มีงบประมาณในปีนั้น ท่านก็ริบหาทางดำเนินการแก้ไขหรือคลี่คลายจนได้	๓.๔๐	๓.๑๐	๓.๓๐	๓.๐๐	๓.๑๐
๘. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนหลายเรื่องใช้งบประมาณไม่มาก และสามารถ “ทำแบบคนจน” ได้	๓.๒๐	๓.๑๐	๓.๔๐	๒.๙๐	๓.๓๐
๙. การแก้ปัญหาในชุมชนท้องถิ่น ไม่จำเป็นต้องยึดตามตำรา แต่ต้องศึกษาข้อมูลให้รอบด้าน	๓.๘๐	๓.๔๐	๓.๖๐	๓.๕๐	๓.๗๐
๑๐. การแก้ปัญหาในชุมชนท้องถิ่น ต้องเริ่มจากจุดเล็ก ๆ และทำอย่างบูรณาการกับงานของภาคีเครือข่ายต่าง ๆ	๓.๘๐	๓.๓๐	๓.๘๐	๓.๘๐	๓.๗๐
เฉลี่ย	๓.๖๕	๓.๓๐	๓.๓๒	๓.๔๖	๓.๕๓

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ: * คะแนนในข้อ ๓ และ ๕ ผู้วิจัยได้ทำปรับการคำนวณระดับความมุ่งมั่นของบุคลากร โดยให้ ๔ คะแนน สำหรับผู้ตอบ “ไม่จริง” ๓ คะแนน สำหรับผู้ตอบ “ค่อนข้างไม่จริง” ๒ คะแนน สำหรับผู้ตอบ “ค่อนข้างจริง” และ ๑ คะแนน สำหรับผู้ตอบ “จริง” ตามลำดับ (ภาคผนวก ง.)



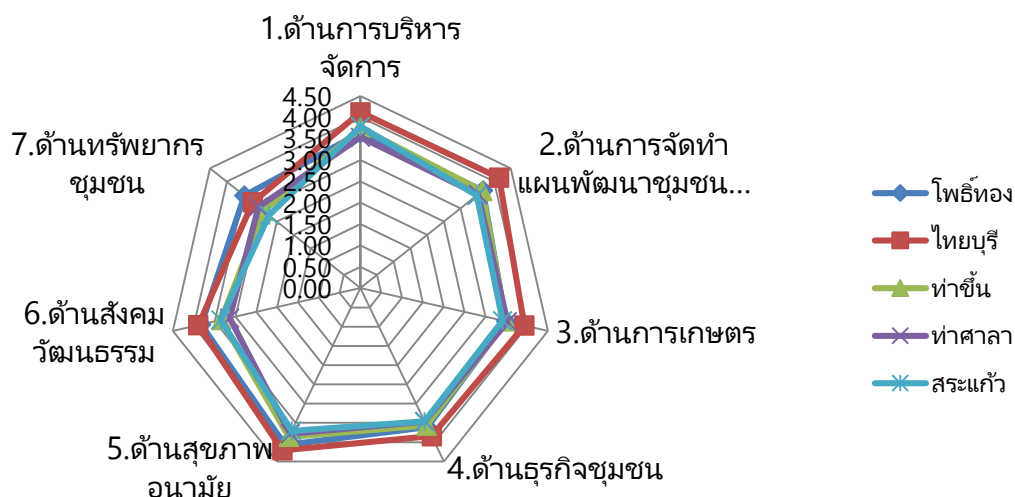
ภาพที่ ๕.๒ เปรียบเทียบความมุ่งมั่นของบุคลากรในแต่ละรอบ. รายข้อ

จากการเก็บข้อมูลความมุ่งมั่นของบุคลากรใน อบต. ทั้ง ๕ แห่ง (ตารางที่ ๕.๒๕) พบว่า บุคลากร อบต.โพธิ์ทองมีระดับความมุ่งมั่นสูงที่สุด (๓.๖๘) รองลงมาเป็น อบต.สระแก้ว (๓.๕๓) อบต.ท่าศาลา (๓.๔๖) อบต.ท่าช้าง (๓.๓๒) และ อบต. ไทยบุรี (๓.๓๐)

หากพิจารณารายละเอียดของระดับความมุ่งมั่นในแต่ละรอบ. พบว่า อบต.โพธิ์ทองและอบต.ท่าศาลา ซึ่งมีระดับความมุ่งมั่นเฉลี่ยสูงที่สุดนั้น บุคลากรมองเป้าหมายของการทำงานเหมือนกัน คือ การมุ่งมั่นทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดประโยชน์สุขจะเกิดกับชุมชน อีกทั้ง มองว่าการแก้ปัญหาในชุมชนท้องถิ่น ไม่จำเป็นต้องยึดตามตำรา แต่ต้องศึกษาข้อมูลให้รอบด้านและต้องเริ่มจากจุดเล็ก ๆ และทำอย่างบูรณาการกับงานของภาคีเครือข่ายต่าง ๆ

ตารางที่ ๕.๒๖ การรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต.

	โพธิ์ทอง	ไทยบุรี	ท่าจีน	ท่าศาลา	สระแก้ว	เจดีย์
๑.ด้านการบริหารจัดการ	๓.๖๔	๔.๑๒	๓.๗๕	๓.๕๓	๓.๗๘	๓.๗๗
๒.ด้านการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนแบบมี ส่วนรวม	๓.๖๗	๔.๑๕	๓.๖๕	๓.๕๒	๓.๔๘	๓.๖๙
๓.ด้านการเกษตร	๓.๔๙	๓.๙๔	๓.๔๙	๓.๕๓	๓.๔๑	๓.๕๗
๔.ด้านธุรกิจชุมชน	๓.๖๑	๓.๘๔	๓.๕๗	๓.๔๗	๓.๔๖	๓.๕๙
๕.ด้านสุขภาพอนามัย	๔.๐๗	๔.๒๑	๓.๘๖	๓.๗๘	๓.๗๑	๓.๙๓
๖.ด้านสังคมวัฒนธรรม	๓.๘๓	๓.๘๙	๓.๓๕	๓.๑๔	๓.๓๕	๓.๕๑
๗.ด้านทรัพยากรชุมชน	๓.๔๘	๓.๒๒	๒.๙๐	๓.๐๕	๒.๗๓	๓.๐๘
เฉลี่ย	๓.๖๘	๓.๙๑	๓.๕๑	๓.๔๓	๓.๔๒	๓.๕๙



ภาพที่ ๕.๓ เปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต.

จากตารางที่ ๕.๒๖ ผลการศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชน ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต.ทั้ง ๕ แห่ง โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประชาชน อบต.ละ ๕๐ คน ได้ผลดังตารางที่ ๕.๒๑ โดยพบว่า อบต.ที่มีระดับการรับรู้ของประชาชน ในเรื่องการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสูงสุด คือ อบต.ไทยบุรี (๓.๙๑) อบต.โพธิ์ทอง (๓.๖๘) และ อบต.ท่าจีน (๓.๕๑) อบต.ท่าศาลา (๓.๔๓) และ อบต.สระแก้ว (๓.๔๒)

หากพิจารณาการรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ในมิติต่าง ๆ ของประชาชนพบว่าสำหรับ อบต. ไทยบุรี ที่มีระดับการรับรู้เฉลี่ยสูงสุดนั้น ประชาชนให้ความสำคัญกับการรับรู้ในเรื่องด้านสุขภาพอนามัย การวางแผนชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ด้านการบริหารจัดการเป็น ๓ อันดับแรก ส่วน อบต.โพธิ์ทองประชาชนรับรู้ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสังคมวัฒนธรรม การวางแผนชุมชนอย่างมีส่วนร่วมเป็น ๓ อันดับแรก และยังพบว่า การรับรู้ของทุก ๆ อบต.ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนด้านสุขภาพอนามัยเป็นอันดับแรกทั้งหมด

ตารางที่ ๕.๒๗ เปรียบเทียบข้อมูลจากตัวชี้วัดต่าง ๆ (ร้อยละ)

อบต.	ตัวชี้วัดกลาง	บุคลากร (ความสุข)	บุคลากร (ความมุ่งมั่น)	ประชาชน(การ รับรู้)	ความสุขของ ประชาชน (จปฐ.)	LPA
โพธิ์ทอง	๘๑.๓๓	๖๐.๒๐	๗๓.๐๐	๗๓.๖๐	๗๕.๕๐	๘๕.๓๒
ไทยบุรี	๘๑.๐๐	๕๘.๖๐	๖๖.๐๐	๗๘.๒๐	๘๑.๕๐	๘๑.๙๐
ท่าช้าง	๘๓.๐๐	๖๓.๒๐	๖๖.๔๐	๗๐.๒๐	๘๓.๕๐	๗๗.๑๗
ท่าศาลา	๗๙.๘๓	๖๑.๒๐	๖๙.๒๐	๖๘.๖๐	๗๙.๘๐	๘๘.๔๒
สระแก้ว	๘๕.๖๗	๕๙.๔๐	๗๐.๖๐	๖๘.๔๐	๗๘.๑๐	๘๗.๐๒

ที่มา: จากการคำนวณของนักวิจัย

จากตารางที่ ๕.๒๗ เป็นการวิเคราะห์ตัวชี้วัดกลาง เปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ใช้พิจารณาประกอบ ได้แก่ แบบประเมินความสุข ความมุ่งมั่นของบุคลากร การรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. รวมทั้งพิจารณาควบคู่กับตัวชี้วัดซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ตัวชี้วัดความสุขจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (LPA)

เนื่องจากข้อมูลแต่ละชุดมีฐานการวัดแตกต่างกัน คณะนักวิจัยจึงแปลงข้อมูลทั้งหมดอยู่ในรูปแบบร้อยละ โดยคิดสัดส่วนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนนเท่ากันทุก ๆ ตัวชี้วัด เพื่อความสะดวกของคณะผู้วิจัยในการเปรียบเทียบข้อมูลในครั้งนี้

จากการศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของอบต. โดยใช้ตัวชี้วัดกลางของคณะวิจัยในครั้งนี้พบว่า อบต.สระแก้ว อบต.ไทยบุรี และอบต.โพธิ์ทอง ที่อยู่ในระดับเข้าใจ และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ควบคู่พบว่า อบต.สระแก้วมีระดับความมุ่งมั่นในการทำงานของบุคลากรอยู่ในระดับค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับอบต.อื่น ๆ อีกทั้งมีผลการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานโดยกรมพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับ

ค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามระดับการรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต.สระแก้วอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งคณะวิจัยได้วิเคราะห์ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ด้วยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประชาชนในเขตพื้นที่ อบต.สระแก้วที่มีรายได้ค่อนข้างสูงกว่าพื้นที่ อื่น ๆ อีกทั้งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ทำสวน มีทั้งสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน และสวนผลไม้ ทำให้รูปแบบการตั้งบ้านเรือนค่อนข้างห่างกัน อาจทำให้รับรู้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของอบต.ได้น้อยกว่าอบต.อื่น ๆ

อบต.ที่อยู่ระดับเข้าใจ จำนวน ๓ อบต.ได้แก่อบต.โพธิ์ทอง อบต.ไทยบุรี และอบต.ท่าศาลา ทั้ง ๓ อบต.มีความโดดเด่นในตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน โดย อบต.โพธิ์ทอง เป็นอบต.ที่บุคลากรมีความมุ่งมั่นในการทำงานสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับอบต. อื่น ๆ ส่วนอบต.ไทยบุรี เป็นอบต.ที่มีระดับการรับรู้ของประชาชนเรื่องการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสูงที่สุด ส่วนอบต.ท่าศาลา เป็นอบต.ที่มีคะแนนประเมินของกรมพัฒนาชุมชน หรือ LPA สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับ อบต. อื่น ๆ

ในส่วนของอบต.ท่าช้าง ที่มีคะแนนประเมินตัวชี้วัดกลางไม่ถึงระดับเข้าข่าย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าเป็นอบต. ที่มีคะแนนระดับความสุขของบุคลากรสูงกว่าอบต.อื่น ๆ โดยคะแนนที่มีระดับสูงจะเป็นมิติของสมดุลระหว่างการทำงานกับเวลาส่วนตัว

๕.๓ การถอดบทเรียนและการอธิบายสาเหตุ ใช้ในการยกระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

สำหรับการถอดบทเรียนโดยการอธิบายสาเหตุจากผลการศึกษาพบว่า หากพิจารณาผลการประเมินคะแนนในรายละเอียดแต่ละตัวชี้วัด พิจารณาได้ดังนี้

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๑ การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย

ผลการศึกษา พบว่าเมืองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้คะแนนสูงสุด ๔๔ คะแนน จาก ๕๐ คะแนน คือ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว โดยดำเนินการดังนี้ ๑.) ไม่มีความพยายามที่จะร่วมมือกันหาผลประโยชน์ระหว่างที่মনายกฯ และข้าราชการประจำที่เกี่ยวข้อง ๒.) ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ ๓.) ไม่มีเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาตรวจสอบ และ ๔.) เปิดประกวดราคาในโครงการอย่างโปร่งใส โดยตั้งราคาโครงการตามราคากลาง แล้วยังมีที่มีเงินเหลือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ ซึ่งจากการวิจัย พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว มีความใส่ใจเรื่องระเบียบ ขั้นตอนของพัสดุ เห็นความสำคัญของการอบรมเจ้าหน้าที่พัสดุ เพื่อปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง โปร่งใส ในทุกขั้นตอนของระเบียบ โดยผลการศึกษาพบอีกว่า การประกวดราคาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นสิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้วให้ความสำคัญในขั้นตอนระเบียบดังกล่าว เนื่องจากเป็นการดำเนินงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว เชื่อว่า “ความโปร่งใสที่แท้จริงอยู่ที่ตัวพนักงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่จะทำให้ระบบการประกวดราคามีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ” อีกทั้ง ผลการศึกษาพบว่าการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว กำหนดให้โครงการหนึ่งๆ ต้องมีคณะกรรมการอย่างน้อย ๓ คน และต้อง

เป็นคนในชุมชนจำนวน ๒ คน คือให้การดำเนินงานตามแผนเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมแล้ว ยังก่อให้เกิดความโปร่งใสตรวจสอบได้อีกด้วย

จากการประชุมร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว รองนายกฯ ได้ให้ข้อมูลดังนี้

“อย่างแรกเลย คือ เน้นหัวข้อตามกฎหมายระเบียบข้อกฎหมายให้ถูกต้อง ๑๐๐ % ตามระเบียบข้อกฎหมาย อย่างที่สองคือในองค์กรเองเราก็มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อตรวจสอบกันเองอย่าง เช่น สมมติว่าโครงการ โครงการหนึ่งมีคณะกรรมการกำหนดราคากลาง คณะกรรมการกำหนดลักษณะ คุณสมบัติของวัสดุหรือว่ามีตัวแทนจากชุมชนเป็นคณะกรรมการ คณะกรรมการ องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบในองค์การบริหารส่วนตำบล ก็จะมี ๓ คน ในชุมชนมา ๒ คน เขาเรียกการประชาคมจากโครงการต่าง ๆ หมายถึงว่าให้หมู่บ้านเขาคัดเลือกที่จะมาเป็นตัวแทนกับโครงการแบบนี้ในการตรวจสอบกันเองตรงนั้น คือในเรื่องของโครงการ ในเรื่องร้องเรียนทุจริตแล้วก็เราเน้น เหมือนกับเรื่องทำถนนเรามีช่างคุมงานตลอดไม่ว่าจะเป็นวันหยุดอะไร เป็นต้น”

“มันมีหลายอย่างที่เราต่างจาก องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ อย่างเช่น เรื่องของการจ้างบุคลากรของสระแก้วมีลูกจ้างแค่ ๒ คน ภารโรงไม่มี คนขับรถไม่มี มีลูกจ้างแค่ ๒ คน แต่บางที่เขาจ้างเกินครึ่งมากกว่าพนักงานที่เป็นลูกจ้างด้วย และนี่เป็นอย่างหนึ่งที่เราประหยัดงบประมาณ การที่เรามีเจ้าหน้าที่เฉพาะหรือว่ามีคนน้อยเขาก็จะช่วยกัน แต่พอแต่พอมีเจ้าหน้าที่เยอะ ๆ กลายเป็นไม่ช่วยกันในหน้าที่ส่วนนี้ ก็บอกว่าไม่ใช่ของฉัน นั่นก็ไม่ใช่ของฉัน ซึ่งเราสามารถจัดการเรื่องปลื้กย่อยได้ง่าย เราสามารถจัดให้พนักงานมาช่วยกันที่องค์การบริหารส่วนตำบล มาช่วยกัน เพื่อสร้างความสามัคคี”

ปัจจัยที่ทำให้ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๑ ของ อบต. สระแก้ว มีคะแนนมากที่สุด คือ นายกวีโรจน์ พิมเสน (นายกโรจน์) (ผู้นำ) มาจากครอบครัวและตระกูลที่ทำงานด้านการเมืองของพื้นที่ทั้งในระดับท้องถิ่นจนถึงระดับจังหวัดมาตลอด มีความสามารถในการคัดสรรคนเข้าทำงานที่เหมาะสมกับงาน เช่น รองนายกนิคม คงทน ผู้ซึ่งมีความรู้และศรัทธาในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้รับให้มาดูแลในเรื่องนี้โดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังผู้ที่เป็นตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเด็ดขาด แต่ยังคงให้เกียรติแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีขวัญและกำลังใจในการทำงาน ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารงานใน อบต. อย่างเด่นชัด

เจ้าหน้าที่และบุคลากร พร้อมทั้งจะปฏิบัติตามหน้าที่ รู้หน้าที่ มีความรู้ในกฎระเบียบ และพร้อมเรียนรู้ เช่นระเบียบพัสดุของ อบต. มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ เจ้าพนักงานไปอบรมเพื่อปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง เป็นต้น นอกจากนี้ จากความคิดเห็นที่ว่า “ความโปร่งใสที่แท้จริงอยู่ที่ตัวพนักงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ว่าจะทำให้ ระบบการประกวดราคามีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ ” แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่และบุคลากรมีความตระหนักรู้ว่าความโปร่งใสขึ้นกับความซื่อสัตย์ สุจริตของบุคลากรในองค์กรเป็นสำคัญ

อบต. สระแก้ว มีการทำงานในรูปคณะกรรมการซึ่งสามารถตรวจสอบซึ่งกัน เปิดโอกาสให้ชาวชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการจัดการที่ อบต. มีขึ้นเพื่อทำให้การบริหารงานมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ (การจัดการ)

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๑. คือ ทีมงานบริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จะต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริต บริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย มีความเข้าใจในนโยบายของรัฐอย่างชัดเจน ทราบถึงปัญหาของประชาชน ศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบ มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจและถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่บุคลากรในองค์กร นำมาสู่การวางแผนตามขั้นตอน ด้วยความพอเพียง มีความรู้ในงานอย่างแท้จริงการบริหารงบประมาณอย่างประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด มีช่องทางสื่อสารกับประชาชนหลากหลายช่องทาง ทั้งนี้ อบต. นั้นๆ สามารถนำไปดำเนินการได้ตามตัวแบบดังกล่าวข้างต้น

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๒ การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้

ผลการศึกษา พบว่า ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ด้วยการวางแผน จัดทำแผน แบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย ด้วยคะแนน ๑๖ คะแนน จาก ๒๐ คะแนน โดยพบว่า ความสำคัญในการขับเคลื่อน คือ การให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมตัดสินใจในขั้นสุดท้ายการจัดทำแผน จะช่วยให้สามารถแก้ปัญหของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น โดยองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ให้ข้อมูลว่า การทำถนนบางสายของหมู่บ้านให้เสร็จ โดยวิธีการยืมเงินจากแหล่งอื่นมาก่อน ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยปิดไปก็จะนำงบประมาณของถนนสายนั้นไปสมทบกับถนนสายอื่น เป็นทางออกในการตกลงร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับชาวชุมชน โดยชาวชุมชนได้ร่วมสนับสนุนทรัพยากรแก่ อบต. ซึ่งทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในข้อนี้ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่าประชาชนในอบต.ไทยบุรี มีสัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าถึงร้อยละ ๑๑.๕๒ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่สูง และสอดคล้องกับคะแนนการรับรู้ของประชาชนในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของอบต. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม (ตารางที่ ๕ - ๒๖) ซึ่ง อบต.ไทยบุรีมีคะแนนเป็นอันดับ ๑ เมื่อเทียบกับทั้ง ๕ อบต. หรือในกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง พบว่าเมื่อถึงฤดูฝน พื้นที่ของอบต.เป็นทางผ่านของน้ำจากเขาหลวงลงสู่อ่าวไทย ดังนั้น จากการทำแผนโดยการประชาคมร่วมกัน ชาวบ้านเรียกร้องให้สร้างถนนคอนกรีตผสมยางพารา เพราะเป็นถนนที่จะไม่ถูกน้ำกัดเซาะพังเสียหายแทนถนนลาดยาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดขององค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ที่สร้างถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้าน โดยถนนขององค์การบริหารส่วนตำบล สร้างเป็นถนนคอนกรีตสามารถป้องกันการกัดเซาะของน้ำได้ดี เป็นต้น นอกจากนี้ การที่ภาคประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการงานตามแผนที่กำหนดไว้แล้ว กระบวนการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบหลังการดำเนินงานตามแผนเสร็จสิ้นก็เป็นประเด็น

องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งที่ศึกษาให้ความเห็นตรงกันว่า “ปัญหาที่เกิดจากความต้องการของชาวบ้านโดยที่ความต้องการของชาวบ้านต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของชาว

ในประเด็นนี้องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้วอธิบายว่า “เวลาเราทำแผน เราก็เอาโครงการที่ดึงมาจากแผน แผน ๔ ปี แผนชุมชนแล้วก็มีปรับปรุงทุกปี เรื่องของแผนหมายถึงว่าเราประเมินเบื้องต้น สมมุติว่าเหมือนชาวบ้านเสนอมาเราก็ต้องพิจารณาจากกฎหมายว่างานนี้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของตัวบุคคล มันเป็นเรื่องที่เป็นตัวบุคคลเฉพาะทำถนนเข้าบ้านอย่างเดียวเราจะบอกเขาว่าเราทำไม่ได้ แต่ถ้าเป็นถนนผ่านบ้านหลาย ๆ หลังเราก็บอกเขาว่าเราทำได้”

ในกรณีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา “ถ้าเราไปถามชาวบ้านเขาก็จะบอกว่าทำแต่ถนน ถ้าถามโครงการชาวบ้านเขาก็จะทำแต่ถนน เราต้องถามชาวบ้านว่าเขามีปัญหาอะไรและเรามาหาวิธีแก้ไขให้เอง”

องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรีอธิบายว่า “พอมันเป็นในลักษณะของชาวบ้าน เขามองว่าการพัฒนาคือการแก้ไขปัญหาที่เขาเจอที่จับต้องได้ ถ้าเหมือนถนนหนทางได้โครงการมาก็ผ่านแล้ว ตรงนี้ถ้าเป็นโครงการอย่างอื่นกว่าจะเห็นผล”

อย่างไรก็ตาม ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความเห็นตรงกันว่า โครงการของรัฐบาลช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาเป็นโครงการเร่งด่วนมาก กระบวนการประชาคมทำแทบไม่ทัน ดังนั้นเพื่อให้สามารถได้งบประมาณทันเวลา จึงต้องอาศัยโครงการที่สามารถทำได้ทันทางที่ และอาจไม่ใช่มาจากการต้องการของชาวบ้านอย่างแท้จริง “อาจจะเพราะนิสัยคนไทย การส่งเสริมจากรัฐบาลส่วนกลางจึงมากกว่า เขาจะเน้นว่าชาวบ้านแต่ก่อน เช่น **ผู้ใหญ่ลี ตีกลองประชุม** และส่วนราชการให้มาเราก็มีหน้าที่เลี้ยงเขา ไม่ได้ส่งเสริมว่าคุณต้องการอะไรที่เสนอไป”

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๒ นี้ ทั้ง ๕ อบต. ได้คะแนนเท่ากัน โดยผู้นำ ทั้ง ๕ อบต. ผู้นำมีแนวคิด ริเริ่มและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและตัดสินใจ เช่น อบต. ไทยบุรี นายก อบต. เป็นคนที่ชาวบ้านเข้าถึงได้ง่าย สามารถรับรู้ความต้องการต่าง ๆ ของชาวบ้านได้ด้วยตัวเอง มีวิสัยทัศน์มองเห็นปัญหา หาทางป้องกันปัญหา เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมต่อโครงการหรือแผนงานย่อย ที่นอกเหนือจากการทำประชาคมตามที่กฎหมายกำหนด ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดมีการสร้างถนนภายในหมู่บ้าน นายก อบต. ทำการเจรจาต่อรองระหว่างหมู่บ้านอย่างไม่เป็นทางการ ถือเป็นการคิดนอกกรอบ เช่น หากแบ่งงบประมาณแต่ละหมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะได้เงินจำนวนน้อย สร้างถนนได้ในระยะทางที่จำกัด และไม่เชื่อมต่อกันระหว่างหมู่บ้าน แต่หากเจรจาต่อรองระหว่างนายก อบต. กับหมู่บ้านต่าง ๆ จะสามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม จัดสรรงบประมาณสร้างถนนให้บางหมู่บ้าน ซึ่งถนนสามารถเชื่อมต่อและมีระยะทางที่ยาวขึ้น ซึ่งจะเป็นการประหยัดต่อขนาดในการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (**การจัดการ**) โดยต่อรองให้บางหมู่บ้าน (**ประชาชน**) เชื้อมัน เสียสละอดทน และรอคอย งบประมาณในปีถัดไป

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๒. คือ การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดวิธีการที่จะบรรลุเป้าหมาย มอบหมายงานให้สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ความเป็นผู้นำที่ใจกว้างของทีมงานบริหาร การยอมรับและเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมการตัดสินใจขั้นสุดท้ายในการจัดทำแผนและด้านอื่น ๆ รับฟังความเห็นของประชาชน มีความยืดหยุ่นในการทำงานไม่ยึดกฎระเบียบมากเกินไป ทำงานตามลำดับขั้นและเน้นการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ชาวชุมชนได้ร่วมสนับสนุนทรัพยากรในการพัฒนา ดำเนินงานโดยสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ยึดประโยชน์ส่วนรวม รับฟังความคิดเห็นจากภายนอก มีความใกล้ชิดระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล) กับประชาชน สามารถเข้าพบได้ง่าย ประสานงานอย่างรวดเร็ว รวมทั้งประกาศแผนล่วงหน้า ทั้งนี้ อบต. อื่นๆ สามารถนำไปดำเนินการได้ตามตัวแบบดังกล่าวข้างต้น

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๓ มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น

ผลการศึกษา พบว่า ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง มีองค์การบริหารส่วนตำบล ๓ แห่ง คือ ท่าศาลา ไทยบุรี และโพธิ์ทอง มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น ด้วยคะแนน ๑๕ คะแนน จาก ๒๐ คะแนน โดยมีการดำเนินการดังนี้ ๑) ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนรวมกลุ่มทำงานตามความสนใจและมีจิตอาสา ๒) ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนกำหนดนโยบายร่วมกับชาวบ้านและนำมาเป็นนโยบายของ องค์การบริหารส่วนตำบล และ ๓) องค์การบริหารส่วนตำบลเองรับบุคลากรใหม่จากเยาวชนจัดตั้งมาทำงานให้องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อสืบทอดงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา (ซึ่งมีปัญหาเชิงพื้นที่เรื่องยาเสพติด และรายได้ต่อหัวของพื้นที่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ) ให้การสนับสนุน โครงการกีฬาอย่างจริงจัง มีการจัดแข่งขันฟุตบอลประจำปีอย่างต่อเนื่องทุกปี มีศูนย์กีฬาครบวงจร ประกอบด้วย ฟิตเนส และมีอุปกรณ์การออกกำลังกายหลายชนิด มีศูนย์ฝึกมวยไทยเพื่อเป็นฐานพัฒนานักกีฬาอาชีพ ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนให้แต่ละหมู่บ้านของท่าศาลามีค่ายมวยค่ายเล็ก ๆ นักมวยก็เป็นลูกหลานของคนในพื้นที่ได้ฝึกซ้อม ก่อนเข้ามาฝึกที่ศูนย์ใหญ่ เพื่อพัฒนาเป็นอาชีพต่อไป ทั้งนี้ จากคำสัมภาษณ์ประชาชนยังพบอีกว่า “นายกฯเป็นคนฟังพาได้ รักพวกรักพ้อง ส่งเสริมให้ลูกหลานชาวท่าศาลา ได้มีอาชีพ ได้ทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ” นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบอีกว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ผลักดันให้ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เปิดหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาลขึ้นมาเพื่อรองรับเด็กในพื้นที่ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้ศึกษาในหลักสูตรนี้ และเมื่อสำเร็จการศึกษา มีงานทำเพื่อเจือจุนครอบครัว และส่งเสริมให้เยาวชนกลุ่มนี้ ได้กลับมาทำงานในองค์กรของชุมชน/องค์การบริหารส่วนตำบล

“มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นแหล่งเรียนรู้ควบคู่กับชุมชนได้ ผมขออะไรอิการก็ให้หมด หลังสุดผมขอหลักสูตรพยาบาล ผมขอเตรียมความพร้อมของคนเพื่อไปเรียนในหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาล โครงการเกิดจาก

ไทยบุรี ผมเองและอธิการฯพูดทุกเวทีก็มอบภารกิจให้ท่านไปกำหนดหลังจากนั้น และตอนนี้ประชาสัมพันธ์ ถ้าหากใครที่จะต้องเตรียมการมีน้องหลาน ๆ ญาติ ๆ เรียนหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาลหลักสูตร ๑ ปีจบ ม. ๖ สายไหนก็ได้รับสมัครถึงวันที่ ๒๘ ก.พ. นี่ตอนนี้สมัครไปแล้ว ๒๖๐ คน โรงพยาบาลมหาสารคามรับแล้ว ๒๐ คน ศูนย์การแพทย์รับไปแล้ว ๑๐ คน เหลืออีก ๑๒ คนที่ยังไม่มีโควต้า แต่โรงพยาบาลเอกชนรับเพราะเป็นหลักสูตร ๑ ปีรับรองโดยการสภาการพยาบาล”

ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของประชาชนที่กล่าวว่า “นายก อบต. รักประชาชน ส่งเสริมลูกหลานให้มีความรู้ มีส่วนช่วยให้บ้านเกิดพัฒนาได้ ชาวบ้านอยู่ได้ องค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ได้”

สำหรับ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง มีโครงการรับนักศึกษาที่บ้านเกิดในพื้นที่โพธิ์ทอง ซึ่งเรียนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ นอกพื้นที่ เข้ามาทำงาน/ฝึกงาน กับ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ด้วยความเชื่อว่า ผู้ที่มีความเข้าใจบริบทพื้นที่ จะแก้ปัญหาพื้นที่อย่างเข้าใจ ดังนั้นหากให้คนพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเอง ก็จะแก้ปัญหาพื้นที่ได้ตรงกับความต้องการของพื้นที่นั้น ๆ

“เรารับเด็ก ๆ บ้านเราเข้ามาทำงานช่วงปิดเทอม นอกจากเด็ก ๆ จะได้เงินแล้ว เขาทำงานที่นี้ทำให้เขารู้จักบ้านเขาเมืองเขาดีขึ้น จะได้คิดออกว่าควรพัฒนาอะไร”

สิ่งที่ทำให้ยั่งยืนกับประชาชนในตำบลโพธิ์ทอง ก็คือ “ต้องมีแรงบันดาลใจก่อน”

“คือครอบครัวแต่ละครอบครัวในตำบลโพธิ์ทองบางครั้งเขาไม่ได้รับรู้อะไรเลย เขาเติบโตมาสมัครครอบครัวมีลูกหลานเขาก็ใช้ชีวิตอยู่แบบนั้นของเขา แต่เมื่อมีคนไปเสนอให้ความช่วยเหลือเช่นเป็นหน่วยงานราชการหรือภาคเอกชน ตัวแทนจากองค์กรต่าง ๆ จากนักศึกษา เมื่อเขาได้มีการจุดประกายความคิดว่า จะต้องใช้ชีวิตอย่างเศรษฐกิจพอเพียง ใช้ชีวิตของศาสตร์พระราชาแล้ว เขาถึงจะอยู่ในสังคมนี้ได้เหมือนกับครัวเรือนอื่น ๆ ข้อสำคัญคือเราต้องจุดประกายเขาโดยการฝึกอบรมเขา ส่วนเมื่อเขามีความรู้ ภูมิคุ้มกันในตัวเขาแล้ว เขาจะนำมาใช้เมื่อไรตอนไหนก็เป็นจิตสำนึกของเขา แต่ถ้าเขาคิดว่าใช้ชีวิตก็เศรษฐกิจพอเพียงเขาอยู่ได้เขาก็จะอยู่แค่ระดับนั้น แต่ถ้าเขาคิดว่าครอบครัวเขาจะล้มเหลวแล้ว และถ้าเขาได้เอาความรู้ที่มีอยู่และเราทำให้เขา ก็สามารถจะทำให้ครอบครัวเขาอยู่ร่วมกับสังคมอื่นกันได้โดยเฉพาะคนที่ล้มเหลวในชีวิตครอบครัวชีวิตประจำวัน”

ในส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว มีการสร้างเครือข่ายเยาวชนร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ

“เด็กเราก็มีเครือข่ายอยู่ มูลนิธิสยามกัมมาจล เราไม่ใช่ทำคนเดียวได้ต้องหาเครือข่ายมาทำ เราต้องเอาโรงเรียนในตำบลสระแก้วเป็นตัวตั้ง และไปเอาองค์ความรู้ไปแบ่งจากหน่วยงานอื่นมาสนับสนุนเราด้วยเรื่องแผนน่าจะประมาณนั้น เพราะว่าตอนนี้บที่มันมาในหน่วยราชการภูมิภาคก็เยอะเช่น ๙๑๐๑ ๙๑๐๒ เกษตรสหกรณ์ พัฒนาชุมชน ครัวเรือนสัมพันธ์ เกษตรชุมชน อะไรประมาณนี้”

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๓ มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น อบต. ท่าศาลา ไทยบุรี และโพธิ์ทองได้คะแนนสูงสุดเท่ากัน ผู้นำทั้ง ๓ อบต. เห็นความสำคัญ ริเริ่มกิจกรรมของเยาวชนว่าเป็นอนาคตของชุมชน และเป็นกลไกที่จะขับเคลื่อน อบต. ในอนาคต ซึ่งแต่ละ อบต. มีวิธีการที่แตกต่างกัน แต่มีเป้าหมายที่

เหมือนกัน (ผู้นำ) เข้าใจบริบท (วิถีชีวิต สภาพเศรษฐกิจ และสังคม) ของปัญหาในแต่ละพื้นที่ อบต. ท่าศาลา และอบต.ไทยบุรี เพื่อให้เยาวชน ช่วยเหลือตนเองให้มีรายได้ที่ดีขึ้น แตกต่างกับอบต.โพธิ์ทองที่เริ่มด้วยการสร้างความสัมพันธ์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ (การจัดการ) นอกจากนี้ประชาชน ก็มีความเชื่อมั่นและไว้วางใจต่อ อบต. ให้เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๓. คือ ความมีวิสัยทัศน์ในการบริหารของ ผู้นำ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มองเห็นมิติของการพัฒนา “คน” จากรุ่นสู่รุ่น (ตามความเหมาะสมของ บริบทพื้นที่) แก้ปัญหาจากจุดเล็ก ๆ มีความเป็นกันเอง มีการทำงานเชิงรุก เข้าหาประชาชนโดยไม่ต้องรอให้ ประชาชนมาพบเมื่อมีปัญหาเท่านั้น ปลุกจิตสำนึกส่งเสริมให้เยาวชนใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทำประโยชน์ ให้กับชุมชนของตนเอง ทั้งนี้ อบต. อื่น ๆ สามารถนำไปดำเนินการได้ตามตัวแบบดังกล่าวข้างต้น

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๔. มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่ง น้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม

เมื่อเปรียบเทียบ อบต. ทั้ง ๕ แห่ง พบว่า ใน องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง มีองค์การบริหาร ส่วนตำบลท่าขึ้น ที่มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภค และอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม ด้วยคะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน โดยมีการดำเนินการดังนี้ ๑.) สามารถจัดการให้มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้านและคนในหมู่บ้านมีความพึงพอใจ ๒.) มีน้ำเพื่อการบริโภคทุก หมู่บ้าน ประชาชนทุกหมู่บ้านมีความพึงพอใจในคุณภาพน้ำบริโภค ๓.) ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค ทุกหมู่บ้าน และ ๔.) ส่งเสริมหรือประสานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน รวมถึงการมีบริการโทรคมนาคม รวมทั้งอินเทอร์เน็ตใช้ในหมู่บ้าน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น มีแผนปรับปรุงถนนให้ มีความปลอดภัยในการขับขี่ และวางแผนเชื่อมต่อกับพื้นที่อื่น ๆ รวมทั้งมีถนนทางลัดสำหรับการเดินทาง นอกจากนี้ ใน องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง ๔ แห่ง คือ ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง และ สระแก้ว ได้คะแนน ๑๔ คะแนนจาก คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง ๔ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความเข้าใจ ในบริบทสภาพท้องถิ่น เข้าใจความจำเป็นถึงการมีโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่นที่ดี จะนำมาสู่ ความสุข/ความพอใจของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา และ องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงผลิตน้ำประปาเอง สำหรับองค์การบริหารส่วน ตำบลท่าขึ้น นั้น ในช่วงเริ่มต้น คุณภาพน้ำยังไม่เป็นที่พึงพอใจของชาวบ้าน แต่ก็ได้แก้ไขโดยการนำน้ำไปตรวจ คุณภาพจนอยู่ในระดับที่ดี เป็นที่พอใจ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้วก็ดำเนินการเช่นเดียวกัน สำหรับ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทองนั้น แม้คุณภาพของท่อส่งน้ำประปาจะยังไม่สามารถ ควบคุมได้ แต่ องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ก็มีการต่อท่อระบายน้ำประปาไปยังทุกครัวเรือน นอกจากนี้ ในการดำเนินงานด้านนี้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณโครงการ ประชาธิปไตย

สำหรับการส่งเสริมแหล่งน้ำนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล ได้คะแนนเต็ม ๓ คะแนน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้าน ในขณะที่ องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี มีระบบชลประทานเพื่อการเกษตร องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง มีการส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้าน โดยในพื้นที่ชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ยังมีความพยายามสร้างฝายกักเก็บน้ำเพื่ออุปโภคแก่คนในชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลท่าซิ่น ขุดคลองเพื่อกักเก็บน้ำไว้อุปโภค ในขณะที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้าน รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนจัดเก็บน้ำฝนไว้ใช้เพื่อการบริโภคโดยการนำมารองน้ำให้สะอาดและสามารถใช้ได้อย่างปลอดภัย นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงการให้บริการโทรคมนาคมในหมู่บ้าน ผลการศึกษา พบว่ากระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้เข้ามาช่วยเหลือดำเนินการติดตั้งอินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

“เราก็พยายามควบคุมเรื่องของบุคลากรและพอรายจ่ายประจำเราสามารถนำรายจ่ายตรงนี้ไปพัฒนาหมู่บ้านได้ ขอยกตัวอย่างสมมุติว่าในตำบลสระแก้วเดิมเรามีถนนดินอยู่ ๘๐-๙๐ % และมีถนนค้ำอยู่ไม่กี่สายแต่ตอนนี้เราสามารถเปลี่ยนถนนดินลูกรัง ๘๐-๙๐ % ก็มีถนนที่เปิดใหม่แค่ ๕๐ % ที่เราประหยัดและตรงนี้เราเอาไปใช้จ่ายได้”

“เหมือนกับประปาที่เคยมีอยู่ ๕ ลูก ตอนนี้เราทำไปได้ถึง ๒๐ จุดใน ๑๑ หมู่บ้าน พอทำเสร็จทางองค์การบริหารส่วนตำบล จะไม่เข้าไปดูแลเอง เหมือนกับการบริหารแบบนี้มันดีถ้าประปาถูกไหนเสร็จเขาจะมีการบริหารกันเอง แต่ต้องส่งบัญชีรับ จ่าย การเก็บค่าน้ำหรือค่าต่าง ๆ ใน องค์การบริหารส่วนตำบล และเงินตัวนี้ไม่ต้องไปชวยอดให้ได้มากและถ้าในหมู่บ้านไฟฟ้าดับสักดวงก็เอาเงินจากประปาทัวนี้ไปใช้ได้เลย และถ้าถนนชำรุดทางนายกไม่พอในการบริหารก็สามารถนำตัวนี้ไปใช้จ่ายได้เลยและถ้าจะติดไฟส่องทางต้อง ร้องงบประมาณทางราชการถ้าปีไม่ได้ก็ไปปีหน้าและเราสามารถทำได้เองเลย แต่ทางองค์การบริหารส่วนตำบล จะขอคูบัญชีว่าสมมุติว่าคุณรับมาแสนคุณจ่ายค่าอะไรไปบ้าง ตอนนี้หรือว่าเท่าไรที่เราขอคูเพื่อว่าประปาต้องการจะซ่อมใหญ่ พอซ่อมใหญ่คุณต้องเสนอถ้าคุณต้องเสียค่าซ่อม ๓๐,๐๐๐ คุณมีเงิน ๕๐,๐๐๐ ทางองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ให้ตัดตรงนั้นออกไปเลย ถ้าสมมุติว่าการซ่อมคืบเงิน ๕๐,๐๐๐ เราต้องขอคูบัญชีและก็ใช้ งบขององค์การบริหารส่วนตำบล ไปสนับสนุนให้โครงการนั้นได้ดำเนินการต่อไป แต่ส่วนใหญ่จะไม่ต้องรับผิดชอบเพราะทางหมู่บ้านเขาจะจัดการเอง”

องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี

“ด้านโครงสร้างพื้นฐานผมคิดว่า เรื่องถนนหนทาง ไฟฟ้า ในการรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลว่าตามแผนของเราถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมทั้งหมด หลัก ๆ ก็คือการเอาประเด็นหลัก ๆ ของชาวบ้านเรามองภาพรวมและนโยบาย ผมจะไม่แบ่งส่วนเท่ากัน มีเงิน สิบล้าน ๑๐ หมู่บ้าน ๑๐ กองไม่ใช่ มีวิธีการบริหารตรงนี้ยังงี้คือมองอย่าง ๑. ความจำเป็น ๒. ส่วนไหนที่ทำไปแล้วเสร็จก็ต้องให้แล้วเสร็จไปเลย ภาพมองหลัก ๆ ยกตัวอย่างถนน มีแนวคิดอย่างว่าก็ต้องทำระหว่างบ้านต่อบ้าน มันเป็นถนนสายหลักผ่านตำบลท่าซิ่นกับของสายกลางที่เราใช้ปัจจุบันทำไงให้เชื่อมต่อกันทุกเส้น ระหว่างเส้นนี้จะเชื่อมต่อกันได้หมดหลังจากนั้นก็คิดยั้งนี้ในถนนสายรองเป็นถนนคอนกรีตทั้งหมดอันนี้ถือเป็นการมองภาพรวม”

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๔

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น มีคะแนนสูงที่สุด อันเนื่องมาจากนโยบายของนายก อบต. (ผู้นำ) เพื่อกระจายถนนเชื่อมชุมชนให้มากที่สุด โดยปกติเงื่อนไขของสร้างทำถนนที่ได้มาตรฐานนั้น จะต้องเป็นถนนที่มีความกว้างของถนนขนาด ๔ เมตร ๕ เมตร ๖ เมตร ซึ่ง อบต.อื่น ๆ ใช้ถนน ส่วน อบต. สระแก้ว มีการกำหนดเงื่อนไข ต้องได้ถนนที่มีความกว้าง ๖ เมตร เท่านั้นถึงจะจัดทำ เนื่องจากอบต. สระแก้วได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ พันธกิจ ว่าการคมนาคมต้องมีความสะดวก โดยมีการก่อสร้างและปรับปรุง บำรุงรักษา ถนนสายต่างๆ ให้ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวก ในขณะที่ อบต.ท่าขึ้นนั้น ผู้นำ ประชาชน เห็นพ้องต้องกันว่า ขนาดของถนน สามารถทำได้แม้มีขนาดของความกว้างของถนนไม่เป็นไปตามมาตรฐาน เช่น ๓ เมตร เป็นต้น อบต.ท่าขึ้น จึงมีถนนที่เชื่อมโยงกันได้อย่างทั่วถึงทั้งตำบล ซึ่งประชาชนมีความเต็มใจและตัดสินใจได้ง่ายขึ้นในการบริจาคที่ดินสำหรับการสร้างถนน (ประชาชนให้ความร่วมมือ เนื่องจากจะทำให้ มีถนนโดยชาวบ้านสูญเสีย น้อยที่สุด เป็นการเจรจาต่อรองแบบร่วมมือกันซึ่งอบต.และชาวชุมชนได้รับในสิ่งที่ตนต้องการทั้งสองฝ่าย (การจัดการ)

ผู้นำของ อบต.ทั้ง ๕ แห่ง จัดหาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานแก่ชาวชุมชน เช่น ระบบประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกครัวเรือน และเฝ้าติดตามแก้ไขปัญหากที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาคุณภาพน้ำ และขยายบริการประปาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เป็นต้น (การจัดการ)

ผู้นำ อบต.โพธิ์ทองมีวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ (ผู้นำ) เนื่องจากเข้าใจวิถีชีวิตของชาวชุมชนว่าเป็นเกษตรกร จึงหาทางจัดเก็บน้ำเพื่อการเพาะปลูกเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน้าแล้ง ทำให้ชาวชุมชนมีน้ำสำหรับอุปโภคด้วยการสร้างฝายมีชีวิต ซึ่งมีการประสานงานและได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและชุมชน เช่น สำนักงานเกษตรอำเภอ ชลประทาน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (การจัดการ การประสานงาน)

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๔. คือ การสร้างประโยชน์พื้นฐานอย่างทั่วถึง มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน มีความเข้าใจในพื้นฐาน ภูมิสังคม ที่จะทำให้การพัฒนาไปสู่ประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง ใช้หลักการความเอื้อเพื่อประนีประนอมต่อกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัย แบ่งปันทรัพยากรซึ่งกันและกันเนื่องจากทรัพยากรจำกัด

ทั้งนี้ ข้อจำกัดสำหรับการประยุกต์ใช้กับ อบต. อื่น ๆ คือ ต้องพิจารณาขนาดของพื้นที่ เช่น อบต.ท่าขึ้น มีปริมาณพื้นที่ ๔๗ ตารางกิโลเมตร (มากที่สุดในอบต. ๕ แห่ง) ทำให้การเจรจาต่อรองของพื้นที่เพื่อสร้างถนนสาธารณะเพิ่มอาจจะเป็นเรื่องที่ทำได้ง่ายกว่า ในขณะที่ อบต. ท่าศาลาเป็นสังคมเมืองมีความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่จำนวนมาก การเจรจาต่อรองขอพื้นที่เพื่อสร้างถนนสาธารณะเพิ่มอาจจะเป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก มีพื้นที่เพียง ๒๖.๘๔ ตารางกิโลเมตร นอกจากนี้สำหรับ อบต.สระแก้วมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อ

ครอบครัวยุคสูง ฐานะดีกว่า ทาง อบต. อื่นๆ อีก ๔ แห่ง ดังนั้นความประชาชน จึงต้องการถนนที่มีมาตรฐานสูงกว่า สามารถสัญจรไปมาได้สะดวก คือ กว้าง ๖ เมตร

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข

ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง มีองค์การบริหารส่วนตำบล สระแก้ว ท่าจีน ไทยบุรี โพธิ์ทอง ที่ได้คะแนน เกิน ๔๐ คะแนน โดยได้คะแนน ๔๔ ๔๒ ๔๑ และ ๔๐ ตามลำดับ สำหรับการจัดการความรู้ภายในองค์กรอยู่เป็นประจำ ตาม ข้อ ๕.๑ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี มีการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง และมีผลงานตามมาไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ ทำให้มีความโดดเด่นในคะแนนข้อนี้ สามารถเป็นตัวแบบในการขับเคลื่อนได้ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยการทำงานแทนกันได้ หากเจ้าหน้าที่คนใดไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ในข้อ ๕.๒ องค์การบริหารส่วนตำบล ไทยบุรี และสระแก้ว สามารถบริหารงานให้เกิดความรักสามัคคีในบรรดาผู้มีหน้าที่ร่วมกันได้ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี พบว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนในองค์การบริหารส่วนตำบลมีความยินดีเมื่อผู้อื่นได้รับความสุข ยินดีกับเพื่อนที่ได้รับรางวัล ด้วยเหตุผล คือ คนที่เขาได้รางวัล เขาทำงานจริง เขาช่วยเหลือทุกคน แสดงให้เห็นว่าทุกคนยอมรับในสิ่งที่เพื่อนร่วมงานได้รับรางวัล นอกจากนี้ จากการศึกษายังพบอีกว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี พยายามทำให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่แยกเป็นกลุ่ม สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ผู้บริหารได้วางนโยบายให้คนในองค์กรมีความรักสามัคคี มีจิตอาสาในการทำงานร่วมกันโดยไม่ต้องร้องขอ มีการเรียกประชุมเมื่อมีปัญหาาร่วมกันแก้ไข มีบรรยากาศสนทนแบบครอบครัว สำหรับข้อ ๕.๓ และ ๕.๔ ทุกองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถบริหารงาน ให้สมาชิก ในองค์กร มีพื้นฐานความมีเหตุจิตและอุเบกขา รวมทั้งมีผลการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุในองค์กรอย่างครบถ้วน (ยกเว้น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ในข้อ ๕.๔) โดยผลการศึกษา ข้อ ๕.๓ พบว่า

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ได้รับการยอมรับว่า “ในการแก้ไขปัญหา สามารถวางจิตให้เป็นกลางในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี”

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี “เป็นผู้ที่รับฟังความคิดเห็นของบุคลากรในหน่วยงาน มีความเป็นประชาธิปไตย ให้อิสระรับฟังความคิดเห็น ให้ผู้ปฏิบัติงานไม่รู้สึกอึดอัด และมีความสุขในการทำงาน”

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจีน “เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต แบบสมณะ เรียบง่าย เป็นกันเอง เข้าถึงง่าย สามารถวางตัวเป็นกลางได้ในทุกสถานการณ์ เป็นบุคคลที่ปฏิบัติอย่างเสมอต้นเสมอปลาย มีหลักธรรมในการดำรงชีวิต เป็นแบบอย่างแก่บุคลากร ทำให้บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล มีผลการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ ๔ อย่างดี”

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว “เป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ มีความเป็นผู้นำที่ปฏิบัติธรรมตามศาสตร์พระราชา สุภาพ สามารถให้ความรู้ ความไว้วางใจ แก่ บุคลากร กับคนในชุมชนได้อย่างดียิ่ง ศาสนาเป็นเสาหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว รองนายก นิคม คงทน เป็นผู้นำที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และถ่ายทอดความรู้ แรง บันดาลใจให้กับบุคลากรในองค์กรและคนในชุมชน ทำให้บุคลากรในองค์กร ประชาชน มีการปฏิบัติตาม หลักสังคหวัตถุ ๔ ได้อย่างครบถ้วน”

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ซึ่งมีบุคลากรที่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๙๐ ศาสนา พุทธ ร้อยละ ๑๐ โดยที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม “สามารถสร้างให้เกิด ความรักความสามัคคียีนดีซึ่งกันและกันได้ เป็นบุคลากรที่เคร่งครัดตามหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งสอดคล้องกับ หลักสังคหวัตถุของศาสนาพุทธได้อย่างดี”

สำหรับผลการศึกษา ตามข้อ ๕.๔ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี “มีนโยบายให้บุคลากรใน องค์กรมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน พุดจาดีต่อกัน และมีพฤติกรรมที่ดีต่อกันอย่างสม่ำเสมอ”

นอกจากนี้ ผลการศึกษาในข้อ ๕.๕ การมีความสุขของสมาชิกในองค์กร พบว่า ทำขึ้นและสระแก้ว สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในข้อนี้ได้ ในการบริหารงานนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำขึ้น มีหลักการว่า “การบริหารเวลาอย่างเหมาะสมจะช่วยให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ” ดังนั้นบุคลากรในองค์การบริหาร ส่วนตำบลทำขึ้น จึงมีความสุขในการทำงานและชีวิตส่วนตัว สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว สมาชิก ใน องค์การบริหารส่วนตำบล “เป็นผู้มีความสุขในการทำงาน ไม่ยอมย้ายหน่วยงาน และบุคลากรส่วนใหญ่ไม่ มีปัญหาทางเศรษฐกิจ”

คุณวสันต์ จิตรเฉลิม กล่าวว่า “คนย้ายเข้าไม่ออกตั้งแต่ผมมา ๕ ปีที่แล้ว แต่ว่าคนที่ย้ายออกมา ๕- ๖ ปีที่แล้ว หนึ่ง เจ้าพนักงานวัสดุกลับบ้านอยู่ที่พัทลุงหมายถึงว่าเขากลับไปอยู่ที่บ้านเขา เจ้าพนักงานวัสดุที่มา ใหม่มาแทนคนที่ย้ายไปพัทลุงลาออกไปทำธุรกิจส่วนตัวคือเหตุผลไม่ใช่ว่าลำบากเหนื่อยใจจนอยู่ไม่ได้ คือเขามี เหตุผลสมควรในการย้าย ถ้านับกันแล้วคนที่ย้ายปลัดอยู่ตั้งแต่ต้น ฝ่ายการเงินก็อยู่ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ ซึ่งตอนที่ ผมย้ายเขามาที่นี้จังหวัดบอกว่าที่นี้หนาวที่สุดแล้ว แต่ที่นี้งานหนักกว่า บอกน้อง ๆ คิดให้ดีถ้ารับเอาที่เอาถ้ารับ ไม่ได้ก็ไม่เอา”

เจ้าหน้าที่/บุคลากร ของ อบต. สระแก้ว ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาทักษะความรู้อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้ง อบต.เองกำหนดนโยบายและดำเนินการให้ อบต.เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ประชุมพบปะและ แลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้ไปอบรมมากันอย่างต่อเนื่องและหลายเวทีการประชุม ทำให้มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน และการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ใน อบต. มากยิ่งขึ้น (การจัดการ) ผู้นำมีแนวคิด และวางนโยบาย สร้าง วัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นเรื่องความสามัคคีกันในองค์กร รวมทั้งมีระบบการให้ความเคารพกันตามอาวุโส (การจัดการ) นอกจากนี้ อบต.ไทยบุรี ยังมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กร ในเรื่องการช่วยเหลือและมีจิตอาสาใน

การทำงานแทนกัน โดยเจ้าหน้าที่/บุคลากร สามารถทำงานแทนกันได้ โดยการให้พนักงานประชุม แลกเปลี่ยน แบ่งปันข้อมูลกัน และทดลองลงมือปฏิบัติจริง (ผู้นำ การจัดการ)

อบต.ไทยบุรี ผู้นำ นายก อบต.ไทยบุรี ด้วยบุคลิกภาพที่ไม่ยึดติดกับความเป็นทางการ จึงสามารถ เข้าถึงง่าย ทำให้ลูกน้องให้ความไว้วางใจกล้าที่จะเดินเข้ามาพูดคุยปรึกษาปัญหาได้อย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา ให้กำลังใจ มุ่งเน้นการให้คำแนะนำแก้ไขปัญหามากกว่าการตำหนิผู้ปฏิบัติงาน ทำให้พนักงานมีความผูกพันกับผู้นำและมีความสุขกับการทำงาน นอกจากนี้ นายก อบต.ไทยบุรียังปฏิบัติต่อพนักงานด้วยความเสมอภาคและยุติธรรม โดยมอบหมายงานตามความรู้ความสามารถและประเมินผลให้รางวัลตามผลการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ พนักงานให้การยอมรับเพื่อนร่วมงานจากผลการทำงานที่แท้จริง เกิดการยอมรับและ ยินดีกับเพื่อนร่วมงานที่มีผลงานดี ก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างราบรื่น

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๕. คือ ผู้นำองค์กรมี สัปปุริสธรรม ๗ ซึ่ง ประกอบด้วย ๑) รู้เหตุ ๒) รู้ผล ๓) รู้ตน ๔) รู้ประมาณ ๕) รู้กาล ๖) รู้บุคคล และ ๗) รู้ชุมชน ผู้นำองค์กรมี ความเป็นประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็น ให้อำนาจการตัดสินใจแก่ลูกน้อง ในงานที่รับผิดชอบ ข้าราชการ ประจำและบุคลากรในหน่วยงานมีสังคหวัตถุ ๔ และมีพรหมวิหาร ๔ ซึ่งประกอบด้วย ๑) เมตตา ๒) กรุณา ๓) มุทิตา และ ๔) อุเบกขา เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สื่อสารกันอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ประเมินผลการ ทำงานเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น เน้นการมีส่วนร่วม ทำงานเป็นทีมที่มีความสุข มีความรักใคร่สามัคคี ดุจเป็น ครอบครัวเดียวกัน มอบหมายงานให้ตรงกับหน้าที่รับผิดชอบ บริหารงานให้คนในองค์กรมีความสุข ทั้งนี้ ประเด็นดังกล่าวข้างต้น อาจมีข้อจำกัดสำหรับ อบต.ที่มีขนาดใหญ่ มีเจ้าหน้าที่/บุคลากรจำนวนมาก

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๖ งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม

ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง ทุกองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถดำเนินงานด้าน สุขอนามัยและการจัดการขยะอย่างได้ผล สำหรับงานด้านการจัดการการศึกษา มีเพียงองค์การบริหารส่วน ตำบลท่าศาลา ที่ได้คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน เนื่องจากมีการจัดการศึกษา โดยจำนวนครูอย่างเหมาะสม มี โครงการส่งเสริมการจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่กำหนดไว้ ตามแผนงบประมาณประจำปี ๒๕๖๑ ซึ่งการดำเนินงานด้านศึกษานี้ เกิดจากความต้องการของชุมชน ประชาชนบริจาคทรัพยากร คือ ที่ดิน (อาทิ ประชาชนหมู่ที่ ๑๔ บ้านแหลมอนุเคราะห์บริจาคที่ดินเป็นศูนย์เด็กเล็ก) โดยแผนงานดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลาจะลงพื้นที่ตรวจสอบความพร้อมอย่างรอบคอบ

สำหรับ ๖.๒ งานด้านสุขอนามัยและขยะ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ทั้ง ๕ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน โดยทุกองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถกำจัดลูกน้ำยุงลายและป้องกันการแพร่

ระบอบของยุ้งและพาหนะนำโรครอย่างได้ผลดี โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลทำขึ้น “กำหนดให้การการป้องกันเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด และการป้องกันโรคล่วงหน้าสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ” นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว “เน้นความสำคัญด้านการให้ความรู้ด้านสุขศึกษาแก่ประชาชน ทั้งสาเหตุ และปัจจัยที่ทำให้ป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกจากยุ้งลาย รวมถึงการป้องกันโรค ” สำหรับผลการศึกษา เรื่อง การบริหารจัดการขยะ พบว่าแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล มีวิธีการบริหารจัดการที่แตกต่างกันออกไป

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จะลงพื้นที่ทุกหมู่บ้าน เพื่อรณรงค์ให้ชุมชนจัดการขยะ รวมทั้งวางแผนให้ผู้นำแต่ละชุมชน แต่ละหมู่บ้าน เข้าอบรมหรือไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการขยะ

องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ไม่สนับสนุนให้มีการวางถังขยะ แต่มุ่งให้ประชาชนได้ใช้ชีวิตโดยการกำจัดขยะ แยกขยะและทำลายขยะด้วยตนเองในทุกบ้าน ให้การกำจัดขยะเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ใช้นโยบายการวางถังขยะให้ประชาชนได้คัดแยกขยะตามจุดต่าง ๆ และมีการจัดการขยะที่น่าสนใจเช่น ตลาดสี่แยกวัดโหนด ซึ่งขยะที่เป็นเศษอาหารจะนำมาทำปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง มีธนาคารขยะที่ประชาชนคัดแยกแล้วนำมาแลกเปลี่ยนของ ส่วนขยะเปียกนำมาทำปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ใช้วิธีบริหารจัดการโดยไม่มีถังขยะ ภายใต้แนวคิด ขยะมันเกิดขึ้นจากมือชาวมุขมน ดังนั้นต้องใช้มือของชาวมุขมนช่วยกันกำจัด โดย องค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้ความรู้กับชาวมุขมนว่าขยะสามารถนำมา รีไซเคิลและขายได้ รวมทั้งการทำปุ๋ยอินทรีย์จากขยะ ทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในข้อนี้ได้

“เราชี้แจงให้ชาวบ้านฟังว่าขยะมันเกิดขึ้นจากมือของเราที่เราไปนำจากตลาดมา ในเมื่อเกิดจากมือเราก็กขอให้ใช้มือของเราช่วยกันกำจัดในครัวนี้ และเราก็ได้ให้ความรู้กับทางหมู่บ้านว่าขยะรีไซเคิลขายได้ ขยะปุ๋ยอินทรีย์ และส่วนขยะพิษทาง อบจ. ให้จัดตั้งขยะเช่น แบตฯ ถ่านไฟ ก็ไม่ตั้งทุกหมู่บ้านในชุมชนให้เขาเอาขยะพิษไปใส่คล้ายกับว่าอาจจะเป็น ๑ เดือน รวบรวมมาให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบล ก็จัดส่งไปทางที่เขาจัดการและเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่ง ที่ถูกติงกับชาวบ้านว่าองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นเขามีถังขยะมีถังขยะแต่ทำไมของสระแก้วไม่มี” จากการดำเนินงานที่อธิบายไว้แล้วข้างหน้า ทำให้ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในข้อนี้ได้

ในส่วนของสวัสดิการเด็กและผู้สูงอายุนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ให้ข้อมูลดังนี้ “ในงบประมาณส่วนนี้ พม. เป็นผู้รับผิดชอบ แต่ในทางปฏิบัติ อบต. จะออกเงินค่าใช้จ่ายทั้งในส่วนของเด็กเล็กที่จะต้องดื่มนม และในส่วนของผู้สูงอายุและคนพิการที่จะต้องรับเบี้ยยังชีพ อบต. เป็นจ่ายเงินให้ก่อน

อบต.ท่าศาลา นายกอบต.ท่าศาลา มีนโยบายด้านการศึกษาที่เป็นรูปธรรม โดยการจัดสร้างโรงเรียนให้สอดคล้องกับเด็กเล็ก มีนโยบายชัดเจนในการอำนวยความสะดวกให้เด็กและผู้ปกครอง ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่สะดวกแก่เด็กและผู้ปกครอง จัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้เด็กพึ่งตนเองได้ เช่น กั้นปลูกผักสวนครัว ที่ปรากฏทั้งใน อบต.ท่าศาลา และไทยบุรี สำหรับ อบต.ท่าศาลา จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของ

ชาวชุมชนที่มีทั้งชาวไทยพุทธและชาวมุสลิม นอกจากนี้ชาวชุมชนของ อบต.ท่าศาลา ยังเห็นความสำคัญของการศึกษา โดยการบริจาคที่ดินส่วนบุคคลสำหรับสร้างศูนย์เด็กเล็ก

ผู้นำทุก อบต.มีนโยบายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมเกี่ยวกับสุขอนามัยและการจัดการขยะ โดยมอบหมายให้พนักงานใน อบต.ประชาสัมพันธ์ ธารรงค์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร จัดกิจกรรมเกี่ยวกับสุขปฏิบัติที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ รวมทั้งการจัดการขยะ ที่เกิดประโยชน์ต่อชาวชุมชนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การนำเศษอาหารมาทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์ ของ อบต.โพธิ์ทอง การทำธนาคารขยะของอบต.ท่าช้าง รวมทั้งเจ้าหน้าที่/บุคลากร ได้ดำเนินการจัดหาอุปกรณ์และจัดกิจกรรม เพื่อให้ชาวชุมชนมีความรู้และปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมายของอบต. (ผู้นำ การจัดการ เจ้าหน้าที่/บุคลากร)

ผู้นำ อบต.ท่าช้าง และ สระแก้ว สร้างวัฒนธรรมหรือจิตสำนึกในการจัดการขยะที่ถูกต้องแก่ชาวชุมชน โดย อบต.ท่าช้างได้กำหนดเป็นกฎระเบียบของการจัดการเรื่องขยะ ว่าผู้นำขยะมาয়พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของท่าช้างต้องนำขยะกลับไปทิ้งอย่างถูกต้องยังพื้นที่อื่น ส่วนอบต.สระแก้ววางนโยบายสร้างจิตสำนึกอยู่เสมอว่าขยะเกิดจากมือชาวชุมชน ก็ขอให้ชาวชุมชนจัดการขยะด้วยมือของตนเอง

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๖. คือ ผู้นำ และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการทำงานอย่างรอบคอบ ทำงานครอบคลุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่กระบวนการเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ เน้นความสำคัญของการให้ความรู้ การศึกษา ภาษาเหตุ โดยคำนึงถึงสุขอนามัย การดูแลเด็กเล็กให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น เติบโตสมวัยและมีความสุข ร่วมมือกับองค์กรภายนอก มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดำเนินงานโดยคำนึงถึงการป้องกันความเสี่ยงมากกว่าการแก้ไข

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๗ งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน

ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง ทุกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความสามารถในการดำเนินงานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน อย่างได้ผลด้วยคะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน สำหรับข้อ ๗.๑ งานส่งเสริมด้านการเกษตร ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง ๕ องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินงานด้านการส่งเสริมการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยคำนึงถึง

๑. ทรัพยากรที่มีในพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ส่งเสริมให้มีตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามความเป็นจริงของพื้นที่ ซึ่งมีพื้นที่สำหรับการเกษตรไม่มากนัก แต่ องค์การบริหารส่วนตำบลก็สนับสนุนอย่างเต็มความสามารถ

๒. การรับรู้ร่วมกันของชุมชน ผลการศึกษาพบว่า โครงการทางการเกษตรที่องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี สนับสนุนงบประมาณนั้นต้องได้รับการรับรองจากประชาคมหมู่บ้าน ว่าสมควรได้จัดการจะจัดสรรงบประมาณให้แก่กลุ่มอะไร เป็นงบประมาณจำนวนเท่าใด

“จากการวางรากฐานเดิมองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ก็มีอยู่ส่วนหนึ่งเป็นโครงการเรียกว่าโครงการเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งโครงการตรงนี้จะเป็นการดำเนินการมาประมาณ ๑๐ กว่าปี ตั้งแต่ ปี ๔๕ มัน

อาจจะเกิดการถามว่าโครงการนี้เงินงบประมาณที่ได้มาในโครงการเศรษฐกิจชุมชน โดยที่ให้กลุ่มเกษตรกรเป็นการจัดกลุ่ม เป็นการรวมกลุ่มกัน กลุ่มละไม่น้อยกว่า ๒ รายต่อกลุ่ม เพื่อที่จะนำเสนอโครงการ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นกลุ่มนี้ต้องรองรับจากประชาคมหมู่บ้าน มีการประชุมหมู่บ้านก่อน ใครจะต้องการทำอะไรหรือไปจับกลุ่มกันแล้วนำเสนอต่อที่ประชุมประชาคมหมู่บ้าน ให้รับรองว่าในหมู่บ้านเห็นสมควรที่จะให้กลุ่มนี้ ขอรับเงินกู้ยืมจากโครงการสวัสดิการเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรีหรือไม่ โครงการกลุ่มละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตอนนี้และให้ชำระไม่มีดอกเบี้ยให้ชำระและเสร็จสิ้นภายใน ๕ ปี โดยแบ่งชำระก็แล้วแต่กลุ่มจะนำเสนอต่อที่ประชุมก่อน ปีแรกอาจจะ ๑๐,๐๐๐ ปีที่สองอาจจะ ๒๐,๐๐๐ หรือ ๓๐,๐๐๐ ก็แล้วแต่นั้นต้องจะแล้วเสร็จภายใน ๕ ปี”

๓. การแสวงหาความรู้ใหม่และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่เสมอ ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ทดลองส่งเสริมการปลูกข้าวเหนียวดำ ในขณะที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลต้นแบบที่รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ร่วมกันส่งเสริมให้ตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงแบบใหม่ ๆ ที่เกิดจากการศึกษาดูงาน เช่น การปลูกผักไฮโดรโปนิคส์ การเลี้ยงผึ้งเพื่อทำน้ำผึ้ง การเลี้ยงหมูคอนโด การทำก๊าซชีวภาพ การปลูกถั่วอกในขวด การเลี้ยงด้วงมะพร้าว เป็นต้น จนสามารถใช้เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่ให้หน่วยงานภายนอก หรือ บุคคลต่าง ๆ มาศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง

“ที่นี่ก็มีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีซึ่งผมเป็นผู้ดูแลอยู่ และศูนย์เรียนรู้บ้านลุงเลื่อนปีหนึ่งหลายร้อยคน ซึ่งอาจารย์บางคนอาจจะเห็นแล้วเรื่องราวอาชีพก็พยายามรวบรวมปัญหา เหมือนกับห้อง ๒๐ ตรงนี้เป็นห้องเรียนธรรมชาติไม่ต้องจ้างครูโดยใช้ธรรมชาติเป็นครู นำต่าง ๆ มาสร้างฐานองค์ความรู้ เพื่อให้ความรู้กับกลุ่มที่มาแลกเปลี่ยนความรู้หรือกลุ่มที่สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง การนำศาสตร์พระราชมานำร่วมด้วย เป็นฐานองค์ความรู้ให้เขาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ และนักเรียน นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการศึกษา ตัวนี้เราไม่จำเป็นต้องมีทฤษฎีอย่างเดียว และอีกอย่างสนองนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ก็สามารถนำไปเป็นการศึกษาที่ดี”

“ศูนย์ศัตรูพืชชุมชนระดับจังหวัดมีที่เดียวในจังหวัด ที่ก่อตั้งในปี ๒๕๕๖ ซึ่งก็กำหนดให้อำเภอละ ๑ ศูนย์ ซึ่งสระแก้วก็เป็นหนึ่งในท่าศาลา แล้วก็เมื่อปีที่แล้วมีศูนย์เครือข่ายที่ตลิ่งชันของท่าศาลามี ๒ ศูนย์ ตอนนี้แล้วก็ศูนย์ศัตรูพืชได้รับรางวัลในระดับเขตเหมือนมีการส่งเอาประกวดบ่อย ๆ เพราะเขาบอกว่าศูนย์นี้เป็นศูนย์เดียวที่ใช้ชาวบ้านเป็นผู้มาเรียนรู้ เป็นผู้บริการก็เน้นไปถึงที่ มันจะมีที่สุราษฎร์หรือหาดใหญ่ที่ใช้นักวิชาการและชาวบ้านเป็นตัวแกนนำ ที่นักวิชาการเอามาสนับสนุน”

๔. การรวมกลุ่มกัน ผลการศึกษาพบว่าทุกองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อสร้างพลังในการผลิตและการตลาด สำหรับข้อ ๗.๒ งานส่งเสริมอาชีพในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมให้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณอย่างไรก็ตาม เมื่อถอดบทเรียนขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์

ทองได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาคีหลายฝ่าย รวมทั้งภาคเอกชนที่มีความชำนาญต่าง ๆ มาฝึกสอน อาชีพแก่ชาวชุมชน จนเกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ ได้เป็นอย่างดี ทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในข้อนี้ได้

“เศรษฐกิจพอเพียงของในตำบลโพธิ์ทอง องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการ อาจจะเป็นเรื่องการปลูกข้าวเหนียว ข้าวเหนียวดำในพื้นที่ และได้ส่งเสริมการปลูกข้าวเศรษฐกิจที่กินได้ ปลูกของที่เรากิน กินของที่เรปลูก และยังมีการส่งเสริมให้พี่น้องในตำบลโพธิ์ทองได้ทำปุ๋ย และปุ๋ยอินทรีย์ในตำบลโพธิ์ทอง เพื่อที่จะได้อำไปใช้เศรษฐกิจต่าง ๆ ของชุมชนและมีการปล่อยพันธ์ปลาในหนองน้ำที่จะอนุรักษ์ให้กับพี่น้องชาวตำบลโพธิ์ทอง เพื่อที่จะได้เลี้ยงชีพในการเลี้ยงปลาอยู่แถวหมู่ที่ ๘ และส่วนบริเวณของมหาวิทยาลัยลักษณ์ มีการปลูกพืชเศรษฐกิจข้างมหาลัย อาจจะเป็นดอกดาวเรือง ปลูกพืชแตงโม และส่งเสริมให้พี่น้องได้ปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ปาล์ม”

“หนี้สินของคนในชุมชนตำบลโพธิ์ทองน้อยมากเพราะว่าการปลูกพืชผัก เลี้ยงปลา บางชนิดเราไม่ต้องซื้อพอเราซื้อเราก็ซื้อของที่จำเป็น เราก็เลยสามารถลดรายจ่ายได้”

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๗ งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน

ทั้ง ๕ อบต. มีคะแนนเท่ากัน ในประเด็นตัวชี้วัดที่ ๗ แต่มีรายละเอียดกันที่แตกต่างกัน ดังนี้

อบต. โพธิ์ทอง ท่าศาลา และ สระแก้ว มีเจ้าหน้าที่เป็นผู้ประสานกับหน่วยงานภายนอกทั้งโครงการและงบประมาณ เช่น สถาบันการศึกษา ธุรกิจเอกชน หน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ เป็นต้น และติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เน้นการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่เสมอ รวมทั้ง วิสาหกิจชุมชน (ประชาชน) มีจุดกำเนิดจากทรัพยากรในชุมชน และความต้องการของคนประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ

ดังนั้น ตัวแบบสำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๗. คือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ ประชาชน มีความเข้าใจในการจัดการทรัพยากรในพื้นที่อย่างชัดเจน ความสามัคคีและการรับรู้ร่วมกันของชุมชน การแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่เสมอ การรวมกลุ่มเพื่อสร้างพลังในการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและขยายตลาด การทำงานที่สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของประชาชนและระบบนิเวศโดยรวม การจัดโครงการให้ประชาชนมีอาชีพเสริม เพื่อสร้างรายได้หรือมีงานทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสตรี ผู้สูงอายุ ให้สามารถพึ่งตนเอง รู้สึกถึงคุณค่าของตนเอง ไม่เป็นภาระต่อครอบครัว

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๘ งานด้านสังคมและวัฒนธรรม

ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง ทุกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความสามารถในงานด้านสังคมและวัฒนธรรมอย่างได้ผล โดยได้คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน ผลการศึกษา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา และ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีทั้งชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม แต่ทั้งสอง องค์การบริหารส่วนตำบล เข้าใจในบริบทของพื้นที่เป็นอย่างดี องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา

ส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคีระหว่างวัดในศาสนาพุทธกับมัสยิดในศาสนาอิสลาม ในขณะที่ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองส่งเสริมให้เกิดความรัก สามัคคี ของคนทั้งสองศาสนาโดยใช้กีฬาเป็นตัวเชื่อมโยง โดยกีฬา ดังกล่าวใช้ระยะเวลาในการแข่งขันยาวนาน ๓ สัปดาห์ เพื่อก่อให้เกิดความรัก ความผูกพัน ของคนทั้งสอง ศาสนา เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมกันระหว่างชาวไทยพุทธและไทยมุสลิม

“ความต้องการของชาวบ้านตำบลโพธิ์ทองที่ว่าจำเป็น จริง ๆ แล้วบริบทของตำบลโพธิ์ทองเป็น ชุมชนที่ยึดหลักศาสนา ในการดำเนินชีวิตอิสลามก็ยึดหลักศาสนาอิสลาม ชาวไทยพุทธส่วนใหญ่อยู่ที่หมู่ที่ ๑-๒ ซึ่งก็จะมีวัดจะอยู่ในบริบทของศาสนา ดังนั้นถ้าใช้ชีวิตอยู่กับศาสนาโดยที่มีเงินหรือว่าความพอเพียงในการทำมาหาเลี้ยงชีพได้คืออยู่ในสังคมได้ไม่เดือดร้อน เรื่องเงินถึงแม้ว่าจะไม่ได้ร่ำรวยอะไรแต่อยู่ได้ในสังคม เขาก็จะอยู่อย่างนั้น”

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรีนั้น ผลการศึกษา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็น แบบอย่างแก่ชุมชนในเรื่องการแต่งกายผ้าไทย รวมทั้งการเป็นผู้นำชุมชนใส่ชุดขาวไปวัด แม้จะต้องใช้เวลา ยาวนานเพื่อให้เกิดวัฒนธรรม แต่องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรีก็ไม่ย่อท้อ ก่อเกิดเป็นวัฒนธรรมของชุมชน ไทยบุรีตามมาในที่สุด สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลทำขึ้นนั้น ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมการทำบุญในวัน พระใหญ่ของทุกเดือน นอกจากนี้ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้วคุณนิคม คงทน เป็นผู้ริเริ่ม วัฒนธรรมให้จัดงานศพที่วัด เพื่อลดการพนันและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งสามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้อีก ด้วย

“ถ้าจัดงานศพที่บ้านแล้วเล่น (การพนัน) กันมาก เราก็ย้ายให้มาจัดที่วัดกันซะ เพราะในวัดเขา เข้มงวด คนจะได้ไม่กล้าเล่น (การพนัน) ในวัด เราขอความร่วมมือให้เขาจัดงานศพที่วัด ๆ ทั้งที่จริงคนที่นิยม จัดงานศพกันที่บ้าน”

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล ยังส่งเสริมให้ชาวชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านศีล ๕ ทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในข้อนี้ได้

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๘ งานด้านสังคมและวัฒนธรรม

อบต. โพธิ์ทอง และ ท่าศาลา ผู้นำ ประสานความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาพุทธกับอิสลามผ่านกิจกรรม กีฬาเชื่อมความสามัคคี (การจัดการ) รวมทั้งมีนโยบายการผลัดเปลี่ยนผู้บริหารมาจากทั้งสองศาสนา อีกทั้ง อบต. โพธิ์ทอง มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม โดยมีเนื้อหาแนวทาง ปฏิบัติการเข้าร่วมศาสนพิธีของไทยพุทธ การเยี่ยมบ้าน และแนวปฏิบัติของชาวไทยพุทธต่อชาวไทยมุสลิม (ประชาชน) ทั้งนี้ผู้นำระดับบริหารได้ปฏิบัติเป็นแบบอย่าง

อบต. สระแก้ว รองนายกนิคม คงทน (ผู้นำ) ตระหนักถึงผลกระทบต่อครอบครัวและชุมชนจาก ปัญหาการเล่นพนันและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงพยายามริเริ่มการจัดงานศพที่วัดแทนการจัดงานที่บ้าน

(วัฒนธรรมของภาคใต้มักจะงานศพที่บ้าน) สร้างค่านิยมจัดงานศพที่วัด โดยเริ่มให้ผู้มีฐานะ มีชื่อเสียงที่ดีจัดงานที่วัด เพื่อเป็นตัวอย่าง (**การจัดการ**) แก่ชาวบ้านในชุมชน (**ประชาชน**)

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๘. คือ หลักการที่ผู้นำต้องปลูกจิตสำนึก ใช้หลักการทำงานด้วยความเพียร ความจริงใจต่อกัน ทำงานโดยมีวิธีคิดอย่างองค์รวม มองงานอย่างเป็นระบบ เชื่อมกันได้ในทุกมิติ คนในชุมชนมีศีลธรรม บริหารจัดการแบบประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด นายกององค์การบริหารส่วนตำบล (**ผู้นำ**) และ**บุคลากร**เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ชาวชุมชน

ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๙ การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข

ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง มีองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ที่สามารถบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข ด้วยคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน ข้อ ๙.๑ ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้วมีงบประมาณด้านการบริหารจัดการเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ จำนวน ๘.๕๘ ล้านบาท ในขณะที่ อบต.สระแก้วมีรายได้ประมาณการอยู่ที่ ๕๖.๙๑ ล้านบาท คิดเป็นค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำร้อยละ ๑๕.๐๔ (ไม่เกินร้อยละ ๒๐) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล สระแก้ว บริหารจัดการโดยการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่มีภาระโรง ไม่มีคนขั้บรถ เจ้าหน้าที่ใช้รถส่วนบุคคล ติดต่องานราชการด้วยความเต็มใจ มีความยินดีที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีเงินเหลือนำไปพัฒนา ในพื้นที่ได้มากขึ้น ข้อ ๙.๒ ผลการศึกษาพบว่า มีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เป็นผลมาจากนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์ ทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในข้อนี้ได้

สำหรับ อบต.สระแก้ว เมื่อพิจารณาจากจำนวนบุคลากร จำแนกตามโครงสร้างองค์กร พบว่า แม้มีจำนวนบุคลากรในสำนักงานปลัด อบต.ถึงร้อยละ ๔๕.๓๑ โดยไม่มีบุคลากรเฉพาะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านเสริมการเกษตร ด้านสวัสดิการสังคม แต่ประเด็นตัวชี้วัดที่ ๘ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม อบต.สระแก้วสามารถทำได้เป็นอย่างดี

งานด้านการส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชนจึงสอดคล้องกับ อบต. ท่าช้าง มีจำนวนบุคลากรในสำนักงานปลัด อบต. มีสัดส่วนร้อยละ ๓๔.๓๓ โดยไม่มีบุคลากรเฉพาะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กองส่งเสริมทางการศึกษาและกองสวัสดิการทางสังคม แต่ได้มีการดำเนินงานในประเด็นการชี้วัดที่ ๗ และ ๘ ได้เป็นอย่างดี

ผู้นำ อบต.ต่าง ๆ กำหนดวิสัยทัศน์อย่างชัดเจนและมีแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ที่กำหนดไว้โดยวิสัยทัศน์นั้น ผู้วิจัยพบว่าการกำหนดให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนดังนั้น เช่น อบต. สระแก้ว กำหนดวิสัยทัศน์ของอบต. ว่า “การคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจรุ่งเรือง การศึกษามีมาตรฐาน ชุมชนน่าอยู่”

โดยมีพันธกิจในด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงและบำรุงรักษาถนนสายต่าง ๆ ให้สามารถสัญจรไปมาได้สะดวก เป็นอันดับแรก

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๙. คือ การบริหารจัดการ แบบประหยัด เรียบง่ายได้ประโยชน์สูงสุด กำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจที่ชัดเจนสอดคล้องกับบริบทของชุมชนรวมทั้ง กำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจที่ชัดเจน สอดคล้องกับบริบทของชุมชน รวมทั้งความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กร

ประเด็นชีวิตที่ ๑๐. มีการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น

ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง มี องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ท่าขึ้น สระแก้ว ที่ สามารถจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้นได้ด้วยคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน โดย ผลการศึกษา ข้อ ๑๐ องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๓ แห่ง จัดให้มีการจัดการศึกษาในระดับที่สูงกว่า การศึกษาปฐมวัย หรือมีนวัตกรรมที่สร้างสรรค์อื่น ๆ ทางการศึกษา ให้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างชัดเจนและ พบว่า ทั้ง ๕ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการจัดศึกษาในรูปแบบที่สร้างสรรค์

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลามีการสร้างสรรค์ด้วยการศึกษาโดยนำเด็กมาฝึกปฏิบัติเพื่อให้เป็น นักมวยอาชีพมีรายได้ การตั้งค่ายมวยดังกล่าวยังส่งเสริมให้ชาวต่างชาติเข้ามาเรียนรู้มวยไทยในค่ายมวยและ สามารถเป็นหนทางพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแก่นักเรียน(นักมวย)ไทยในค่ายมวยได้เป็นอย่างดี

องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี จัดตั้งสถานเด็กสำหรับกิจกรรมของเด็กในตำบล องค์การบริหารส่วน ตำบลโพธิ์ทอง รับเด็กในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทองเข้ามาทำงาน รวมทั้งจัดทำโครงการจ้างนักศึกษาฝึกงานช่วงปิด ภาคเรียนทุก ๆ ปี

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขึ้น จัดการศึกษาพิเศษหรือภาควิชาที่้อยกระดับคะแนนการสอบ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-net) ของนักเรียนในพื้นที่ รวมทั้งเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ได้อีกด้วย

“ถ้าไปเรียนพิเศษในเมือง ต้องเสียทั้งค่าเรียน ค่ารถแล้วพ่อแม่ก็เป็นห่วงอีกว่าไปเรียนจริงรีเปลา ที่นี้ พอ อบต.จัดสอนให้ก็ช่วยลดภาระของผู้ปกครองไปได้เยอะ และยังพัฒนาเด็กได้อีกด้วย”

องค์การบริหาร ส่วนตำบลสระแก้ว รองนายกจัดครูจากหน่วยงานอื่นมาสอนพิเศษและตั้งเงินรางวัล เพื่อกระตุ้นให้เด็กเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น ส่งเสริมพรสวรรค์แก่นักเรียน โดยนักเรียนในองค์การบริหารส่วน ตำบลสระแก้ว สามารถสอบเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงของจังหวัดด้วยคะแนนที่สูงเป็นเวลา ๒ ปีต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังส่งเสริมกีฬาตะกร้อ ทำให้เยาวชนได้รับรางวัลชนะเลิศ ๔ ปีติดต่อกัน

สำหรับ ข้อ ๑๐.๒ องค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีการดูแลสุขภาพ แก่ประชาชนในพื้นที่ใน ระดับสูงกว่าการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคขั้นพื้นฐาน เช่น ดูแลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำ

ตำบลเอง หรือมีกิจกรรมดูแลสุขภาพบุคคลที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เช่น ผู้สูงอายุ ผู้ที่ขาดไร้ที่พึ่ง เป็นต้น หรือริเริ่มกิจกรรมด้านสาธารณสุขอื่น ๆ ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ที่น่าสนใจ จากข้อมูลพื้นฐานประชากรในพื้นที่ อบต.ทั้ง ๕ แห่ง พบว่า มีประชากรกลุ่มผู้เปราะบาง ได้แก่ ผู้พิการ ผู้ป่วยเรื้อรัง และผู้ที่ทั้งพิการและป่วยเป็นโรคเรื้อรัง ในแต่ละพื้นที่ความรับผิดชอบของแต่ละอบต. โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ของประชากรทั้งหมด โดยกลุ่มผู้ป่วยเรื้อรังอย่างเดียวจะมีมากที่สุดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ อบต.ท่าซิ่น และ อบต.สระแก้ว คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๐ และ ๕.๔๘ ตามลำดับ

ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ท่าซิ่น สระแก้ว ได้รับคะแนนเต็ม ๕ คะแนน โดย องค์การบริหารส่วนตำบล ท่าศาลา มีกองสวัสดิการหาหน้าที่ขับเคลื่อนในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงและมีโรงเรียนผู้สูงอายุเพื่อจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้สูงอายุที่มีจำนวนมากถึง ๒,๔๑๔ คน จากประชาชนทั้งหมด ๑๓,๓๐๘ คน (ตารางที่ ๔.๒) คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๔ เช่นเดียวกับ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าซิ่น มีโรงเรียนผู้สูงอายุที่โดดเด่นมาก มีหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้สูงอายุได้ทำกิจกรรมร่วมกันในพื้นที่ และให้ผู้สูงอายุไปเยี่ยมผู้ป่วยสูงอายุที่ติดเตียง เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และสอนวิธีการดูแลผู้ป่วย รวมทั้งให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เนื่องจากอบต. ท่าซิ่น มีผู้สูงอายุจำนวน ๒,๐๖๔ คน จากประชากร ๙,๐๖๑ คน (ตารางที่ ๔.๒) คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๘ ในขณะที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว รองนายกนิคม คงทน ริเริ่มและจัดทำโครงการสภารองพยาบาลขนาดเล็ก เพื่อรองรับผู้ป่วยในเขตพื้นที่และชุมชนใกล้เคียง อย่างไรก็ตามแม้ว่าโรงพยาบาลที่สร้างขึ้นไม่สามารถดำเนินการในรูปโรงพยาบาลตามที่คาดหวังได้เนื่องจากประสบปัญหาระเบียบในการจัดตั้ง ปัจจุบันโรงพยาบาลดังกล่าวได้จัดตั้งเป็นศูนย์คนพิการจังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนข้อ ๑๐.๓ องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมให้แต่ละหมู่บ้านจัดการขยะที่ประชาชนสามารถจัดการได้ด้วยตัวเองทั้งหมด โดยองค์การบริหารส่วนตำบล เข้าไปช่วยบริหารจัดการขยะพิษเองโดยไม่ต้องมีถังขยะและบริการเก็บขยะจากประชาชนในพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง ๕ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการด้านขยะได้อย่างดีมาก มีการรณรงค์ คัดแยกขยะอย่างถูกวิธี มีการร่วมมือกันตามแนวทางที่ องค์การบริหารส่วนตำบลวางไว้ มีธนาคารขยะในโรงเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักคัดแยกขยะตั้งแต่เป็นเด็กเล็ก นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ยังส่งเสริมให้มีเตาเผาขยะที่ถูกต้องตามหลักการในโรงเรียนในสังกัด

“การกำจัดขยะโดยการกำจัดจากมือเราก่อนและรีไซเคิล ก็พยายามเก็บในครอบครัวให้เขาเก็บเป็นรายได้และส่วนนี้รู้สึกจะดีขึ้น และก็เป็นตำบลที่ถ้าเกิดขับรถผ่านรู้สึกว่าร่าเริง หน่วยงานที่มาและผมก็พาไปที่ศูนย์ เขาก็บอกว่าดีใจมากที่ตำบลสระแก้วไม่มีถังขยะ”

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๑๐. คือ การบริหารจัดการ ความร่วมมือ การให้ความรู้และมีความรู้ในภาพรวมและรายย่อย ความคิดสร้างสรรค์ของผู้นำองค์กร และผู้บริหารองค์กร

สามารถโน้มน้าวจิตใจให้ผู้อื่นเห็นด้วยคล้อยตามและให้ความร่วมมือกับองค์กรได้เป็นอย่างดี สามารถขับเคลื่อนงานให้ประสบความสำเร็จ การยกระดับการบริการเน้นการทำให้ง่ายสำหรับประชาชน ผู้ช่วยบริการในการบริหารจัดการ มีขั้นตอนที่สะดวก เข้าใจ และปฏิบัติได้ง่าย ข้อจำกัดสำหรับการดำเนินแบบในการขับเคลื่อนนี้ อาจนำมาใช้ได้ผลในสังคมที่มีศาสนานำวิถี เน้นได้จาก อบต.โพธิ์ทองมีชาวไทยมุสลิมถึงร้อยละ ๗๕.๖๓ หลักศาสนาจึงกลายเป็นวิถีชีวิตของชุมชน แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่า อบต.ท่าศาลาจะมีชาวไทยมุสลิมร้อยละ ๖๘.๘๐ แต่ด้วยลักษณะมุสลิมของชุมชนเมืองจึงดำเนินการในด้านนี้ได้ยาก แต่อาจจะนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่ที่มีชาวมุสลิมจำนวนมากได้

นอกจากนี้การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของชุมชนจากชุมชนแบบเกษตรกรรมเป็นชุมชนเมืองเนื่องจากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้ก่อตั้งขึ้น โดยเฉพาะใน อบต.ไทยบุรีและท่าศาลา ทำให้วิถีชีวิตของชาวมุสลิมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและซับซ้อนมากขึ้น ทำให้การดำเนินงานของอบต.เพื่อลดปัญหาทางสังคมจึงทำได้ยาก จะเห็นได้จาก อบต.ท่าศาลา ต้องใช้งบประมาณด้านการรักษาความสงบภายใน จำนวนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับ ๕ อบต. ร้อยละ ๑.๘ : (ตารางที่ ๔.๖)

ประเด็นชีวิตที่ ๑๑. มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้

แม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง จะไม่มี องค์การบริหารส่วนตำบลใดสามารถลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมได้ตามตัวชี้วัด แต่ทั้งพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์ทอง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้คะแนนสูงสุด ๑๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน ด้วยข้อ ๑๑.๑.๒ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่และเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ด้วยการใช้หลักศาสนาอิสลามมาเป็นแนวในการดำเนินชีวิต เช่น ในร้านสะดวกซื้อ ๗-๑๑ ในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง ไม่จำหน่ายของมีนเมา เช่นเดียวกันกับในร้านขายของชำ

“เซเว่นในชุมชนมุสลิมต้องเป็นไปตามกฎของศาสนา เซเว่นที่นี่ไม่ขายเหล้า ขายบุหรี่ เพราะผิดหลักศาสนา เราขอความร่วมมือตั้งแต่เขาขออนุญาตก่อสร้าง ของใหม่เข้ามาแต่ต้องเป็นไปตามหลักปฏิบัติที่ถูกที่ควร”

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๑๑ คือ การใช้วิถีศาสนานำชุมชน การมีคุณธรรมจริยธรรมนำนโยบาย สร้างเครือข่ายในการช่วยกันเฝ้าดูแลและลดปัญหาทางสังคม ประชาชนร่วมมือกับผู้นำที่ไม่เป็นทางการเพื่อพัฒนาชุมชน

ประเด็นชีวิตที่ ๑๒ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม

ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๕ แห่ง ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม อย่างได้ผลโดยได้คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน ผลการศึกษาพบว่า ทุกองค์การบริหารส่วนตำบล มีบทเรียนในการพัฒนาทรัพยากรที่แตกต่างกัน แต่น่าสนใจเป็นอย่างมาก เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา สามารถกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการประมงในเรื่องขนาดของเรือลากหอยแครง เนื่องจากปัญหาเรือประมงขนาดใหญ่มาบุกรุกพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง จัดทำฝายมีชีวิต เพราะได้รับผลกระทบจากแรงดันน้ำที่ไหลจากแหล่งต้นน้ำและการหนุนของน้ำทะเลที่เกิดขึ้นทุกปี นอกจากนี้ยังร่วมมือกับประชาชนคัดค้านไม่ให้มีการจัดตั้งโรงงานแยกขยะในเขตพื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง นอกจากจัดทำฝายมีชีวิตแล้วยังมีการเพิ่มพื้นที่จักรยานและส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลปั่นจักรยานมากขึ้น สำหรับ องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว มีจัดทำฝายชะลอน้ำประเภทฝายคอนกรีตขนาดใหญ่และอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เพื่อบริเวณอุปโภค รวมทั้งสร้างฝายมีชีวิตเพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง มีส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงผึ้งโพรงไทย ที่ยังสามารถใช้เป็นตัวชี้วัดปัญหามลพิษทางอากาศได้อีกด้วย

ดังนั้น ตัวแบบที่สำคัญในการขับเคลื่อน ตามประเด็นข้อ ๑๒ คือ การจัดการปัญหาด้วยปัญญา มีหลักคิดในเรื่องสุขภาพะ ความสะอาด ความสวยงามของสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ทั้ง ๕ อบต. นั้น ผู้นำ กำหนดนโยบายอย่างชัดเจน **เจ้าหน้าที่** นำไปปฏิบัติ ประชาสัมพันธ์อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนให้ความร่วมมือในการวางแผน ดำเนินงาน ตรวจสอบและใช้ประโยชน์ทรัพยากรของชุมชนตามนโยบายที่กำหนด

๕.๔ ตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

ในการสร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ทั้ง ๕ แห่งผู้วิจัยนำข้อมูลจากข้อที่ ๕.๓ คือ การถอดบทเรียนและวิเคราะห์สาเหตุ เพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมายมาสร้างเป็นตัวแบบได้ดัง ภาพที่ ๕.๒๘

ตารางที่ ๕.๒๘ ตัวแบบการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง

ลำดับ	ตัวชี้วัดกลาง	ผู้นำ	เจ้าหน้าที่/ บุคลากร	การจัดการ	ประชาชน
1	การบริหารงานอย่างโปร่งใสมีธรรมาภิบาล และไม่มี การทำผิดกฎหมาย	√	√	√	
2	การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วมและ ประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการ	√		√	√

ลำดับ	ตัวชี้วัดกลาง	ผู้นำ	เจ้าหน้าที่/ บุคลากร	การจัดการ	ประชาชน
	ตรวจสอบได้				
3	มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น	✓		✓	✓
4	มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม	✓		✓	
5	การบริหารภายในองค์กร ให้เป็นองค์กรแห่งความสุข	✓	✓	✓	
6	งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม	✓	✓	✓	
7	งานส่งเสริมอาชีพและวิสาหกิจชุมชน	✓	✓		✓
8	งานด้านสังคมและวัฒนธรรม	✓	✓	✓	✓
9	การบริหารภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข	✓	✓	✓	
10	มีการจัดการศึกษาสาธารณสุข และการจัดการขยะในระดับที่สูงขึ้น	✓	✓	✓	✓
11	มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคม เท่าที่สามารถทำได้	✓	✓	✓	✓
12	พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ ๕.๒๘ พบว่า ตัวแบบสำคัญต่อการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน อบต. ทั้ง ๕ แห่ง มีตัวแบบหลักในการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สำคัญคือ ผู้นำและความสามารถของผู้นำในองค์กร สำหรับองค์ประกอบที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ บุคลากรในองค์กร ประชาชน และการจัดการอย่างเป็นระบบ ซึ่งต้องใช้กระบวนการจัดการภายใน อบต. และการจัดการกับชุมชนเพื่อให้ขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน



ภาพที่ ๕.๔ ตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

ซึ่งทั้ง ๔ ฝ่าย นี้จะต้องดำเนินการขับเคลื่อนในรูปแบบที่สัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ดังภาพที่ ๕.๔ ทั้งนี้จากการถอดบทเรียน อบต. ทั้ง ๕ แห่ง องค์ประกอบที่สำคัญในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นั่นคือ ผู้นำ (ผู้นำในที่นี้หมายถึงตัวบุคคล และความสามารถของผู้นำในการบริหารจัดการ) เป็นองค์ประกอบที่เด่นชัดที่สุด โดยตัวแบบของการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ผู้นำ พบว่า ผู้นำที่สามารถขับเคลื่อนองค์การบริหารส่วนตำบล ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาในบริบทภาคใต้ มีลักษณะแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ดังนี้

ดาบตำรวจ การุณ พุทธคุ้ม (นายกแม่ค) อบต.ไทยบุรี อายุ ๕๓ ปี เติบโตจากครอบครัวชาวน เป็นคนในตำบลพื้นที่ไทยบุรีโดยกำเนิด ศึกษาเล่าเรียนและใช้ชีวิตในพื้นที่ จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทด้านรัฐศาสตร์ มีพื้นฐานความรู้ด้านกฎหมายและความเข้าใจในระเบียบราชการมาก่อนจากการประกอบอาชีพตำรวจ มีอุปนิสัย ตรงไปตรงมา เด็ดขาด มีหลักการ มีเหตุผล มีระเบียบ รักความสะอาด เรียบง่าย ติดดิน มีแนวคิดในการแก้ปัญหาโดยต้องตอบโจทย์ประชาชนได้ทันที เป็นผู้นำที่มีความเข้าใจพื้นที่เป็นอย่างดี การรู้บริบทพื้นที่ทำให้สามารถวางนโยบายแก้ปัญหาได้ตรงตามความต้องการของประชากร ด้วยบุคลิกที่ไม่ถือตัว ทำให้ทุกคนเข้าถึงได้ ส่งเสริมการทำงานร่วมกับเป็นทีม สามารถรับรู้เรื่องราวของชาวบ้านได้ด้วยตัวเอง มีวิสัยทัศน์มองเห็นปัญหา หาแนวทางป้องกันปัญหาและนำมาพัฒนาชุมชน โดยวางรากฐานการศึกษาและพัฒนาอาชีพให้เยาวชน เห็นได้จาก นายกแม่ค เห็นถึงการขยายอาชีพของชุมชนไทยบุรี ที่

ขยายไปเป็นแม่บ้าน รปภ. ในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ การขาดบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ประกอบกับมีเยาวชนในพื้นที่ ที่ขาดโอกาสในการเข้าสู่ระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้วยสภาวะทาง เศรษฐกิจและความกังวลปัญหาต่อสังคมในเด็กและเยาวชนที่เพิ่มขึ้น นายกแม็ก จึงเจรจากับมหาวิทยาลัยวลัย ลักษณ์ให้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาล และขอให้มหาวิทยาลัยหาทุนสนับสนุนให้เยาวชนกลุ่ม นี้ด้วย ซึ่งประสบความสำเร็จในการสร้างอาชีพแก่เยาวชน การดำเนินการเช่นนี้จึงกล่าวได้ว่า เป็นผู้นำที่ สามารถสร้างความร่วมมือจากภายนอกชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนเป็นอย่างดี คุณลักษณะของนายก แม็กจึงเป็นการใช้ตัวเองเป็นผู้นำการขับเคลื่อนทุกภารกิจของอบต. รวมทั้งการขับเคลื่อนตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงด้วย

นายกวิโรจน์ พิมเสน (นายกวิโรจน์) อบต. สระแก้ว อายุ ๖๑ ปี มาจากครอบครัวและตระกูลที่ ทำงานด้านการเมืองในพื้นที่ ทั้งระดับท้องถิ่นจนถึงระดับจังหวัดมาตลอด (ปัจจุบันมีบุตรชายทำงานด้าน การเมืองระดับจังหวัด) เป็นคนในตำบลสระแก้วโดยกำเนิด ศึกษาเล่าเรียนและใช้ชีวิตในพื้นที่ จนกระทั่งสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีด้านรัฐประศาสนศาสตร์ มีความสามารถในการคัดสรรคนที่เหมาะสมกับงาน และ หน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นคนเด็ดขาด และให้เกียรติแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีขวัญ และกำลังใจในการทำงาน ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการบริหารงานใน อบต. อย่างเด่นชัด ด้วย ความโดดเด่นที่เป็นอบต. ซึ่งมีงบประมาณเหลือจ่าย ส่วนการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร มีการแบ่ง หน้าที่การทำงานและส่งเสริมความร่วมมือในบางภารกิจ เช่น การดูแลพื้นที่ส่วนกลาง การตัดหญ้า หรือการ ขับรถเพื่อปฏิบัติภารกิจของ อบต. ทำให้อบต.สระแก้วสามารถประหยัดงบประมาณการจ้างบุคลากรและนำ งบประมาณไปพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ในส่วนของการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคประชาชน แต่งตั้งให้รอง นายกนิคม คงทน เป็นผู้รับผิดชอบการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเป็นทางการ เป็นการ แสดงให้เห็นว่า อบต.สระแก้วให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากถึงขั้นมี ตำแหน่งรองนายกเพื่อรับผิดชอบดูแลเรื่องนี้เป็นภาระเฉพาะ โดยภูมิหลังของรองนายกท่านนี้ เป็นผู้มีความดีใน ชุมชน เป็นเจ้าของสวนผลไม้ และมีธุรกิจร้านทอง เป็นผู้สงวนวัยที่มีความศรัทธาในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รองนายกนิคม คงทน มีการประสานความร่วมมือกับปราชญ์ ชุมชน ได้แก่ ลุงเลื่อน พรหมวี และ ลุงสุพจน์ ศรีสุชาติ ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็น หลักในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนในพื้นที่

นายกกาแมน สมาด (นายกกาแมน) อบต.โพธิ์ทอง อายุ ๕๑ ปี เป็นคนมุสลิมในพื้นที่โดยกำเนิด ศึกษาเล่าเรียนและใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง จนกระทั่งไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรีด้านรัฐศาสตร์ที่ กรุงเทพมหานคร จนสำเร็จการศึกษา และเริ่มต้นทำงานในกรุงเทพมหานคร ก่อนย้ายมาลงสมัครเป็นนายก อบต. ในภูมิลำเนาของตนเอง เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวที่เป็นผู้นำของชุมชนและเครือข่ายที่ อยู่ในพื้นที่ ลักษณะโดดเด่นของนายกกาแมน เป็นคนอ่อนน้อม เป็นผู้ประสานงานระหว่างชาวไทยพุทธและ ชาวไทยมุสลิมที่ยอดเยียม ส่วนการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของอบต.โพธิ์ทอง โดยนายกกา

แมน นั้น มีการบริหารงานโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ใช้งบประมาณของ อบต. จ้างคนในพื้นที่มาช่วยงาน แสดงให้เห็นถึงความเอื้ออาทรต่อคนในพื้นที่ซึ่งส่วนใหญ่มีฐานะยากจน รวมทั้งเชื่อมโยงผู้นำทางศาสนาอิสลาม (โต๊ะอิหม่าม) ให้เป็นหลัก หรือเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยรูปแบบใช้หลักศาสนาและหลักจารีตประเพณีเป็นตัวนำในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ไม่อนุญาตให้ร้านสะดวกซื้อในพื้นที่จำหน่ายสุรา และบุหรี่ แสดงให้เห็นถึงกฎหมายและจารีตประเพณีในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง ผู้นำจึงสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ อบต. และประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

นายกอนินท์ เชาวลิต (นายกเอ) อบต.ท่าศาลา อายุ ๕๔ ปี เป็นทายาทนักการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ท่าศาลา ศึกษาเล่าเรียนและใช้ชีวิตในพื้นที่และไปศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาที่กรุงเทพฯ จนสำเร็จการศึกษา ปัจจุบันสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทด้านรัฐศาสตร์ มีภาพลักษณ์ของการเป็นคนใจกว้างขวาง กล้าได้กล้าเสีย มีใจกล้าสู้ ฟังพาได้ สามารถให้ความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ เป็นผู้มีประสบการณ์สูง และมีทีมงานที่เข้มแข็งในการทำงาน ด้วยโครงสร้างองค์กรของอบต. ท่าศาลา ที่เป็นอบต.ขนาดใหญ่ การบริหารงานจึงแบ่งภารกิจของบุคลากรอย่างชัดเจน อุทิศตนเพื่อพัฒนาศักยภาพของเยาวชนในชุมชน สร้างโอกาสโดยการส่งเสริมกีฬาแก่กลุ่มเยาวชน เช่น จัดตั้งค่ายมวย สำหรับพัฒนาทักษะด้านกีฬา สร้างอาชีพและรายได้แก่เยาวชนในพื้นที่ ผลที่ปรากฏอย่างชัดเจน จากการดำเนินการข้างต้นสามารถสร้างภูมิคุ้มกันด้านยาเสพติดให้กับเยาวชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดีในระดับหนึ่ง

นายกบุญโชค แก้วแกม (นายกโชค) อบต.ท่าซิ่น อายุ ๔๗ ปี เป็นผู้นำที่มีพื้นฐานจากครอบครัวเกษตรกร เรียนหนังสือในพื้นที่จนสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่กรุงเทพฯ ปัจจุบันสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทด้านรัฐศาสตร์ มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ จึงสามารถนำประสบการณ์มาประยุกต์ใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาความต้องการของชุมชนได้ ชาวชุมชนเห็นว่านายกโชคมีภาพลักษณ์ของความซื่อสัตย์ อ่อนน้อมถ่อมตน ร่าเริง เป็นกันเอง และไม่ถือตัว เข้าร่วมกับชาวบ้านได้ทุกระดับจากการร่วมงานอย่างไม่เป็นทางการ เป็นนักกีฬาฟุตบอล ซึ่งนายกโชค ได้ใช้ช่องทางของการเล่นกีฬาให้เป็นประโยชน์เพื่อเข้าถึงและรับฟังปัญหาจากกลุ่มเด็กและเยาวชน เป็นผลให้สามารถทำงานร่วมกับคนทุกระดับได้เป็นอย่างดี นายกเป็นแบบอย่างในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพเสริม โดยเลี้ยงโคขุนผ่านโครงการพัฒนาสายพันธุ์โคขุน ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยสรุปการดำเนินการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงที่พบจากการวิจัย มีลักษณะรวมกันดังนี้

๑. ผู้นำ หมายถึง นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือ นายก อบต. รวมทั้งผู้บริหารใน อบต. จำเป็นต้องมีคุณลักษณะ และพฤติกรรม ดังนี้

๑.๑ มีความรู้ความเข้าใจต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเข้าใจและสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแท้จริง ไม่ดำเนินการในลักษณะไฟไหม้ฟาง

๑.๒ มีความรู้ความเข้าใจพื้นที่หรือเข้าใจในพื้นที่ฐาน ภูมิสังคม ภูมิศาสตร์ และ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ รวมถึงรู้ปัญหาของประชาชนในพื้นที่ มีความต้องการให้ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

๑.๓ ผู้นำองค์กรใช้หลักศาสนาในการบริหารงาน ผู้นำองค์กรมีความเป็นประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็น ให้อำนาจการตัดสินใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

๑.๔ ผู้นำใช้การโน้มน้าวใจและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ชาวชุมชน ด้านการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ผู้นำใช้การปลูกฝังสร้างจิตสำนึกโดยใช้การพัฒนา “คน” จากรุ่นสู่รุ่น เช่น ส่งเสริมให้เยาวชนใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทำประโยชน์ให้กับชุมชนของตนเอง ปลูกจิตสำนึกให้รักชุมชน อนุรักษ์สภาพแวดล้อมในชุมชน เป็นต้น

๑.๕ ผู้นำทำงานเชิงรุก มีความคิดสร้างสรรค์ ใช้การพบปะ เยี่ยมเยียนชาวชุมชนมากกว่ารอให้ชาวชุมชนมาพบหรือร้องเรียนที่ทำการ อบต. เพื่อรับรู้ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๑.๖ สร้างเครือข่ายกับทุกภาคส่วนนอกพื้นที่ของตนเอง มีการประสานงานอย่างต่อเนื่อง

๑.๗ มีภูมิหลังด้านการเมือง ซึ่งอาจมาจากการครอบครัวยุวกการเมืองท้องถิ่น หรือมีประสบการณ์ด้านการเมืองก่อนรับตำแหน่งนายก อบต. ทำให้สามารถบริหารงานทางการเมืองได้เป็นอย่างดี เพราะได้รับการสนับสนุนจากหลายฝ่าย

๑.๘ มีปฏิธานไหวพริบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการเจรจาต่อรอง

๑.๙ มีความมุ่งมั่น อดทน เสียสละ ในการทำงานเพื่อส่วนรวม จนเป็นที่ยอมรับไว้วางใจของคนในชุมชน

๒. เจ้าหน้าที่/บุคลากรในองค์กร ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างใน อบต. ควร

๒.๑ มีความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความเข้าใจในนโยบายของรัฐ ด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างชัดเจน

๒.๒ มีความรู้ความเข้าใจพื้นที่หรือท้องถิ่นเป็นอย่างดี รวมถึงรู้ปัญหาของประชาชนในพื้นที่ มีความต้องการให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

๒.๓ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ รอบรู้ในกฎระเบียบของงานและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๒.๔ บุคลากรในหน่วยงานใช้หลักศาสนาในการบริหารงาน มีความรักสามัคคีในองค์กร ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

๒.๕ มีความเชื่อมั่น ไว้วางใจผู้นำที่ดีและมีความเข้มแข็ง ยินดีปฏิบัติตามผู้นำด้วยความเต็มใจ

๒.๖ มีความซื่อสัตย์ ทำงานด้วยความโปร่งใส

๒.๗ มีความผูกพันกับองค์กร มีความต้องการให้องค์กรประสบความสำเร็จ

๓. การจัดการ อบต. มีการจัดการเพื่อให้องค์กรและชุมชนดำเนินการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

๓.๑ การวางแผน กำหนดยุทธศาสตร์ของ อบต. ด้านการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและยุทธศาสตร์จังหวัด โดยกำหนดเป้าหมายให้สอดคล้องกับพื้นที่หรือชุมชน รวมทั้งกำหนดวิธีการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓.๒ แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบด้านเศรษฐกิจพอเพียงโดยตรง และทำงานด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยเฉพาะ และมีการส่งเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรม เรียนรู้ จากพื้นที่อื่นที่มีการดำเนินงานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างดียิ่ง

๓.๓ มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่เจ้าหน้าที่ใน อบต. ทุกคน ใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด บุคลากร ๑ คน สามารถทำงานได้หลากหลายหน้าที่ โดยการทำงานมุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นสำคัญ มีกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนอย่างแท้จริง

๓.๔ มีความยืดหยุ่นในการทำงาน ลดกฎระเบียบข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม สร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ สื่อสารกันอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอแบบพบหน้า (Face to face) ให้รางวัลตามผลงานรายบุคคลและทีมงาน ใช้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงแก้ไขมากกว่าตำหนิหรือลงโทษ

๓.๕ การควบคุม ดำเนินงานให้ถูกต้อง โปร่งใส ตามหลักกฎหมายและหลักจริยธรรม ศีลธรรม ได้แก่ มีการบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย บริหารงบประมาณอย่างประหยัด เรียบง่าย แลเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน

๓.๖ มีการให้พนักงานและชาวชน ควบคุมกันเอง เพื่อตรวจสอบซึ่งกันและกัน ผ่านรูปแบบคณะกรรมการ เช่น คณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น

๔. ประชาชน หมายถึง คนในชุมชนที่ อบต. ทั้ง ๕ แห่ง ดูแลรับผิดชอบ

๔.๑ มีความรู้ความเข้าใจต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีความต้องการในการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของตนและชุมชน เพราะเชื่อมั่นจะทำให้ตนเองและครอบครัวมีความสุขอย่างแท้จริง มีรายได้พอเพียงต่อการดำรงชีวิต

๔.๒ ให้ความร่วมมือกับ อบต. โดยเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ อบต. ที่เกี่ยวเนื่องกับการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งการมีส่วนร่วมโดยตรง เช่น การเข้าร่วมประชาคมหมู่บ้าน การเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของ อบต. หรือมีส่วนร่วมทางอ้อม คือเลือกตัวแทนของตนเข้าไปเป็นกรรมการในกิจกรรมหรือโครงการของ อบต. รวมทั้งการร้องเรียน ร้องทุกข์ ให้ข้อเสนอแนะแก่ อบต. เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

๔.๓ ใช้วิถีชุมชนในการป้องกันและดูแลตนเองรวมทั้งชุมชน โดยใช้หลักจริยธรรม คุณธรรม ศีลธรรม มากกว่าใช้หลักกฎหมายสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน เช่น มีจิตอาสาเฝ้าดูแลและลดปัญหาทางสังคมของเยาวชน การช่วยกันดูแลผู้สูงอายุ คนพิการในชุมชน

๔.๔ สร้างเครือข่ายกับชุมชนอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันและกัน รวมทั้งนำตัวอย่างที่ดีด้านการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแบบอย่างและปรับใช้กับชุมชนของตนเองอย่างเหมาะสม

บทที่ ๖

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้ : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายรอบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย ๒) ถอดบทเรียนและวิเคราะห์สาเหตุ เพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย และ ๓) สร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย

การศึกษารั้ครั้งนี้ การศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รอบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ ๑.) องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ๒.) องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ๓.) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ๔.) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าซิ่น และ ๕.) องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ ๑ ศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยการรวบรวมและพัฒนา ข้อมูลรายละเอียดตัวแบบการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง เก็บข้อมูลตามตัวแบบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีเลิศ (Best Practice) ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง จัดทำเกณฑ์การประเมินระดับเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยวิธีประเมินผ่านเอกสารโครงการ แผนยุทธศาสตร์ และการประเมินผลจากการสัมภาษณ์และจัดประชุมกลุ่มย่อย

เพื่อวัตถุประสงค์ที่ ๒ วิเคราะห์ถอดบทเรียนและวิเคราะห์สาเหตุ เพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย โดยการเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สังเกตแบบมีส่วนร่วมจากการทำกิจกรรมขององค์กร รวมทั้งการจัดเวทีประชุมกลุ่มย่อย เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้กับการประเมินความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจากตัวชี้วัดกลาง สังเคราะห์ข้อมูลวิธีการรวมทั้งหาสาเหตุที่ตัวชี้วัดนั้นสามารถใช้เพื่อการประเมินไปสู่เป้าหมายได้หรือไม่ได้อีกทั้งเปรียบเทียบวิธีการขับเคลื่อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆที่ไปสู่เป้าหมาย

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ ๓ สร้างตัวแบบการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย โดยการ นำข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์ที่ ๒ มาใช้สร้างตัวแบบเพื่อการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสรุปบทเรียนที่ได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๕ แห่ง โดยในบทนี้ ได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น ๒ ส่วน คือ

๖.๑ สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

๖.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๖.๑ สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยจะนำเสนอเป็นลำดับตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ ๑ ศึกษาความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ระดับเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงขององค์กรบริหารส่วนตำบล โดยใช้ ตัวชี้วัดกลางที่สะท้อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งหมด ๑๒ ตัว ประกอบด้วย

๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาล และไม่มีการทำผิดกฎหมาย
 ๒. การวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมโดยกลไกประชารัฐ
 ๓. การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น
 ๔. งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ
 ๕. การบริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่งความสุข
 ๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม
 ๗. งานส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมและวิสาหกิจชุมชน
 ๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม
 ๙. การบริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข
 ๑๐. การจัดการศึกษา สาธารณสุขและการจัดการขยะในระดับที่สูงขึ้น
 ๑๑. การจัดกิจกรรมลดปัญหาสังคมและเพิ่มสวัสดิการสังคมเท่าที่สามารถทำได้
 ๑๒. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น
- ซึ่งผลการวิจัยเป็นดังตารางที่ ๖.๑

ตารางที่ ๖.๑ สรุประดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในการวิจัย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	คะแนน	ระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียง
องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา	๒๓๙.๕	เข้าใจ (องค์กรแห่งความยั่งยืน)
องค์กรบริหารส่วนตำบลไทยบุรี	๒๔๖	เข้าใจ (องค์กรแห่งความยั่งยืน)
องค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง	๒๔๔	เข้าใจ (องค์กรแห่งความยั่งยืน)
องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าช้าง	๒๔๙	ไม่เข้าใจ (องค์กรที่ไม่มีความยั่งยืน)
องค์กรบริหารส่วนตำบลสระแก้ว	๒๕๗	เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข)

จากตารางที่ ๖.๑ พบว่า องค์กรที่มีค่าคะแนนสูงสุด จัดอยู่ในช่วง “เข้าใจ” หรือ “องค์กรแห่งความสุข” คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลสระแก้ว องค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง และองค์กรบริหารส่วนตำบลไทยบุรี ขณะที่องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา จัดอยู่ในระดับ “เข้าใจ” หรือ “องค์กรแห่งความยั่งยืน” ส่วนองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อยู่ระดับ “ไม่เข้าใจ” หรือ “องค์กรที่ไม่มีความยั่งยืน” เนื่องจากไม่ผ่านเงื่อนไข “คะแนนรวมข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน”

ซึ่งการให้คะแนนตามตัวชี้วัด ๑๒ ข้อมีความสอดคล้องกับผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment: LPA) ประจำปี ๒๕๖๐ ในพื้นที่ อบต. ทั้ง ๕ แห่ง ได้แก่

๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย

งานวิจัยพบว่า อบต. ทั้ง ๕ แห่ง บริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย จึงได้คะแนน รวม ๓๙ - ๔๔ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน ซึ่งเรียงลำดับได้ดังนี้ อบต. สระแก้ว (๔๔ คะแนน) อบต. ท่าศาลา (๔๑ คะแนน) อบต. ไทยบุรี (๓๙ คะแนน) อบต. โพธิ์ทอง (๓๙ คะแนน) อบต. ท่าช้าง (๓๙ คะแนน)

ซึ่งคะแนนจากผลการวิจัยในข้อนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกับเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพของ อบต. ปี ๒๕๖๐ โดย ประเมิน การจัดการข้อร้องเรียนโดยหากไม่มีข้อร้องเรียน/ร้องทุกข์ จะถือว่าเป็น เรื่องที่ดีมาก (๕ คะแนน) แต่หากมีข้อร้องเรียน/ร้องทุกข์ อบต. จะต้องจัดทำบัญชีรับเรื่องราวร้องทุกข์/ ร้องเรียนฯ และดำเนินการแก้ไขปัญหาหรือแจ้งผลความคืบหน้าให้ประชาชนทราบทุกเรื่อง ประกอบด้วย กระบวนการต่อไปนี้ อบต. ต้องมอบหมายหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน จัดทำคำสั่ง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ จัดทำทะเบียนรับเรื่องร้องเรียนหรือบัญชีรับเรื่องราวร้องทุกข์ และดำเนินการ แก้ไขปัญหาหรือแจ้งผลความคืบหน้าให้ประชาชนทราบภายใน ๑๕ วันตาม พ.ร.ฎ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการ จัดการข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์และความคาดหวังของสังคม ซึ่งพบว่า อบต. ท่าศาลา อบต. ไทยบุรี อบต. โพธิ์ทอง และ อบต. สระแก้ว ต่างได้รับผลประเมิน ๕ คะแนนเต็ม ทั้งสิ้น แสดงให้เห็นว่า อบต. ทั้ง ๕ แห่ง ไม่มีข้อร้องเรียน/ร้องทุกข์ ในปี ๒๕๖๐

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ การประเมินของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องการให้ อบต. มีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะติดต่อสอบถามหรือขอ ข้อมูล หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ อบต. เช่น การจัดตั้งศูนย์บริการร่วม จัดทำกล่อง /ตู้รับฟังความคิดเห็น มี ตู้ ปณ. ของ อบต. มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นการสัมภาษณ์บุคคล รวมทั้งการให้บริการช่องทาง อื่น ๆ เช่น เว็บไซต์ เฟสบุ๊ก ไลน์ โทรศัพท์ โทรศัพท์สายด่วน เป็นต้น ซึ่ง หาก อบต. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและมีช่องทางการสื่อสารกับประชาชน ๕ ช่องทางขึ้นไปจะได้ คะแนนเต็ม ๕ คะแนน โดย อบต. ท่าศาลา อบต. โพธิ์ทอง และ อบต. สระแก้ว ต่างได้รับผลประเมิน ๕ คะแนนเต็มทั้งสิ้น

รวมทั้งยังสอดคล้องกับการประเมินที่ อบต. ต้องมีช่องทางการร้องเรียนในการบริหารทรัพยากร บุคคลโดยแจ้งบุคลากรถึงช่องทางในการร้องเรียน โดยหากมีช่องทางร้องเรียนในการบริหารทรัพยากร บุคคล ตั้งแต่ ๓ ช่องทาง ขึ้นไป จะได้รับ ๕ คะแนน ปรากฏว่า อบต. ท่าศาลา อบต. โพธิ์ทอง อบต. ท่าช้าง และ อบต. สระแก้ว ได้รับผลประเมิน ๕ คะแนนเต็ม แสดงให้เห็นว่า อบต. ดังกล่าว มีความพร้อมรับผิดชอบ ในการดำเนินงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเปิดโอกาสให้มีการ ตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน

๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้

ผลการวิจัย พบว่า อบต. ทั้ง ๕ แห่ง มีการวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศ ให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้โดยได้รับคะแนนเท่ากันทุกแห่งคือ ๑๖ คะแนน จาก ๒๐ คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนจากผลการวิจัย กับคะแนนประเมินประสิทธิภาพ อบต. ด้านการ วางแผนพัฒนาท้องถิ่น คะแนนเต็ม ๕ คะแนน พบว่า อบต. ท่าศาลา อบต. ไทยบุรี อบต. โพธิ์ทอง และ อบต. สระแก้ว มีคะแนนเต็ม ๕ คะแนน เนื่องจากมีกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสามปี กำหนด ผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อจัดทำประชาคมท้องถิ่นระดับหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล/ ครอบคลุมทุกพื้นที่ มี กระบวนการและวิธีการกำหนดวิสัยทัศน์ของ อบต. ที่สอดคล้องกับพันธกิจ มีโครงการ/กิจกรรมใน แผนพัฒนาสามปีสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด และ โครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาสามปี นำมา

จากปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะของประชาชน เพื่อให้เกิดแผนพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

นอกจากนี้จากผลการประเมินดังกล่าวยังพบว่า มีความสอดคล้องกับประเด็นตัวชี้วัดข้อ ๒ โดย อบต. จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ ท่าศาลา โพธิ์ทอง และ สรรแก้ว วางแผนและจัดทำแผนโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม จึงได้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน โดยจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น หรือส่งเสริมกระบวนการจัดทำแผนชุมชนเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอจากชุมชน/หมู่บ้าน/ นำปัญหาความต้องการ/ข้อเสนอแนะจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นหรือแผนชุมชนมาวิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญ มีโครงการพัฒนาจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นหรือแผนชุมชนมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาสามปี แต่ อบต. ไทยบุรี มีคะแนนประเมินเพียง ๑ คะแนน เนื่องจากการจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น หรือส่งเสริมกระบวนการแผนชุมชนเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอจากชุมชน/หมู่บ้านและนำปัญหาความต้องการ/ข้อเสนอแนะจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นหรือแผนชุมชนมาวิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญเท่านั้น

๓. มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น

จากงานวิจัย พบว่า อบต. ทั้ง ๕ แห่ง มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น โดยได้รับคะแนนทั้งเหมือนและแตกต่างกัน ดังนี้ อบต. ท่าศาลา ไทยบุรี และ โพธิ์ทอง ได้รับคะแนนเต็ม คือ ๑๕ คะแนน ส่วน อบต. ท่าช้างและอบต. สรรแก้ว ต่างได้รับคะแนน ๑๒ คะแนนเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์ชาวชุมชนใน อบต. ดังกล่าว โดย อบต. ท่าศาลา “นายกเอ นำเด็กมาฝึกต๋อยมวยในค่ายของนายก ทำให้เด็กไม่ไปมั่วสุมกันในทางที่ไม่ดีและช่วยเด็กยากจนให้มีรายได้มีงานทำ โตขึ้นไปก็ต๋อยมวยอาชีพได้ ครอบครัวจะได้ไม่ลำบาก” อบต. ไทยบุรี พบว่า “นายก อบต. ให้ความสำคัญแก่คนในพื้นที่ช่วยเหลือให้นักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาได้ทำงานใกล้บ้าน เช่น ให้ทำงาน ที่ อบต. เพราะนายกเห็นว่าหากลูกหลานได้ทำงานในชุมชนบ้านเกิด ไม่ไปทำงานที่อื่น จะได้ดูแลพ่อแม่ที่แก่เฒ่าด้วย ทำให้ครอบครัวใกล้ชิดกันมีความอบอุ่น” ส่วน อบต. โพธิ์ทองนั้น “ส่งเสริมให้ลูกหลานของคนในชุมชนได้มาฝึกทำงานที่ อบต. ยิ่งช่วงโรงเรียนปิดเทอม อบต. อยากให้มาช่วยงานที่ อบต. จะได้มีเงินใช้ ไม่ต้องไปขอพ่อแม่ ถ้ามีตำแหน่งว่างเขาก็จะบรรจุให้”

๔. มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม

งานวิจัย พบว่า งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม ผลการวิจัยจากคะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน อบต. ท่าช้างได้คะแนนสูงสุดคือ ๑๕ คะแนนเต็ม รองลงมาได้แก่ อบต. ท่าศาลา โพธิ์ทอง และ สรรแก้ว คือ ๑๔ คะแนน ส่วน อบต. ไทยบุรีได้รับคะแนนน้อยที่สุด คือ ๑๓ คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มคะแนนจากผลการวิจัยกับคะแนนประเมินประสิทธิภาพ อบต. ด้านโครงสร้างพื้นฐานกลับพบว่ามีอบต.ไทยบุรี ได้รับคะแนนมากที่สุด คือ ๔๓ คะแนนจาก คะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน เนื่องจาก ๑) ถนนสายหลักติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ และสามารถใช้งานได้ครบทุกจุด ๒) ถนนสายหลักที่อยู่ในความรับผิดชอบของอบต. ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตลอดสาย และสามารถใช้งานได้อย่างน้อย ๖๐ ขึ้นไป ๓) อบต. จัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพน้ำอุปโภคบริโภค ภายใน ๑ ปีโดยมีรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพ น้ำประปาด้วยเครื่องมือภาคสนามอย่างง่าย และผลการตรวจ คุณภาพน้ำที่ได้มาตรฐานอุปโภคบริโภค จากหน่วยงาน ที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำและมีผลการ

ดำเนินงานสืบเนื่องจากการตรวจสอบ ส่วน อบต. ท่าศาลา โพธิ์ทอง และ สระแก้ว ได้คะแนน ๔๐ คะแนน แสดงให้เห็นว่ามีระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกันและมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันตามตัวชี้วัดที่ ๔ คือ มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม

๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข

จากการรวบรวมข้อมูลและการให้คะแนนโดยผู้วิจัยในประเด็นตัวชี้วัดด้านการบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข ด้วย คะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน พบว่า อบต. สระแก้วได้คะแนนสูงสุด คือ ๔๔ คะแนน รองลงมาคือ อบต. ท่าช้าง ๔๒ คะแนน ขณะที่ อบต. ไทยบุรี ได้คะแนนเป็นอันดับที่สาม คือ ๔๑ คะแนน อันดับที่ได้แก่ อบต.โพธิ์ทอง ๔๐ คะแนน ส่วน อบต. ท่าศาลา ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ๓๐ คะแนน

ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินขององค์กรปกครองท้องถิ่นใน ๓ ด้าน ได้แก่

๑. ด้านประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรบุคคล (๔๕ คะแนน) ได้แก่

๑.๑ การฝึกอบรมบุคลากรของ อบต. ซึ่งต้องดำเนินการตามแผนพัฒนาบุคลากรโดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลการ ประเมินความต้องการฝึกอบรมด้วยการสำรวจข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของข้าราชการแต่ละคนแต่ละฝ่าย/ส่วน/กอง/ สำนัก ว่าขาดความรู้หรือทักษะในด้านใดแล้วนำมาเป็นข้อมูลในการจัดหลักสูตรฝึกอบรม และมีการสรุป ผลรายงานการฝึกอบรมเสนอต่อผู้บริหาร

๑.๒ การส่งเสริมพัฒนาความรู้ของ อบต. ควรมีการดำเนินการ ส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมที่มีเนื้อหา สอดคล้องกับตำแหน่งหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสรุปผลการฝึกอบรม รายงาน ผู้บังคับบัญชาทราบ หรือกรณีที่ อบต. จัดอบรมเอง จะต้อง มีหลักฐานรายงานสรุปผลการฝึกอบรม รายงานให้ผู้บริหารทราบ จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ให้แก่บุคลากรเป็น ประจำ อย่างน้อยทุก ๓ เดือน นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปประยุกต์ใช้เพื่อ ปรับปรุง พัฒนาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน หรือมีนวัตกรรม/โครงการเพื่อเน้นประสิทธิภาพในการปฏิบัติ งานที่เป็นรูปธรรม และ นำผลการประเมิน การปฏิบัติราชการเป็นข้อมูล ในการจัดทำโครงการฝึกอบรมหรือส่งไปฝึกอบรมครั้งต่อไป

๑.๓ การพัฒนาบุคลากร โดยจัดฝึกอบรมความรู้ในสายงาน ซึ่งข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น จะต้องได้รับการฝึกอบรม ความรู้ในสายงานเฉลี่ยเกินกว่าร้อยละ ๙๐ ของสายงาน ที่มีในแผนอัตรากำลัง ของ

๑.๔ การดำเนินกิจกรรมด้านมาตรฐาน คุณธรรมจริยธรรม โดยแจ้งเวียนประกาศหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ จริยธรรม กำหนด หรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมจริยธรรมให้กับพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๒. ด้านคุณภาพชีวิต และความสมดุลของชีวิตการทำงาน (๒๕ คะแนน) ซึ่งประกอบด้วย

๒.๑ การประชุมส่วนราชการ การพัฒนาบุคลากรจำเป็นต้องให้ ผู้ได้บังคับบัญชา ทราบนโยบาย และปฏิบัติงานได้อย่าง ถูกต้อง มีการตรวจสอบเอกสารการประชุม รายงาน การประชุม การประชุม ถ่ายทอดนโยบายอาจเป็นการประชุมโดยผู้บริหาร หรือ ผู้อำนวยการกอง ประชุมพนักงานภายในส่วน ราชการ ซึ่งควรมีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับหัวหน้า ส่วนราชการทุกส่วน (สำนัก/กอง/ฝ่าย) อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง และหัวหน้าส่วนราชการแต่ละส่วนประชุมชี้แจง ผู้ใต้บังคับบัญชา อย่างน้อย เดือนละ ๑ ครั้ง โดยการประชุม ดังกล่าวมีการชี้แจงนโยบายและติดตามผลการดำเนินงาน

๒.๒ อบต. ตรวจสอบการรักษาสภาพแวดล้อม ในการทำงานและบรรยากาศที่สนับสนุนให้ข้าราชการลูกจ้างมีความสุขพึงพอใจ และมีแรงจูงใจในการทำงาน โดยจัดสภาพแวดล้อมของที่ทำงานให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยถูกสุขลักษณะจัดประชุมข้าราชการลูกจ้างเพื่อ พัฒนาสถานที่ทำงานให้ Clean & green จัดกลุ่มการทำงาน สร้างความ ร่วมมือร่วมใจในการทำงาน และกำหนดตัวชี้วัดในการพัฒนาองค์กรใน ด้านต่าง ๆ ซึ่งการทำงานขององค์กรนั้น มีการดำเนินการ ดังนี้ ๑) องค์กรมีวิสัยในการกำหนดปัจจัยทำให้มั่นใจว่า สถานที่ทำงานมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ๒) ข้าราชการลูกจ้างมีส่วนร่วมในการสร้างสภาพ แวดล้อมการทำงาน ๓) องค์กรมีวิธีการในการกำหนดปัจจัยสำคัญๆ ซึ่งมีผล ต่อความ ผาสุก ความพึงพอใจและแรงจูงใจในการทำงาน

๒.๓ อบต. ต้องตรวจประเมินความพึงพอใจและ แรงจูงใจซึ่งต้องครอบคลุมข้าราชการและ ลูกจ้างทุกสำนัก/กอง โดย ๑) อบต. ตรวจประเมินความพึงพอใจ และ แรงจูงใจของข้าราชการ ทั้งในด้าน การบริหารของผู้บริหาร การบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคล การจัดการสภาพ แวดล้อมในการทำงาน และแรงจูงใจของข้าราชการ ๒) ผู้บริหารนำผลการประเมินฯ มาปรับปรุงเพื่อ สนับสนุนการทำงาน ๓) ผู้บริหารมีการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

๓. ด้านประสิทธิผล ของการบริหารทรัพยากรบุคคล ได้แก่

๓.๑ การสร้างส่วนราชการเป็นองค์กรเรียนรู้ โดยจัดประชุมอย่างเป็นทางการ/ไม่เป็นการ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ตามกระบวนการดังนี้ ๑) ส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบหรือนอกระบบ ให้แก่ บุคลากร ๒) ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่นภายในองค์กร เช่น สรุปข้อมูลข่าวสาร จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น ๓) ศึกษาวิจัยระบบการบริหารงานขององค์กร เพื่อรับทราบปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการบริหารงาน ๔) จัดทำโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่สร้างความผูกพันในองค์กร และสร้างแรงจูงใจ ให้ข้าราชการทำงานได้ตามระเบียบ ๕) สรุปผลการประเมินผล การดำเนินการ ตามโครงการเรียนรู้โดยระบุข้อเสนอแนะการปรับปรุง หรือการพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ของ องค์กร ๖) เตรียมพนักงานเพื่อตอบรับ เปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีหรือปรับโครงสร้างงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน

๓.๒ จัดองค์ความรู้ในองค์กร (Knowledge management : KM) เป็นการรวบรวมองค์ความรู้ ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจาย อยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองรวมทั้ง ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ การจำแนก ความรู้ ได้แก่ ความรู้ด้านแผนงาน การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การคลัง หรืออื่น ๆ ที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งโดยดำเนินการ ดังนี้ ๑) จำแนกความรู้ที่ จำเป็นต่อความสำเร็จ ในงานทั้งที่เป็นงานประจำหรือยุทธศาสตร์ขององค์กร ๒) จัดทำแผนจัดการความรู้ ประกอบด้วย กิจกรรม ระยะเวลา กลุ่มเป้าหมาย ตัวชี้วัด เป้าหมายตัวชี้วัดและ ผู้รับผิดชอบ ๓) ประชุม ส่วนราชการเพื่อวิเคราะห์หรือจัดทำเป็นแผนงาน ๔) ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด ๕) สรุปรายงานผล การดำเนินกิจกรรม ๖) นำผลสรุปเสนอผู้บริหาร ๗) ดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผลการดำเนินงาน เพื่อ ปรับปรุงหรือพัฒนาแผนจัดการความรู้และ ๘) ประชาสัมพันธ์การจัดองค์ความรู้ และ รับฟัง ความคิดเห็นของข้าราชการ-พนักงานจ้าง

ทั้งนี้ พบว่า อบต. ทั้ง ๕ แห่ง ได้รับคะแนนที่สอดคล้องกับคะแนนที่ได้จากผลการวิจัย คือ อบต. ท่าซิ่น ๘๖ คะแนน และ อบต. ไทยบุรี และ อบต. โพธิ์ทอง ๘๔ คะแนนจาก คะแนนเต็ม ๙๐ คะแนน ซึ่ง

อยู่ในระดับที่สูงเหมือนกัน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับผู้วิจัยให้คะแนนประเมินตามตัวชี้วัดที่ ๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข

อย่างไรก็ตาม ไม่มีความสอดคล้องของคะแนนในอบต. ท่าศาลา โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้คะแนนในระดับสูง คือ ๘๔ คะแนน จาก คะแนนเต็ม ๙๐ คะแนน แต่ผู้วิจัยให้ คะแนนอบต. ท่าศาลา ๓๐ คะแนน จาก ๕๐ คะแนน เนื่องจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นวัดประเมินจากกระบวนการบริหารงานเพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารทรัพยากรบุคคล แต่งานวิจัยนี้วัดที่ผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหารงานโดยคำนึงถึงตัวชี้วัดด้านจิตใจเพิ่มเติมจากกระบวนการทำงาน

๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม

ในตัวชี้วัดงานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม ซึ่งมีคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน พบว่า อบต. ท่าศาลา ได้คะแนน เต็ม ๒๐ คะแนน ส่วน อบต. อื่น ๆ ได้ เพียง ๑๓ คะแนนเท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนประเมินประสิทธิภาพ อบต. ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนและด้านขยะ พบว่าสอดคล้องกับคะแนนของ อบต. ท่าศาลา คือ ได้คะแนนเต็มทั้งสองด้าน โดย อบต.ท่าศาลา มีการดำเนินการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ดังนี้

๑)ดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กและเยาวชน ให้เหมาะสมตามวัย ซึ่งมีกิจกรรม ๑๐ กิจกรรม ขึ้นไป

๒)จำนวนร้อยละ ๑๐๐ ของเด็กอายุ ๒-๕ ปี ในเขต อบต. ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้า รัับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งการได้รับการเตรียมความพร้อม หมายถึง การพัฒนาเด็กบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพียงพอที่จะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้โดยไม่มี สิ่งใดเป็นอุปสรรค ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการกระทำนั้น ๆ ยังให้บังเกิดผลที่ดีต่อตัวเองและการเรียนรู้ รวมถึงเด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือโรงเรียนอนุบาล ทุกสังกัดทั้งในและนอกเขต อบต.

๓)การจัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยจัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นและมี การเผยแพร่อย่างน้อย ๒ ช่องทาง

๔)จัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์และ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน ๕ กิจกรรมขึ้นไป ซึ่งตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ การจัดทำแผนที่หรือเส้นทางของภูมิปัญญาท้องถิ่น การจัดทำทะเบียนปราชญ์ชาวบ้าน การยกย่อง หรือประกาศเกียรติคุณแก่ปราชญ์ชาวบ้าน การถ่ายทอดศิลปะและภูมิปัญญาท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้าน การทอผ้า การทำ เครื่องปั้นดินเผา การจัดค่ายกิจกรรมท้องถิ่นของเรา การจัดตั้งชมรมอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน การจัดทำเอกสาร แผ่นพับ สำหรับ การเผยแพร่ศิลปะและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

ส่วนด้านขยะนั้น อบต. ท่าศาลา ดำเนินการดังนี้

๑) มีช่องทางประชาสัมพันธ์ณรงค์แก้ไขปัญหามลพิษ ตามหลักการ ๓RS หลากหลายช่องทาง โดยจัดทำเป็นแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม มีภาพถ่ายประกอบ มีหนังสือแจ้งเข้าร่วมกิจกรรม มี ฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ รวมทั้งกิจกรรมทำความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของถนนสายหลัก สายรอง/สถานที่ท่องเที่ยว/ พื้นที่สาธารณะ/ สำนักงานหรือที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ (๕ ครั้งขึ้นไป)รวมทั้งสนับสนุนหรือให้ความร่วมมือกับส่วนราชการหน่วยงาน องค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในการดำเนินงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่

๒) จัดกิจกรรมเพื่อการรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นอกเหนือจากการให้ความรู้ประชาชน) ๓) กิจกรรม ขึ้นไป ตัวอย่างกิจกรรม เช่น การปลูกต้นไม้ การปลูกป่าชายเลน การลดการใช้ถุงพลาสติก กล่องโฟม การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก การใช้จักรยานในชีวิตประจำวัน การสำรวจและวิเคราะห์ทรัพยากรธรรมชาติ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่มีความโดดเด่นในพื้นที่ การอนุรักษ์แหล่งน้ำ อนุรักษ์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ การสำรวจและขึ้นทะเบียนต้นไม้ใหญ่ในเมือง เป็นต้น

๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน

อบต. ทั้ง ๕ แห่ง ได้รับคะแนนประเด็นตัวชี้วัดงานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน ๑๕ คะแนนเต็ม ซึ่งสอดคล้องกับคะแนนประเมินประสิทธิภาพ อบต. ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ (๑๐ คะแนน) ซึ่ง อบต. ทุกแห่งได้รับคะแนนเต็ม ๑๐ เท่ากัน (ยกเว้น อบต. ทำซัน ที่ไม่มีข้อมูล) โดย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นประเมินจาก อบต. จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSEP) โดย ๑) แต่งตั้งหรือมอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินงานอย่างชัดเจน ๒) สำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) ครบทุกชุมชน/หมู่บ้าน ๓) จัดทำประชาคมร่วมกับทุกภาคส่วน เพื่อสรุปปัญหาความต้องการของประชาชน ๔) บันทึกข้อมูลลงในระบบสารสนเทศที่กำหนดครบถ้วน ซึ่ง อบต. ดำเนินการครบถ้วนทุกกิจกรรม ๑ - ๔ จึงได้ ๕ คะแนน

นอกจากนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นยังประเมินจากการขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSEP) ไปสู่การปฏิบัติ โดย ๑) อบต. นำข้อมูลแผนงาน/โครงการจากการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) มาดำเนินการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) ๒) นำข้อมูลแผนงาน/โครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) มาบรรจุในร่างเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๐ หาก อบต. ดำเนินการครบทั้ง ๒ ข้อ จึงได้ ๕ คะแนน เต็มเช่นกัน

ส่วนคะแนนประเมินประสิทธิภาพ อบต. ด้านการส่งเสริมอาชีพ (๑๐ คะแนน) คะแนนที่ อบต. ได้รับก็มีแนวโน้มสูงไปในทิศทางเดียวกันกับคะแนนใน ประเด็นตัวชี้วัดงานส่งเสริมอาชีพในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน โดยประเมินจากจำนวนประเภทอาชีพที่ อบต. จัดให้ฝึกอบรมแก่ประชาชน ๕ ประเภทอาชีพขึ้นไป และจำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ นอกเหนือจากการฝึกอบรม จำนวน ๕ กิจกรรมขึ้นไป ตัวอย่างกิจกรรม เช่น การประสมพันธุ์สินค้า OTOP การส่งเสริมผลิตภัณฑ์สมุนไพร การส่งเสริมการทำการตลาด การส่งเสริมการทำหีบห่อบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาแปรรูปสินค้า เป็นต้น

๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม

ตัวชี้วัดงานด้านสังคมและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน ทั้ง ๕ อบต. มีคะแนนสอดคล้องกับการให้คะแนนการประเมินด้านการจัดทำโครงการด้านมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม อบต. ซึ่งทุก อบต. ได้คะแนน ๕ คะแนนเต็มเช่นกัน โดย ทุกอบต. จัดทำและดำเนินการโครงการด้านคุณธรรม จริยธรรมที่มีลักษณะที่สร้างจิตสำนึกในการปฏิบัติ หน้าที่หรือกิจกรรมที่ทำให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี ตลอดจนการจัดทำโครงการบำเพ็ญประโยชน์ที่ดำเนินการ โดยข้าราชการ พนักงานขององค์กร

๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข

ในตัวชี้วัดนี้ อบต. สระแก้ว ได้คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน รองลงมา คือ อบต. ทำซัน ได้ ๒๘ คะแนน ส่วน อบต. ไทยบุรี และ โพธิ์ทองได้คะแนน เท่ากันคือ ๒๒ คะแนน ส่วน อบต. ท่าศาลาได้รับ

คะแนนน้อยที่สุด คือ ๒๐ คะแนน อย่างไรก็ตามตัวชี้วัดนี้ เป็นตัวชี้วัดกลางที่คณะผู้วิจัยกำหนดขึ้น โดยสังเคราะห์จากปรากฏการณ์จริงเพื่อใช้ในการวัดประโยชน์สุข ซึ่งเกณฑ์ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นนำมาใช้ประเมินนั้น วัดเพียงเฉพาะขั้นตอนการใช้จ่ายงบประมาณให้ถูกต้องตามระเบียบราชการเท่านั้น แต่ตัวชี้วัดในงานวิจัยนี้วัดการนำเงินเหลื้จ่ายไปใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือชุมชน ดังนั้นในข้อนี้จึงไม่สามารถเปรียบเทียบกับคะแนนประเมินประสิทธิภาพ อบต.ได้

๑๐. มีการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น

จากงานวิจัยพบว่า การจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งมีคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนนมี อบต. จำนวน ๓ แห่ง ที่ได้คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน ได้แก่ อบต. ท่าศาลา ท่าช้าง และ สระแก้ว เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนประเมินประสิทธิภาพ อบต. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ซึ่งประกอบด้วยด้านการศึกษาและการสาธารณสุข ที่มีคะแนนเต็ม ๑๒๕ คะแนนอบต. ท่าศาลาและ อบต. สระแก้ว มีคะแนนในระดับสูง คือ ๑๒๓ คะแนน เช่นเดียวกับคะแนนประเมินประสิทธิภาพ อบต. ด้านขยะ คะแนน ๔๕ คะแนน อบต. ท่าศาลาและ อบต. สระแก้ว มีคะแนนในระดับสูงเช่นกัน คือ ๔๕ คะแนนและ ๔๓ คะแนน ตามลำดับ

เกณฑ์ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นนำมาใช้ประเมิน ได้แก่ ด้านการศึกษา ประกอบด้วย

๑) การรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา (ต้องเป็นแบบประเมินมาตรฐานการศึกษาที่ สก. กำหนด ตามประกาศ มท. เรื่อง มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและ การศึกษาปฐมวัยเพื่อประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาสังกัด อบต. ซึ่ง อบต. ต้องมีค่าเฉลี่ยของทุกระดับคุณภาพตัวบ่งชี้ ผลการประเมินคุณภาพภายในสถาน ศึกษาสังกัด อบต. (Automated Quality Assessment : AQA) ๓.๗๕ - ๕ คะแนน

๒) คะแนนเฉลี่ยรวมการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ของ นักเรียนในโรงเรียนสังกัด อบต. เฉลี่ยรวม ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในทุกระดับที่สอบ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมของปีการศึกษาที่ผ่านมา (ตัวชี้วัดนาร่อง) ต้องมีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงขึ้น

ส่วนด้านสาธารณสุขและการป้องกันโรคด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างสุขภาวะในท้องถิ่น มีการประเมินดังนี้

๑) จำนวนกิจกรรมที่ อบต. ดำเนินการ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้ทำหน้าที่ดูแลสุขภาพ ในหมู่บ้าน/ชุมชน (อสม. แกนนำสุขภาพ ผู้นำ องค์กรในชุมชน ฯลฯ) ต้องมี ๖ กิจกรรม ขึ้นไป

๒) การจัด กิจกรรมตามมาตรฐานการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ ตามองค์ประกอบ ๕ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ด้านการเตรียมความพร้อมของประชากร เพื่อรองรับวัยสูงอายุ เช่น การจัดบริการการศึกษา จัดกิจกรรมรณรงค์ให้สังคมหรือชุมชนตระหนักถึงความจำเป็นของการเตรียมการเป็นผู้สูงอายุ คุณค่าและศักดิ์ศรีของผู้สูงอายุ กิจกรรมส่งเสริม และสร้างวินัยการออมในครัวเรือน ฯลฯ

๒.๒ ด้านส่งเสริมการพัฒนาผู้สูงอายุ เช่น กิจกรรม ส่งเสริมสุขภาพที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ ส่งเสริม การฝึกอาชีพและจัดหางานที่เหมาะสม ยกย่อง เชิดชู ประกาศเกียรติคุณแก่ผู้สูงอายุ มีบริการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ สร้างเครือข่ายผู้สูงอายุ ฯลฯ

๒.๓ ด้านการคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ เช่น ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุรับสวัสดิการด้านรายได้ พื้นฐาน จัดตรวจสุขภาพประจำปี ประชาสัมพันธ์ ให้ผู้สูงอายุทราบถึงสิทธิหรือสวัสดิการที่หน่วยงาน ต่าง ๆ จัดให้บริการ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับ อนุภรณ์ในการดำรงชีวิตประจำวันตามความจำเป็น ฯลฯ

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการเพื่อพัฒนา ผู้สูงอายุและบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสูงอายุ เช่น ประสานงานผู้ทรงคุณวุฒิหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาให้คำแนะนำปรึกษา สนับสนุนให้บุคลากรในสังกัดฝึกอบรมกับหน่วยงานที่มีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ฯลฯ

๒.๕ ด้านการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับสูงอายุ เช่น จัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูล ผู้สูงอายุให้ถูกต้องและทันสมัย ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการส่งเสริมและพัฒนา ผู้สูงอายุให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติ ฯลฯ

๑๑. มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้

สำหรับตัวชี้วัดการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ โดยมีคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน พบว่า อบต. โพธิ์ทอง ได้รับคะแนนมากที่สุด คือ ๑๕ คะแนน รองลงมา คือ อบต.ไทยบุรี ทำขึ้น และ สระแก้ว คือ ๑๔ คะแนน ส่วน อบต. ท่าศาลา มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ๑๓ คะแนน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พบว่าผลการประเมินจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้คะแนนแก่ อบต. โพธิ์ทองมากกว่า อบต. อื่น ๆ โดยให้ ๕ คะแนนเต็ม โดย อบต. โพธิ์ทองจัดกิจกรรม ๔ กิจกรรม ขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนจากผู้วิจัยที่ อบต. โพธิ์ทองได้รับมากกว่า อบต. อีก ๔ แห่ง การขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ ประกอบด้วยสารเคมีที่เป็นพิษร้ายแรง เนื่องจาก อบต. โพธิ์ทอง จัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ โดยจัดทำข้อมูลสถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่ วิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์เพื่อนำมา จัดทำโครงการ/กิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีโครงการ/กิจกรรมที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต. มีโครงการ/กิจกรรมบรรจุไว้ในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ อบต. ติดตามและประเมินผลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของ อบต. พร้อมทั้งสรุปการดำเนินงานบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ในกรณีเกิดภัยพิบัติของ อบต. ซึ่งสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของคนในชุมชนโพธิ์ทองที่ตอบคล้ายกันว่า “คนในชุมชนของเราปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลาม ชุมชนของเราจึงไม่มีปัญหาสังคมมากนัก”

๑๒. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม

ตัวชี้วัดสุดท้าย คือ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน โดยทุก อบต. ได้คะแนน ๒๐ คะแนนเต็มเท่ากัน สอดคล้องกับคะแนนประเมินประสิทธิภาพ อบต.ด้านการจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีคะแนนเต็ม ๖๕ คะแนนโดยพบว่า อบต. ท่าศาลาและ อบต. ไทยบุรี ที่ได้คะแนนสูง คือ ๕๖ คะแนน และ ๕๔ คะแนน ตามลำดับ ซึ่ง เกณฑ์การประเมินมีความคล้ายคลึงกัน ได้แก่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความยั่งยืน พัฒนาและสร้างสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีกิจกรรมให้ความรู้ประชาชน ในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕ กิจกรรมขึ้นไป ดำเนินกิจกรรมเพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นอกเหนือจากการให้ความรู้ประชาชน) ๓ กิจกรรม ขึ้นไป เช่น ปลูกต้นไม้ ปลูกป่าชายเลน ลดการใช้ถุงพลาสติก กล่องโฟม ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก การใช้จักรยานในชีวิตประจำวัน การสำรวจและวิเคราะห์ทรัพยากรธรรมชาติ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่มีความโดดเด่นในพื้นที่ อนุรักษ์แหล่งน้ำ อนุรักษ์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ สำรวจและขึ้นทะเบียนต้นไม้ใหญ่ในเมือง เป็นต้น จัดกิจกรรม/โครงการเกี่ยวกับการลด และการคัดแยกขยะมูลฝอยจากต้นทาง ตามหลักการ ๓Rs (Reduce, Reuse, Recycle) เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน จำนวน ๕ กิจกรรมขึ้นไป จัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์

พัฒนา และเพิ่มพื้นที่ สีเขียว ๕ กิจกรรม ขึ้นไปซึ่งพื้นที่สีเขียว หมายถึง พื้นที่ธรรมชาติและพื้นที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือกำหนดขึ้นในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปกคลุมด้วยพืชพรรณเป็นองค์ประกอบหลัก มีวัตถุประสงค์ให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดี สวยงาม ร่มเย็น น่ายู่ เพื่อการใช้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรและนักท่องเที่ยว พื้นที่สีเขียวควรเป็นพื้นที่สาธารณะที่ประชาชนเข้าถึงได้ ใช้บริการได้ เช่น สวนสาธารณะ สวนหย่อม สวนพฤกษศาสตร์ หรือเป็นพื้นที่สีเขียวอรรถประโยชน์ เช่น พื้นที่ฝังกลบขยะ พื้นที่บำบัดน้ำเสีย พื้นที่ที่กั้นไว้เพื่อควบคุมน้ำท่วม นอกจากนี้ ยังรวมถึงพื้นที่ที่เป็นริ้วยาวตามแนวสาธารณูปการต่าง ๆ เช่น พื้นที่ตามแนวถนน เกาะกลางถนน พื้นที่สีเขียวในสถาบันต่าง ๆ ส่วนกิจกรรม ได้แก่ การอนุรักษ์ต้นไม้ใหญ่ที่มีอยู่เดิม การปลูกต้นไม้เพิ่มเติมในพื้นที่ การสำรวจจัดทำข้อมูลพื้นที่สีเขียว การให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาและดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวหรือการเพิ่มพื้นที่สีเขียว มีการจัดทำแผนการอนุรักษ์ พัฒนา และ เพิ่มพื้นที่สีเขียวและมีการดำเนินการตามแผนรวมทั้งการรายงานผล

วัตถุประสงค์ที่ ๒ เป็นการวิเคราะห์เชิงเหตุและถดถอยเพื่อสร้างตัวแบบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เชิงเหตุและถดถอยตัวแบบในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สามารถสรุปได้ ดังตารางที่ ๖.๒

ตารางที่ 6.2 สรุปผลคะแนนสูงสุดตามตัวชี้วัดกลาง

ลำดับ ที่	ตัวชี้วัดกลาง	คะแนนสูงสุด คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม	อบต.
1	การบริหารงานอย่างโปร่งใสมีธรรมาภิบาล และไม่มี การทำผิดกฎหมาย	44/50	สระแก้ว
2	การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วมและ ประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการ ตรวจสอบได้	16/20	ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง ท่าช้าง สระแก้ว
3	มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น	15/15	ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง
4	มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและ อุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม	15/15	ท่าช้าง
5	การบริหารภายในองค์กร ให้เป็นองค์กรแห่งความสุข	44/50	สระแก้ว
6	งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม	20/20	ท่าศาลา
7	งานส่งเสริมอาชีพและวิสาหกิจชุมชน	15/15	ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง ท่าช้าง สระแก้ว
8	งานด้านสังคมและวัฒนธรรม	15/15	ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง ท่าช้าง สระแก้ว
9	การบริหารภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์ สุข	30/30	สระแก้ว
10	มีการจัดการศึกษาสาธารณสุข และการจัดการขยะใน ระดับที่สูงขึ้น	20/20	ท่าศาลา ท่าช้าง สระแก้ว
11	มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการ ทางสังคม เท่าที่สามารถทำได้	15/30	โพธิ์ทอง
12	พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่า ที่มีอยู่เดิม	20/20	ท่าศาลา ไทยบุรี โพธิ์ทอง ท่าช้าง สระแก้ว

จากตารางที่ ๖.๒ พบว่า อบต. สระแก้ว ได้รับคะแนนสูงสุดถึง ๘ ตัวชี้วัด จาก ๑๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑ ๒ ๕ ๗ ๘ ๙ ๑๐ และ ๑๒

อบต. ท่าศาลา ได้รับคะแนนสูงสุดใน ๗ ตัวชี้วัด จาก ๑๒ ตัวชี้วัด เช่นกับ ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๒ ๓ ๖ ๗ ๘ ๑๐ และ ๑๒

อบต. ไทยบุรี ได้รับคะแนนสูงสุด จำนวน ๕ ตัวชี้วัด จาก ๑๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๒ ๓ ๗ ๘ และ ๑๒

อบต. โพธิ์ทอง ได้รับคะแนนสูงสุดใน ๖ ตัวชี้วัด จาก ๑๒ ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ ๒ ๓ ๗ ๘ ๑๑ และ ๑๒

อบต. ท่าช้าง ได้รับคะแนนสูงสุด จำนวน ๖ ตัวชี้วัด จาก ๑๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๒ ๔ ๗ ๘ ๑๐ และ ๑๒

นอกจากนี้ ยังพบว่า ตัวชี้วัดบางตัวใน ๑๒ ตัวชี้วัด มี อบต. จำนวนมากกว่า ๑ แห่ง ที่ได้รับคะแนนที่เหมือนกัน แต่บางตัวชี้วัด พบว่ามีเพียง อบต. เดียว ที่ได้รับคะแนนสูงกว่าอบต. อื่น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์เชิงเหตุและถดถอยและวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของการได้คะแนนตามตัวชี้วัดทั้ง ๑๒ ข้อ ดังนี้

๑. สาเหตุที่ อบต. ทั้ง ๕ แห่งได้รับคะแนนเหมือนกัน คือ

๑.๑ ผู้นำเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมวางแผนและตัดสินใจในแผนงานโครงการทุกระดับของ อบต. ตั้งแต่แผนของตำบลและแผนของหมู่บ้าน โดยผู้นำที่ไปร่วมประชุมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ทำให้เห็นถึงความต้องการและปัญหาของประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้ตัดสินใจได้ตามทรัพยากรที่มีอย่างเหมาะสม

๑.๒ ผู้นำเห็นความสำคัญของเยาวชน ส่งเสริมให้เยาวชนเติบโตเพื่อเป็นกำลังสำคัญของชุมชนในอนาคต จึงจัดกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน ปลูกฝังค่านิยมทัศนคติ ให้เยาวชนมีความรับผิดชอบในตนเอง คำนึงถึงผู้อื่น โดยมีการจูงใจในรูปแบบต่างๆ เช่น ส่งเสริมให้ชุมชนมีทักษะวิชาชีพ การให้เงินรางวัลหรือสร้างความภาคภูมิใจแก่เยาวชน

๑.๓ อบต. เข้าใจสภาพเศรษฐกิจของคนในชุมชน ต้องการให้ชาวชุมชน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพทั้งด้านเกษตรกรรมและไม่ใช่อุตสาหกรรม จัดทำโครงการส่งเสริมอาชีพแก่ชาวชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ชาวชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นเพียงพอต่อการดำรงชีพ อย่างไรก็ตามการพัฒนาชุมชนให้เป็นวิสาหกิจชุมชนยังติดขัดในเรื่องกฎระเบียบจากภาครัฐ ทำให้การรวมกลุ่มของชุมชนไม่ยั่งยืน เป็นเพียงการรวมกลุ่มกันขนาดเล็กและขาดความเหนียวแน่น มีความไว้วางใจกันน้อย

๑.๔ อบต. อนุรักษ์สิ่งที่สังคมเห็นว่าถูกต้องดีงามควรยึดถือปฏิบัติติดต่อกันไป โดยแสดงเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ชาวชุมชนให้นำไปยึดถือปฏิบัติตาม สำหรับค่านิยมหรือวิถีชีวิตที่ควรละเว้น เนื่องจากเป็นอบายมุขที่ส่งผลเสียต่อชาวชุมชน ที่เห็นได้ชัดในพื้นที่นครศรีธรรมราช คือการพนัน อบต. พยายามเปลี่ยน ค่านิยม ทัศนคติ ของชาวชุมชน เช่น อบต. สระแก้ว ได้เปลี่ยนค่านิยมการจัดงานศพที่บ้านไปจัดที่วัดแทน เพื่อป้องกันและลดการเล่นการพนันในงานศพของชาวชุมชน

๑.๕ อบต. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยจัดหาวิธีการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เพื่อให้ประชาชนให้ความร่วมมือ เช่น การนำขยะมาแปรรูปเป็นปุ๋ยอินทรีย์ การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้จัดการขยะของตนเอง

๑.๖ นอกจากนี้ อบต. ทุกแห่งยังมีความโดดเด่นในเรื่องการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราช มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย เช่น สัตว์น้ำ ป่าไม้ แร่ธาตุ อบต. ทุกแห่งจึงเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ อบต. จัดขึ้น มีเจ้าหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่การเข้าร่วมของประชาชน เช่น การร่วมกันออกประกาศนาคของเรือประมงลากหอยเครงชายฝั่งทะเล

๒. อบต. ที่ได้รับคะแนนโดดเด่นกว่า อบต. อื่นๆ ประกอบด้วย

๑. อบต. สระแก้ว มีความโดดเด่นในประเด็นตัวชี้วัดดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาล และไม่มีการทำผิดกฎหมาย เนื่องจาก การบริหารงานภายในองค์กร ให้เป็นองค์กรแห่งความสุข ซึ่งอบต. สระแก้วดำเนินการได้คะแนนมากกว่าอีก ๔ อบต. เนื่องจาก ผู้นำ (รองนายกนิคม คงทน) มีบุคลิกภาพที่ยึดมั่นในหลักศาสนา ต้องการให้เจ้าหน้าที่ อบต.และประชาชน มีความสุขอย่างยั่งยืน มีความรู้ ความสามารถ สามัคคี แบ่งปัน ช่วยเหลือ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน ทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาทักษะและความรู้อย่างสม่ำเสมอ และนำความรู้ที่นำมาพูดมาคุยแลกเปลี่ยนแก่เพื่อนร่วมงาน เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจที่แตกต่างหลากหลายมุมมอง แต่สามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี จะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่สามารถทำงานแทนกันได้ด้วยความเต็มใจ นำไปสู่ตัวชี้วัดที่ ๔ ที่มีการบริหารภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข โดยเจ้าหน้าที่สามารถร่วมมือกันประหยัดทรัพยากรขององค์กร จนมีงบประมาณเหลือเพื่อดำเนินการด้านอื่นที่เป็นประโยชน์กับประชาชน แสดงถึงความเสียสละเพื่อประโยชน์แก่องค์กรและชุมชน

๒. อบต. ท่าช้างมีความโดดเด่นในประเด็นตัวชี้วัดที่ ๔ มีโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ได้แก่ ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม เนื่องจากผู้นำเห็นความสำคัญของโครงการพื้นฐานว่ามีผลต่อเศรษฐกิจของชาวชุมชน จึงแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนมากกว่ากฎหมายระเบียบ แสดงถึงความสามารถคิดนอกกรอบของผู้นำ ประกอบกับประชาชนให้ความร่วมมือบริจาคพื้นที่แก่ส่วนรวมด้วยความเต็มใจ

๓. อบต. ท่าศาลา มีความโดดเด่นในประเด็นตัวชี้วัดที่ ๖ งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เนื่องจาก อบต. มีการจัดการศึกษาที่โดดเด่นชัดเจน มีครูอย่างพอเพียง ผู้รับบริการคือ เด็กและผู้ปกครอง ได้รับความสะดวกจากการจัดการการศึกษาของ อบต. นอกจากนี้ อบต. ยังจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เยาวชนสามารถพึ่งตนเองได้ และยังพบว่าประชาชนบริจาคที่ดินเพื่อการศึกษาแก่เยาวชนในชุมชนอีกด้วย

๔. อบต. โพธิ์ทอง มีความโดดเด่นในประเด็นตัวชี้วัดที่ ๑๑ คือ มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคม เท่าที่สามารถทำได้ โดย อบต. โพธิ์ทองได้รับคะแนนข้อนี้นี้อีก ๔ อบต. เนื่องจากใช้วิถีชุมชนของศาสนาอิสลามเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ห่างไกลจากอบายมุข โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การงดจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในร้านค้าสะดวกซื้อ ๗-๑๑ ในชุมชน

วัตถุประสงค์ที่ ๓ สร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเป้าหมาย โดย นำข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์ที่ ๒ มาใช้สำหรับสร้างตัวแบบการขับเคลื่อนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสรุปตัวแบบการขับเคลื่อนของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๕ แห่งควรมีคุณลักษณะและบทบาทหน้าที่ ดังตารางที่ 6.3

ตารางที่ 6.3 คุณลักษณะและบทบาทหน้าที่ของตัวแบบการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง

องค์ประกอบ	บทบาทหน้าที่
ผู้นำ	มีความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความเข้าใจพื้นที่ รู้ความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี ใช้การโน้มน้าวใจและการเป็นตัวอย่างที่ดี ผู้นำทำงานเชิงรุก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สร้างเครือข่ายกับชุมชนอื่น ๆ มีภูมิหลังทางครอบครัวมาจากนักการเมืองท้องถิ่น หรือมีประสบการณ์ด้านการเมืองก่อนรับตำแหน่งนายก อบต. มีความรู้ ความสามารถพิเศษเฉพาะตัวในการแก้ไขปัญหา มีทักษะในการเจรจาต่อรอง มุ่งมั่นจริงใจ ทำงานด้วยความเสียสละ เป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน
บุคลากรในองค์กร	มีความรู้ความเข้าใจต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความเข้าใจพื้นที่ เข้าใจกฎระเบียบขององค์กรและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง มีความรัก ความสามัคคี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความเชื่อมั่นไว้วางใจต่อผู้นำ ยินดีปฏิบัติตามผู้นำด้วยความเต็มใจ มีความซื่อสัตย์ ทำงานด้วยความโปร่งใส มีความผูกพันกับองค์กร มีความต้องการให้องค์กรประสบความสำเร็จ
การจัดการ	การวางแผน กำหนดยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ - สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ชาติ - สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ - มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม - บรรลุปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของ อบต. การจัดการองค์การ - แต่งตั้งผู้บริหารเพื่อรับผิดชอบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการเฉพาะ - ทำให้การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคน

องค์ประกอบ	บทบาทหน้าที่
	การมีแรงจูงใจ - ผู้นำมีความเป็นประชาธิปไตย โดยรับฟังความคิดเห็น เมื่อปัญหาจะไม่ตำหนิ ให้คำแนะนำช่วยเหลือ - มีความยืดหยุ่นลดกฎระเบียบข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของชุมชนมากกว่ากฎระเบียบ - มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม - สร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ผู้เข้าอบรมได้แบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้พนักงานมีความใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น - ใช้การสื่อสารแบบพบหน้า (Face to face) ระหว่างผู้นำกับเจ้าหน้าที่ ผู้นำกับชาวชุมชน เพื่อให้ทราบถึง ความต้องการ ความรู้สึก รวมทั้งปัญหาของคนในชุมชนอย่างแท้จริง - ให้รางวัลตามผลการปฏิบัติงานในรูปของตัวเงินและรางวัลทางจิตใจ จากผลงานที่พนักงานสามารถปฏิบัติได้จริง เกิดความเป็นธรรม ไม่เกิดข้อกังขาของพนักงาน แต่กลับทำให้พนักงานยอมรับซึ่งกันและกัน - ให้ข้อมูลย้อนกลับในลักษณะที่เป็นมิตร เพื่อให้พนักงานนำไปปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดียิ่งขึ้น มากกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับในรูปแบบของการตำหนิหรือลงโทษ การควบคุม - คณะทำงานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยเฉพาะ และมีการประชุมกันทุกเดือนต่อเนื่อง - ศึกษาอบรมเรียนรู้ตัวอย่างที่ดีด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากพื้นที่และนำมาปรับใช้กับชุมชน - ปฏิบัติอย่างโปร่งใสได้ถูกต้องตามกฎหมาย จริยธรรม ศีลธรรม และวิถีชุมชน - ให้ความร่วมมือ เข้าร่วมกิจกรรมด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ประชาชน	มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้มีความสุขในการดำเนินชีวิต ใช้วิถีชุมชนในการป้องกันและดูแลตนเองและชุมชน

จากตารางที่ ๖.๓ พบว่า

๑) คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำที่ค้นพบสอดคล้องกับ รงค์ บุญสวยขวัญ (๒๕๕๗) ที่เห็นว่า คุณลักษณะของผู้นำมีความสำคัญมากในการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งคุณลักษณะของผู้นำที่ควรมี ได้แก่ ๑) ความรู้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว โดยเฉพาะการวิเคราะห์ปัญหาอาจแสดงออกให้เห็น

จากการเจรจาและมีมนุษยสัมพันธ์ที่มีเข้าได้กับทุกคนและทุกระดับ มีความรู้ความเข้าใจในอาชีพต่างๆ) ความมุ่งมั่นจริงใจและทำงานด้วยความเสียสละ อาจจะทำงานเป็นตัวอย่างให้ชาวบ้านรู้จักเป็นที่ยอมรับ และนำไปปฏิบัติตาม ๓) สามารถทำกิจกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของชุมชน กิจกรรมที่หรือกิจกรรมที่ดำเนินการต้องสัมพันธ์กับปัญหาของชุมชน ๔) ได้รับการยอมรับจากบุคคลภายนอกองค์กรและสถาบันต่าง ๆ เช่น หน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชน ๕) มีบุคลิกภาพพิเศษ ประกอบด้วย สนใจใฝ่รู้อยู่เสมอ กล้าทดลองทำในสิ่งใหม่ ๆ เรียนรู้ลองผิดลองถูก เป็นคนช่างคิด ช่างทำ ช่างจดจำ ช่างสังเกต สามารถสรุปบทเรียนได้รวดเร็วและแยกแยะข้อมูลได้ดี มีความเป็นตัวของตัวเอง รวมทั้งมีความสามารถประสานงานกับองค์กรและสถาบันต่างๆ ระดมทรัพยากรมาร่วมทำงานได้ มีความเข้าใจชุมชนตนเองและสังคมภายนอกจึงสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาได้ ๖) ปัจจัยทางครอบครัว เช่น อาจจะเป็นลูกของผู้นำหรือมาจากครอบครัวของผู้นำเพราะผ่านการขัดเกลาจากครอบครัวหรือมีการอบรมสั่งสอน ด้านการเป็นผู้นำและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

นอกจากนี้ ผู้นำจำเป็นต้องสร้างเครือข่ายทางสังคม เพื่อเชื่อมโยง คนกับคน และคนกับองค์กร และองค์กรกับองค์กร โดยต้องดำเนินงานตามความสมัครใจเป็นสำคัญ มีการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนซึ่งกัน และกัน สมาชิกมีอิสระที่มาสร้างเครือข่าย การเชื่อมโยงเครือข่ายอาจจะทั้งสมาชิกที่เป็นปัจเจกบุคคลในระดับเดียวกัน หรือมีลักษณะเหมือนกัน เป็นเครือข่ายแบบราบหรือเสมอกัน (horizontal networks) บางครั้งอาจจะเป็นการปฏิสัมพันธ์แบบตั้งหรือไม่เท่าเทียมกัน คือ เครือข่ายสมาชิกมาจากสถานภาพที่แตกต่างกัน (vertical networks) รงค์ บุญสวยขวัญ (๒๕๕๗) เนื่องจากเครือข่ายทางสังคม ก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการได้แก่

๑. ทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ ทักษะความรู้ วัสดุอุปกรณ์ ผ่านการประชุม การประชุมปฏิบัติการ หรือเป็นการดำเนินงานในลักษณะ “แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน”
๒. เป็นการประหยัทรัพยากรต่าง ๆ ที่สามารถลงทุนร่วมกันได้
๓. ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ของสมาชิก เกี่ยวกับความต้องการหรือเป็นการรณรงค์นโยบายและการดำเนินงานตามนโยบาย
๔. ช่วยให้เกิดการปรับตัว เข้าใจปัญหาและประเด็นการพัฒนาที่ซับซ้อน สามารถนำไปปฏิบัติกับชุมชนได้
๕. สามารถสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อสนับสนุน ช่วยเหลือและความต้องการทรัพยากรต่าง ๆ หรือสามารถให้สมาชิกที่มีทรัพยากรได้มีการช่วยเหลือระหว่างกันในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน การให้กำลังใจระหว่างกัน การสร้างแรงจูงใจและการแลกเปลี่ยนความรู้หรือวิทยาการ

๒) เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการวิจัย พบว่า มีความสอดคล้องกับแนวคิดของมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒๕๕๐) ที่เห็นว่า การจัดการทรัพยากรบุคคล มีการจัดสรรกำลังคนให้เหมาะสมเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน การสร้างบรรทัดฐาน ค่านิยมที่สอดคล้องตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เกิดขึ้นในหน่วยงานยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมในการทำงาน ด้วยความเพียรความซื่อสัตย์สุจริต ซันติ การยอมรับฟังความเห็นที่แตกต่างตลอดจนสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องกับองค์กร

๓) กระบวนการจัดการ ผลการวิจัย พบว่า สอดคล้องกับกัมปนาท พรพรมวินิจ และคณะ (๒๕๕๘) ที่เสนอแนะว่าการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กรเพื่อร่วมมือกันพัฒนาอย่างยั่งยืน ควรประกาศเป็นนโยบายขององค์กร แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อรับผิดชอบการขับเคลื่อนนโยบาย โดยประชุมชี้แจงประจำเดือนและจัดฝึกอบรม เพื่อให้เกิดค่านิยมและเกิดการขับเคลื่อนนโยบายด้านจิตสำนึก ร่วมกัน วางระบบการบริหารงานบุคคล ยึดหลักคุณธรรมความรู้ความสามารถตามความชำนาญและความเชี่ยวชาญ การปฏิบัติงานที่ทดแทนกันได้เพื่อลดงบประมาณ สนับสนุนให้ผู้รับบริการรวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กร จะทำให้การดำเนินงานไปปฏิบัติได้ผลยิ่งขึ้น

การจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่มาหมุนเวียนใช้ให้เกิดประโยชน์จะทำให้พนักงานพึ่งตนเองได้มากขึ้น สามารถประหยัดงบประมาณขององค์กร เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่กล่าวว่า ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การกำหนดแผนและวิธีการที่มี ช่วงระยะเวลาดำเนินงานที่ชัดเจน มีการติดตามผลและรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ รวมทั้งมีระบบตรวจสอบการทำงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร จะทำให้เกิดการบริหารที่มี ประสิทธิภาพและโปร่งใส (กัมปนาท พรพรมวินิจ และคณะ, ๒๕๕๘)

๔) ประชาชนต้องมีส่วนร่วมขับเคลื่อน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องการปกครองตาม ระบอบประชาธิปไตย ซึ่งวิรัชดี สมยานะ (๒๕๖๐) กล่าวว่า ประชาชนใน อบต. ต้องได้รับการกระจาย อำนาจและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง โดย

๑.๑ สามารถยกประเด็นปัญหาใดปัญหาหนึ่งขึ้นมา เพื่อกำหนดเป็นวาระการประชุมสามารถ เสนอทางเลือกและมีส่วนร่วมในการเลือกหรือการตัดสินใจสุดท้ายได้

๑.๒ มีการประชุมที่ทุกคนสามารถพูดคุยกันได้อย่างทั่วถึง

๑.๓. มีการปรึกษาหารือ หรืออภิปรายประเด็นปัญหาที่หยิบยกมาพิจารณากันอย่างกว้างขวาง ทุก คนต้องมีส่วนร่วมในการอภิปราย และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่

๑.๔ ร่วมดำเนินในกิจกรรมที่ภาครัฐจัดทำขึ้นจากความต้องการของประชาชน

๑.๕ มีส่วนร่วมติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

๖.๒ ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่อง “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้: กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายรอบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์” เป็นการศึกษาในระยะที่ ๑ ซึ่ง ผลจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ตัวชี้วัดทั้ง ๑๒ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑.) การบริหารงานอย่างโปร่งใสมี ธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย ๒.) การวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมโดยกลไกประชา รัฐ ๓.) การวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น ๔.) งานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ ๕.) การ บริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่งความสุข ๖.) งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม ๗.) งานส่งเสริมอาชีพ เกษตรกรรมและวิสาหกิจชุมชน ๘.) งานด้านสังคมและวัฒนธรรม ๙.) การบริหารงานภายในให้เป็น องค์กรแห่งประโยชน์สุข ๑๐.) การจัดการศึกษา สาธารณสุขและการจัดการขยะในระดับที่สูงขึ้น ๑๑.) การ จัดกิจกรรมลดปัญหาสังคมและเพิ่มสวัสดิการสังคมเท่าที่สามารถทำได้ ๑๒.) การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น เป็นตัวชี้วัดที่สามารถนำไปขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมาย สูงสุดในการเป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุขในอนาคตได้ โดยมีข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการวิจัยครั้ง ถัดไปดังนี้

๑. มีการทำงานร่วมกันระหว่าง ๑. ผู้นำ ที่มีวิสัยทัศน์ ความรู้ความเข้าใจ และเป็นแบบอย่างที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒. บุคลากรในองค์กร ที่มีความรู้ความเข้าใจต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความมุ่งมั่นที่จะนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ตามบริบทของชุมชนได้ ๓. ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการส่งผลต่อตนเอง ครอบครัว และชุมชน และสิ่งสำคัญอีกประเด็น คือ ๔. ต้องมีการจัดการอย่างเป็นระบบ โดยมีการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม

๒. นำผลการวิจัยไปขับเคลื่อนยกระดับ อบต. เดิม ทั้ง ๕ แห่ง โดยเฉพาะ อบต.ท่าซิ่น ให้เป็นองค์กรแห่งความยั่งยืน หรือระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบ “เข้าใจ” เป็นอย่างน้อย ในขณะที่ อบต. ท่าศาลา ไทบุญรี โพธิ์ทอง ให้เป็นระดับ องค์กรแห่งความสุขหรือระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงระดับ “เข้าถึง” เป็นอย่างน้อย ส่วน อบต. สระแก้ว ให้เป็นระดับองค์กรแห่งองค์กรประโยชน์สุขหรือระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบ “Best Practice ”

๓. ขยายเครือข่าย อบต. ไปยัง อบต.จังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ตอนบน อาทิ ชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ นครศรีธรรมราช รวมทั้ง อบต. ในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างที่มีศักยภาพอย่าง นราธิวาส ปัตตานี ยะลา เป็นต้น

๔. จัดทำคู่มือการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนยกระดับ อบต.ในบริบทภาคใต้

บรรณานุกรม

- Almond, Gabriel Abraham, & Sidney Verba. (๒๐๑๕). The civic culture: Political attitudes and democracy in five nations. Princeton university press.
- Catt Helena. (๑๙๙๙). Democracy in Practice. London and New York: Routledge.
- David Held. (๑๙๘๗). Model of Democracy. Tanford University Press.
- กัมปนาท พรพรมวินิจ เกษมชาติ นเรศเสนีย์ บุญเรือง ศรีเหรียญ (๒๕๕๘) การนำนโยบายการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเทศบาลในภาคตะวันออก. วารสารการเมืองการปกครอง, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑, ๒๖๘-๒๘๒.
- กัมปนาท พรพรมวินิจ เกษมชาติ นเรศเสนีย์ บุญเรือง ศรีเหรียญ.(๒๕๖๐). ประสิทธิภาพการนำนโยบายพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ ของเทศบาลในภาคตะวันออก. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม , ๑-๑๗.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (๒๕๕๒). กระทรวงมหาดไทย. แนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.
- เปรมจิต ชนะวงศ์ เกศริน มนูญผล วิเชียร แก้วบุญส่ง (๒๕๕๙). การพัฒนาชุดโครงการวิจัยและพัฒนา การพัฒนา เพื่อแก้ปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับฐานทรัพยากรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการบูรณาการงานพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลควนชะลิก อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ชนัญญา กาญจนรังษิณท์. (๒๕๕๔). โครงการวิจัยประโยชน์สุขจากเศรษฐกิจพอเพียง . กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ฐพชัย ทตนนท์. (๒๕๕๖). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมการดำเนิน ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหาร ส่วนตำบลสาอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตร มหาบัณฑิต (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และดุจดเดือน พันธุมนาวิน. (๒๕๕๐). หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล : ทฤษฎีและผลการวิจัย เพื่อสร้างดัชนีในแนวจิตพฤติกรรมศาสตร์ . วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๗-๗๙.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (๒๕๓๕). ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (๒๕๔๘). การบริหารราชการแนวใหม่ บริบทและเทคนิควิธี. กรุงเทพฯ: บริษัท วิชั่น .
- นิภา วิริยะพิพัฒน์. (๒๕๕๒). ก้าวทันกระแส CSR : ความพร้อมสู่มาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- นรินทร์ แก้วประเสริฐ และจินตนิษฐ์ จินตรานันต์ (๒๕๕๐).ตัวชี้วัดทางสังคม: การศึกษาสภาวะทางสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการบริหารจัดการลุ่มน้ำปากพนัง กรณีศึกษา “พื้นที่รอบอ่าวปากพนัง”รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.

- บุญเสริม แก้วพรหม (๒๕๔๑). หนังสือ ขุดทำศาลาาศาสนาศึกษา ด้วยรักและภูมิใจในแผ่นดิน ทำศาลา ๑๐๐ ปี.
นครศรีธรรมราช : สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอทำศาลา นครศรีธรรมราช
- บุษยา มั่นฤกษ์. (๒๕๕๖). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการของ
ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครปฐม. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์หลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พัชร สีโรธ (๒๕๕๕). พลวัตนโยบายสาธารณะ : จากรัฐ เอกชน สู่ประชาชน. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. (๒๕๔๗). การศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลกลุ่ม/องค์กร/พื้นที่ ที่ใช้หลักเศรษฐกิจ
พอเพียงในการดำเนินชีวิต . กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.).
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. (๒๕๗๘). การศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลกลุ่ม/องค์กร/พื้นที่ ที่ใช้หลักเศรษฐกิจ
พอเพียงในการดำเนินชีวิตระยะที่ ๒. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.).
- ไพโรจน์ ภัทรนารกุล. (๒๕๕๑). ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศูนย์
ศึกษาเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. (๒๕๕๐). การประยุกต์ใช้ปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงของภาครัฐ. เรียกใช้เมื่อ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ จาก กรมพัฒนาที่ดิน:
http://www.ddd.go.th/Web_LDDEconomy/PDF/Title_๓.pdf
- รงค์ บุญสวยขวัญ (๒๕๕๗). การจัดการทางสังคม: การจัดการองค์กรประชาชน การจัดการองค์กรทาง
สังคม การจัดการองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ การจัดการองค์กรเพื่อการเคลื่อนไหวทางสังคม. เสือผินการ
พิมพ์ นครศรีธรรมราช.
- เลิศชาย ศิริชัย (๒๕๔๑). มุมมองเรื่องความเข้มแข็งของชุมชน. ทำศาลา อดีต ปัจจุบัน อนาคต: มุมมอง
เรื่องความเข้มแข็งของชุมชน. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, ๑๓-๒๕.
- วีระศักดิ์ สมยานะ (๒๕๕๖). คุณธรรมกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดเชียงใหม่. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย ปีที่ ๓๓(๒) : ๒๔๙-๒๖๔.
- วิภาวี พิจิตรบันดาล (๒๕๔๑). สภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคมของอำเภอทำศาลา. ทำศาลา ๑๐๐
ปี ทำศาลา : ย้อนอดีตสู่อนาคต. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, ๔๖-๗๑.
- วิยุทธ์ จำรัสพันธุ์. (๒๕๕๑). การวิจัยเพื่อการพัฒนา กับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น . วารสาร
การพัฒนาท้องถิ่น, ๘๓-๑๐๑.
- สติธร ธนานิธิโชติ. (๒๕๕๙). ประชาธิปไตยในกระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญและการออกเสียงประชามติ.
วารสารสถาบันพระปกเกล้า, ๑๕๑-๑๕๙.
- สติธร ธนานิธิโชติ. (๒๕๕๙). ประชาธิปไตยแบบปรึกษาหารือ แนวคิดและรูปแบบ. กรุงเทพฯ: ศูนย์การ
พิมพ์แก่นจันทร์ .
- สถาบันไทยพัฒน์มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (๒๕๖๐). Sufficiency
Economy Initiative. Retrieved สิงหาคม ๑, ๒๕๖๐, from
<http://www.sufficiencyeconomy.com/๒๐๑๖/๐๖/blog-post.html>
- สมบัติ อารังญวงค์. (๒๕๓๗). การเมือง: แนวคิดและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะรัฐ
ประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๕๙). เรียกใช้เมื่อ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ จาก ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ครบรอบ ๑๗ ปี พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทาน ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่ความสุขอย่างยั่งยืนของคนไทย: http://www.nesdb.go.th/nesdb_th/ewt_wmc/ewt_news.php?nid=๖๒๘๐&filename=index

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๐). สศช. กับการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ.

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (๒๕๖๐). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐.

สำนักนายกรัฐมนตรี. (๒๕๕๙). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙.

สืบพงศ์ ธรรมชาติ (๒๕๔๑). *ย้อนอดีตท่าศาลาอาณาจักรเก่า*. ท่าศาลาคดี ๑๐๐ ปี ท่าศาลา : ย้อนอดีตสู่อนาคต. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, ๓๖๙-๓๗๘.

สุธินวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (๒๕๔๑). *ท้องถิ่นศึกษากับการพัฒนา*. ท่าศาลาคดี ๑๐๐ ปี ท่าศาลา : ย้อนอดีตสู่อนาคต. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, ๑-๑๒.

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าซิ่น. (๒๕๕๗). องค์การบริหารส่วนตำบลท่าซิ่น . เรียกใช้เมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ จาก <http://www.thakheun.go.th/index.php>

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา. (๒๕๕๗). องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา. เรียกใช้เมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ จาก <http://www.thatasala.go.th/index.php>

องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี. (๒๕๕๗). องค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี. เรียกใช้เมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ จาก <http://www.thaiburi.go.th/index.php>

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง. (๒๕๕๗). องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง. เรียกใช้เมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ จาก <https://www.phothong.go.th/index.php>

องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว. (๒๕๕๗). องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว. เรียกใช้เมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ จาก <http://www.srakaew.go.th/index.php>

อภิชัย พันธเสน. (๒๕๕๙). *สังเคราะห์ความรู้เศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.

อภิชัย พันธเสน. (๒๕๖๐). *เศรษฐกิจพอเพียง : พระอัจฉริยภาพและพระกรุณาธิคุณของในหลวง รัชกาลที่ ๙*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

ภาคผนวก ก.

ตารางแสดงประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ทั้ง ๕ แห่ง

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
๑. การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย (๕๐ คะแนน)	
๑.๑ ไม่มีความพยายามที่จะร่วมมือกันหาผลประโยชน์ระหว่างนายก อบต. ปลัด อบต. หัวหน้าช่าง อบต. และหัวหน้าคลัง อบต. (๑๐ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๙/๑๐)	อบต.ท่าศาลา กล่าวว่า อบต.ไม่เคยถูกร้องเรียนและยังได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดี ในปี ๒๕๕๗ ส่วนนวัตกรรม อบต.เคยคิดและมีหนังสือจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้ริเริ่มนวัตกรรมใหม่ๆ เพิ่มขึ้น แต่อบต. ยังไม่มีนวัตกรรมใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งการเข้าประกวด อบต. เหมือนที่ อบต. เคยได้รับรางวัล นั้น อบต. ต้องมีนวัตกรรมใหม่ๆ ที่เพิ่ม ซึ่งตอนนี้ อบต. ไม่สามารถเข้าประกวดได้ ทั้งนี้ อบต. ยังมีแผนรายไตรมาสเพื่อป้องกันการทุจริตอยู่ในความรับผิดชอบของนิติกร
อบต. ไทยบุรี (๙/๑๐)	อบต. ไทยบุรีมีช่องทางที่เปิดโอกาสให้ ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการร้องเรียนความเดือดร้อนด้วยช่องทางต่าง ๆ มากกว่าร้องเรียนเรื่องการทุจริต สำหรับตัวชี้วัดเรื่องรางวัล อบต. ไทยบุรี ไม่เคยส่งเข้าประกวดเลยไม่ได้รางวัล รางวัลบางรางวัลหากท้องถิ่นได้ไปสมัครขอรับการประเมิน เรื่องความโปร่งใสแค่สมัครก็ได้คะแนนแล้ว และคะแนนอาจจะเป็นคะแนนต้นๆ อบต.ไทยบุรี ไม่เห็นด้วยที่จะนำรางวัลมาเป็นตัวชี้วัดเพราะ บาง อบต. นายก อบต.จ่ายเงินแล้วก็ได้มา อาศัยความใกล้ชิดทำให้จ่ายเงินแล้วไปรับรางวัลและความรู้สึกของเราที่เรานั่งมองกันว่าแล้วมันดีอย่างไร หากซื้อมาทำเองก็ได้ ก็เลยคิดว่ารางวัลไม่น่าจะใช้ตัวชี้วัด แต่ถ้าเป็นประกาศเกียรติคุณที่ได้จากองค์กรที่เราเข้าไปมีส่วนร่วมน่าจะดีกว่า เพราะรางวัลอาจจะถูกตีความว่าซื้อมาได้ นวัตกรรม อบต. มีนวัตกรรมท้องถิ่นซึ่งเราใช้ช่องทางการร้องเรียนด้วยเทคโนโลยี เพราะเราเจอปัญหาหนึ่ง คือ มีศูนย์รับเรื่องร้องเรียนเฉพาะ แต่ไม่มีคนที่รับเรื่อง โดยมีช่องทางอื่น เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ เว็บไซต์ และก็มีช่องที่เขียนว่าร้องเรียนที่ให้ประชาชนร้องเรียนหรือแสดงความคิดเห็นมาได้ โดยที่เว็บไซต์ของ อบต. นั้น ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเปิดดูข้อมูลข่าวสาร เพื่อป้องกันการทุจริตในส่วนของการเปิดเผยข้อมูลเราก็มีอยู่แล้วทางเว็บไซต์ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่อยู่ในส่วนของแบบประเมิน อบต. อยู่แล้ว

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	อบต. ไทบุญมีนวัตกรรมที่ใช้ร้องเรียนผ่านระบบ ออนไลน์ ซึ่งมีการดำเนินการที่รวดเร็ว ชาวชุมชนไม่ต้องเดินทางมาด้วยตนเอง
อบต. โพธิ์ทอง (๙/๑๐)	อบต.โพธิ์ทอง กล่าวว่า ไม่มีการร้องเรียนเรื่องทุจริตเกี่ยวกับการทำงานของ อบต. โดย อบต. มีช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมร้องเรียนเกี่ยวกับความเดือดร้อนด้วยช่องทางต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์มากกว่าเรื่องทุจริต
อบต. ท่าจีน (๙/๑๐)	อบต.ท่าจีนติดป้ายประกาศเพื่อให้ชาวบ้านเสนอข้อร้องเรียน รวมทั้งมีเว็บไซต์และตู้รับเรื่องราวร้องทุกข์เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมร้องเรียน เสนอความคิดเห็นต่อ อบต.
อบต. สระแก้ว (๙/๑๐)	จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ใน อบต. พบว่าไม่มีการร้องเรียนเรื่องทุจริตที่เกี่ยวกับงานใน อบต. ส่วนใหญ่เป็นการร้องทุกข์ เช่น ปัญหาเรื่องถนนที่ชาวบ้านอยากจะร้องเรียนให้ปรับปรุงถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ การจัดการสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น การเลี้ยงหมู มลพิษจากคอกหมู และเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับความเดือดร้อน ไม่ใช่ร้องเรียน เรื่องที่ อบต. ทำการทุจริต
๑.๒ ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ หรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบท. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ๑.๒.๑ เป็นเวลา ๒ ปี (๕ คะแนน) หรือ ๑.๒.๒ เป็นเวลา ๓ ปี (๗ คะแนน) หรือ ๑.๒.๓ เป็นเวลา ๔ ปี (๑๐ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๑๐/๑๐)	พบว่า ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ หรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบท. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่งมากกว่า ๔ ปี (ดำรงตำแหน่งมากกว่า ๑๓ ปี)
อบต. ไทบุญ (๑๐/๑๐)	พบว่า ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ หรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบท. ท่านปัจจุบันดำรง

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ตำแหน่งมากกว่า ๔ ปี (ดำรงตำแหน่งมากกว่า ๑๒ ปี)
อบต. โพธิ์ทอง (๑๐/๑๐)	พบว่า ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบหรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบต. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่งมากกว่า ๔ ปี
อบต.ท่าซิ่น (๑๐/๑๐)	พบว่า ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบหรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบต. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่งมากกว่า ๔ ปี (ดำรงตำแหน่งมากกว่า ๑๑ ปี)
อบต. สระแก้ว (๑๐/๑๐)	พบว่า ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบหรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบต. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่งมากกว่า ๔ ปี (ดำรงตำแหน่งมากกว่า ๒๐ ปี)
๑.๓ ไม่มีเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเข้ามามตรวจสอบนับตั้งแต่นายก อบต. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ๑.๓.๑ เป็นเวลา ๒ ปี (๕ คะแนน) หรือ ๑.๓.๒ เป็นเวลา ๓ ปี (๗ คะแนน) หรือ ๑.๓.๓ เป็นเวลา ๔ ปี (๑๐ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๑๐/๑๐)	อบต.ท่าศาลา มีฐานะเป็นเทศบาล ดังนั้นการตรวจสอบจึงเป็นเรื่องปกติ เพราะเทศบาล เป็นหน่วยงานขนาดใหญ่ ได้รับงบประมาณจำนวนมาก ย่อมมีการตรวจสอบจาก สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ในการใช้งบประมาณทุกปี
อบต. ไทโยบุรี (๑๐/๑๐)	พบว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.)เข้ามามตรวจสอบเป็นเวลามากกว่า ๔ ปี ทั้งนี้ในการเข้ามามตรวจสอบเป็นการตรวจสอบตามปกติของ สตง. ซึ่งไม่พบการดำเนินงานที่ผิดกฎระเบียบแต่อย่างใด
อบต. โพธิ์ทอง (๑๐/๑๐)	พบว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.)เข้ามามตรวจสอบเป็นเวลามากกว่า ๔ ปี ทั้งนี้ในการเข้ามามตรวจสอบเป็นการตรวจสอบตามปกติของ สตง. ซึ่งไม่พบการดำเนินงานที่ผิดกฎระเบียบแต่อย่างใด

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
อบต.ท่าซิ่น (๑๐/๑๐)	พบว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เข้ามาตรวจสอบเป็นเวลามากกว่า ๔ ปี ทั้งนี้ในการเข้ามาตรวจสอบเป็นการตรวจสอบตามปกติของ สตง. ซึ่งไม่พบการดำเนินงานที่ผิดกฎระเบียบแต่อย่างใด
อบต. สระแก้ว (๑๐/๑๐)	พบว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เข้ามาตรวจสอบเป็นเวลามากกว่า ๔ ปี ทั้งนี้ในการเข้ามาตรวจสอบเป็นการตรวจสอบตามปกติของ สตง. ซึ่งไม่พบการดำเนินงานที่ผิดกฎระเบียบแต่อย่างใด
๑.๔ เปิดประกวดราคาในโครงการอย่างโปร่งใสโดยตั้งราคาโครงการตามราคากลาง ๑.๔.๑ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส แต่ไม่มีเงินเหลือจากการประมูล (๑๐ คะแนน) หรือ ๑.๔.๒ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และมีเงินเหลือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ (๑๒ คะแนน) หรือ ๑.๔.๓ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และมีเงินเหลือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ (๑๕ คะแนน) หรือ ๑.๔.๔ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และมีเงินเหลือมากกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ (๒๐ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๑๒/๒๐)	อบต. มีแนวทางหรือแผนงานพัฒนาท้องถิ่น เพื่อลดความไม่โปร่งใสเป็นรายไตรมาส แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์การป้องกันการทุจริตอย่างเป็นธรรม
อบต. ไทยบุรี (๑๐/๒๐)	อบต. มีการเปิดประกวดราคา โดยกรรมการมาจากหลายฝ่าย ประกอบด้วย ตัวแทนประชาชนในชุมชน สมาชิกสภา เจ้าหน้าที่ อบต. ทั้งนี้ระบบการประกวดราคาเป็นระบบที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายว่าโปร่งใส แต่ไม่มีเงินเหลือจากการประมูล เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับมีจำกัด เช่น งบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นส่วนที่ประชาชนของ อบต. ไทยบุรี เรียกร้องมากที่สุด
อบต. โพธิ์ทอง (๑๐/๒๐)	อบต. โพธิ์ทอง มีระบบการประเมินความโปร่งใสที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และยังได้รับรางวัลองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น ระดับจังหวัด ด้านการจัดสวัสดิการ สำหรับคนพิการ

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ประจำปี ๒๕๕๕ รางวัลพระปกเกล้าสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ ประจำปี ๒๕๕๒ อีกด้วย
อบต. ทำขึ้น (๑๐/๒๐)	อบต. ทำขึ้นให้เห็นในประเด็นการประกวดราคา ว่าเห็นด้วยกับขั้นตอนการประกวดราคา ที่กำหนดให้มีกรรมการจากหลายฝ่าย อบต. ทำขึ้น ก็ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แต่การมีเงินเหลือจากการประมูลเป็นเรื่องที่ดำเนินการได้ยาก
อบต. สระแก้ว (๑๕/๒๐)	อบต. กล่าวว่ ระเบียบพัสดุของ อบต. มีการเปลี่ยนแปลงใหม่โดยมีวิธีที่จำเพาะเจาะจงและวิธีคัดเลือกใหม่ โดยให้เจ้าพนักงานไปอบรมเพื่อปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง ต้องประกาศให้ชัดเจน เปิดซอง แต่งตั้งกรรมการไปคุมงาน ส่งงานเมื่อแล้วเสร็จและตรวจงาน ซึ่งขั้นตอนการประกวดงานต้องมีความชัดเจนตั้งแต่คณะกรรมการไปคุมงาน การส่งงาน และการตรวจงาน เป็นขั้นตอนที่ดี สำหรับ ระเบียบพัสดุซึ่งกำหนดมาใหม่ เช่น การซื้อวัสดุใหม่ มีการประกาศในอินเทอร์เน็ต ซื้อกันในอินเทอร์เน็ตและยื่นกัน ในอินเทอร์เน็ต อบต. ก็ไม่รู้ว่าใครจะได้ จนกว่าเปิดซองในอินเทอร์เน็ตเสร็จ เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กผู้รับจ้างมาจากจังหวัดชลบุรี จะลดการตกลงราคากันเองได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ความโปร่งใสที่แท้จริงอยู่ที่ตัวพนักงานของ อบต. ว่าจะทำให้ ระบบการประกวดราคา มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ พบว่ามีการใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุมีผล เรียงลำดับความสำคัญของโครงการ ทำให้เงินเหลือมากกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ
๒. การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้ (๒๐ คะแนน)	
๒.๑ มีการวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม ๒.๑.๑ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมน้อยกว่า ๔ ฝ่าย (ฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภา ข้าราชการประจำ ภาคประชาชน) (๒ คะแนน) หรือ ๒.๑.๒ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย แต่ภาคประชาชนมิได้ร่วมในการตัดสินใจในขั้นสุดท้าย (๕ คะแนน) หรือ ๒.๑.๓ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในขั้นสุดท้าย (๙ คะแนน)	

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
หรือ ๒.๑.๔ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย ภาคประชาชนร่วมในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายและร่วมสนับสนุน ทรัพยากร (๑๒ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๙/๑๒)	เจ้าหน้าที่อบต.ท่าศาลา ให้ข้อมูลว่ามีการวางแผนและทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในขั้นตอนสุดท้าย สำหรับการวางแผนจากเดิม อบต. ใช้ แผน ๔ ปี และกำลังปรับเปลี่ยนเป็นแผน ๓ ปี ตามกฎระเบียบใหม่ โดยส่งเจ้าหน้าที่ ไปอบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบในการจัดทำแผน ต้องกำหนดให้ยอดเงินในแผนและข้อบัญญัติตรงกัน เจ้าหน้าที่มีความเห็นว่าในความเป็นจริงทำได้ยาก เพราะมีค่าดำเนินการ ค่าอุปกรณ์ และค่าอื่น ๆ เช่น การสร้างถนนสายหนึ่ง อบต.กำหนดแผนการเงินไว้ชัดเจน เมื่อถึงเวลาดำเนินการให้ชัดเจนไม่ได้ อบต.ต้องปรับแผนใหม่ ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณและลำบาก รุนววย การทำแผนในปัจจุบันต้องชัดเจนใน ๔ ปี ถ้าไม่ผ่านก็ต้องแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม
อบต. ไทยบุรี (๙/๑๒)	อบต. ไทยบุรีให้ข้อมูลว่ามีการวางแผนงานและโครงการ จากการประชาคมประจำปีโดยการประกาศให้ประชาชนได้รับทราบแผนงานที่จะดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจก่อนที่จะนำแผนไปตามดำเนินการจริง ในปี ๒๕๖๑ มี หมู่บ้าน ๒ แห่งที่ไม่ได้งบประมาณ คือหมู่ที่ ๖ กับหมู่ที่ ๘ เพราะงบประมาณมีจำกัด นายก อบต.ก็พูดว่า “จะทำถนนให้เสร็จ โดยวิธีการไปยืมเงินจากแหล่งอื่นมาก่อนเพื่อทำถนน ประมาณหนึ่งล้านแปดแสนบาท เอาให้จบเลยถนนที่จะเข้าไปออกวิทยาลัยเกษตรฯนี้ให้แล้วเสร็จ แต่ปีหน้าไม่ต้องเอานะ เพราะเราไปยืมของคนอื่นมาใช้ก่อน” ซึ่งเป็นวิธีการตกลงร่วมกันระหว่าง อบต. กับชาวชุมชน
อบต. โพธิ์ทอง (๙/๑๒)	มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่ายและภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในขั้นสุดท้าย ทั้งนี้จากข้อมูลของ อบต. โพธิ์ทองพบว่าการสร้างถนนคอนกรีต ซึ่งเป็นข้อร้องเรียนการสร้างถนนสายคอนกรีต เพราะจะทำให้ไม่เกิดการกัดเซาะ เมื่อฤดูฝนจากการทำประชาคม
อบต. ท่าช้าง (๙/๑๒)	ซึ่งจากการให้ข้อมูลของ อบต. พบว่ามีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่ายและภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจขั้นสุดท้าย อย่างไรก็ตาม นายก อบต. ท่าช้าง กล่าวว่า งบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานในแผนงานมีประมาณระยะ ๑๐ ของงบประมาณแต่ละปี โดยงบประมาณส่วนใหญ่มุ่งเน้น

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต
อบต. สระแก้ว (๙/๑๒)	นอกจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดทำแผนแล้วภาคประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ หลังการดำเนินงานตามแผนเสร็จสิ้น ในโครงการหนึ่งต้องมีคณะกรรมการกำหนดราคากลาง กำหนดคุณลักษณะของวัสดุในรูปของคณะกรรมการที่จะต้องมี ๓ คน จึงต้องเป็นคนที่ในชุมชน ๒ คน
๒.๒ มีการประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบแผนในเทศบัญญัติล่วงหน้า ๒.๒.๑ มีประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบล่วงหน้า (๖ คะแนน) หรือ ๒.๒.๒ มีการจัดทำเทศบัญญัติที่ประกอบด้วยแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบล่วงหน้า (๘ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๗/๘)	มีการประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่าย ได้ทราบและมีการจัดทำเทศบัญญัติ ทั้งนี้ยังไม่พบหลักฐานว่ามีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบล่วงหน้า
อบต. ไทยบุรี (๗/๘)	มีการประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่าย ได้ทราบและมีการจัดทำเทศบัญญัติ ทั้งนี้ยังไม่พบหลักฐานว่ามีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบล่วงหน้า
อบต. โพธิ์ทอง (๗/๘)	มีการประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่าย ได้ทราบและมีการจัดทำเทศบัญญัติ ทั้งนี้ยังไม่พบหลักฐานว่ามีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบล่วงหน้า
อบต. ท่าช้าง (๗/๘)	มีการประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่าย ได้ทราบและมีการจัดทำเทศบัญญัติ ทั้งนี้ยังไม่พบหลักฐานว่ามีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบล่วงหน้า
อบต. สระแก้ว (๗/๘)	มีการประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่าย ได้ทราบและมีการจัดทำเทศบัญญัติ ทั้งนี้ยังไม่พบหลักฐานว่ามีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบล่วงหน้า
๓. มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น (๑๕ คะแนน) ๓.๑ อบท. ส่งเสริมให้มีกลุ่มเยาวชนรวมกลุ่มทำงานตามความสนใจอย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๒ คะแนน) หรือ ๓.๒ อบท. ส่งเสริมให้มีกลุ่มเยาวชนมากกว่า ๑ กลุ่ม ทำงานตามความสนใจ (๓ คะแนน) หรือ ๓.๓ อบท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนทำงานตามความสนใจและมีจิตอาสาอย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๕ คะแนน) หรือ	

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	๓.๔ อบท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนมากกว่า ๒ กลุ่ม ทำงานตามความสนใจและมีจิตอาสา (๗ คะแนน) หรือ ๓.๕ อบท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนอย่างน้อย ๑ กลุ่ม กำหนดนโยบายร่วมกับชาวบ้านและนำมาเป็นนโยบายของ อบท. (๑๐ คะแนน) หรือ ๓.๖ อบท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนมากกว่า ๑ กลุ่ม กำหนดนโยบายร่วมกับชาวบ้านและนำมาเป็นนโยบายของ อบท. (๑๒ คะแนน) หรือ ๓.๗ รับบุคลากรใหม่จากเยาวชนจัดตั้งเหล่านี้ให้มาทำงานให้ อบท. เพื่อสืบทอดงานของ อบท. จากรุ่นสู่รุ่น (๑๕ คะแนน)
อบต. ท่าศาลา (๑๕/๑๕)	อบต.มีการส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนเข้ามาเล่นกีฬา ทั้งนี้ ในหมู่บ้านต่าง ๆ ชาวบ้านนิยมให้บุตรหลาน ชกมวยทางนายก อบต. ได้มีการสนับสนุนนโยบายส่งเสริมเข้าอบรมกิจกรรม กีฬาฟุตบอลยังเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่ง ที่ อบต. ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง โดยจัดการแข่งขันฟุตบอลประจำปี อย่างต่อเนื่องทุกปี อบต.ท่าศาลา มีศูนย์กีฬาครบวงจร ประกอบด้วย ฟิตเนส และมีอุปกรณ์การออกกำลังกายหลายชนิด มีศูนย์ฝึกมวยไทยเพื่อให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับศิลปะมวยไทย นอกจากนี้ในแต่ละหมู่บ้านของท่าศาลา จะมีค่ายมวยค่ายเล็ก ๆ นักมวยก็จะเป็นลูก หลานของคนในพื้นที่ นายก อบต.จึงจัดทำเป็นจุดศูนย์รวมใหญ่ เพื่อส่งเสริมกีฬามวยไทยแก่เยาวชนในพื้นที่ เพื่อเป็นฐานส่งนักกีฬาอาชีพ โดยมีโครงการส่งเสริมกีฬาไทย การปรับจากศูนย์กีฬามวยไทยเป็นศูนย์กีฬาที่จะมีกีฬาทุกประเภท เช่น มวยไทย ที่มีการดำเนินการอย่างจริงจังประมาณ ๓ ปี
อบต. ไทยบุรี (๑๕/๑๕)	นายก อบต. ผลักดันให้เด็กในพื้นที่ได้ศึกษาในหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาล โดยมีทุนสนับสนุนในการศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาให้กลับมาทำงานในองค์กรของชุมชนได้ และยังมีกิจกรรมจัดกวาดวิชาแก่นักเรียนเพื่อต่อยอดความรู้ให้แก่เด็กในพื้นที่ เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ในขั้นที่สูงขึ้น รวมถึงมีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ เช่น กีฬาฟุตบอลประจำปีอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น
อบต. โพธิ์ทอง (๑๕/๑๕)	นอกจาก อบต. โพธิ์ทองมีโครงการรับนักศึกษาในพื้นที่โพธิ์ทองมาเพื่ออบต.โพธิ์ทอง จัดกลุ่มแข่งฟุตบอล ทุก ๖ เดือน เพื่อให้ชาวบ้านระหว่างไทยพุทธและอิสลามมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อความสามัคคีระหว่างในชุมชน และต่อต้านยาเสพติด เพื่อใช้เวลาว่างส่วนนี้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยไม่ให้ไปมั่วสุมกับยาเสพติด
อบต. ท่าช้าง (๑๒/๑๕)	อบต.ท่าช้าง จัดแข่งขันกีฬาในอบต.ท่าช้าง เพื่อให้คนในชุมชนมีความสามัคคีปรองดองกัน นอกจากนี้การจัดกิจกรรมสำหรับเยาวชนให้มีเครือข่ายจากการเล่นกีฬาเพิ่มขึ้น โดยให้เยาวชนเลือกเล่นกีฬาตามที่

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	เยาวชนณัด โดยมีพื้นที่ลานกีฬาอย่างทั่วถึง สำหรับกิจกรรมกวดวิชาแก่เยาวชนในพื้นที่ เพื่อให้มีพัฒนาของคะแนนสอบ O-net GAT และ PAT ในระดับที่สูงขึ้น
อบต. สระแก้ว (๑๒/๑๕)	อบต. สระแก้ว จัดการกวดวิชาแก่เด็กนักเรียนเพื่อให้ได้ศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง โดยรองนายกเทศมนตรีสอนพิเศษจากหน่วยงานอื่นและตั้งเงินรางวัลเพื่อกระตุ้นให้เด็กเรียนเก่งขึ้น ส่งเสริมพรสวรรค์แก่นักเรียน โดยเด็กใน อบต. สระแก้ว สามารถสอบเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงของจังหวัดด้วยคะแนนที่สูงเป็นเวลา ๒ ปีต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมกีฬาตะกร้อที่เยาวชนได้รับรางวัลชนะเลิศ ๔ ปี ติดต่อกัน
๔. มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม (๑๕ คะแนน)	
๔.๑ ถนน ๔.๑.๑ มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้าน (๒ คะแนน) หรือ ๔.๑.๒ มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้านและคนในหมู่บ้านมีความพึงพอใจ (๓ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๒/๓)	อบต.ท่าศาลา มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้าน แต่อย่างไรก็ตามสำหรับความพึงพอใจของชาวชุมชนนั้น ยังไม่สามารถทำให้ชุมชนได้รับความพึงพอใจ เพราะชุมชน ต้องการไหล่ทาง(ทางเดินเท้าของถนน) แต่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้
อบต. ไทยบุรี (๒/๓)	อบต.ไทยบุรี มีถนนไม่ครบทุกหมู่บ้าน โดยมีการประเมินความพึงพอใจบ้างแต่ไม่ครอบคลุมถึงประชาชน ผู้ใช้บริการในการประเมินความพึงพอใจ เพราะแบบประเมิน เก็บข้อมูลจากประชาชนบางคนเท่านั้น อบต. ต้องการสร้างถนนเชื่อมต่อกันทุกเส้นระหว่างถนนสายหลักหลังจากนั้นก็สร้างถนนสายรองเป็นถนนคอนกรีตทั้งหมด คือ เป็นถนนมาตรฐานคอนกรีตกว้าง ๔ เมตร อยู่ ๓,๘๐๐ เมตรที่เหลือก็เป็นถนนกว้าง ๕ เมตรระหว่างตำบลกับอำเภอ
อบต. โพธิ์ทอง (๒/๓)	มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้าน สำหรับถนนสายหลักที่เป็นตัวเชื่อมต่อสาย ๔๐๑ กับถนนสายสนามบิน ซึ่งผาดผ่านโพธิ์ทองนั้น มีแผนดำเนินการขยายเป็น ๔ เลนส์ โดยไม่มีเกาะกลาง สำหรับความพึงพอใจของชาวบ้าน เจ้าหน้าที่อบต.โพธิ์ทองให้ข้อมูลว่า ชาวบ้านมีความพึงพอใจที่มีการสร้างถนนคอนกรีตผสม

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ยางพารา เพราะเป็นถนนที่ไม่ถูกน้ำกัดเซาะพังเสียหาย
อบต. ท่าซิ่น (๓/๓)	จากการสอบถาม พนักงานอบต.อบตท่าซิ่น มีถนนถึงทุกหมู่บ้าน มีการปรับสภาพถนนให้มีความปลอดภัยในการขับขี่ และเชื่อมต่อกับพื้นที่อื่น ๆ และเพื่อมีทางลัดสำหรับการเดินทาง
อบต. สระแก้ว (๒/๓)	อบต.สระแก้วมีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้าน ถนนของอบต. สร้างเป็นถนนคอนกรีตสามารถป้องกันการกัดเซาะของน้ำได้ดี
๔.๒ น้ำเพื่อการบริโภค ๔.๒.๑ มีน้ำเพื่อการบริโภคทุกหมู่บ้าน (๒ คะแนน) หรือ ๔.๒.๒ ประชาชนทุกหมู่บ้านมีความพึงพอใจในคุณภาพน้ำบริโภค (๓ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๓/๓)	อบต. ท่าศาลามีน้ำเพื่อการบริโภคทุกหมู่บ้าน แต่คนในพื้นที่จะมีการซื้อน้ำมาบริโภคมากกว่าการใช้น้ำประปา หรือจะเป็นการหยอดเหรียญแล้วนำภาชนะมาบรรจุน้ำ เนื่องจาก อบต.ได้ก่อสร้างโรงผลิตน้ำประปาแต่คุณภาพของท่อส่งน้ำประปาที่ไม่สามารถควบคุมคุณภาพน้ำได้
อบต. ไทยบุรี (๓/๓)	แหล่งน้ำไทยบุรีมีน้ำเพื่อการบริโภคทุกหมู่บ้านแต่ต้องพัฒนาปรับปรุงเพื่อคุณภาพน้ำ เนื่องจากอบต.ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงผลิตน้ำประปา แต่คุณภาพน้ำเกิดจากคุณภาพของท่อส่งน้ำประปา “โดยมีการต่อท่อระบายน้ำไปทุกครัวเรือนแล้วอันนี้ถือว่าเป็นหน้าที่ ที่เราเสร็จภารกิจแล้วต่อไปต้องมีการพัฒนาคุณภาพน้ำร่วมกันไปแต่ที่เขามาต่อยอดให้ก็โครงการ SML กองทุนหมู่บ้าน กทบ. ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ประหยัดโดยงบประมาณมาจากรัฐบาลซึ่งปีที่แล้วอบต.ได้รับจัดสรรมาสิบล้านบาท”
อบต. โพธิ์ทอง (๓/๓)	อบต. โพธิ์ทองสนับสนุนให้มีน้ำเพื่อการบริโภคทุกหมู่บ้าน จากการมีส่วนร่วมของงบประมาณของรัฐและคนในหมู่บ้าน ส่วนมากจัดขึ้นในรูปแบบตู้หยอดเหรียญในหมู่บ้านต่าง ๆ ของ อบต. โพธิ์ทอง
อบต. ท่าซิ่น (๓/๓)	อบต. ท่าซิ่น มีน้ำเพื่อการบริโภคทุกหมู่บ้าน ส่วนใหญ่มีการซื้อและแจกน้ำโดยมีรถให้บริการถึงบ้านหรือร้านค้าในชุมชน อบต.ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงผลิตน้ำประปา แต่คุณภาพน้ำยังไม่เป็นที่พึงพอใจของชาวบ้าน อบต.แก้ไขโดยการนำน้ำไปตรวจคุณภาพซึ่งพบว่าอยู่ในระดับที่ดี และมีการปรับปรุงคุณภาพน้ำ จนปัจจุบันคุณภาพน้ำอยู่ในระดับที่ดี
อบต. สระแก้ว (๓/๓)	อบต. สระแก้ว สามารถดำเนินงานให้มีน้ำเพื่อการบริโภคทุกหมู่บ้านโดยประชาชนมีความพึงพอใจใน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	คุณภาพของน้ำเพื่อการบริโภค
๔.๓ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค (การเกษตร) ๔.๓.๑ อบต. ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของหมู่บ้านที่มี (๒ คะแนน) หรือ ๔.๓.๒ อบต. ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้าน (๓ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๓/๓)	อบต.ท่าศาลา ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้าน แต่ในพื้นที่ชุมชนเมือง คนในพื้นที่ก็จะใช้น้ำจาก อบต. สำหรับการอุปโภคเท่านั้น ส่วนการบริโภคชาวชุมชนซื้อน้ำมาบริโภคกันเอง
อบต. ไทยบุรี (๓/๓)	ใน อบต.ไทยบุรี ประชากรโดยส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กว่าร้อยละ ๗๐ และที่เหลือจะมีอาชีพเสริมบางส่วน ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่นิยมทำอาชีพเสริม โดยอาชีพหลักที่ทำ คือ การทำนา ทำฟาร์มเห็ด ไล่เตียน บ่อกุ้ง บ่อปลา บ่อกบ ทางผู้วิจัยจึงเห็นว่า อบต. ยังไม่มีการส่งเสริมหรือพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค (การเกษตร) อย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้าน จากการให้ข้อมูลของนายก อบต. พบว่า มีระบบชลประทานเพื่อการเกษตร โดยการพบว่ามี “การเลี้ยงกุ้งสี กุ้งก้ามก้าม โครงการนี้มีครบเลย มีบ่อปลา มีบ่อกบ ของสุเมศ ปลุกมะพร้าว มีโรงเรือน เลี้ยงกุ้งสีด้วย กุ้งก้ามแดง กุ้งสีอะไรก็มีหมด กุ้งแม่น้ำ เป้าหมายของเขาต่อไปจะเป็นแห่งเรียนรู้ทางเศรษฐกิจที่สามารถมาศึกษาดูงานได้ เขาจะมีการทำนา มีระบบชลประทานเรียบร้อยสำหรับบ่อเลี้ยงปลาตุ๊ก ปลาไนล ปลาหมอ สามารถมาศึกษาเรียนรู้ได้ ทุกคนไม่คาดคิดว่าเป็นสิ่งที่มันหน้าจะเกิดคือในชุมชนเรา”
อบต. โพธิ์ทอง (๓/๓)	อบต.โพธิ์ทองมีการส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้านโดยในพื้นที่ชุมชนของอบต. โพธิ์ทอง ประชากรโดยส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ทำนา ใช้แหล่งน้ำจากคลองมะยิง และน้ำที่ไหลมาจากคลองชุมขลิ้ง อบต.มีความพยายามในการสร้างฝายกักเก็บน้ำเพื่ออุปโภคแก่คนในชุมชน
อบต. ท่าช้าง (๓/๓)	อบต.ท่าช้าง มีการส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้านโดยประชากรใน อบต.ท่าช้าง ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร กว่าร้อยละ ๗๐ และที่เหลือจะมีอาชีพเสริมบางส่วน ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่นิยมทำอาชีพเสริม อาชีพหลักคือการทำนา สวนยาง สวนปาล์ม การเลี้ยงสัตว์ และจะใช้น้ำจากคลองท่านาย อบต.ท่าช้างได้

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ดำเนินการขุดคลองเพื่อการกักเก็บน้ำไว้อุปโภค
อบต. สระแก้ว (๓/๓)	อบต.สระแก้วมีการส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้าน ชาวชุมชนในอบต.สระแก้วส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร โดยใช้น้ำจากคลองกลาย อบต. สระแก้วมีการส่งเสริมให้ประชาชนจัดเก็บน้ำฝนไว้ใช้เพื่อการอุปโภคโดยการนำมากรองน้ำให้สะอาดและสามารถใช้ได้อย่างปลอดภัย
๔.๔ ไฟฟ้า ๔.๔.๑ อบต. ส่งเสริมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือประสานงานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้กว่าร้อยละ ๕๐ ของหมู่บ้านที่มี (๒ คะแนน) หรือ ๔.๔.๒ อบต. ส่งเสริม หรือประสานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน (๓ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๓/๓)	อบต. ท่าศาลา ส่งเสริมหรือประสานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน เพราะโดยภาพรวมท่าศาลาเป็นชุมชนเมืองและอยู่ใกล้กับสถานที่ ที่ติดต่อกับหน่วยงานราชการไฟฟ้าได้สะดวก
อบต. ไทยบุรี (๓/๓)	อบต.ไทยบุรี มีการส่งเสริมหรือประสานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน แต่อย่างไรก็ตามเรื่องไฟถนนยังไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
อบต. โพธิ์ทอง (๓/๓)	อบต. โพธิ์ทอง มีการส่งเสริมหรือประสานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน
อบต. ท่าช้าง (๓/๓)	อบต. ท่าช้าง มีการส่งเสริมหรือประสานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน
อบต. สระแก้ว (๓/๓)	อบต. สระแก้ว มีการส่งเสริมหรือประสานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน
๔.๕ โทรคมนาคม ๔.๕.๑ อบต. ส่งเสริมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีบริการโทรคมนาคมใช้ในหมู่บ้าน (รวมทั้งอินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน) อย่างน้อย ๑ หมู่บ้าน (๒ คะแนน) หรือ ๔.๕.๒ อบต. ส่งเสริมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีบริการโทรคมนาคมใช้ในหมู่บ้าน (รวมทั้งอินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน) ๒ หมู่บ้านขึ้นไป (๓ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๓/๓)	อบต.ยังไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า มีการให้บริการโทรคมนาคมใช้ในหมู่บ้าน แต่มีการดำเนินการติดตั้ง อินเทอร์เน็ตหมู่บ้านโดยหน่วยงานอื่น คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
อบต. ไทโยบุรี (๓/๓)	อบต.ยังไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า มีการให้บริการโทรคมนาคมใช้ในหมู่บ้าน แต่มีการดำเนินการติดตั้ง อินเทอร์เน็ตหมู่บ้านโดยหน่วยงานอื่น คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
อบต. โพธิ์ทอง (๓/๓)	อบต.โพธิ์ทอง จัดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตที่สำนักงาน อบต.และตามสถานที่ อบต. กำหนดไว้จำนวน ๒ หมู่บ้าน แต่ความแรงของอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับต่ำ รวมทั้งการดำเนินการติดตั้ง อินเทอร์เน็ตหมู่บ้านโดยหน่วยงานอื่น คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
อบต.ท่าซิ่น (๓/๓)	อบต.ยังไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า มีการให้บริการโทรคมนาคมใช้ในหมู่บ้าน แต่ประชาชนสามารถใช้ wifi ได้บริเวณสำนักงาน อบต. รวมทั้งการดำเนินการติดตั้ง อินเทอร์เน็ตหมู่บ้านโดยหน่วยงานอื่น คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
อบต.สระแก้ว (๓/๓)	อบต.ยังไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า มีการให้บริการโทรคมนาคมใช้ในหมู่บ้าน แต่มีการดำเนินการติดตั้ง อินเทอร์เน็ตหมู่บ้านโดยหน่วยงานอื่น คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (๕๐ คะแนน)	
๕.๑ การจัดการความรู้ภายในองค์กรอยู่เป็นประจำ ๕.๑.๑ มีการจัดการความรู้ไม่เกินปีละ ๔ ครั้ง (๓ คะแนน) หรือ ๕.๑.๒ มีการจัดการความรู้ทุกเดือน แต่ไม่มีผลงานที่เป็นรูปธรรมตามมา (๔ คะแนน) หรือ ๕.๑.๓ มีการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละครั้ง และมีผลงานตามมาไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ (๗ คะแนน) หรือ ๕.๑.๔ มีการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละครั้ง และมีผลงานตามมาไม่น้อยกว่า ๒๐ โครงการ (๑๐ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๔/๑๐)	มีการอบรมแลกเปลี่ยนความรู้ โดยนำสิ่งเจ้าหน้าที่ อบต. ไปอบรม ศึกษาดูงาน มาเล่าสู่กันฟังใน อบต.แต่ยังไม่มีผลงานที่เป็นรูปธรรม ตามมา เช่น เจ้าหน้าที่นำความรู้ไปใช้จริง
อบต. ไทโยบุรี (๗/๑๐)	เจ้าหน้าที่ อบต. ที่ได้รับการฝึกอบรม ต้องรายงานผลต่อผู้บริหาร และอาจแจ้งในที่ประชุม หากเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกคนต้องรู้เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนกันในที่ประชุม จากการสัมภาษณ์พบว่า อบต.ไทโยบุรี พุดถึงองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยการทำงานแทนกันได้หากเจ้าหน้าที่คนใดไม่สามารถปฏิบัติงานได้ เจ้าหน้าที่คนอื่นต้องทำงานนั้นได้ด้วย
อบต. โพธิ์ทอง (๔/๑๐)	มีการอบรมแลกเปลี่ยนความรู้ โดยนำสิ่งเจ้าหน้าที่ อบต. ไปอบรม ศึกษาดูงาน มาเล่าสู่กันฟังใน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	อบต.แต่ยังไม่มีผลงานที่เป็นรูปธรรมตามมา เช่น เจ้าหน้าที่นำความรู้ไปใช้จริง
อบต. ท่าซัน (๔/๑๐)	มีการอบรมแลกเปลี่ยนความรู้ โดยนำสิ่งเจ้าหน้าที่ อบต. ไปอบรม ศึกษาดูงาน มาเล่าสู่กันฟังใน อบต.แต่ยังไม่มีผลงานที่เป็นรูปธรรมตามมา เช่น เจ้าหน้าที่นำความรู้ไปใช้จริง
อบต. สระแก้ว (๔/๑๐)	มีโครงการอบรมเกือบทุกเดือนและหลังจากอบรมแล้วนำมาเล่าให้เจ้าหน้าที่ใน อบต. คนอื่น ๆ ฟังว่า ได้รับอะไรมาบ้าง รวมทั้งนำมาชี้แจงในการประชุมสภาหรือประชุมประจำเดือนของเจ้าหน้าที่ อบต.
๕.๒ ความรักสามัคคีในบรรดาผู้มีหน้าที่ร่วมกัน ๕.๒.๑ ไม่มีการแบ่งแยกเป็นฝักเป็นฝ่ายในบรรดาผู้ปฏิบัติงาน (๕ คะแนน) หรือ ๕.๒.๒ มีการช่วยกันทำงานเมื่อได้รับการร้องขอ (๓ คะแนน) หรือ ๕.๒.๓ มีการอาสาช่วยทำงานระหว่างกันถึงแม้ไม่ได้มีการร้องขอ (อัตถจริยา) (๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๕/๑๐)	จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ในอบต.ท่าศาลา ยังมีลักษณะการทำงานตามหน้าที่ ที่ได้รับผิดชอบและมอบหมาย อาจเนื่องมาจากมีเจ้าหน้าที่จำนวนมาก รวมทั้งมีการติดต่อปฏิสัมพันธ์ใน ระหว่างกลุ่มหรือบุคคลที่ตนเองรู้จักสนิทสนมหรือคุ้นเคยเท่านั้น อาจเนื่องมาจากมีเจ้าหน้าที่จำนวนมาก
อบต. ไทยบุรี (๑๐/๑๐)	จากการสัมภาษณ์จากเจ้าหน้าที่อบต. กล่าวว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนใน อบต.ยินดีกับเพื่อนที่ได้รับรางวัล เพราะคนที่เขาได้รางวัล เขาทำงานจริง เขาช่วยเหลือทุกคน คือทุกคนยอมรับในสิ่งที่เพื่อนร่วมงานได้รับ รางวัล นอกจากนี้นายก อบต.พยายามทำให้ทุกคนเป็นเนื้อเดียวกันท่านไม่ต้องการให้แยกเป็นก๊กเป็นเหล่า เวลามีงานก็เป็นหนึ่งเดียวกัน คือ อบต.ไทยบุรี
อบต. โพธิ์ทอง (๘/๑๐)	อบต. โพธิ์ทอง ได้วางนโยบายเจ้าหน้าที่ในอบต.ร่วมมือกันทำงาน เมื่อมีปัญหาที่มีความร่วมมือกัน แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
อบต. ท่าซัน (๘/๑๐)	อบต. ท่าซัน ได้วางนโยบายให้คนในองค์กรมีความรักสามัคคี ช่วยเหลือกันในการทำงาน เนื่องจาก บุคลากรในองค์กร มีจำนวนไม่มาก ๒๔ คน เมื่อมีปัญหา หรือมีงานร่วมกัน จะมีการร่วมมือช่วยเหลือกัน เป็นอย่างดี นายกอบต.ให้ความสนใจในคุณภาพ ชีวิตของบุคลากรในองค์กร ท่านสนใจในความรู้สึกของ เจ้าหน้าที่ทุกคน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
อบต. สระแก้ว (๑๐/๑๐)	ได้วางนโยบายให้คนในองค์กรมีความรักสามัคคี เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่จำนวนน้อย จึงมีจิตอาสาในการทำงานร่วมกัน แม้มีได้มีคำร้องขอ เมื่อมีปัญหาเจ้าหน้าที่ที่มานั่งคุยกันและเรียกประชุมเมื่อมีปัญหาที่ต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหา มีบรรยากาศสนทนแบบครอบครัว
๕.๓ มีพื้นฐานความมีมิติตาจิตและอุเบกขาของบุคลากรในองค์กร ๕.๓.๑ สมาชิกทุกคนมีความยินดีต่อผลดีที่เพื่อนบุคลากรได้รับจากการปฏิบัติหน้าที่การงาน (๕ คะแนน) หรือ ๕.๓.๒ ผู้ใหญ่ในที่ทำงานสามารถวางจิตให้เป็นอุเบกขาในสถานการณ์ที่จำเป็น (๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๑๐/๑๐)	บุคลากรในอบต.มีความยินดีต่อเพื่อนบุคลากรด้วยกัน หากมีบุคลากรท่านใดได้รับรางวัลหรือการชื่นชมจากการปฏิบัติในหน้าที่การงาน ในขณะที่นายกอบต.ท่าศาลา ได้รับการยอมรับในการแก้ไขปัญหา สามารถวางจิตให้เป็นกลางในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี
อบต. ไทยบุรี (๑๐/๑๐)	บุคลากรในอบต.มีความยินดีต่อเพื่อนบุคลากรด้วยกัน หากมีบุคลากรท่านใดได้รับรางวัลหรือการชื่นชมจากการปฏิบัติในหน้าที่การงาน ในขณะที่นายกอบต.ไทยบุรี เป็นผู้นำที่รับฟังความคิดเห็นของบุคลากรในหน่วยงาน มีความเป็นประชาธิปไตย ให้อิสระรับฟังความคิดเห็น ให้ผู้ปฏิบัติงานไม่รู้สึกรัดอึด และมีความสุขในการทำงาน
อบต. โพธิ์ทอง (๑๐/๑๐)	สมาชิกใน อบต. โพธิ์ทอง ร้อยละ ๙๐ นับถือศาสนาอิสลาม จึงมีความรักและสามัคคีเป็นหนึ่งเดียว ถึงแม้ว่าสมาชิกอีกร้อยละ ๑๐ เป็นบุคลากรที่นับถือศาสนาพุทธ แต่ก็ยังมีความรักความสามัคคียินดีซึ่งกันและกัน
อบต. ท่าช้าง (๑๐/๑๐)	สมาชิกใน อบต. มีจำนวนไม่มาก และบุคลากรในพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ มีความเป็นเครือญาติ พี่น้อง มีความยินดีให้กันและกัน หากบุคลากรท่านใดได้รับการยกย่องนอกจากนี้นายก อบต. ท่าช้าง เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต แบบสมถะ เรียบง่าย เป็นกันเอง เข้าถึงง่าย สามารถวางตัวเป็นกลางได้ในทุกสถานการณ์
อบต. สระแก้ว (๑๐/๑๐)	สมาชิกใน อบต. มีจำนวนไม่มากนัก มีระบบการเคารพผู้อาวุโส มีความเมตตาปรานีต่อกัน สำหรับนายก อบต. รองนายก อบต. เป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ มีความเป็นผู้นำที่ปฏิบัติธรรมตามศาสตร์พระราชามีความเป็นคน สุภาพ และสามารถให้ความรู้ ความไว้วางใจ แก่บุคลากร กับคนในชุมชนได้อย่างดี

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ยิ่ง
๕.๔ มีผลการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุในองค์กรอย่างครบถ้วน ๕.๔.๑ มีหลักในเรื่องทานภายในองค์กร (๒.๕ คะแนน) หรือ ๕.๔.๒ มีหลักในเรื่องปิยะวาจาภายในองค์กร (๕ คะแนน) หรือ ๕.๔.๓ มีหลักในเรื่องสมานัตตาภายในองค์กร (๒.๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๗.๕/๑๐)	เจ้าหน้าที่ใน อบต. ยังมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มไม่ทั่วถึง อาจเนื่องมาจากสมาชิกใน อบต. มีจำนวน มาก
อบต. ไทยบุรี (๑๐/๑๐)	นายก อบต.มีนโยบายให้บุคลากรในองค์กรมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน พุดจาดีต่อกัน และมีพฤติกรรม ที่ดีต่อกันอย่างสม่ำเสมอ
อบต. โพธิ์ทอง(๑๐/๑๐)	ใน อบต. โพธิ์ทองมีบุคลากรที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมากและเป็นบุคลากรที่เคร่งครัด ตามหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งสอดคล้องกับหลักสังคหวัตถุของศาสนาพุทธ ดังนั้น บุคลากรใน อบต. จึงมีการ ปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ได้อย่างดี
อบต. ท่าช้าง(๑๐/๑๐)	จากการที่ นายก อบต. เป็นบุคคลที่ปฏิบัติอย่างเสมอต้นเสมอปลาย มีหลักธรรมในการดำรงชีวิต เป็นแบบอย่างแก่บุคลากร ทำให้บุคลากรใน อบต. มีผลการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ ๔ อย่างดี
อบต. สระแก้ว(๑๐/๑๐)	อบต.เห็นว่าศาสนาเป็นเสาหลักของ อบต.สระแก้ว รองนายก นิคม คงทน เป็นผู้นำที่นำหลัก เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และถ่ายทอดความรู้ แร่งบันดาลใจให้กับบุคลากรใน องค์กร และคนในชุมชน ทำให้บุคลากรในองค์กร ประชาชน มีการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ได้อย่าง ครบถ้วน
๕.๕ สมาชิกในองค์กรเป็นผู้ที่มีความสุข ๕.๕.๑ มีความสุขจากบรรยากาศของการทำงานในที่ทำงานเหมือนกับเป็นบ้านหลังที่ ๒ (ให้ผู้ตอบให้คะแนนเองจาก ๑-๕) หรือ ๕.๕.๒ สมาชิกในองค์กรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ไม่มีภาระหนี้สินและปลอดจากอบายมุข (๒ คะแนน) หรือ ๕.๕.๓ สมาชิกในองค์กรมากกว่าร้อยละ ๖๐ ไม่มีหนี้สินและปลอดจากอบายมุข (๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา(๔/๑๐)	อบต.ท่าศาลามีความเป็นชุมชนเมือง ประชาชนที่มาใช้บริการมีจำนวนมาก มีความต้องการที่

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	หลากหลาย เจ้าหน้าที่ อบต. มีวิธีในการจัดการกับปัญหาความเครียดโดยเปลี่ยนมุมมองการแก้ปัญหาหาดังนี้ “การทำงานย่อมมีปัญหาเกิดขึ้นเป็นธรรมดา แต่อย่าแก้ปัญหาโดยใช้อารมณ์ จะทำให้เกิดความเครียดมากขึ้น ทุกปัญหามีทางออก ถ้าคิดไม่ออก จงหาคนช่วย ฟังการตั้งคำถามเพื่อสาเหตุของปัญหา เมื่อแก้ปัญหาได้ ก็จะสามารถคลายเครียด” สำหรับหนี้สินและอบายมุข เช่นการเล่นการพนัน เล่นไพ่ หว่ยไต้ดิน เจ้าหน้าที่ อบต. ให้ความเห็นว่าเป็นเรื่องปกติของชุมชนภาคใต้
อบต. ไทยบุรี(๗/๑๐)	อบต. ไทยบุรีมีความเป็นชุมชนเมือง มีบุคลากรและประชาชนที่มาใช้บริการมีจำนวนมาก มีความต้องการที่หลากหลาย สมาชิกใน อบต.ไทยบุรี มีความสุขเนื่องจาก นายก อบต. มีความเป็นประชาธิปไตย ให้อิสระ รับฟังความคิดเห็นของลูกน้อง เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานไม่รู้สึกกดดันและมีความสุข
อบต. โพธิ์ทอง(๙/๑๐)	อบต.โพธิ์ทอง สมาชิกในองค์กรมีความสุขในการทำงานอยู่ร่วมกัน เนื่องจาก ผู้บริหารองค์กรได้ปลูกฝังให้ยึดติดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เพราะการทำประโยชน์แก่ผู้อื่น ทำให้เรามีความสุขมากขึ้น โดยผู้บริหารเห็นว่า ถ้าเรารู้จักเปลี่ยนความคิดในแง่มุมมองใหม่ จะช่วยให้เครียดน้อยลง “ถ้ารู้สึกตัวเองคิดมากหาทางออกไม่ได้ ควรจะหยุดคิดสักพัก คิดให้ยืดหยุ่นมากขึ้นกว่าเดิม คิดอย่างมีเหตุผล คิดอย่างที่คนอื่นคิด และคิดถึงคนอื่นบ้าง”
อบต. ท่าช้าง(๑๐/๑๐)	ในการบริหารงานนายก อบต.ท่าช้าง มีหลักการว่า “การบริหารเวลาอย่างเหมาะสมจะช่วยให้การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเวลาเหลือสำหรับการพักผ่อน และครอบครัว ทำให้เครียดน้อยลง ควรทบทวนดูว่า ใช้เวลาแต่ละวันไปกับเรื่องใดบ้าง เพื่อการจัดแบ่งเวลาให้เหมาะสม ทั้งการทำงาน ส่งเสริมครอบครัว และการพักผ่อน” ดังนั้นบุคลากรใน อบต. จึงมีความสุขในการทำงานและชีวิตส่วนตัว สำหรับภาระหนี้สินก็มีบ้าง สำหรับการลงทุนในอาชีพเสริม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการทำด้านเกษตร
อบต. สระแก้ว(๑๐/๑๐)	สมาชิกใน อบต. เป็นผู้มีความสุขในการทำงาน ซึ่งสามารถดูได้จากพฤติกรรมการทำงานว่าเช้าวันจันทร์พนักงานมีความรู้สึกอย่างไร นอกจากนี้ยังพบว่าพนักงานมีความสุขและพนักงานหลายคนบรรจุตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ ยังไม่ยอมย้ายไปทำงานใกล้บ้าน เมื่อตัวเองมีสิทธิที่จะย้ายไปได้ มีการเลื่อนตำแหน่ง เช่น ฝ่ายการเงิน มาอยู่ตั้งแต่เริ่มแรกบรรจุจนตอนนี้เป็น ผอ. กองคลัง และปลัด อบต. บ้านอยู่ ต.ตลิ่งชัน แต่ไม่ย้าย ซึ่งคิดว่าสิ่งนี้น่าจะเป็นตัวชี้วัดได้เป็นอย่างดี สำหรับหนี้สิน บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (๒๐ คะแนน)	
๖.๑ งานด้านการศึกษา ๖.๑.๑ มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย (๓ คะแนน) หรือ ๖.๑.๒ มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยและมีจำนวนครูเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน (๕ คะแนน) หรือ ๖.๑.๓ มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย มีจำนวนครูที่เหมาะสมและมีการจัดการเรียนการสอนให้สมองเด็กได้รับการพัฒนา สมวัยและมีความสุข (๑๐ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา(๑๐/๑๐)	อบต.มีโครงการส่งเสริมการจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้กำหนดงบประมาณประจำปี ๒๕๖๑ ไว้แล้วที่ ๖๐,๐๐๐ บาท และก็ได้ดำเนินการไปแล้วบางส่วน ในเรื่องศูนย์เด็กเล็กที่มีพื้นที่เพียงพอที่จะสามารถทำเป็นโรงเพาะเลี้ยงพืชผักให้กับเด็กเล็ก ได้มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๖ ศูนย์ อยู่หมู่ที่ ๓ ในบริเวณของวัดท่าสูงมีเด็กเล็กจำนวนมาก หมู่ที่ ๔ อยู่ริมทะเลเป็นอาคารเรียนหลังใหม่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์มีสียิตท่าสูงบน หมู่ที่ ๖ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสระบัว หมู่ที่ ๑๕ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบางบางตรง หมู่ที่ ๗ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดหน้าทับ หมู่ที่ ๘ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดจามาลุดดินและจะเปิดใหม่อีก ๒ ศูนย์ ที่ผ่านทางราชการแล้วศูนย์เด็กเล็กบ้านแหลมหมู่ที่ ๑๔ และที่รอผ่านประชาพิจารณ์เร็ว ๆ นี้จะดำเนินการจากการประชาพิจารณ์ที่หมู่ที่ ๒ วัดชลธารามบริเวณพื้นที่วัด การพัฒนาการเปิดศูนย์เด็กเล็กต้องมีการประชุมประชาคมก่อน จากชุมชนและนำไปโหวตเสียงความประสงค์ ให้เปิดการศึกษารับเลี้ยงเด็กเล็กและผ่านการทำแผนขององค์การบริหารส่วนตำบล และส่งเรื่องมายังกองแผน และกองแผนก็เชิญคณะสมาชิกประจำหมู่บ้านมาปรึกษาหาข้อคิดเห็นและหลังจากนั้นชุมชนจะส่งเจ้าหน้าที่ไปดูว่าสถานที่ ที่สามารถก่อสร้างอาคารเรียนรู้ สำหรับหมู่ที่ ๒ เป็นพื้นที่ของวัดชลธาราม อบต. ก็จะสร้างบริเวณแถวพื้นที่ใกล้โรงเรียนวัดชลธาราม เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน อบต. ต้องประสานกับสมาชิกสภาหมู่ที่ ๒ และก็อยู่ในขั้นตอนของการหาแนวคิดว่าสถานที่ที่จะให้มีการอนุญาตจัดสร้างได้และอันดับต่อไปก็ต้องมีการสำรวจจำนวนเด็กเล็กที่ประสงค์จะเข้าเรียน หลังจากนั้นสำรวจข้อมูลสถานที่และจำนวนเด็กแล้ว อบต. ก็จะลงพื้นที่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ผู้ปกครองมาประชาพิจารณ์และยกมือโหวตเสียงว่าประสงค์จะให้มีการเปิดเรียนการสอน ณ ที่แห่งนั้น หมู่ที่ ๑๔ บ้านแหลมได้รับความอนุเคราะห์บริจาคที่ดินจากบุคลากรที่อยู่

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ในชุมชนหมู่ที่ ๑๔ ซึ่งตอนนี้กำลังปรับปรุงและปรับพื้นที่ เพื่อที่จะเปิดการศึกษาเดือนพฤษภาคมให้ทันในรอบเดือนพฤษภาคมที่มีเด็กเข้าเรียนประมาณ ๔๐-๕๐ คน
อบต. ไทบุรี(๓/๑๐)	มีการจัดการศึกษาศักยภาพของเด็กปฐมวัยแต่สัดส่วนครูต่อเด็กยังไม่เพียงพอ ทำให้ครูต้องทำหน้าที่หลากหลาย จึงทำให้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตครู
อบต. โพธิ์ทอง(๓/๑๐)	ในส่วนของสถานศึกษาของพื้นที่ตำบลโพธิ์ทองกับสำนักงานประถมศึกษา ๒ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านสองแพรก และโรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ ศูนย์และมีเด็กเล็กจำนวน ๖๖ คน มีการจัดการศึกษาตามศักยภาพของเด็กปฐมวัยแต่ในทั้งนี้สัดส่วนครูต่อเด็กยังไม่เพียงพอ ทำให้ครูต้องทำหน้าที่หลากหลาย จึงทำให้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตครูที่รับภาระงานเพิ่มขึ้น
อบต. ท่าจีน (๓/๑๐)	อบต. มีศูนย์เด็กเล็ก ๕ ศูนย์ มีจำนวนเด็กรวมทั้งสิ้น ๑๗๐ คน จาก ๑๕ หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวนครูที่น้อย เมื่อเทียบสัดส่วนครูต่อเด็ก
อบต. สระแก้ว (๓/๑๐)	มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย มีจำนวนครูที่เหมาะสมและมีการจัดการเรียนการสอนให้สมองเด็กได้รับการพัฒนาสมวัยและมีความสุข
๖.๒ งานด้านสุขอนามัยและขยะ ๖.๒.๑ งานสุขอนามัย (๑) มีการกำจัดขยะและป้องกันการระบาดของหนู (๓ คะแนน) หรือ (๒) มีการกำจัดขยะ ป้องกันการระบาดของหนูและพาหะนำโรคทุกชนิดมาสู่ชุมชนอย่างได้ผล (๕ คะแนน) ๖.๒.๒ งานจัดการกับขยะ (๑) มีการจัดการกับขยะในระดับหนึ่ง (๓ คะแนน) หรือ (๒) มีการกำจัดขยะในพื้นที่อย่างได้ผล (๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๑๐/๑๐)	อบต. ท่าศาลา จัดสรรงบประมาณด้านสาธารณสุข ในกองทุนหลักประกันสุขภาพ แก่หน่วยงานภายนอกได้แก่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หรือ อสม. โดยต้องจัดทำเป็นโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมสุขภาพมายัง อบต. แต่ อบต.ท่าศาลา เป็นชุมชนเมืองย่อมมีหนูจำนวนมาก ไม่สามารถป้องกันการแพร่พันธุ์ของหนูสู่ชุมชนได้ อบต. ดำเนินการด้านขยะอย่างมาก เพราะตำบลท่าศาลามีปริมาณ

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ขยะวันละประมาณเกือบตัน ซึ่งแต่ละที่จัดการเองลำบาก ทำศาลาพอมีสถานะเป็นเทศบาลก็นำขยะไปทิ้งยังทุ่งท่าลาด ในส่วนของท้องถิ่นได้ดำเนินการหลายเรื่อง เช่น ปี ที่ผ่านมามีการแยกขยะ จัดถังขยะตามประเภทของขยะ เช่น ขยะอันตราย จัดกิจกรรมให้ชุมชนรู้จักแยกขยะหรือสามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้ และในส่วนของการจัดการขยะมีการรณรงค์ทุกเดือน นายก อบต. ลงมาดูทุกหมู่บ้านให้มีการรณรงค์ เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนเก็บขยะ รู้จักจัดการขยะ อย่าให้ขยะออกนอกถังหรือช่วยกันลดปริมาณขยะ การทำกิจกรรมบ่อย ๆ จะรณรงค์ตามเส้นทางต่าง ๆ ที่เป็นเส้นทางหลักและต่อไปจะรณรงค์แจกเป็นถุงดำ เพื่อให้ชาวบ้านแยกขยะเป็นขยะรีไซเคิล ขยะอันตราย และ อบต. กำลังวางแผนให้ผู้นำแต่ละชุมชน แต่ละหมู่บ้าน หรือผู้นำของชุมชนเข้าอบรมหรือไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการขยะ
อบต. ไทยบุรี (๑๐/๑๐)	มีการกำจัดลูกน้ำยุงลายและป้องกันการแพร่ระบาดของยุงและพาหนะนำโรคเป็นอย่างดี ส่วนในการคัดแยกขยะเป็นนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่รณรงค์ให้ อบต. ทุกแห่งจัดการขยะ อบต. ไทยบุรี ดำเนินการตามนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่รณรงค์ให้ อบต. ทุกแห่งจัดการเรื่องขยะและเป็น อบต. ให้ชาวชุมชนคัดแยกขยะเอง โดยไม่สนับสนุนให้มีการวางถัง แต่มุ่งให้ประชาชนได้ใช้ชีวิตแบบคนสมัยก่อน ที่มีการกำจัดขยะเอง แยกขยะและทำลายเอง เช่น เศษอาหาร บางครั้งก็นำไปฝังหลุม บางครั้งก็นำไปทำปุ๋ยหรือแม่ทิ้งขวดน้ำ ชาวบ้านจะคัดแยกแล้วนำไปขาย โดยไม่ต้องให้ อบต. มีรถถังขยะไปเก็บเป็นการแบ่งเบาและประหยัดไปในตัว ซึ่งถือว่าได้ทุกบ้านในพื้นที่ที่กำกับเช่นนี้ ซึ่งอาจจะได้ผลที่ดีด้วย และเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญตัวชี้วัดหนึ่งในเรื่องการบริการสาธารณะ
อบต. โพธิ์ทอง (๑๐/๑๐)	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบสถานการณ์ วิธีปฏิบัติที่ถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันควบคุมโรคในชุมชนดำเนินการต่างๆ เพื่อลดจำนวนยุงตัวเต็มวัยและแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลาย เช่น ปรับปรุงสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม อบต. มีนโยบายในการคัดแยกขยะอย่างได้ผลโดยใช้นโยบาย อบต. มีการวางถังขยะให้ประชาชนได้คัดแยกขยะตามจุดต่าง ๆ เช่น ตลาดสี่แยกวัดโหนด ซึ่งขยะที่เป็นเศษอาหารจะนำมาทำปุ๋ยเกษตรอินทรีย์
อบต. ท่าช้าง (๑๐/๑๐)	อบต.ท่าช้าง ดำเนินการกำจัดยุงลาย ป้องกันการระบาด โดยกำหนดเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด ซึ่งต้องดำเนินการก่อนโรคเกิด หากเกิดระบาดแล้ว การควบคุมโรคจะทำได้ลำบาก และสูญเสียงบประมาณใน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	การดำเนินงานเพิ่มมากขึ้น พื้นที่เป้าหมายของการป้องกันโรคลွ่งหน้า คือ หมู่บ้าน และชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ระบาด การป้องกันโรคลွ่งหน้าสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อบต. มีธนาคารขยะที่เก็บแล้วนำมาคัดแยกแล้วแลกเป็นสิ่งของ ส่วนขยะเปียกนำมาทำปุ๋ยเกษตรอินทรีย์มีการเก็บขยะทะเลด้วย
อบต. สระแก้ว (๑๐/๑๐)	อบต.สระแก้ว ให้ความรู้ด้านสุขศึกษาแก่ประชาชน ในเรื่องสาเหตุ และปัจจัยที่ทำให้ป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกจากยุงลาย และการป้องกันโรค โดยการจัดการบ้านเรือน และสภาพแวดล้อมไม่ให้มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุง และเป็นที่อยู่อาศัยของยุงลาย รวมถึงวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องด้วย อบต. สระแก้วไม่มีถังขยะเพราะต้องการลดขยะ โดยเห็นว่าไม่จำเป็นมาก อบต. ชี้แจงให้ชาวบ้านฟังว่าขยะมันเกิดขึ้นจากมือชาวชุมชนที่นำจากตลาดมา ในเมื่อเกิดจากมือชาวชุมชนก็ขอให้ใช้มือของชาวชุมชนช่วยกันกำจัด และ อบต.ได้ให้ความรู้กับชาวชุมชนว่าขยะรีไซเคิลสามารถขายได้ รวมทั้งการทำปุ๋ยอินทรีย์จากขยะ
๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและรัฐวิสาหกิจชุมชน (๑๕ คะแนน)	
๗.๑ งานส่งเสริมอาชีพการเกษตร ๗.๑.๑ อบท. ส่งเสริมให้เกษตรกรรายบุคคลทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (๒.๕ คะแนน) หรือ ๗.๑.๒ อบท. ส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (๕.๐ คะแนน) หรือ ๗.๑.๓ อบท. ส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งสนับสนุนให้มีศูนย์เรียนรู้ (๗.๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๗.๕/๗.๕)	อบต.ท่าศาลาส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมสนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หมู่ที่ ๓ กับ ๔ หมู่ที่ ๓ เป็น ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงพื้นที่บริเวณทางเข้ามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีบ่อปลา ประกอบด้วยหลายโครงการและได้รับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นจุดเรียนรู้ จุดสาธิต ขณะนี้การทำงานน้อยลงเพราะมีการปรับพื้นที่เพื่อรองรับการเป็นชุมชน มีสวนยางและสวนปาล์ม บางส่วน เท่านั้น ซึ่งต่างจากเมื่อ ๒ ปี ที่ผ่านมา ส่วนหมู่ที่ ๒ ก็ทำนาแต่พื้นที่ส่วนใหญ่ติดกับตำบลท่าช้างมีกลุ่มปลูกข้าวกล้องซึ่งปลูกไว้กินและขายในภาพรวมตำบลท่าศาลามีพื้นที่เกษตรน้อยเพราะประกอบด้วยฝั่งเมืองและฝั่งทะเล การเกษตรจะ

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	เป็นแบบทำกินกันในหมู่บ้านไม่ได้ทำเป็นแบบเอาจริงเอาจังเพื่อการค้า
อบต. ไทยบุรี (๗.๕/๗.๕)	อบต. ไทยบุรี ดำเนินการส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมสนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ โดยมีโครงการเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งโครงการนี้ดำเนินการมาประมาณ ๑๐ กว่าปี ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๕ โดยที่กลุ่มเกษตรกรรวมกลุ่มกัน กลุ่มละไม่น้อยกว่า ๒ รายต่อกลุ่ม เพื่อของบประมาณไปดำเนินงานของกลุ่ม ซึ่งโครงการนี้ต้องได้รับการรับรองจากประชาคมหมู่บ้าน ที่มีการประชุมหมู่บ้านก่อน ให้ที่ประชุมประชาคมหมู่บ้านให้การรับรองว่าเห็นสมควรที่จะจัดสรรงบประมาณให้แก่กลุ่มอะไรเป็นงบประมาณเท่าใด
อบต. โพธิ์ทอง (๗.๕/๗.๕)	อบต.โพธิ์ทอง ดำเนินการส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมสนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ โครงการเศรษฐกิจพอเพียงในตำบลโพธิ์ทอง อบต.ได้ดำเนินการเรื่องการปลูกข้าวเหนียว ข้าวเหนียวดำในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทองและได้ส่งเสริมการปลูกพืชไร่เศรษฐกิจที่กินได้ “ปลูกของที่เรากิน กินของที่เรามาปลูก” และยังส่งเสริมให้ชาวตำบลโพธิ์ทองทำปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อนำไปใช้ในการเกษตรกรรมต่าง ๆ ของชุมชน และมีการปล่อยพันธุ์ปลาที่จะอนุรักษ์ในหนองน้ำให้กับชาวตำบลโพธิ์ทอง เพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงปลา โดยเฉพาะหมู่ที่ ๘ ส่วนบริเวณของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มีการปลูกพืชเศรษฐกิจข้างมหาวิทยาลัยอาจจะเป็นดอกดาวเรือง ปลูกแตงโมและส่งเสริมให้ชาวบ้านได้ปลูกปาล์มน้ำมันอีกด้วย
อบต. ท่าช้าง (๗.๕/๗.๕)	อบต.ท่าช้าง ดำเนินการส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมสนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ อบต.ท่าช้าง สนับสนุนให้เกิดโครงการวิถีชุมชนโดยชาวบ้านรวมกลุ่มกัน มีกลุ่มเกษตร เช่น กลุ่มทำนา นอกจากนี้ยังมีกลุ่มเมล็ดตาสายพันธุ์ ในหมู่ที่๑๓ ซึ่งอบต.สนับสนุนโดยการให้เงินอุดหนุน ได้แก่การแปรรูปอาหารทะเล
อบต. สระแก้ว (๗.๕/๗.๕)	อบต.สระแก้ว ดำเนินการส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมสนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ อบต.สระแก้ว มีศูนย์การเรียนรู้ที่บ้านลุงสุพจน์ ลุงเลื่อน และพี่ยา โดยมีพนักงานอบต.สระแก้ว มีส่วนร่วมด้วย ดำเนินการ ปลูกผักไฮโดรโปนิกส์ เลี้ยงผึ้งเพื่อทำน้ำผึ้ง เลี้ยงหมูคอนโด

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ทำก๊าซชีวภาพ ปลุกถั่วงอกในขวด เลี้ยงด้วงมะพร้าว เป็นต้นสามารถใช้เป็นศูนย์การเรียนรู้จากหน่วยงานภายนอกหรือให้คนอื่น ๆ มาดูงานได้ ซึ่งมีผู้มาดูงานประมาณปีละ ๓๐ - ๔๐ คนนะ นับเป็นจุดหนึ่งที่มีฐานองค์ความรู้จากประสบการณ์การปฏิบัติจริง ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงอื่น ๆ อบต.สนับสนุนโครงการอบรมอาชีพ โดยก่อสร้างอาคารศูนย์เรียนรู้ และขยายการเรียนรู้ เพื่อให้นักศึกษา นักเรียน ประชาชนทั่วไป มาใช้บริการ
๗.๒ งานส่งเสริมอาชีพในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน ๗.๒.๑ อบต. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านเป็นรายบุคคลจัดทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด (๒.๕ คะแนน) หรือ ๗.๒.๒ อบต. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด อย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๕.๐ คะแนน) หรือ ๗.๒.๓ อบต. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด มากกว่า ๑ กลุ่มขึ้นไป (๗.๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๗.๕/๗.๕)	อบต.ท่าศาลาสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และเข้าไปช่วยเหลือทางการตลาด โดย อบต. ท่าศาลา มีเงินอุดหนุนแก่กลุ่มต่าง ๆ แต่ภายหลังมีระเบียบว่าการอุดหนุนกลุ่ม กลุ่มนั้น ๆ จะต้องจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนอย่างน้อย ๑ ปี และกลุ่มที่ตั้งขึ้นส่วนใหญ่ตั้งโดยไม่ได้ขออนุญาตหรือเป็นกลุ่มที่ไม่ได้จดทะเบียน ปัจจุบันมีกลุ่มที่ถูกต้องประมาณ ๑๐ กลุ่ม ซึ่งขึ้นกับสำนักงานเกษตร เดิมมีประมาณ ๖๐ กลุ่ม โดยคนในหมู่บ้านรวมกลุ่มขึ้นมาและ อบต. ตั้งคณะกรรมการตรวจว่ามีกลุ่มจริงหรือไม่ มีสมาชิกกี่คน หลังจากนั้นกลุ่มต่าง ๆ ก็ทำโครงการเพื่อขอรับเงินอุดหนุน ซึ่ง อบต. ก็จัดสรรเงินอุดหนุนให้ เมื่อมีระเบียบของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ว่ากลุ่มที่ อบต. จะอุดหนุนได้ที่จะต้องจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน จำนวนกลุ่มก็เริ่มลดน้อยลง แต่ก็ยังมีกลุ่มที่จดทะเบียนอย่างถูกต้อง ซึ่งก็ขอรับเงินอุดหนุนจาก อบต. ซึ่งต้องแสดงผลการดำเนินการของกลุ่มด้วย ขณะนี้เหลือประมาณสัก ๑๐ กลุ่ม คือ บ้านแหลมโฮมสเตย์ กลุ่มเครื่องแกงของกลุ่มหมู่ที่ ๑๔ หมู่ที่ ๗ สามารถเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน มีกลุ่มทำทางวนเป็น OTOP หมู่ที่ ๑๕ ทำของใช้จากใบลาน เช่น หมวก กระเป๋า รองเท้า กลุ่มทำทางวนอยู่ที่หมู่ ๑๕ ซึ่งมีการส่งไปต่างประเทศด้วย และจัดแสดงสินค้าใน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ห้างสรรพสินค้า ส่วนโปลานจะอยู่ริมคลองที่คลองปากพูน
อบต. ไทยบุรี (๗.๕/๗.๕)	อบต.ส่งเสริมใช้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด มากกว่า ๑ กลุ่มขึ้นไป มีวิสาหกิจชุมชนที่เป็นกลุ่มจัดตั้งอย่างถูกต้องตามระเบียบของ อบต. คือ กลุ่มการดอกไม้ประดิษฐ์ ดอกไม้โปรยทาน
อบต. โพธิ์ทอง (๗.๕/๗.๕)	อบต. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด มากกว่า ๑ กลุ่มขึ้นไป มีโครงการพัฒนาสตรีให้มีการฝึกอบรมอาชีพ เพื่อลดรายจ่ายในครัวเรือนและเพิ่มรายได้และอาชีพเสริมในปี ๒๕๕๙ โดยคัดเลือกกลุ่มสตรีจำนวนกลุ่มละ ๑๕ คนและจำนวนกลุ่ม ๕ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ อบรมการจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก กลุ่มที่ ๒ การทำโรตีสวนมโหรี กลุ่มที่ ๓ การทำดอกโปรยทาน กลุ่มที่ ๔ การเพ้นท์ลายเสื้อ-ผ้า กลุ่มที่ ๕ การทำขนมไทย องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองได้ประสานไปยังองค์กรผู้มีความรู้ด้านอาชีพตามกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และได้เชิญมาเป็นวิทยากรให้ความรู้กับสตรีที่มีความสนใจ และคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ ซึ่งมีวิทยากรเข้าร่วมช่วยเหลือจำนวน ๑๖ คน มีจำนวนกลุ่มสตรี ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๑ คนเป็นจำนวนคนทั้งหมด ๓๕ คน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองก็ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาคีหลายฝ่ายเช่นสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา และฝ่ายปกครองจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอท่าศาลา ตำบลโพธิ์ทอง หมู่ที่ ๑-๘ และจากศูนย์ฝึกอาชีพผู้พิการตำบลสระแก้ว คือการที่จะพัฒนาคนในชุมชนโพธิ์ทองจะต้องอาศัยเครือข่ายภาคีต่าง ๆ และภาคเอกชนเช่นประชาชนที่มีความชำนาญต่าง ๆ มาฝึกสอนอาชีพ เช่น การจักสานก็เชิญวิทยากรในพื้นที่ ที่เป็นวัยผู้สูงอายุเขาสามารถให้ความรู้แนะนำให้กับกลุ่มที่มีความสนใจ ซึ่งกลุ่มสตรีจำนวน ๑๕ คนที่มีการจักสานและมีความรู้จากการฝึกอาชีพก็มีการประสบความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายของการฝึกอบรมสามารถที่จักสานตะกร้าสำหรับใส่ผัก ผลไม้ ใส่หญ้า เพื่อเลี้ยงวัวและกลุ่มทำโรตีสวนมโหรีจนกลุ่มก็สามารถที่จะมีรายได้เพิ่มโดยการทำขนมโหรี การทำขนมโรตีสวนมโหรีไปขายในตลาดนัดตอนเย็นหรือตลาดนัดเช้าในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทองและกลุ่มทำดอกโปรยทานก็สามารถที่จะนำดอกโปรยทานที่ทำได้นำมาเสนอขายที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองกรณีที่มีการจัดฝึกอบรมหรือจัดประชุมเป็นอาหารว่างและกลุ่มเพ้นท์ลายเสื้อ-ผ้า บางคนเมื่อมีความรู้แล้วทฤษฎีแล้วก็ได้ถ่ายทอดให้กับลูก หลาน และนำไปฝึกเป็นอาชีพ ณ พื้นที่ที่ว่าเป็นเมืองท่องเที่ยวเช่นภูเก็ตหรือ

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	เกาะสมุย แต่ว่าจะประสบความสำเร็จในระดับใดก็ทางองค์การบริหารส่วนตำบลก็จะติดตามดูและส่วน การทำขนมไทยที่จะประสบความสำเร็จ เพราะว่าเราทำขนมไทยหลากหลายชนิดและก็ได้ขายในตลาดแยกสี่วัด โหนดก็เป็น การเพิ่มรายได้และการทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทองดีขึ้นการทำขนมไทยเช่นทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง เม็ดขนุน ซึ่งก็ใช้เวลาในปี ๒๕๕๙ และใช้เวลาในการฝึกอบรมหลายวันในปี ๒๕๕๙ ก็มี การส่งเสริมกิจกรรมย่อยในการให้ความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงไม่ว่าจะเป็นการที่องค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์ทองได้ชวนเชิญประชาชนมาประชุมสภาท้องถิ่นหรือชวนเชิญมาประชุมการทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมด้านสาธารณสุขหรือกิจกรรมจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ได้สอดแทรกความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่ง เจ้าหน้าที่ข้าราชการหรือว่าผู้บริหารท้องถิ่นเขาได้ผ่านการอบรมเศรษฐกิจพอเพียงมาทุกครั้งที่ทุกปี อย่างน้อยปี ละ ๑ ครั้ง ดังนั้นแต่ละท่านก็มีความรู้ที่จะสามารถถ่ายทอดให้กับประชาชนในตำบลโพธิ์ทองได้ทราบใน เบื้องต้นว่าแนวทางการดำเนินงานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเขาดำเนินการอย่างไรหรือทำอย่างไร และทำให้ตำบลโพธิ์ทองเป็นตำบลหนึ่งที่มีด้านฐานะเศรษฐกิจในระดับที่ไม่สูงไม่ต่ำก็คือว่าประชาชนก็สามารถ อยู่ในบ้านในเรือนใช้ชีวิตประจำวันได้โดยการใช้ของแบบฝัก ผลไม้หรือพืชพันธุ์ที่ปลูกจิมรี่นำมาทำอาหาร และบางคนที่เป็นผู้เฒ่าผู้แก่ไม่มีเงินเขาก็อยู่ได้เนื่องจากเขาปลูกผักสวนครัวเนื่องจากบริโภคอาหารมีปริมาณที่ กำจัดในปริมาณที่เหมาะสมตามที่ได้รับคำแนะนำจากนักวิชาการด้านสาธารณสุขจากโรงพยาบาลต่าง ๆ ใน การบริโภคอาหารให้เหมาะสม
อบต. ทำขึ้น (๗.๕/๗.๕)	อบต. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด มากกว่า ๑ กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ กลุ่มแปรรูปอาหารทะเล กลุ่มเมล็ดสายพันธุ์อยู่ในหมู่ที่ ๑๓ ซึ่งอบต. สนับสนุนโดยให้เงินอุดหนุน
อบต. สระแก้ว (๗.๕/๗.๕)	อบต. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด มากกว่า ๑ กลุ่มขึ้นไป อบต. สนับสนุนเงินแก่วิสาหกิจชุมชนเพื่อให้มีทุนในการแสวงหาผลกำไรจากการเป็นวิสาหกิจชุมชน เช่น กลุ่มเครื่องแกง อุดหนุนเงินจำนวน สี่หมื่นกว่าบาท เมื่อมีกลุ่มทำเครื่องแกงขึ้นมา เป็นการสร้างอาชีพอื่น ๆ ตามมา เช่น ปลูกขมิ้น ทำให้ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม (๑๕ คะแนน)	

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	๘.๑ งานส่งเสริมด้านสังคมและวัฒนธรรม ๘.๑.๑ อบท. ส่งเสริมเพื่อความรักและสามัคคีกับวัดในพระพุทธศาสนาและ/หรือ ศาสนสถานตามความเชื่อของประชาชนในท้องถิ่น หรือตามวัฒนธรรมประเพณี อย่างน้อยปีละไม่เกิน ๖ ครั้ง (๕ คะแนน) หรือ ๘.๑.๒ อบท. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในข้อ (๘.๑.๑) และจัดให้มีงานบุญประเพณีเป็นการใหญ่ประจำปีที่มีผู้เข้าร่วมงานทั้งในและนอกพื้นที่ไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้ง ต่อปี (๑๐ คะแนน) หรือ ๘.๑.๓ อบท. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในข้อ (๘.๑.๑) และ (๘.๑.๒) รวมทั้งมีการจัดอบรมจิตใจให้ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ที่มีศีลธรรมและมีความประพฤติดี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ทุกปี (๑๕ คะแนน) แต่ถ้าจัดไม่ได้ครบถ้วนตามข้อ (๑.๑) หรือ (๑.๒) แต่มีจัดเฉพาะการอบรมจิตใจให้ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ที่มีศีลธรรมและมีความประพฤติดี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ทุกปี แต่เพียงอย่างเดียว (๑๕ คะแนน) แต่ถ้ามีเพียงกิจกรรมดังกล่าวอย่างเดียว ปีละครั้ง (๕ คะแนน)
อบต. ท่าศาลา (๑๕/๑๕)	อบต. ท่าศาลามีการส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคีระหว่างวัดในทางศาสนาพุทธกับมัสยิดในศาสนาอิสลาม รวมทั้งทำกิจกรรมทำบุญตามประเพณีทางพุทธศาสนาและพิธีกรรมทางศาสนาอิสลาม มีโครงการค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรม ทั้งตำบล อบต.ให้งบประมาณ หกแสนบาท ทั้งสองศาสนา คือ พุทธและอิสลาม เดิมที่กองการศึกษาเคยลงพื้นที่และขอคำปรึกษาจากเจ้าอาวาสว่าชุมชนอิสลามมีการเรียนการสอนศาสนาวันเสาร์-วันอาทิตย์ และเราปรึกษาที่วัดว่า ถ้าของเด็กไทยพุทธจะส่งเสริมภาษาบาลี อ่านคัมภีร์มีอะไรบ้างส่งเสริมแบบไหนบ้างแต่เราได้ข้อมูลมาว่าของศาสนาพุทธไม่ได้บังคับให้เรียน ถ้าเป็นของอิสลามเขาบังคับให้เรียนพอได้คำตอบแล้วนำไปประสานกับผู้เกี่ยวข้อง โดยให้ผู้เรียนด้วยความสมัครใจ ไม่ต้องบังคับ จะเกิดผลดีมากกว่าการบังคับ
อบต. ไทยบุรี (๑๕/๑๕)	อบต.ไทยบุรีมีการส่งเสริมเพื่อความรักและสามัคคีรวมทั้งความศรัทธาในพระพุทธศาสนา และมีการจัดกิจกรรมทำบุญประเพณีอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการนำวัฒนธรรมเข้ามาใช้เพื่อการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องวิถีชีวิตของชาวพุทธและเป็นแบบอย่างให้แก่วัดชุมชนในเรื่องของการแต่งกายผ้าไทย อบต. ริเริ่มตั้งแต่ ๔ ปี ที่แล้ว “ซึ่งตอนนั้นที่เราใส่ ชาวบ้านดูและหัวเราะ เราไปวัดก็หัวเราะเรา ซึ่งครูเด็กเล็กอยู่ข้างวัดเขาก็ใส่ ชาวบ้านดูว่าเราแต่งตัวอะไรกันในตอนนั้น แต่ตอนนี้ทุกวันพระทุกคนใส่ผ้าไทยไปวัดส่วนนี้เป็นสิ่งที่เราเห็นเบื้องต้น ซึ่งเราตั้งหลักการใส่ผ้าไทยเพื่อเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นและแนวคิดในการใส่ชุดชาวเพราะเรามองแค่

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ว่าอยากให้สังคมมีวัฒนธรรมของไทยบุรี เพื่อส่งเสริมศาสนา ที่ต้องใช้เวลา เริ่มจากเราทำให้ดูก่อน อยากให้เห็นจากภายนอกก่อน การที่เราทำให้ประชาชนดูทำให้เกิดวัฒนธรรมของชุมชนตามมา ส่วนเรื่องเวียนเทียน ถ้าเป็นเมื่อก่อน คนมาร่วมเวียนเทียนที่วัดพระธาตุซึ่งเวียนเทียนตอนกลางคืน ซึ่งมีไม่กี่คนแต่ตอนนี้รู้สึกว่าการที่ประชาชนจะมากกว่าเดิม เนื่องจากเราส่งเสริมโดยทำให้เขาดูและอาจจะเพิ่มจำนวนไม่มากนักแต่ทำให้เรารู้สึกว่าคนให้ความสำคัญมากกว่าเดิม”
อบต.โพธิ์ทอง (๑๕/๑๕)	อบต.โพธิ์ทองส่งเสริมให้เกิดความรัก สามัคคีในตามหลักพระพุทธศาสนาสอดคล้องกับทั้งพุทธและมุสลิมมีการส่งเสริมสนับสนุนอบรมการเรียนศาสนาในวันเสาร์ อาทิตย์ ส่งเสริมการเล่นกีฬาแก่คนในชุมชน พบว่ามีการรวมกลุ่มนักกีฬาให้เข้าร่วมทีมต่าง ๆ มีทั้งคนไทย-พุทธ และมุสลิม รวมทั้งพ่อแม่ญาติพี่น้อง จะมาช่วยกันเชียร์ฟุตบอล เพราะกีฬาจะจัดต่อเนื่องกันเป็นเวลาเกือบเดือน ใช้เวลาแข่ง ๒๒-๒๓ วัน อบต.เห็นว่าหากทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหนึ่งเดียวกันและเพื่อละลายพฤติกรรมในเรื่องที่ไม่เคยคุยกัน เรื่องที่มีการแยกกัน ก็ใช้กีฬาเป็นตัวเชื่อมโยง ได้ลดความแตกต่างและเรียนรู้ที่เข้าใจกันเช่น ไทยพุทธเสียชีวิต มุสลิมเสียชีวิตก็มีการไปมาหาสู่กันตามปกติ เมื่อก่อนไทยพุทธจะไม่ไปบ้านไทยมุสลิม ไทยมุสลิมก็จะไม่ไปบ้านไทยพุทธและในเมื่อมีการศึกษาแล้วสถาบันสอนศาสนาในตำบลโพธิ์ทองบอกว่ากิจกรรมบางกิจกรรมที่ให้อิสลามสามารถไปร่วมได้ไทยพุทธก็ไปอิสลามไปไม่ได้ทางไทยพุทธก็เข้าใจ ดังนั้นเมื่อไทยมุสลิมมีความรู้ด้านศาสนาเต็มที่แล้วก็สามารถถ่ายทอดให้กับเพื่อนที่เป็นศาสนิกชนได้ รับรู้สิ่งที่ทำได้ ชาวพุทธเขาก็รับรู้ ถ้าเพื่อนบ้านที่เป็นไทยมุสลิมทำได้เขาก็จะยินดีแต่สิ่งที่เขาไม่ได้ เพราะผิดหลักการเขาก็ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ทำให้มีความรู้สึกเข้าใจกันและกันมากขึ้นจากกีฬาและการศึกษาศาสนาเสาร์ อาทิตย์
อบต.ท่าช้าง (๑๕/๑๕)	อบต.ท่าช้าง ส่งเสริมในเรื่องประเพณีวัฒนธรรมของการทำบุญ โดยมีการเชิญชวนชาวชุมชนทำบุญในวันพระใหญ่ของทุกเดือน เพื่อร่วมกิจกรรมงานบุญในวัด
อบต.สระแก้ว (๑๕/๑๕)	อบต. สระแก้วมีความโดดเด่นในการส่งเสริมสังคมและวัฒนธรรมโดย รองนายกอบต.คุณนิคม คงทน เป็นผู้ริเริ่มวัฒนธรรมให้จัดงานศพที่วัด เดิมในพื้นที่ อบต.สระแก้วประชาชนนิยม จัดงานศพที่บ้าน ซึ่งก่อให้เกิดการพนันและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยังมีค่าใช้จ่ายจำนวนมากในงานศพแต่ละครั้ง ชาวชุมชนใน อบต. สระแก้วยังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านศีล๕ เพื่อปฏิบัติตนตามหลักพุทธศาสนา ซึ่ง

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ศีล ๕ เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักพุทธศาสนา สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข
๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (๓๐ คะแนน)	
๙.๑ มีการประหยัดค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำเพื่อมีเงินเหลือไปใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาต่าง ๆ ในพื้นที่มากขึ้น ๙.๑.๑ สำหรับ อบต. ที่มีรายได้ไม่เกินปีละ ๑๐ ล้านบาท ใช้เงินเพื่อการดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๓๐ และสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงร้อยละ ๑ ทุกรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท (ตัวอย่างเช่น อบต. ที่มีรายได้ ๖๐ ล้านบาท จะมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๒๐ และถ้ามีรายได้ ๑๑๐ ล้านบาท จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๑๐ เป็นต้น) (๒๐ คะแนน) หรือ ๙.๑.๒ สำหรับ อบต. ที่มีรายได้ไม่เกินปีละ ๑๐ ล้านบาท ใช้เงินเพื่อการดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ ๓๕ และสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงร้อยละ ๑ ทุกรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท (๑๕ คะแนน) หรือ ๙.๑.๓ สำหรับ อบต. ที่มีรายได้ไม่เกินปีละ ๑๐ ล้านบาท ใช้เงินเพื่อการดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงร้อยละ ๑ ทุกรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท (๑๐ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๑๐/๒๐)	อบต.ท่าศาลา เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่จำนวนมาก เรื่องค่าใช้จ่ายจึงไม่สามารถลดได้
อบต. ไทยบุรี (๑๒/๒๐)	อบต.ไทยบุรีใช้เงิน ด้านเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำ เต็มอัตราร้อยละ ๔๐
อบต. โพธิ์ทอง (๑๒/๒๐)	อบต.ไทยโพธิ์ทองใช้เงิน ด้านเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำ เต็มอัตราร้อยละ ๔๐ เพราะเจ้าหน้าที่ในองค์กรมีจำนวนมาก คือ ๔๕ คน
อบต. ท่าช้าง (๑๘/๒๐)	อบต.ท่าช้างใช้เงินและค่าจ้างบุคลากร ไม่เกินร้อยละ ๒๐ เมื่อมองโดยภาพรวม การทำงานมีประสิทธิภาพ
อบต. สระแก้ว (๒๐/๒๐)	อบต.สระแก้ว ใช้เงินดังกล่าวไม่เกินอัตราร้อยละ ๔๐ เนื่องจาก อบต. สระแก้วต่างจาก อบต. อื่น ๆ เช่น การจ้างบุคลากรของสระแก้วมีลูกจ้างแค่ ๒ คน ไม่มีภารโรง ไม่มีคนขับรถ สำหรับ อบต. อื่น ๆ มีลูกจ้างเกินครึ่งมากกว่าพนักงานซึ่งทำให้ประหยัดงบประมาณ การมีเจ้าหน้าที่เฉพาะหรือว่ามีคนน้อยจะช่วยกัน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ทำงาน แต่การมีเจ้าหน้าที่จำนวนมาก กลับไม่ช่วยกัน เกี่ยงงานกัน บอกว่าไม่ใช่ของฉัน นั่นก็ไม่ใช่ของฉัน การมีเจ้าหน้าที่จำนวนน้อยสามารถจัดการได้ง่ายกว่า รวมทั้งสร้างความสามัคคีอีกด้วย นอกจากนี้ โดยปกติของการดำเนินงานของอบต. เจ้าหน้าที่ใช้รถส่วนบุคคล ในการติดต่อกับงานด้วย รวมทั้งต้องเติมน้ำมันเชื้อเพลิงเองด้วย คนในอบต.เองก็เต็มใจในการดำเนินงานในรูปแบบส่วนตัว
๙.๒ มีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์ (๑๐ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๑๐/๑๐)	นายกอบต. ท่านปัจจุบันได้รับเลือกเข้ามาและมีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์
อบต. ไทยบุรี (๑๐/๑๐)	นายกอบต. ท่านปัจจุบันได้รับเลือกเข้ามาและมีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์
อบต. โพธิ์ทอง (๑๐/๑๐)	นายกอบต. ท่านปัจจุบันได้รับเลือกเข้ามาและ มีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์
อบต. ท่าซิ่น (๑๐/๑๐)	นายกอบต. ท่านปัจจุบันได้รับเลือกเข้ามาและ มีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์
อบต. สระแก้ว (๑๐/๑๐)	นายกอบต. ท่านปัจจุบันได้รับเลือกเข้ามาและมีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี /หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
๑๐. มีการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น (๒๐ คะแนน)	
๑๐.๑ การศึกษา อปท. จัดให้มีการจัดการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาปฐมวัย หรือมีนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ทางการศึกษาอื่น ๆ ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นที่ประจักษ์ (๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๕/๕)	อบต. ท่าศาลา มีการจัดศึกษาในรูปแบบที่สร้างสรรค์ โดยมีการจัดตั้งค่ายมวย เป็นแรงจูงใจให้แก่เด็ก โดยสนับสนุนให้เด็กในพื้นที่หันมาสนใจกีฬาและเด่นในเรื่องกีฬา และมีการสร้างสรรค์ทางการศึกษาโดยนำเด็กมาฝึกปฏิบัติเพื่อให้เป็นนักมวยอาชีพมีรายได้ ทำให้มีอาชีพเสริม ได้นำค่าตอบแทนที่ได้ไปใช้เป็นทุนการศึกษา นอกจากนี้การตั้งค่ายมวยดังกล่าวยังส่งเสริมให้ชาวต่างชาติเข้ามาเรียนรู้มวยไทยในค่ายมวยและยังเป็นหนทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน(นักมวย)ไทยในค่ายมากอีกด้วย
อบต. ไทยบุรี(๕/๕)	มีการจัดตั้งศูนย์กวดวิชาเพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่เด็ก ๆ ในพื้นที่ให้มีความรู้เพิ่มขึ้นที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน เพื่อให้เด็ก ๆ มีคุณภาพการศึกษาที่ดีของกลุ่มเด็กในพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นโครงการที่อบต. ได้จัดทำขึ้นมา และมีการสืบทอดมานานหลายปี ซึ่งมีผลตอบรับค่อนข้างดีมาก ทั้งเด็กและผู้ปกครอง มีการจัดตั้งสภาเด็กสำหรับการจัดทำกิจกรรมของเด็กในตำบล
อบต. โพธิ์ทอง(๕/๕)	มีการจัดทำโครงการจ้างนักศึกษาปฏิบัติงานช่วงปิดภาคเรียน โดยรับเด็กในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทองเข้ามาทำงาน ซึ่งโครงการนี้ได้จัดทำทุก ๆ ปี
อบต. ท่าซื่น (๕/๕)	มีการจัดการศึกษา เช่น การกวดวิชาเพื่อยกระดับคะแนนการสอบ O-net รวมทั้งเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง
อบต. สระแก้ว(๕/๕)	อบต. สระแก้ว จัดการกวดวิชาแก่เด็กนักเรียนเพื่อให้ได้ศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง โดยรองนายกเทศมนตรีสอนพิเศษจากหน่วยงานอื่นและตั้งเงินรางวัลเพื่อกระตุ้นให้เด็กเรียนเก่งขึ้น ส่งเสริมพรสวรรค์แก่นักเรียน โดยเด็กใน อบต. สระแก้ว สามารถสอบเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงของจังหวัดด้วยคะแนนที่สูงเป็นเวลา ๒ ปีต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมกีฬาตะกร้อที่เยาวชนได้รับรางวัลชนะเลิศ ๔ ปีติดต่อกัน
๑๐.๒ การสาธารณสุข	

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	อปท. จัดให้มีการดูแลสุขภาพประชาชนในพื้นที่สูงกว่าการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคขั้นพื้นฐาน เช่น ดูแลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลเอง หรือมีกิจกรรมดูแลสุขภาพบุคคลที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เช่น ผู้สูงอายุ ผู้ที่ขาดผู้อุปการะ เป็นต้น หรือริเริ่มกิจกรรมในด้านสาธารณสุขอื่นๆ ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ที่น่าสนใจอื่น ๆ (๕ คะแนน)
อบต. ท่าศาลา (๕/๕)	อบต. มีกองสวัสดิการทำหน้าที่ขับเคลื่อนในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงหลายประเด็น เช่น โครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจแก่กลุ่มเด็ก เยาวชน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มอาชีพ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและสามารถนำไปใช้ เป็นการอบรมและการแลกเปลี่ยนในพื้นที่ เพราะในพื้นที่ของตำบลท่าศาลา หมู่ที่ ๒ เป็นศูนย์เรียนรู้ในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง โดยจะมีการนำของกลุ่มของผู้สูงอายุ และเยาวชนมีศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อบต. ได้เปิดโรงเรียนผู้สูงอายุเมื่อเดือนเมษายน มีหลักสูตรการเรียน ๔๘ ชั่วโมง โดยมีสองรูปแบบ ได้แก่หลักสูตร ๖ เดือน กับ ๔๘ ชั่วโมง ประกอบด้วยพลศึกษา บันเทิง โดยนำบุคลากรจากโรงพยาบาลเข้ามาช่วย และครูที่เกษียณอายุราชการเข้ามาช่วยสอน รวมทั้งเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการ เนื่องจากผู้สูงอายุอยู่บ้านแล้วเกิดความเครียด เมื่อมาที่โรงเรียนจะสามารถบรรเทาความเครียดได้ เมื่อพบเจอเพื่อนๆ ร่วมทำกิจกรรมอย่างมีความสุขและมีสภาพจิตใจที่ดี
อบต. ไทยบุรี(๔/๕)	นายก อบต. มีแนวคิดให้เปลี่ยนการโอนเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุผ่านธนาคาร มาเป็นให้ผู้สูงอายุมารับเงินด้วยตัวเอง เพื่อจะได้พบปะและถามไถ่ถึงความเป็นอยู่ด้วยตัวของท่านเองและพบปะบุคคลากรอื่น ๆ
อบต. โพธิ์ทอง(๔/๕)	อบต. มีโรงเรียนผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้เข้ามาทำกิจกรรมร่วมกันในพื้นที่ทำให้ผู้สูงอายุมีสังคมที่เพิ่มขึ้น
อบต. ท่าช้าง(๕/๕)	มีโรงเรียนผู้สูงอายุที่โดดเด่นมาก มีหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สูงอายุได้ทำกิจกรรมร่วมกันในพื้นที่ และให้ผู้สูงอายุไปเยี่ยมผู้ป่วยที่ติดเตียง เพื่อได้แลกเปลี่ยนความรู้ และสอนวิธีการดูแลผู้ป่วยรวมทั้งให้กำลังใจซึ่งกันและกัน
อบต. สระแก้ว(๕/๕)	อบต.สระแก้วโดยรองนายก นิคม คงทน ซึ่งในขณะที่เป็นผู้ใหญ่บ้านได้ริเริ่มและจัดทำโครงการสภารองพยาบาลขนาดเล็ก เพื่อบริการผู้ช่วยในเขตพื้นที่และชุมชนใกล้เคียงโดยโรงพยาบาลที่สร้างขึ้นไม่สามารถดำเนินการในรูปโรงพยาบาลตามที่คาดหวังได้ เนื่องจากติดปัญหาระเบียบในการจัดตั้ง ดังนั้นปัจจุบัน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	โรงพยาบาลดังกล่าวได้จัดตั้งเป็นศูนย์คนพิการจังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๐.๓ การจัดการขยะ ๑๐.๓.๑ มีการจัดการขยะที่ไม่สร้างปัญหาแก่สิ่งแวดล้อม เช่น มีการเก็บขยะและมีการฝังกลบแบบถูกสุขอนามัย หรือมีเตาเผาขยะ หรือมีการผลิตไฟฟ้าจากขยะโดยไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ (๔ คะแนน) หรือ ๑๐.๓.๒ อบต. มีการจัดให้ หรือส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดการแยกขยะ และจัดให้มีธนาคารขยะ (๖ คะแนน) หรือ ๑๐.๓.๓ อบต. ส่งเสริมให้แต่ละหมู่บ้านจัดการกับขยะที่ประชาชนสามารถจัดการได้ด้วยตัวเองทั้งหมด โดย อบต. จะเข้าไปช่วยจัดให้มีการจัดขยะพิษเองโดยไม่ต้องมีถังขยะและบริการเก็บขยะจากประชาชนในพื้นที่ (๑๐ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๑๐/๑๐)	อบต. ดำเนินการด้านขยะอย่างมาก เพราะตำบลท่าศาลามีปริมาณขยะวันละประมาณเกือบสิบตัน ซึ่งแต่ละที่จัดการเองลำบาก ท่าศาลาพอมีเทศบาลก็นำไปทิ้งยังทุ่งท่าลาด ในส่วนของท้องถิ่นได้ดำเนินการหลายเรื่อง เช่น ปีที่ผ่านมาให้มีการแยกขยะ จัดถังขยะตามประเภทของขยะ เช่น ขยะอันตราย จัดกิจกรรมให้ชุมชนรู้จักแยกขยะหรือสามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้ เช่นการทำน้ำหมัก โดยมีอุปกรณ์สาธิตไปให้ในชุมชน สร้างแกนนำในชุมชนให้นำไปใช้กับขยะในชุมชนก่อน และในส่วนของจัดการขยะมีการรณรงค์ทุกเดือน ท่านนายก อบต. ลงมาดูทุกหมู่บ้านให้มีการรณรงค์ เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนเก็บขยะ รู้จักจัดการขยะอย่าให้ขยะล้นนอกถังหรือช่วยกันลดปริมาณขยะ การทำกิจกรรมบ่อย ๆ จะรณรงค์ตามเส้นทางต่าง ๆ ที่เป็นเส้นทางหลักและต่อไปจะรณรงค์แจกเป็นถุงดำเพื่อให้ชาวบ้านแยกขยะ เป็นขยะรีไซเคิล ขยะอันตราย และอบต. กำลังวางแผน.ให้ผู้นำแต่ละชุมชน แต่ละหมู่บ้าน หรือผู้แทนของชุมชนเข้าอบรมหรือไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการขยะ นอกจากนี้ อบต.ยังส่งเสริมให้ประชาชนนำขยะที่คัดแยกไปขายให้เกิดรายได้โดยมีการนำขยะมาแลกเป็นเงิน เช่น ขวด กระดาษ เป็นต้น
อบต. ไทยบุรี(๑๐/๑๐)	อบต. ให้ชาวชุมชนคัดแยกขยะเอง โดยไม่สนับสนุนให้มีการวางถัง แต่มุ่งให้ประชาชนได้ใช้ชีวิตแบบคนสมัยก่อน ที่มีการกำจัดขยะเอง แยกขยะและทำลายเอง เช่นเศษอาหาร บ้างก็นำไปขุดหลุมฝัง บ้างก็นำไปทำปุ๋ย หรือแม้ทั้งขวดน้ำ ชาวบ้านจะคัดแยกแล้วนำไปขาย โดยไม่ต้องให้ อบต.มีรถถังขยะไปเก็บ เป็นการแบ่งเบาและประหยัดไปในตัว ซึ่งถือได้ว่าทุกบ้านในพื้นที่ก็ทำกันเช่นนี้ ซึ่งอาจจะได้ผลที่ดีด้วย นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการแยกขยะอันตรายมีการวางถังขยะอันตรายไว้ ๑ จุด ในแต่ละหมู่บ้านโดย อบต.จะประสานงาน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	กับหมู่บ้าน เพื่อช่วยเก็บขยะเหล่านี้
อบต. โพธิ์ทอง (๑๐/๑๐)	อบต. มีการวางถังให้ประชาชนได้คัดแยกขยะตามจุดต่าง ๆ เช่นตลาดสี่แยกวัดโหนด ซึ่งขยะที่เป็นเศษอาหารจะนำมาทำปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ต่อไป
อบต. ท่าจีน (๑๐/๑๐)	อบต. มีธนาคารขยะในโรงเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักการคัดแยกขยะ และสำหรับขยะเปียกนำมาทำปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ อบต.ยังมีนโยบายมีการเก็บขยะตามชายทะเลเป็นจิตอาสาของชุมชนและมีนโยบายเรื่องขยะรณรงค์ให้นำขยะไปทิ้งที่บ้านตนเอง หากมายังสถานที่ท่องเที่ยวในตำบลท่าจีน
อบต. สระแก้ว(๑๐/๑๐)	อบต. สระแก้วไม่มีถังขยะเพราะต้องการลดขยะ โดยเห็นว่าไม่จำเป็นมาก ประชาชนให้ทำเรื่องซื้อรถขยะแต่ อบต. มีนโยบาย ชี้แจงให้ชาวบ้านฟังว่าขยะมันเกิดขึ้นจากมือของชาวชุมชนที่นำจากตลาดมาในเมื่อเกิดจากมือชาวชุมชนก็ขอให้ใช้มือของชาวชุมชนช่วยกันกำจัด และ อบต.ได้ให้ความรู้กับชาวชุมชนว่าขยะรีไซเคิลขายได้ ขยะปุ๋ยอินทรีย์ และส่วนขยะพิษทาง อบต. ให้จัดตั้งถังขยะอันตรายเช่นแบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย โดยตั้งทุกหมู่บ้านในชุมชน ใน ๑ เดือน มีการรวบรวมให้ อบต. จัดส่งไปทำลายตามวิธีการที่ถูกต้องต่อไป นอกจากนี้ อบต.สระแก้ว ยังส่งเสริมให้มีเตาเผาขยะที่ถูกต้องตามหลักการในโรงเรียนในสังกัด
๑๑. มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๓๐ คะแนน)	
๑๑.๑ การลดปัญหาทางสังคมต้องแก้ไขด้วยการช่วยลดอาชญากรรมในพื้นที่ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ประกอบด้วย การป้องกันและลดปัญหายาเสพติดที่ร้ายแรงและลดอาชญากรรมอื่น ๆ ๑๑.๑.๑ ขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ อันประกอบด้วย ยาบ้า ยาไอซ์ ยาอี โคเคน และน้ำกระท่อม+สารเคมีที่เป็นพิษร้ายแรง (๑) มีนโยบายที่จะขจัดหรือลดสารเสพติดร้ายแรงเหล่านี้ในพื้นที่ (๒ คะแนน) หรือ (๒) มีนโยบายและมาตรการที่จะขจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่ (๓ คะแนน) หรือ (๓) มีนโยบายและมาตรการที่จะขจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่จนมีผู้เสพติดไม่เกินร้อยละ ๑ ของประชากรทั้งหมด (๔ คะแนน) หรือ (๔) ประชากรในพื้นที่ปลอดยาเสพติดประเภท ๑๐๐% (๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๓/๕)	ในการขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ ทราบว่าทุกองค์กรก็หาวิธีในการแก้ไขพวกปัญหาเหล่านี้ แต่สืบเนื่องด้วยประชาชนไม่บอกข้อมูล หลีกเลียงไม่ให้ความร่วมมือ ในการขจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ใน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	พื้นที่ ทำให้การลดปัญหาดังกล่าวยังไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร สำหรับอบต.ท่าศาลา ทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมมากกว่าเรื่องการปราบปรามหรือการแก้ไขปัญหา การปราบปรามเป็นหน้าที่ของการปกครองหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อบต.ดำเนินการส่งไปบำบัด จัดทำโครงการบำบัดยาเสพติดและมีงบประมาณบางส่วนเพื่อนำวัยรุ่นที่ถูกจับกุม ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเข้าค่ายบำบัดแต่เด็กเยาวชนจะเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม ในส่วนศาสนาอิสลามการดูแลถูกเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง โดยให้ชุมชนและคณะกรรมการศาสนาอิสลามพิจารณาอีกครั้ง โดย อบต. เป็นผู้สนับสนุนในเรื่องงบประมาณและเรื่องของบุคลากร ทุกอบต.ส่งเสริมให้เกิดการเล่นกีฬาเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด และทุกอบต.ให้การต่อต้านและนำเยาวชนไปบำบัดเพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่คนให้ชุมชน ซึ่งจะช่วยให้มีการมีวมที่ลดน้อยลง
อบต. ไทยบุรี (๓/๕)	ในการขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ ทราบว่าทุกองค์กรก็หาวิธีในการแก้ไขพวกปัญหาเหล่านี้ แต่สืบเนื่องด้วยประชาชนไม่บอกข้อมูล หลีกเลียงไม่ให้ความร่วมมือ ในการขจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่ ทำให้การลดปัญหาดังกล่าวยังไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร สำหรับอบต.ไทยบุรี ทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมมากกว่าเรื่องการปราบปรามหรือการแก้ไขปัญหา การปราบปรามเป็นหน้าที่ของการปกครองหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อบต.ดำเนินการส่งไปบำบัด จัดทำโครงการบำบัดยาเสพติดและมีงบประมาณบางส่วนเพื่อนำวัยรุ่นที่ถูกจับกุม ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเข้าค่ายบำบัดแต่เด็กเยาวชนจะเข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม โดยทางท้องถิ่นจะเป็นแรงสนับสนุนในเรื่องงบประมาณและเรื่องของบุคลากร ทุกอบต.ส่งเสริมให้เกิดการเล่นกีฬาเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด และทุกอบต.ให้การต่อต้านและนำเยาวชนไปบำบัดเพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่คนให้ชุมชน ซึ่งจะช่วยให้มีการมีวมที่ลดน้อยลง ตลอดจนการจัดตั้งสภาเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด
อบต. โพธิ์ทอง (๓/๕)	ในการลดปัญหายาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ ทราบว่าทุกองค์กรก็หาวิธีในการแก้ไขพวกปัญหาเหล่านี้ แต่สืบเนื่องด้วยประชาชนไม่บอกข้อมูล หลีกเลียงไม่ให้ความร่วมมือ ในการขจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่ ทำให้การลดปัญหาดังกล่าวยังไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร สำหรับ อบต. ทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมมากกว่าเรื่องการปราบปรามหรือการแก้ไขปัญหา การปราบปรามเป็นหน้าที่ของการปกครองหรือสำนักงาน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ตำรวจแห่งชาติ อบต.ดำเนินการส่งไปบำบัด จัดทำโครงการบำบัดยาเสพติดและมึงบประมาณบางส่วนเพื่อนำวัยรุ่นที่ถูกจับกุม ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเข้าค่ายบำบัดแต่เด็กเยาวชนจะเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม ในส่วนศาสนาอิสลามการดูแลถูกเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง โดยให้ชุมชนและคณะกรรมการศาสนาอิสลามพิจารณาอีกครั้ง โดย อบต. เป็นผู้สนับสนุนในเรื่องงบประมาณและเรื่องของบุคลากร ทุกอบต.ส่งเสริมให้เกิดการเล่นกีฬาเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด และทุกอบต.ให้การต่อต้านและนำเยาวชนไปบำบัดเพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่คนให้ชุมชน ซึ่งจะช่วยให้มีการมีวมั่วสุมที่ลดน้อยลง
อบต. ท่าซิ่น (๓/๕)	ในการขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ ทราบว่าทุกองค์กรก็หาวิธีในการแก้ไขพวกปัญหาเหล่านี้แต่สืบเนื่องด้วยประชาชนไม่บอกข้อมูล หลีกเลียงไม่ให้ความร่วมมือ ในการขจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่ ทำให้การลดปัญหาดังกล่าวยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สำหรับอบต. ทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมมากกว่าเรื่องการปราบปรามหรือการแก้ไขปัญา การปราบปรามเป็นหน้าที่ของการปกครองหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อบต.ดำเนินการส่งไปบำบัด จัดทำโครงการบำบัดยาเสพติดและมึงบประมาณบางส่วนเพื่อนำวัยรุ่นที่ถูกจับกุม ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเข้าค่ายบำบัดแต่เด็กเยาวชนจะเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม ในส่วนศาสนาอิสลามการดูแลถูกเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง โดยให้ชุมชนและคณะกรรมการศาสนาอิสลามพิจารณาอีกครั้ง โดย อบต. เป็นผู้สนับสนุนในเรื่องงบประมาณและเรื่องของบุคลากร ทุกอบต.ส่งเสริมให้เกิดการเล่นกีฬาเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด และทุกอบต.ให้การต่อต้านและนำเยาวชนไปบำบัดเพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่คนให้ชุมชน ซึ่งจะช่วยให้มีการมีวมั่วสุมที่ลดน้อยลง
อบต. สระแก้ว (๓/๕)	ในการขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ ทราบว่าทุกองค์กรก็หาวิธีในการแก้ไขพวกปัญหาเหล่านี้แต่สืบเนื่องด้วยประชาชนไม่บอกข้อมูล หลีกเลียงไม่ให้ความร่วมมือ ในการขจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่ ทำให้การลดปัญหาดังกล่าวยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สำหรับอบต. ทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมมากกว่าเรื่องการปราบปรามหรือการแก้ไขปัญา การปราบปรามเป็นหน้าที่ของการปกครองหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อบต.ดำเนินการส่งไปบำบัด จัดทำโครงการบำบัดยาเสพติดและมึงบประมาณบางส่วนเพื่อนำ

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	วัยรุ่นที่ถูกจับกุม ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเข้าค่ายบำบัดแต่เด็กเยาวชนจะเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม ในส่วนศาสนาอิสลามการดูแลลูกเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง โดยให้ชุมชนและคณะกรรมการศาสนาอิสลามพิจารณาอีกครั้ง โดย อบต. เป็นผู้สนับสนุนในเรื่องงบประมาณและเรื่องของบุคคลกร ทุก อบต.ส่งเสริมให้เกิดการเล่นกีฬาเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด และทุกอบต.ให้การต่อต้านและนำเยาวชนไปบำบัดเพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่คนให้ชุมชน ซึ่งจะช่วยให้มีการมั่วสุมที่ลดน้อยลง
	๑๑.๑.๒ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่และเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ (๑) มีนโยบายที่ชัดเจนที่จะลดการสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ในพื้นที่ (๒ คะแนน) หรือ (๒) มีมาตรการที่จะลดการเสพติดสิ่งเหล่านี้ (๓ คะแนน) หรือ (๓) จำนวนผู้ที่สูบบุหรี่และเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ในพื้นที่มีไม่ถึงร้อยละ ๑๐ ของประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๒-๖๐ ปี (๔ คะแนน) หรือ (๔) จำนวนผู้ที่สูบบุหรี่และเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ในพื้นที่มีไม่เกินร้อยละ ๒ ของประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๒-๖๐ ปี (๕ คะแนน)
อบต. ท่าศาลา (๒/๕)	ในการดำเนินงานทั้งหมดของอบต.มีนโยบายในการ ลด ละ เลิก การสูบบุหรี่และกำหนดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่แต่อย่างก็ตาม การสูบบุหรี่และบุหรี่ยังคงเป็นวิถีชุมชน โดยเฉพาะยาเส้นซึ่งชาวชุมชนทางปักษ์ใต้ นิยมปลูกและสูบอย่างปกติ สำหรับประเด็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อบต.มีนโยบาย ลด ละ เลิก เช่นกัน แต่ด้านการดำเนินการเป็นไปได้ยาก เนื่องจากวิถีของชุมชนในการพบปะสังสรรค์ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชาวชุมชนด้วยกันนั้นต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้ามาเกี่ยวข้อง
อบต. ไทยบุรี (๓/๕)	อบต.ไทยบุรีมีนโยบายส่งเสริมการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่และเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ รวมทั้งจัดสถานที่ไว้สูบบุหรี่แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก
อบต. โพธิ์ทอง (๔/๕)	ในร้านสะดวกซื้อ ๗-๑๑ ในพื้นที่ อบต.โพธิ์ทอง ไม่มีการขายของมีนเมา ในร้านขายของชำก็ไม่มีการจำหน่ายเช่นกัน เพราะเป็นพื้นที่ที่ใช้หลักศาสนาอิสลามมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต
อบต. ท่าช้าง (๓/๕)	ในพื้นที่อบต.ท่าช้าง มีการปลูกยาเส้น แต่ผู้ปลูก ผู้ซื้อ ผู้ขาย มีการขึ้นทะเบียน อย่างถูกต้องตาม

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	กฎหมาย
อบต. สระแก้ว (๓/๕)	ในพื้นที่อบต.สระแก้ว มีการปลูกยาเส้น แต่ผู้ปลูก ผู้ซื้อ ผู้ขาย มีการขึ้นทะเบียน อย่างเป็นถูกต้อง ตามกฎหมาย
๑๑.๑.๓ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ (๑) มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนที่จะลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ (๒ คะแนน) หรือ (๒) ครั้วเรือนที่ยังมีการเล่นการพนันทุกชนิดมีไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของครั้วเรือนทั้งหมด (๓ คะแนน) หรือ (๓) ครั้วเรือนที่ยังมีการเล่นการพนันทุกชนิดมีไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของครั้วเรือนทั้งหมด (๔ คะแนน) หรือ (๔) ครั้วเรือนที่ยังมีการเล่นการพนันทุกชนิดมีไม่เกินร้อยละ ๕ ของครั้วเรือนทั้งหมด (๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๒/๕)	อบต. มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนที่จะลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ แต่พื้นที่ในทาง ภาคใต้ การพนันเป็นวิถีชีวิตของชาวชุมชน เห็นได้ในงานศพต่าง ๆ หากมีงานศพที่บ้านจะมีการเล่นการพนัน เกิดขึ้น รวมทั้งเป็นวิธีการพักผ่อนของชาวเกษตร ใช้เวลาว่างจากการทำงานมาเล่นการพนันกัน นอกจากนี้ใน พื้นที่ทั้งหมดยังมีการพนันในรูปแบบอื่นๆ ครบถ้วน เช่น หว่ยใต้ดิน หว่ยหุ้น โต๊ะพนันฟุตบอล โต๊ะสแน็กเกอร์ อย่างไรก็ตาม อบต.มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนที่จะลด ละ เลิก การพนัน ทุกชนิดในพื้นที่ แต่ก็ไม่ได้ ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร
อบต. ไทโยบุรี (๒/๕)	อบต. มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนที่จะลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ แต่ก็ให้ผลที่น้อย เพราะว่าชาวชุมชนเห็นเป็นเรื่องปกติ
อบต. โพธิ์ทอง (๒/๕)	อบต. มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนที่จะลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ ทั้งนี้ชาวชุมชน ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เท่าที่ควร เพราะเห็นว่าจะเป็นเรื่องปกติในวิถีชีวิต
อบต. ท่าช้าง (๒/๕)	อบต.มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนที่จะลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ แต่บางครั้วเรือนก็ ยังมีการเล่นการพนันอยู่
อบต. สระแก้ว (๒/๕)	อย่างไรก็ตาม อบต.สระแก้วมีแนวทางในการลดการละเล่นการพนัน และดำเนินได้ผลในระดับหนึ่ง คือนโยบายการจัดงานศพที่วัด ซึ่งจะเป็นการลดการละเล่นการพนันในงานศพได้เป็นอย่างดี
๑๑.๒ เพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้	

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
๑๑.๒.๑ ลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร (๑) มีมาตรการที่จะลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร (๑ คะแนน) หรือ (๒) ไม่มีเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควรในพื้นที่ (๒ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๑/๒)	ทั้งนี้ อบต. ทุกแห่งมีนโยบายในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยเรียนอันควร ซึ่งจะสามารถดำเนินนโยบายได้สะดวกกว่าการห้ามมีเพศสัมพันธ์ อบต. มีมาตรการที่จะลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร แต่ก็ไม่สามารถลดได้มาก เพราะสืบเนื่องด้วยปัญหาครอบครัว ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่ และมีสถานบันเทิง และสิ่งปลูกสร้างใจต่าง ๆ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์จากต่างประเทศ
อบต. ไทยบุรี (๑/๒)	ทั้งนี้ อบต. ทุกแห่งมีนโยบายในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยเรียนอันควร ซึ่งจะสามารถดำเนินนโยบายได้สะดวกกว่าการห้ามมีเพศสัมพันธ์ อบต. มีมาตรการที่จะลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร แต่ก็ไม่สามารถลดได้มาก เพราะสืบเนื่องด้วยปัญหาครอบครัว ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่ และมีสถานบันเทิง และสิ่งปลูกสร้างใจต่าง ๆ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์จากต่างประเทศ
อบต. โพธิ์ทอง (๑/๒)	ทั้งนี้ อบต. ทุกแห่งมีนโยบายในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยเรียนอันควร ซึ่งจะสามารถดำเนินนโยบายได้สะดวกกว่าการห้ามมีเพศสัมพันธ์ อบต. มีมาตรการที่จะลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร แต่ก็ไม่สามารถลดได้มาก เพราะสืบเนื่องด้วยปัญหาครอบครัว ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่ และมีสถานบันเทิง และสิ่งปลูกสร้างใจต่าง ๆ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์จากต่างประเทศ
อบต. ท่าช้าง (๑/๒)	ทั้งนี้ อบต. ทุกแห่งมีนโยบายในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยเรียนอันควร ซึ่งจะสามารถดำเนินนโยบายได้สะดวกกว่าการห้ามมีเพศสัมพันธ์ อบต. มีมาตรการที่จะลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร แต่ก็ไม่สามารถลดได้มาก เพราะสืบเนื่องด้วยปัญหาครอบครัว ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่ และมีสถานบันเทิง และสิ่ง

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	ปลูกไร่ใจต่าง ๆ เช่น วัสดุ ภาพยนตร์จากต่างประเทศ
อบต. สระแก้ว (๑/๒)	ทั้งนี้ อบต. ทุกแห่งมีนโยบายในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยเรียนอันควร ซึ่งจะสามารถดำเนินนโยบายได้สะดวกกว่าการห้ามมีเพศสัมพันธ์ อบต. มีมาตรการที่จะลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปี และต่ำกว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร แต่ก็ไม่สามารถลดได้มาก เพราะสืบเนื่องด้วยปัญหาครอบครัว ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ และมีสถานบันเทิง และสิ่งปลูกไร่ใจต่าง ๆ เช่น วัสดุ ภาพยนตร์จากต่างประเทศ
๑๑.๒.๒ ช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้ง คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในชุมชน <u>กรณีผู้ไร้บ้าน</u> (๑) มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือคนไร้บ้านในพื้นที่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ (๒ คะแนน) หรือ (๒) อบต. ได้แก้ไขปัญหาจนไม่มีคนไร้บ้านในพื้นที่ (๕ คะแนน) <u>กรณีผู้ไร้ที่พึ่งที่เป็นบุคคลทุพพลภาพและคนชรา</u> (๑) มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือบุคคลทุพพลภาพและคนชราที่ไร้ที่พึ่ง (๒ คะแนน) หรือ (๒) อบต. ได้แก้ไขปัญหาจนไม่มีบุคคลทุพพลภาพและคนชราที่ไร้ที่พึ่งในชุมชน (๕ คะแนน)	
อบต. ท่าศาลา (๔/๕)	อบต. มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือคนไร้บ้านในพื้นที่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ ช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้ง คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในชุมชน ซึ่งเป็นการหาแนวทางช่วยเหลือ แต่ไม่สามารถจัดปัญหาให้หมดไปได้
อบต. ไทโยธา (๔/๕)	อบต. มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือคนไร้บ้านในพื้นที่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ ช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้ง คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในชุมชน ซึ่งเป็นการหาแนวทางช่วยเหลือ แต่ไม่สามารถจัดปัญหาให้หมดไปได้
อบต. โพธิ์ทอง (๔/๕)	อบต. มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือคนไร้บ้านในพื้นที่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ ช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้ง คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในชุมชน ซึ่งเป็นการหาแนวทางช่วยเหลือ แต่ไม่สามารถจัดปัญหาให้หมดไปได้

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
อบต. ท่าซัน (๔/๕)	อบต. มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือคนไร้บ้านในพื้นที่ที่สามารถดำรงชีพอยู่ได้ ช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้ง คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลนให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในชุมชน ซึ่งเป็นการหาแนวทางช่วยเหลือ แต่ไม่สามารถจัดปัญหาให้หมดไปได้
อบต. สระแก้ว (๔/๕)	อบต. มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือคนไร้บ้านในพื้นที่ที่สามารถดำรงชีพอยู่ได้ ช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้ง คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลนให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในชุมชน ซึ่งเป็นการหาแนวทางช่วยเหลือ แต่ไม่สามารถจัดปัญหาให้หมดไปได้
๑๑.๒.๓ คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังขาดแคลน (๑) มีมาตรการอุดหนุนเพิ่มเติมให้แก่คนจนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลน (๑ คะแนน) หรือ (๒) ไม่มีคนจนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนคนจนยังคงมีความขาดแคลนอยู่ในพื้นที่ (๓ คะแนน)	
อบต.ท่าศาลา (๑/๓)	จำนวนคนจนที่ขึ้นทะเบียนของอบต.ท่าศาลา มีจำนวน ๒๓๐ คน
อบต.ไทยบุรี (๑/๓)	จำนวนคนจนที่ขึ้นทะเบียนของอบต.ไทยบุรี มีจำนวน ๙๘ คน
อบต.โพธิ์ทอง (๑/๓)	จำนวนคนจนที่ขึ้นทะเบียนของอบต.โพธิ์ทองมีจำนวน ๙๖ คน
อบต.ท่าซัน (๑/๓)	จำนวนคนจนที่ขึ้นทะเบียนของอบต.ท่าซัน มีจำนวน ๒๙๓ คน
อบต.สระแก้ว (๑/๓)	จำนวนคนจนที่ขึ้นทะเบียนของอบต.สระแก้วมีจำนวน ๓๘๘ คน
๑๒. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม (๒๐ คะแนน)	
กิจกรรมในข้อย่อย ๆ เหล่านี้จะต้องมีคะแนนรวมกันไม่เกิน ๒๐ คะแนน ถ้าได้เกิน ๒๐ คะแนน ให้นับคะแนนรวมเพียง ๒๐ คะแนน (๑) อบท. มีส่วนร่วมในการลด ป้องกัน หรือบรรเทาความทุกข์ยากของประชาชนในพื้นที่จากอุบัติเหตุ (น้ำท่วม โคลนถล่ม น้ำแล้ง วาตภัย อัคคีภัย) (๕ คะแนน) (๒) อบท. มีส่วนร่วมในการสร้างฝายชะลอน้ำ หรือฝายแม้ว (๓ คะแนน) (๓) อบท. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการปลูกต้นไม้หรือสร้างพื้นที่สีเขียวให้เพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ (๓ คะแนน) (๔) อบท. มีส่วนร่วมในการจัดให้มีแหล่งน้ำสาธารณะในหมู่บ้านต่าง ๆ (๓ คะแนน) (๕) อบท. มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมให้แต่ละบ้านรักษาความสะอาด นานอยู่ และปลอดภัย (๓ คะแนน)	

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	(๖) อบต. มีส่วนร่วมในการจัดหา หรือทำให้มีพื้นที่สาธารณะเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนให้มากขึ้น (๓ คะแนน) (๗) อบต. ร่วมกับศาสนาสถานต่าง ๆ จัดให้มีสถานที่ปฏิบัติธรรมที่มีคุณภาพ (๓ คะแนน) (๘) อบต. มีส่วนช่วยดูแลและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนภายในพื้นที่ (๓ คะแนน) (๙) อบต. มีส่วนร่วมในการจัดวางผังเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ที่ทำการเกษตร และพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งป้องกันการบุกรุกจากภายนอก เพื่อความยั่งยืนของประชาชนในพื้นที่ในระยะยาว (๓ คะแนน) (๑๐) อบต. มีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ ที่ช่วยให้มีการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมดีขึ้น (๓ คะแนน)
อบต. ท่าศาลา (๒๐/๒๐)	(๑) ทุกพื้นที่จะประสบปัญหาอุทกภัยหรือน้ำท่วม เป็นประจำทุกปี และอบต. ก็ได้เตรียมพร้อมด้านการช่วยเหลือให้แก่ผู้ประสบอุทกภัย และมีการสรรจัดงบประมาณในการช่วยเหลือหรือสรรหางบประมาณมาช่วยเหลือจากองค์กรต่าง ๆ และมีการช่วยเหลือจากศูนย์ช่วยเหลือของอบต. และมีการเตรียมพาหนะในการช่วยเหลือ คือ เรือที่สามารถเข้าไปรับคนที่อยู่ในแหล่งที่ประสบอุทกภัยได้อย่างปลอดภัย (๒) มีการปลูกป่าบริเวณชายหาดอย่างสม่ำเสมอ (๓) ประชาชนมีส่วนร่วมปรับปรุงสภาพพื้นที่ด้วยการปลูกป่าชายเลนที่ได้รับผลกระทบ (๔) มีการจัดการแหล่งน้ำสาธารณะในหมู่บ้านแต่ทำได้ไม่มาก เนื่องจากเป็นชุมชนเมือง (๕) มีนโยบายส่งเสริมการจัดบ้านให้น่าอยู่ และมีระบบกล้อง CCTV (๖) มีการจัดการพื้นที่ของ อบต. เพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะ และเป็นพื้นที่ออกกำลังกาย (๗) ไม่มีศาสนสถานของชาวพุทธแต่มีสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนาของชาวอิสลาม (๘) มีนโยบายทำป้ายรณรงค์และมีศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย (๙) พื้นที่ชายทะเลมีเรือประมงขนาดใหญ่มาบุกรุก อบต. จึงตั้งข้อบังคับเกี่ยวกับการประมงในเรื่องขนาดของเรือลากหอยแครง (๑๐) มีส่วนร่วมในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ โดยจะจัดทำ Walkway เพื่อทำโครงการตลาดน้ำ และยังมีโครงการปรับปรุงสภาพหน้าดินด้วยการปลูกป่าชายเลน และรวมไปถึงจัดกิจกรรมของชมรมปั่นจักรยาน
อบต. ไทยบุรี (๒๐/๒๐)	(๑) พื้นที่ไทยบุรีประสบปัญหาอุทกภัยหรือน้ำท่วม เป็นประจำทุกปี และอบต. ก็ได้เตรียมพร้อมให้การช่วยเหลือให้ผู้ประสบอุทกภัย และมีการสรรจัดงบประมาณในการช่วยเหลือหรือสรรหางบประมาณช่วยเหลือ

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	จากองค์กรต่าง ๆ และมีการช่วยเหลือจากศูนย์ช่วยเหลือของอบต. และมีการเตรียมพาหนะในการช่วยเหลือของแต่ละอบต. คือ เรือที่สามารถเข้าไปรับคนที่อยู่ในแหล่งที่ประสบอุทกภัยได้อย่างปลอดภัย (๒) มีระบบชลประทานในพื้นที่ข้างวัดพระเลียบ เพื่อเป็นการทดน้ำและระบายน้ำ เพื่อช่วยให้พืชผลการเกษตรเติบโต บำรุงรักษาภูมิประเทศ และปลูกพืชฟื้นฟูสภาพดินเปลี่ยนสภาพดินที่แห้งแล้ง นอกเหนือจากนี้ ระบบชลประทานยังมีประโยชน์อื่นในการผลิตพืชผลทางการเกษตร รวมถึงมีฝายชะลอน้ำด้วย (๓) จัดโครงการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการปลูกต้นไม้หรือสร้างพื้นที่สีเขียวให้เพิ่มมากขึ้นในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ (๔) อบต. มีส่วนร่วมในการจัดให้มีแหล่งน้ำสาธารณะในหมู่บ้าน ซึ่งมีทั้งแหล่งน้ำสาธารณะและระบบชลประทาน (๕) อบต. ไม่ให้ความสำคัญในเชิงปัญหามากนัก (๖) มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ แต่ไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายของคนในชุมชน (๗) มีการใส่ชุดขาวในวันสำคัญทางศาสนาและมีการเข้าวัดเป็นประจำเพื่อรักษาวัฒนธรรมและศาสนา มีการทำบุญรอบปีที่โบราณสถานตุมปัง เพื่อสืบสานประเพณีของชุมชน (๘) มีศูนย์หน่วยอาสาป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) และสายตรง นายก อบต. ๑๑๖๙
อบต. โพธิ์ทอง (๒๐/๒๐)	(๑) พื้นที่ประสบปัญหาอุทกภัยหรือน้ำท่วม เป็นประจำทุกปี และอบต. ก็ได้เตรียมพร้อมการช่วยเหลือแก่ผู้ประสบอุทกภัย และมีการสรรจัดงบประมาณในการช่วยเหลือหรือสรรหางบประมาณมาช่วยเหลือจากองค์กรต่าง ๆ และมีการช่วยเหลือจากศูนย์ช่วยเหลือของอบต. และมีการเตรียมพาหนะในการช่วยเหลือ คือ เรือ ที่สามารถเข้าไปรับคนที่อยู่ในแหล่งที่ประสบอุทกภัยได้อย่างปลอดภัย (๒) มีการจัดทำฝายในลักษณะฝายมีชีวิต ซึ่งจะต้องมีการดูแลรักษาทุกปีเพื่อทำฝาย เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการแรงดันน้ำที่ไหลจากแหล่งต้นน้ำและการหนุนของน้ำทะเล (๓) มีการจัดส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในพื้นที่ พื้นที่บริการของ อบต. เพื่อให้เป็นพื้นที่สีเขียวโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	(๔) มีการขุดลอกขุดคลองและอ่างเก็บน้ำสาธารณะ เพื่อกักเก็บน้ำในช่วงน้ำท่วมและเพื่อการอุปโภคบริโภค ช่วงหน้าแล้ง (๕) เนื่องจากความเป็นชุมชนเมืองและชุมชนมุสลิมมีการตั้งบ้านกันอย่างกระจุกตัวและแออัด เนื่องจาก ข้อจำกัดของพื้นที่และหลักศาสนาอิสลาม (๖) อบต.มีการจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตพื้นที่บริการของ อบต.ในระดับหนึ่ง (๗) มีมัสยิด ๗ แห่ง สำหรับการปฏิบัติศาสนกิจของชาวมุสลิม (๘) มีการจัดตั้งศูนย์ อปพร. ตัดถนนใหญ่ เพื่ออำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมง (๙) ไม่ได้ดำเนินการกำหนดผังเมือง เพราะมีการกำหนดผังจากผังเมืองจังหวัด (๑๐) อบต.และประชาชนไม่สนับสนุนให้มีการจัดตั้งโรงงานแยกขยะในเขตพื้นที่ อบต. เพื่อเป็นการรักษา สิ่งแวดล้อม
อบต. ท่าซิ่น (๒๐/๒๐)	(๑) เนื่องจาก อบต. มักจะที่ประสบปัญหาอุทกภัยหรือน้ำท่วม ดังนั้น อบต.ได้มีการจัดทำแผนงานแบบมีส่วนร่วม ร่วมของภาคประชาชนและภาคีที่เกี่ยวข้องกับแผนก่อนและหลังการเกิดสาธารณภัย และมีการกำหนดแผนที่ สำหรับการป้องกันและรับมือสาธารณภัยที่เกิดขึ้น มีการสรรจัดงบประมาณในการช่วยเหลือหรือสรรหา งบประมาณมาช่วยเหลือจากองค์กรต่าง ๆ (๒) อบต.และประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างฝายชะลอน้ำแบบฝายมีชีวิต เพื่อป้องกันน้ำท่วมและน้ำแล้ง (๓) อบต. มุ่งหวังให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปลูกต้นไม้หรือสร้างพื้นที่สีเขียวให้เพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ อบต. มี การเพิ่มพื้นที่ป่าในเขตพื้นที่ป่าสงวนของชุมชน (๔) อบต. มีส่วนร่วมในการจัดให้มีแหล่งน้ำสาธารณะในหมู่บ้าน โดยการขุดลอกขุดคลองและอ่างเก็บน้ำขนาด ใหญ่ (๕) อบต. มียังมีความเป็นชุมชนกึ่งชนบทมีการบริหารจัดการขยะภายในครัวเรือนกันเอง ไม่มีการวางถังขยะ หน้าบ้าน (๖) อบต.มีการจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสนามกีฬาสำหรับการออกกำลังกายในเขตพื้นที่บริการของ

ประเด็นตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียง (คะแนน)	สรุปประเด็นตัวชี้วัด
	อบต. (๗) อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนในตำบลร่วมกันทำบุญในเทศกาลหรือประเพณีต่าง ๆ ของชุมชน (๘) อบต.มีการจัดตั้ง อพปร. และสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายป้องกันสาธารณภัยอื่น ๆ (๙) อบต. มีการจัดทำประกาศพื้นที่ และแผนที่สำหรับการจัดการภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น (๑๐) อบต.มีการเพิ่มพื้นที่จักรยานและส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลมีการปั่นจักรยานมากขึ้น
อบต. สระแก้ว (๒๐/๒๐)	(๑) อบต.ได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยมีการจัดสรรงบประมาณในการช่วยเหลือและจัดหางบประมาณในหน่วยงานอื่น ๆ (๒) อบต. มีการจัดทำฝ่ายชลอน้ำประเภทฝายคอนกรีตขนาดใหญ่ และฝายมีชีวิต เพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง (๓) อบต. มุ่งหวังให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปลูกต้นไม้และสร้างพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ อบต. มากขึ้น (๔) อบต. มีการสร้างฝายคอนกรีตขนาดใหญ่ และ อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เพื่ออุปโภคบริโภค (๕) อบต. ได้รับรางวัลหมู่บ้านสะอาดและ อบต. เป็นชุมชนเกษตร ไม่ค่อยมีปัญหาผลกระทบทางถนน (๖) อบต. มีการสร้างฝายขนาดใหญ่ เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย ทั้งนี้ มีการเพิ่มสถานที่ออกกำลังกายในทุกหมู่บ้าน (๗) อบต.มีการรณรงค์ให้ประชาชนในตำบลร่วมกันทำบุญในเทศกาลหรือประเพณีต่าง ๆ (๘) อบต.มีการจัดตั้งศูนย์ อพปร. ซึ่งติดถนนใหญ่ เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงและการรับความช่วยเหลือประชาชน ๒๔ ตลอดชั่วโมง (๙) อบต.ไม่มีการจัดทำแผนการใช้พื้นที่ เนื่องจาก อบต. ใช้แผนงานการใช้พื้นที่ของผังเมืองจังหวัด (๑๐) อบต. มีการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการ เพื่อสร้างเตาเผาขยะ และ อบต.มีการส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง ผึ้งโพรงไทย เพื่อใช้เป็นตัวชี้วัด ปัญหามลพิษทางอากาศ

ภาคผนวก ข.

ตารางแสดงรายชื่อวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และที่ตั้ง ของทั้ง ๕ อบต.

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
ท่าศาลา	วิสาหกิจชุมชนศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนตำบลท่าศาลา	๑ หมู่ ๓ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๑๗๓๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มพัฒนาการเกษตร หมู่ที่ ๒	๑๐๑/๒ หมู่ ๒ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๑๖๙๕
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารหมู่บ้านบ้านดอนใหญ่	๗๙/๖ หมู่ ๙ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๖๙๔๐๖๔๘๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านหน้าทับใต้	๑๘๒/๔ หมู่ ๑๔ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๔๐๙๒๐๕๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปอาหารทะเลบ้านในถุ้ง	๑๐๒ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๔๖๘๙๓๓๘๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มชมรมอวนลอยเล็กบ้านในถุ้ง	๒๔๔/๓ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๕๗๘๗๘๘๔๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงโคพื้นบ้านบ้านสระบัว	๑๔/๑ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มประมงชายฝั่งบ้านสระบัว	๑๖๓ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนวรรณมาศกอกและ	๕๑/๔ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๗๔๓๘๑๖๓
	วิสาหกิจชุมชนส่งเสริมอาชีพบ้านหน้าทับ	๒๗ หมู่ ๗ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มท่าศาลาสამคคี	๒๖ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๘๐๑๖๐
	วิสาหกิจชุมชนร้อยสร้อย ร้อยใจ บ้านหน้าทับ	๑๐๖/๒ หมู่ ๗ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๔๑๕๓๒๒๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านแหลมโฮมสเตย์(บ้านหน้าทับ)	๑๐๗ หมู่ ๗ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเครื่องแกงบ้านแหลม	๑๘๑/๖ หมู่ ๑๔ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนแปรรูปสินค้าเกษตรและประมง	๙๐ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๕๘๘๘๒๖๓๙
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลากะพงขาวบ้านปากน้ำใหม่	๒๘๐/๒๑ หมู่ ๘ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๑๖๒๘๑๔๙
	วิสาหกิจชุมชนประปาชุมชนโรงเรียนประทีปศาสน์อิสมาอีลอนุสรณ์ (หน้าทับ-บางตง)	๕๘/๙ หมู่ ๑๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๘๗๖๘๙๐๓๖
	วิสาหกิจชุมชนคนจับปลานครศรีธรรมราช	๔๙ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๙๕๒๕๒๕๘

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้เลี้ยงปลาสลิดเพื่อพัฒนาบ้านสระบัว	๑๒๘ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๗๒๗๖๘๗๖๐
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่ม เจะเหล้ม อุตสาหกรรมการงานไม้บ้านหน้าทับ	๑๒๘ หมู่ ๗ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๐๑๙๙๑๔๐
	วิสาหกิจชุมชนศูนย์เรียนรู้ 'เมืองท่าหลา	๑๓/๒ หมู่ ๒ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๒๖๙๓๕๖๖
	วิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวทางทะเลเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลน	๓๓๔ หมู่ ๘ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๐๒๗๕๕๗๗
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มธนาคารปูม้าบ้านสระบัว	๔๙ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๔๐๕๖๔๐๑๓
	วิสาหกิจชุมชน NATHAP KAMPONGSTAY	๙๘/๑๔ หมู่ ๑๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๗๓๑๘๕๖๘
ไทยบุรี	วิสาหกิจชุมชนธนาคารหมู่บ้านหมู่ที่ ๗ พัฒนา	๑/๕ หมู่ ๗ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๔๐๕๒๕๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านศาลาดันกระทอน	๑๘/๑ หมู่ ๗ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๓๔๙๑๕๕
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ไทยบุรีพัฒนา	๑๗ หมู่ ๗ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๔๐๕๑๑๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านในหัน	๓๗/๑ หมู่ ๔ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๔๐๕๑๒๕
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลาน้ำจืดบ้านโพธิ์	๑ หมู่ ๑ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนพัฒนาอาชีพเกษตรกรบ้านชุมชนใหม่	๘ หมู่ ๘ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๘๗๔๒๙๕๐
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงด้วงสาคู	๕๘ หมู่ ๗ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๑๑๕๕๖๒๖๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรบ้านประตู่ช้างพัฒนา	๑๘/๒ หมู่ ๓ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๗๒๗๕๗๑๐๐
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงโคเนื้อหมู่ที่ ๔ ตำบลไทยบุรีพอเพียง	๑๓/๑ หมู่ ๔ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๒๗๔๖๗๑๓
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพไทยบุรีพัฒนา	๔๔/๒ หมู่ ๔ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๔๐๕๐๑๘
โพธิ์ทอง	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านมะยง	๑๘ หมู่ ๖ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๒๗๐๘๐๑๓
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเพาะเห็ดบ้านยางด้วน	๗๕/๑ หมู่ ๗ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๖๘๓๖๓๙๐๓
	วิสาหกิจชุมชนมุสลิมะห์(บ้านดินดอนใต้)	๕๙/๒ หมู่ ๓ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
		โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๒๑๖๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยง โค-กระบือ บ้านบนถนน	๙ หมู่ ๒ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๖๗๙๖๗๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้าน(มุสลิมะฮ์)บ้านดินดอนเหนือ	๑๔๘ หมู่ ๓ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๑๘๔๕
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านยางด้วน	๑๐๐ หมู่ ๗ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๗๒๙๗๓๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านบางรี-ปากโพธิ์	๓๒๓/๑ หมู่ ๕ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๕๙๐๒๙๐๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านแสงจันทร์	๓๔๑/๓ หมู่ ๕ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๒๔๓๓
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลา หมู่ที่ ๔ ตำบลโพธิ์ทอง	๓๔๘ หมู่ ๔ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๙๑๓๐๗๐๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลาอุกบ้านกลาง	๑๘๐/๔ หมู่ ๔ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๐๔๐๘๖๕๕
	วิสาหกิจชุมชนติดดินเกลอรี	๕๐ หมู่ ๑ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๕๘๙๙๗๖๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเครื่องปั้นดินเผาโพธิ์ทอง	๓๐/๑ หมู่ ๖ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรพัฒนาบ้านมะยิง	๓๐/๒ หมู่ ๖ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๐๘๑๕๐๗๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงแพะตำบลโพธิ์ทอง	๓๑๕ หมู่ ๕ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มอัลลามีน	๑๑๕ หมู่ ๗ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๒๗๒๒๓๕๒
	วิสาหกิจชุมชนน้ำดื่มมะฮั๊ด	๑๙๙/๓ หมู่ ๔ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๗๙๗๖๕๒๑๙
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรปลูกแตงโม ม.๒ ต.โพธิ์ทอง	๑๐๑ หมู่ ๒ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๙๑๖๒๐๑๔๒
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านบ้านยางด้วน	๑๑๖ หมู่ ๗ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๓๖๔๖๗๑๑๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ทุเรียนใหม่	๙๙/๑ หมู่ ๒ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๘๖๗๙๖๗๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลาในกระชังบ้านดินดอนใต้	๑๖๘ หมู่ ๓ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๒๕๓๐๑๕๘๕
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมการเกษตรชุมชนบ้านกลาง	๒๐๙/๔ หมู่ ๔ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๒๓๘๑๒๗๔

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
ทำขึ้น	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนบ้านแขก	๑๓๓/๑ หมู่ ๑๓ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๗๓๓๔๐๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลาบ้านประดู่หอม	๑๓ หมู่ ๙ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๗๒๖๓๖๖๔
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารหมู่บ้านทุ่งทอง	๑๓๓/๑ หมู่ ๑๓ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๓๕๐๔๐๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรปลูกแตงโมบ้านแขก	๗๐/๑ หมู่ ๑๓ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๒๘๓๕๗๑๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์บ้านพระเลียบ	๓๑ หมู่ ๑๔ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๖๙๔๒๕๙๙๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มปุ๋ยชีวภาพบ้านกลาง	๙๖/๔ หมู่ ๑๑ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๑๐๘๐๗๐๖๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแขก	๑๓๓/๑ หมู่ ๑๓ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๓๕๐๔๐๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรบ้านแขกพัฒนา	๑๓๓/๑ หมู่ ๑๓ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๘๘๗๓๓๔๐
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะปิตะเคียนดำ	๙๔ หมู่ ๒ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๕๒๒๔๙๐
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรบ้านสีกักพัฒนา	๓๘ หมู่ ๑๒ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๕๒๑๗๐๗
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียงบ้านในไคร้	๑๐๔/๑ หมู่ ๑๐ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๕๗๙๓๔๒๙๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มโคเนื้อ โคขุน ตำบลทำขึ้น	๑๐๕ หมู่ ๑๐ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนสวนเห็ดเพชรปาน	๒๕/๒ หมู่ ๘ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๐๘๘๗๓๔๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มประมงบ้านตะเคียนดำ	๑๐๕/๔ หมู่ ๒ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๖๗๖๕๙๒๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสัมมาชีพทฤษฎีใหม่	๑๖๐ หมู่ ๑๓ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๔๑๕๓๕๒๕
สระแก้ว	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลไม้เกษตร	๕ หมู่ ๙ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๖๔๘๗๘๖
	วิสาหกิจชุมชนบ้านไร่ พอเพียง	๒๕/๑ หมู่ ๗ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๒๔๘๘๒๖๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเครื่องแกงบ้านน้ำตรสเด็ด	๔๙ หมู่ ๒ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๒๖๗๓๕๙
	วิสาหกิจชุมชนกองทุนหมู่บ้านโคกตะเคียน หมู่ที่ ๔	๓๖/๒ หมู่ ๔ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
		โทรศัพท์ ๐๗๕๓๗๕๕๗๖
	วิสาหกิจชุมชนยากลายถาชีสีดาว	๙๓/๔ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๘๔๔๒๐๗๗๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มกล้วยกรอบทองบ้านศาลาสามหลัง	๙๖/๒ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๒๗๐๕๕๔๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเครื่องแกงบ้านนาขุน	๔๔/๑ หมู่ ๖ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๔๘๓๘๘๖๘๓
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านโคกตะเคียน	๓๖/๑ หมู่ ๔ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๕๓๕๖๕๘๔
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านบ้านนาขุน	๑๕ หมู่ ๖ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มมังคุดบ้านศาลาสามหลัง หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว	๙๖/๒ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๘๙๒๔๐๘๙
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านบ้านน้ำตก	๔๙ หมู่ ๒ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนขนมทองม้วนน้ำตก	๔๙ หมู่ ๒ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนวิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านบ้านชุมโจ้ง	๑ หมู่ ๑ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๘๖๕๙๙๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรรมผสมผสาน บ้านศาลาสามหลัง	๙๖/๑ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๓๙๖๘๖๐๙๔
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้าน บ้านในญาติ	๕๙/๑ หมู่ ๑๑ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๘๗๕๘๗๔๓
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้าน บ้านศาลาสามหลัง	๙๖/๒ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๘๑๔๔๘๐๖
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้าน บ้านกาพระ	๑๕๕/๑ หมู่ ๑๐ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๖๑๓๖๙๗๙๐๗
	วิสาหกิจชุมชนมะพร้าวแปรงใหญ่ตำบลสระแก้ว	๒๓๒ หมู่ ๕ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๑๒๒๒๓๙๙
	วิสาหกิจชุมชนผึ่งแปรงใหญ่ตำบลสระแก้ว	๓๖/๑ หมู่ ๔ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๙๕๓๓๕๓๓
	วิสาหกิจชุมชนขนพรรังนกแท้	๑๓๐/๘ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๓๖๓๖๓๗๗๔

ภาคผนวก ข.

ตารางแสดงรายชื่อวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และที่ตั้ง ของทั้ง ๕ อบต.

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
ท่าศาลา	วิสาหกิจชุมชนศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าว	๑ หมู่ ๓ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
	ชุมชนตำบลท่าศาลา	โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๑๗๓๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มพัฒนาการเกษตร หมู่ที่ ๒	๑๐๑/๒ หมู่ ๒ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๑๖๙๕
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารหมู่บ้านบ้านดอนใหญ่	๗๙/๖ หมู่ ๙ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๖๙๔๐๖๔๘๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านหน้าทับใต้	๑๘๒/๔ หมู่ ๑๔ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๔๐๙๒๐๕๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปอาหารทะเลบ้านในถุ้ง	๑๐๒ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๔๖๘๙๓๓๘๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มชมรมอวนลอยเล็กบ้านในถุ้ง	๒๔๔/๓ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๕๓๘๗๘๘๔๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงโคพื้นบ้านบ้านสระบัว	๑๔/๑ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มประมงชายฝั่งบ้านสระบัว	๑๖๓ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนวรรณมาศกอกและ	๕๑/๔ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๗๔๓๘๑๖๓
	วิสาหกิจชุมชนส่งเสริมอาชีพบ้านหน้าทับ	๒๗ หมู่ ๗ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มท่าศาลาสამคคี	๒๖ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๘๐๑๖๐
	วิสาหกิจชุมชนร้อยสร้อย ร้อยใจ บ้านหน้าทับ	๑๐๖/๒ หมู่ ๗ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๔๑๕๓๒๒๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านแหลมโฮมสเตย์(บ้านหน้าทับ)	๑๐๗ หมู่ ๗ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเครื่องแกงบ้านแหลม	๑๘๑/๖ หมู่ ๑๔ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนแปรรูปสินค้าเกษตรและประมง	๙๐ หมู่ ๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๕๘๘๘๒๖๓๙
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลากะพงขาวบ้านปากน้ำใหม่	๒๘๐/๒๑ หมู่ ๘ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๑๖๒๘๑๔๙
	วิสาหกิจชุมชนประปาชุมชนโรงเรียนประทีปศาสน์อิสมาอีลอนุสรณ์ (หน้าทับ-บางตง)	๕๘/๙ หมู่ ๑๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๘๗๖๘๙๐๓๖
	วิสาหกิจชุมชนคนจับปลานครศรีธรรมราช	๔๙ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๙๕๒๕๒๕๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้เลี้ยงปลุสสัตว์เพื่อพัฒนาบ้านสระบัว	๑๒๘ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๗๒๗๖๘๗๖๐

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่ม เจะเหล้ม อุตสาหกรรมงานไม้ บ้านหน้าทับ	๑๒๘ หมู่ ๗ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๐๑๙๙๑๔๐
	วิสาหกิจชุมชนศูนย์เรียนรู้ 'เมืองท่าหลา	๑๓/๒ หมู่ ๒ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๒๖๙๓๕๖๖
	วิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวทางทะเลเชิงอนุรักษ์ ปายายเลน	๓๓๔ หมู่ ๘ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๐๒๗๕๕๗๗
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มธนาคารปูม้าบ้านสระบัว	๔๙ หมู่ ๖ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๔๐๕๖๔๐๑๓
	วิสาหกิจชุมชน NATHAP KAMPONGSTAY	๙๘/๑๔ หมู่ ๑๕ ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๗๓๑๘๕๖๘
ไทยบุรี	วิสาหกิจชุมชนธนาคารหมู่บ้านหมู่ที่ ๗ พัฒนา	๑/๕ หมู่ ๗ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๔๐๕๒๕๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านศาลาตันกระท่อน	๑๘/๑ หมู่ ๗ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๓๔๙๑๕๕
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรอินทรีย์ไทยบุรีพัฒนา	๑๗ หมู่ ๗ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๔๐๕๑๑๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านในหัน	๓๗/๑ หมู่ ๔ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๔๐๕๑๒๕
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลาน้ำจืดบ้านโพธิ์	๑ หมู่ ๑ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนพัฒนาอาชีพเกษตรกรบ้านชุมชนใหม่	๘ หมู่ ๘ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๘๗๔๒๙๕๐
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงด้วงสาคู	๕๘ หมู่ ๗ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๑๑๕๙๖๒๖๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรบ้านประตู่ช้างพัฒนา	๑๘/๒ หมู่ ๓ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๗๒๗๕๗๑๐๐
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงโคเนื้อหมู่ที่ ๔ ตำบลไทยบุรีพอเพียง	๑๓/๑ หมู่ ๔ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๒๗๔๖๗๑๓
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพไทยบุรีพัฒนา	๔๔/๒ หมู่ ๔ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๔๐๕๐๑๘
โพธิ์ทอง	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านมะยง	๑๘ หมู่ ๖ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๒๗๐๘๐๑๓
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเพาะเห็ดบ้านยางด้วน	๗๕/๑ หมู่ ๗ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๖๘๓๖๓๙๐๓
	วิสาหกิจชุมชนมุสลิมะฮ์(บ้านดินดอนใต้)	๕๙/๒ หมู่ ๓ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๒๑๖๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยง โค-กระบือ บ้านบนถนน	๙ หมู่ ๒ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
		โทรศัพท์ ๐๙๘๖๗๙๖๗๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้าน(มุสลิมะฮ์)บ้านดินดอนเหนือ	๑๔๘ หมู่ ๓ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๑๘๔๕
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านยางด้วน	๑๐๐ หมู่ ๗ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๗๒๙๗๓๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านบางรี-ปากโพธิ์	๓๒๓/๑ หมู่ ๕ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๕๙๐๒๙๐๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านแสงจันทร์	๓๔๑/๓ หมู่ ๕ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕๕๒๒๔๓๓
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลา หมู่ที่ ๔ ตำบลโพธิ์ทอง	๓๔๘ หมู่ ๔ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๙๑๓๐๗๐๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลาตำบลบ้านกลาง	๑๘๐/๔ หมู่ ๔ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๐๔๐๘๖๕๕
	วิสาหกิจชุมชนติดดินแกลอรี่	๕๐ หมู่ ๑ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๕๘๙๙๗๖๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเครื่องปั้นดินเผาโพธิ์ทอง	๓๐/๑ หมู่ ๖ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรพัฒนาบ้านมะยิง	๓๐/๒ หมู่ ๖ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๐๘๑๕๐๗๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงแพะตำบลโพธิ์ทอง	๓๑๕ หมู่ ๕ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มอัลอามีน	๑๑๕ หมู่ ๗ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๒๗๒๒๓๕๒
	วิสาหกิจชุมชนน้ำดื่มมะฮั๊ด	๑๙๙/๓ หมู่ ๔ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๗๙๗๖๕๒๑๙
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรปลูกแตงโม ม.๒ ต.โพธิ์ทอง	๑๐๑ หมู่ ๒ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๙๑๖๒๐๑๔๒
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านบ้านยางด้วน	๑๑๖ หมู่ ๗ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๓๖๔๖๗๑๑๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรอินทรีย์ทฤษฎีใหม่	๙๙/๑ หมู่ ๒ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๘๖๗๙๖๗๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลาในกระชังบ้านดินดอนใต้	๑๖๘ หมู่ ๓ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๒๕๓๐๑๕๘๕
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมการเกษตรชุมชนบ้านกลาง	๒๐๙/๔ หมู่ ๔ ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๒๓๘๑๒๗๔
ทำขึ้น	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนบ้านแขก	๑๓๓/๑ หมู่ ๑๓ ต.ทำขึ้น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๗๓๓๔๐๘

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลาบ้านประดู่หอม	๑๓ หมู่ ๙ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๗๒๖๓๖๖๔
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารหมู่บ้านทุ่งทอง	๑๓๓/๑ หมู่ ๑๓ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ. นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๓๕๐๔๐๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรปลูกแตงโมบ้านแขก	๗๐/๑ หมู่ ๑๓ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๒๘๓๕๙๑๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์บ้านพระเลียบ	๓๑ หมู่ ๑๔ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๖๙๔๒๕๕๙๒
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มปุ๋ยชีวภาพบ้านกลาง	๙๖/๔ หมู่ ๑๑ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๑๐๘๐๗๐๖๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแขก	๑๓๓/๑ หมู่ ๑๓ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ. นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๓๕๐๔๐๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรบ้านแขกพัฒนา	๑๓๓/๑ หมู่ ๑๓ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ. นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๘๗๓๓๔๐
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะปิตะเคียนดำ	๙๔ หมู่ ๒ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๕๒๒๔๙๐
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรบ้านสีกกพัฒนา	๓๘ หมู่ ๑๒ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๕๒๑๗๐๗
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียงบ้านในโครีะ	๑๐๔/๑ หมู่ ๑๐ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ. นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๕๗๙๓๔๒๙๔
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มโคเนื้อ โคขุน ตำบลท่าซิ่น	๑๐๕ หมู่ ๑๐ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนสวนเห็ดเพชรปาน	๒๕/๒ หมู่ ๘ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๐๘๘๗๓๔๑
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มประมงบ้านตะเคียนดำ	๑๐๕/๔ หมู่ ๒ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๖๗๖๕๙๒๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสัมมาชีพทฤษฎีใหม่	๑๖๐ หมู่ ๑๓ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๔๑๕๓๕๒๕
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มป่าไผ่ใส่ใจเกษตร	๕ หมู่ ๙ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๖๔๘๗๘๖
	วิสาหกิจชุมชนบ้านไร่ พอเพียง	๒๕/๑ หมู่ ๗ ต.ท่าซิ่น อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๘๒๔๘๘๒๖๔
สระแก้ว	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเครื่องแกงบ้านน้ำตกรสเด็ด	๔๙ หมู่ ๒ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๒๖๗๗๓๕๙
	วิสาหกิจชุมชนกองทุนหมู่บ้านโคกตะเคียน หมู่ที่ ๔	๓๖/๒ หมู่ ๔ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๙๕๓๗๕๕๗๖
	วิสาหกิจชุมชนยากลายถาชีสีดาว	๙๓/๔ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช

อบต.	ชื่อ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้ง
		โทรศัพท์ ๐๘๘๔๔๒๐๗๗๘
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มกล้วยกรอบทองบ้านศาลาสามหลัง	๙๖/๒ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๒๗๐๕๙๔๙
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเครื่องแกงบ้านนาขุน	๔๔/๑ หมู่ ๖ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๔๘๓๘๘๖๘๓
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านโคกตะเคียน	๓๖/๑ หมู่ ๔ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๕๓๕๖๕๘๔
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านบ้านนาขุน	๑๕ หมู่ ๖ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มมังคุดบ้านศาลาสามหลัง หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว	๙๖/๒ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๘๙๒๔๐๘๙
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านบ้านน้ำตก	๔๙ หมู่ ๒ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนนมทองม้วนน้ำตก	๔๙ หมู่ ๒ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์
	วิสาหกิจชุมชนวิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้านบ้านชุมโลง	๑ หมู่ ๑ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๑๘๖๕๙๙๖
	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรรมผสมผสาน บ้านศาลาสามหลัง	๙๖/๑ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๓๙๖๘๖๐๙๔
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้าน บ้านในญาติ	๕๙/๑ หมู่ ๑๑ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๘๗๕๘๗๔๓
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้าน บ้านศาลาสามหลัง	๙๖/๒ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๙๘๑๔๔๘๐๖
	วิสาหกิจชุมชนธนาคารพัฒนาหมู่บ้าน บ้านกาพระ	๑๕๕/๑ หมู่ ๑๐ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๖๑๓๖๙๗๙๐๗
	วิสาหกิจชุมชนมะพร้าวแปลงใหญ่ตำบลสระแก้ว	๒๓๒ หมู่ ๕ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๑๒๒๒๓๙๙
	วิสาหกิจชุมชนผัสดังแปลงใหญ่ตำบลสระแก้ว	๓๖/๑ หมู่ ๔ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๖๙๕๓๓๕๓๓
	วิสาหกิจชุมชนธนพรรังนกแท้	๑๓๐/๘ หมู่ ๗ ต.สระแก้ว อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๓๖๓๖๓๗๗๔

ภาคผนวก ค.

ตารางที่ ๑ สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี ๒๕๖๐ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
หมวดที่ ๑ สุขภาพ มี ๗ ตัวชี้วัด								
๑. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก ๒,๕๐๐ กรัม ขึ้นไป	๑๐๘	คน	๑๐๘	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๒. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน	๖๘	คน	๖๗	คน	๙๘.๕๓	๑	คน	๑.๔๗
๓. เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคระบาดตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	๑,๙๖๕	คน	๑,๙๖๕	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๔. ครรภ์เรื้อนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	๔,๖๐๔	ครร.	๔,๕๗๗	ครร.	๙๙.๔๑	๒๗	ครร.	๐.๕๙
๕. ครรภ์เรื้อนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	๔,๖๐๔	ครร.	๔,๕๔๘	ครร.	๙๘.๗๘	๕๖	ครร.	๑.๒๒
๖. คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	๗,๓๒๕	คน	๕,๕๗๕	คน	๗๖.๑๑	๑,๗๕๐	คน	๒๓.๘๙
๗. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วัน ๆ ละ ๓๐ นาที	๑๒,๖๖๖	คน	๑๒,๖๑ ๔	คน	๙๙.๕๙	๕๒	คน	๐.๔๑
หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม มี ๗ ตัวชี้วัด								
๘. ครรภ์เรื้อนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร	๔,๖๐๔	ครร.	๔,๕๙๒	ครร.	๙๙.๗๔	๑๒	ครร.	๐.๒๖
๙. ครรภ์เรื้อนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน	๔,๖๐๔	ครร.	๔,๖๐๔	ครร.	๑๐๐.๐ ๐	๐	ครร.	๐.๐๐
๑๐. ครรภ์เรื้อนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน	๔,๖๐๔	ครร.	๔,๖๐๔	ครร.	๑๐๐.๐ ๐	๐	ครร.	๐.๐๐
๑๑. ครรภ์เรื้อนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	๔,๖๐๔	ครร.	๔,๒๓๒	ครร.	๙๑.๙๒	๓๗๒	ครร.	๘.๐๘
๑๒. ครรภ์เรื้อนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	๔,๖๐๔	ครร.	๔,๕๕๗	ครร.	๙๘.๙๘	๔๗	ครร.	๑.๐๒
๑๓. ครรภ์เรื้อนมีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	๔,๖๐๔	ครร.	๔,๕๘๙	ครร.	๙๙.๖๗	๑๕	ครร.	๐.๓๓

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
๑๔. ครีวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๔,๖๐๔	คริ.	๔,๖๐๑	คริ.	๙๙.๙๓	๓	คริ.	๐.๐๗
หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด								
๑๕. เด็กอายุ ๓ - ๕ ปี ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	๔๓๕	คน	๔๓๒	คน	๙๙.๓๑	๓	คน	๐.๖๙
๑๖. เด็กอายุ ๖ -๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	๑,๗๑๐	คน	๑,๕๓๓	คน	๘๙.๖๕	๑๗๗	คน	๑๐.๓๕
๑๗. เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า	๓๔	คน	๓๒	คน	๙๔.๑๒	๒	คน	๕.๘๘
๑๘. คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	๐	คน	๐	คน	๐.๐๐	๐	คน	๐.๐๐
๑๙. คนอายุ ๑๕ - ๕๕ ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้	๘,๗๓๔	คน	๘,๗๐๒	คน	๙๙.๖๓	๓๒	คน	๐.๓๗
หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด								
๒๐. คนอายุ ๑๕ - ๕๕ ปี มีอาชีพและรายได้	๗,๖๙๗	คน	๗,๕๗๓	คน	๙๘.๓๙	๑๒๔	คน	๑.๖๑
๒๑. คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	๒,๔๐๖	คน	๒,๑๙๗	คน	๙๑.๓๑	๒๐๙	คน	๘.๖๙
๒๒. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี	๔,๖๐๔	คริ.	๔,๕๒๖	คริ.	๙๘.๓๑	๗๘	คริ.	๑.๖๙
๒๓. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	๔,๖๐๔	คริ.	๓,๗๘๐	คริ.	๘๒.๑๐	๘๒๔	คริ.	๑๗.๙๐
หมวดที่ ๕ ค่านิยม มี ๘ ตัวชี้วัด								
๒๔. คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	๑๓,๓๐๘	คน	๑๓,๑๑๓	คน	๙๘.๕๓	๑๙๕	คน	๑.๔๗
๒๕. คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	๑๓,๓๐๘	คน	๑๑,๑๙๔	คน	๘๔.๑๑	๒,๑๑๔	คน	๑๕.๘๙
๒๖. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	๑๒,๖๖๖	คน	๑๒,๖๓๒	คน	๙๙.๗๓	๓๔	คน	๐.๒๗
๒๗. ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๒,๔๒๗	คน	๒,๔๒๒	คน	๙๙.๗๙	๕	คน	๐.๒๑

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
๒๘. ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๒๑๓	คน	๒๑๓	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๒๙. ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๕๐๒	คน	๕๐๒	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๓๐. ครีวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน หรือท้องถิ่น	๔,๖๐๔	คร.	๔,๖๐๒	คร.	๙๙.๙๖	๒	คร.	๐.๐๔
๓๑. ครอบครัวมีความอบอุ่น	๔,๖๐๔	คร.	๔,๕๖๒	คร.	๙๙.๐๙	๔๒	คร.	๐.๙๑

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) (๒๕๖๐)

ตารางที่ ๒ สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี ๒๕๖๐ ระดับตำบล ตำบลไทยบุรี อำเภอนาทม จังหวัดนครราชสีมา

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
หมวดที่ ๑ สุขภาพ มี ๗ ตัวชี้วัด								
๑. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก ๒,๕๐๐ กรัม ขึ้นไป	๑๐๘	คน	๑๐๘	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๒. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน	๖๘	คน	๖๗	คน	๙๘.๕๓	๑	คน	๑.๔๗
๓. เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคระบาดตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	๑,๙๖๕	คน	๑,๙๖๕	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๔. ครีวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	๔,๖๐๔	คร.	๔,๕๗๗	คร.	๙๙.๔๑	๒๗	คร.	๐.๕๙
๕. ครีวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	๔,๖๐๔	คร.	๔,๕๔๘	คร.	๙๘.๗๘	๕๖	คร.	๑.๒๒
๖. คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	๗,๓๒๕	คน	๕,๕๗๕	คน	๗๖.๑๑	๑,๗๕๐	คน	๒๓.๘๙

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
๗. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วัน ๆ ละ ๓๐ นาที	๑๒,๖๖๖	คน	๑๒,๖๑๔	คน	๙๙.๕๙	๕๒	คน	๐.๔๑
หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม มี ๗ ตัวชี้วัด								
๘. ครั้วเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร	๔,๖๐๔	คร.	๔,๕๙๒	คร.	๙๙.๗๔	๑๒	คร.	๐.๒๖
๙. ครั้วเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน	๔,๖๐๔	คร.	๔,๖๐๔	คร.	๑๐๐.๐๐	๐	คร.	๐.๐๐
๑๐. ครั้วเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน	๔,๖๐๔	คร.	๔,๖๐๔	คร.	๑๐๐.๐๐	๐	คร.	๐.๐๐
๑๑. ครั้วเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	๔,๖๐๔	คร.	๔,๒๓๒	คร.	๙๑.๙๒	๓๗๒	คร.	๘.๐๘
๑๒. ครั้วเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	๔,๖๐๔	คร.	๔,๕๕๗	คร.	๙๙.๙๘	๔๗	คร.	๑.๐๒
๑๓. ครั้วเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	๔,๖๐๔	คร.	๔,๕๘๙	คร.	๙๙.๖๗	๑๕	คร.	๐.๓๓
๑๔. ครั้วเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๔,๖๐๔	คร.	๔,๖๐๑	คร.	๙๙.๙๓	๓	คร.	๐.๐๗
หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด								
๑๕. เด็กอายุ ๓ - ๕ ปี ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	๔๓๕	คน	๔๓๒	คน	๙๙.๓๑	๓	คน	๐.๖๙
๑๖. เด็กอายุ ๖ -๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	๑,๗๑๐	คน	๑,๕๓๓	คน	๘๙.๖๕	๑๗๗	คน	๑๐.๓๕
๑๗. เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า	๓๔	คน	๓๒	คน	๙๔.๑๒	๒	คน	๕.๘๘
๑๘. คนในครั้วเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	๐	คน	๐	คน	๐.๐๐	๐	คน	๐.๐๐
๑๙. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้	๘,๗๓๔	คน	๘,๗๐๒	คน	๙๙.๖๓	๓๒	คน	๐.๓๗
หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด								
๒๐. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้	๗,๖๙๗	คน	๗,๕๗๓	คน	๙๘.๓๙	๑๒๔	คน	๑.๖๑

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
๒๑. คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	๒,๔๐๖	คน	๒,๑๙๗	คน	๙๑.๓๑	๒๐๙	คน	๘.๖๙
๒๒. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี	๔,๖๐๔	คริ.	๔,๕๒๖	คริ.	๙๘.๓๑	๗๘	คริ.	๑.๖๙
๒๓. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	๔,๖๐๔	คริ.	๓,๗๘๐	คริ.	๘๒.๑๐	๘๒๔	คริ.	๑๗.๙๐
หมวดที่ ๕ ค่านิยม มี ๘ ตัวชี้วัด								
๒๔. คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	๑๓,๓๐๘	คน	๑๓,๑๑๓	คน	๙๘.๕๓	๑๙๕	คน	๑.๔๗
๒๕. คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	๑๓,๓๐๘	คน	๑๑,๑๙๔	คน	๘๔.๑๑	๒,๑๑๔	คน	๑๕.๘๙
๒๖. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	๑๒,๖๖๖	คน	๑๒,๖๓๒	คน	๙๙.๗๓	๓๔	คน	๐.๒๗
๒๗. ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๒,๔๒๗	คน	๒,๔๒๒	คน	๙๙.๗๙	๕	คน	๐.๒๑
๒๘. ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๒๑๓	คน	๒๑๓	คน	๑๐๐.๐๐	๐	คน	๐.๐๐
๒๙. ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๕๐๒	คน	๕๐๒	คน	๑๐๐.๐๐	๐	คน	๐.๐๐
๓๐. ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน หรือท้องถิ่น	๔,๖๐๔	คริ.	๔,๖๐๒	คริ.	๙๙.๙๖	๒	คริ.	๐.๐๔
๓๑. ครอบครัวมีความอบอุ่น	๔,๖๐๔	คริ.	๔,๕๖๒	คริ.	๙๙.๐๙	๔๒	คริ.	๐.๙๑

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) (๒๕๖๐)

ตารางที่ ๓ สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี ๒๕๖๐ ระดับตำบล ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
หมวดที่ ๑ สุขภาพ มี ๗ ตัวชี้วัด								
๑. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก ๒,๕๐๐ กรัม ขึ้นไป	๗๓	คน	๗๓	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๒. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน	๕๑	คน	๕๑	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๓. เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคระบาดตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	๑,๑๖๘	คน	๑,๑๖๘	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๔. ครรภ์เรื้อรังกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	๑,๖๙๕	ครร.	๑,๕๙๗	ครร.	๙๔.๒๒	๙๘	ครร.	๕.๗๘
๕. ครรภ์เรื้อรังมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	๑,๖๙๕	ครร.	๑,๖๓๘	ครร.	๙๖.๖๔	๕๗	ครร.	๓.๓๖
๖. คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	๒,๘๑๖	คน	๒,๓๐๖	คน	๘๑.๘๙	๕๑๐	คน	๑๘.๑๑
๗. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วัน ๆ ละ ๓๐ นาที	๕,๖๐๓	คน	๕,๕๑๖	คน	๙๘.๔๕	๘๗	คน	๑.๕๕
หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม มี ๗ ตัวชี้วัด								
๘. ครรภ์เรื้อรังมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร	๑,๖๙๕	ครร.	๑,๖๙๓	ครร.	๙๙.๘๘	๒	ครร.	๐.๑๒
๙. ครรภ์เรื้อรังมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน	๑,๖๙๕	ครร.	๑,๖๖๘	ครร.	๙๘.๔๑	๒๗	ครร.	๑.๕๙
๑๐. ครรภ์เรื้อรังมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน	๑,๖๙๕	ครร.	๑,๖๘๕	ครร.	๙๙.๔๑	๑๐	ครร.	๐.๕๙
๑๑. ครรภ์เรื้อรังมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	๑,๖๙๕	ครร.	๑,๑๘๙	ครร.	๗๐.๑๕	๕๐๖	ครร.	๒๙.๘๕
๑๒. ครรภ์เรื้อรังไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	๑,๖๙๕	ครร.	๑,๖๗๒	ครร.	๙๘.๖๔	๒๓	ครร.	๑.๓๖
๑๓. ครรภ์เรื้อรังมีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	๑,๖๙๕	ครร.	๑,๖๐๙	ครร.	๙๕.๙๓	๘๖	ครร.	๕.๐๗

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
๑๔. ครรภ์เรื้อรังมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑,๖๙๕	คริ.	๑,๖๘๓	คริ.	๙๙.๒๙	๑๒	คริ.	๐.๗๑
หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด								
๑๕. เด็กอายุ ๓ - ๕ ปี ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	๒๘๕	คน	๒๘๕	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๑๖. เด็กอายุ ๖ -๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	๙๑๐	คน	๙๑๐	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๑๗. เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า	๔๘	คน	๔๘	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๑๘. คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	๕	คน	๕	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๑๙. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้	๓,๘๕๑	คน	๓,๘๐๒	คน	๙๘.๗๓	๔๙	คน	๑.๒๗
หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด								
๒๐. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้	๓,๓๔๖	คน	๓,๑๖๗	คน	๙๔.๖๕	๑๗๙	คน	๕.๓๕
๒๑. คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	๘๕๗	คน	๗๐๔	คน	๘๒.๑๕	๑๕๓	คน	๑๗.๘๕
๒๒. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี	๑,๖๙๕	คริ.	๑,๖๕๔	คริ.	๙๗.๕๘	๔๑	คริ.	๒.๔๒
๒๓. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	๑,๖๙๕	คริ.	๑,๕๓๓	คริ.	๙๐.๔๔	๑๖๒	คริ.	๙.๕๖
หมวดที่ ๕ ค่านิยม มี ๘ ตัวชี้วัด								
๒๔. คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	๖,๐๖๘	คน	๖,๐๒๐	คน	๙๙.๒๑	๔๘	คน	๐.๗๙
๒๕. คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	๖,๐๖๘	คน	๔,๙๓๑	คน	๘๑.๒๖	๑,๑๓๗	คน	๑๘.๗๔
๒๖. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	๕,๖๐๓	คน	๕,๕๔๘	คน	๙๙.๐๒	๕๕	คน	๐.๙๘
๒๗. ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๘๖๘	คน	๘๖๘	คน	๑๐๐.๐	๐	คน	๐.๐๐

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
					๐			
๒๘. ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๑๐๗	คน	๑๐๗	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๒๙. ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๑๗๗	คน	๑๗๗	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๓๐. ครีวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน หรือท้องถิ่น	๑,๖๙๕	คร.	๑,๖๗๑	คร.	๙๘.๕๘	๒๔	คร.	๑.๔๒
๓๑. ครอบครัวมีความอบอุ่น	๑,๖๙๕	คร.	๑,๖๙๕	คร.	๑๐๐.๐ ๐	๐	คร.	๐.๐๐

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) (๒๕๖๐)

ตารางที่ ๔ สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี ๒๕๖๐ ระดับตำบล ตำบลท่าซิ่น อำเภотаศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
หมวดที่ ๑ สุขภาพ มี ๗ ตัวชี้วัด								
๑. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก ๒,๕๐๐ กรัม ขึ้นไป	๑๐๒	คน	๑๐๐	คน	๙๘.๐๔	๒	คน	๑.๙๖
๒. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวนาน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน	๗๗	คน	๗๔	คน	๙๖.๑๐	๓	คน	๓.๙๐
๓. เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคระบาดตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	๑,๓๖๔	คน	๑,๓๖๔	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๔. ครีวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	๓,๐๗๑	คร.	๓,๐๔๒	คร.	๙๙.๐๖	๒๙	คร.	๐.๙๔
๕. ครีวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	๓,๐๗๑	คร.	๓,๐๐๒	คร.	๙๗.๗๕	๖๙	คร.	๒.๒๕

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
๖. คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	๕,๓๘๔	คน	๔,๘๒๒	คน	๘๙.๕๖	๕๖๒	คน	๑๐.๔๔
๗. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วัน ๆ ละ ๓๐ นาที	๘,๕๓๗	คน	๘,๔๖๐	คน	๙๙.๑๐	๗๗	คน	๐.๙๐
หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม มี ๗ ตัวชี้วัด								
๘. ครั้วเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร	๓,๐๗๑	คริ.	๓,๐๖๒	คริ.	๙๙.๗๑	๙	คริ.	๐.๒๙
๙. ครั้วเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน	๓,๐๗๑	คริ.	๓,๐๗๐	คริ.	๙๙.๙๗	๑	คริ.	๐.๐๓
๑๐. ครั้วเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน	๓,๐๗๑	คริ.	๓,๐๗๐	คริ.	๙๙.๙๗	๑	คริ.	๐.๐๓
๑๑. ครั้วเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	๓,๐๗๑	คริ.	๒,๙๐๔	คริ.	๙๔.๕๖	๑๖๗	คริ.	๕.๔๔
๑๒. ครั้วเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	๓,๐๗๑	คริ.	๓,๐๔๘	คริ.	๙๙.๒๕	๒๓	คริ.	๐.๗๕
๑๓. ครั้วเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	๓,๐๗๑	คริ.	๓,๐๑๔	คริ.	๙๘.๑๔	๕๗	คริ.	๑.๘๖
๑๔. ครั้วเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๓,๐๗๑	คริ.	๓,๐๖๕	คริ.	๙๙.๘๐	๖	คริ.	๐.๒๐
หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด								
๑๕. เด็กอายุ ๓ - ๕ ปี ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	๒๙๖	คน	๒๙๕	คน	๙๙.๖๖	๑	คน	๐.๓๔
๑๖. เด็กอายุ ๖ -๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	๑,๐๘๐	คน	๙๘๐	คน	๙๐.๗๔	๑๐๐	คน	๙.๒๖
๑๗. เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า	๔๒	คน	๓๙	คน	๙๒.๘๖	๓	คน	๗.๑๔
๑๘. คนในครั้วเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	๑	คน	๑	คน	๑๐๐.๐	๐	คน	๐.๐๐
๑๙. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้	๕,๓๘๗	คน	๕,๓๔๒	คน	๙๙.๑๖	๔๕	คน	๐.๘๔
หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด								

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
๒๐. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้	๔,๗๑๙	คน	๔,๖๔๑	คน	๙๘.๓๕	๗๘	คน	๑.๖๕
๒๑. คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	๒,๐๓๐	คน	๑,๘๘๙	คน	๙๓.๐๕	๑๔๑	คน	๖.๙๕
๒๒. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี	๓,๐๗๑	คร.	๓,๐๖๕	คร.	๙๙.๘๐	๖	คร.	๐.๒๐
๒๓. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	๓,๐๗๑	คร.	๒,๐๙๙	คร.	๖๘.๓๕	๙๗๒	คร.	๓๑.๖๕
หมวดที่ ๕ ค่านิยม มี ๘ ตัวชี้วัด								
๒๔. คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	๙,๐๖๑	คน	๘,๔๐๔	คน	๙๒.๗๕	๖๕๗	คน	๗.๒๕
๒๕. คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	๙,๐๖๑	คน	๗,๗๘๓	คน	๘๕.๙๐	๑,๒๗๘	คน	๑๔.๑๐
๒๖. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	๘,๕๓๗	คน	๘,๒๓๑	คน	๙๖.๔๒	๓๐๖	คน	๓.๕๘
๒๗. ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๒,๐๖๓	คน	๒,๐๖๒	คน	๙๙.๙๕	๑	คน	๐.๐๕
๒๘. ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๒๔๓	คน	๒๔๓	คน	๑๐๐.๐	๐	คน	๐.๐๐
๒๙. ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๕๘๖	คน	๕๘๖	คน	๑๐๐.๐	๐	คน	๐.๐๐
๓๐. ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน หรือท้องถิ่น	๓,๐๗๑	คร.	๓,๐๔๖	คร.	๙๙.๑๙	๒๕	คร.	๐.๘๑
๓๑. ครอบครัวมีความอบอุ่น	๓,๐๗๑	คร.	๓,๐๕๑	คร.	๙๙.๓๕	๒๐	คร.	๐.๖๕

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) (๒๕๖๐)

ตารางที่ ๕ สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี ๒๕๖๐ ตำบลสระแก้ว อำเภอนาทม จังหวัดนครราชสีมา

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
หมวดที่ ๑ สุขภาพ มี ๗ ตัวชี้วัด								
๑. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก ๒,๕๐๐ กรัม ขึ้นไป	๓๗	คน	๓๖	คน	๙๗.๓๐	๑	คน	๒.๗๐
๒. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน	๒๒	คน	๒๒	คน	๑๐๐.๐๐	๐	คน	๐.๐๐
๓. เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคระบาดตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	๗๐๘	คน	๗๐๘	คน	๑๐๐.๐๐	๐	คน	๐.๐๐
๔. ครรภ์เรื้อรังมีอาการถูกสุ่มลักษณะ ปวดท้อง และได้มาตรฐาน	๑,๙๖๐	คร.	๑,๙๕๖	คร.	๙๙.๘๐	๔	คร.	๐.๒๐
๕. ครรภ์เรื้อรังมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	๑,๙๖๐	คร.	๑,๘๔๗	คร.	๙๔.๒๓	๑๑๓	คร.	๕.๗๗
๖. คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	๓,๖๐๑	คน	๓,๒๑๙	คน	๘๙.๓๙	๓๘๒	คน	๑๐.๖๑
๗. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วัน ๆ ละ ๓๐ นาที	๕,๓๑๗	คน	๕,๐๙๒	คน	๙๕.๗๗	๒๒๕	คน	๔.๒๓
หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม มี ๗ ตัวชี้วัด								
๘. ครรภ์เรื้อรังมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร	๑,๙๖๐	คร.	๑,๙๖๐	คร.	๑๐๐.๐๐	๐	คร.	๐.๐๐
๙. ครรภ์เรื้อรังมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน	๑,๙๖๐	คร.	๑,๙๖๐	คร.	๑๐๐.๐๐	๐	คร.	๐.๐๐
๑๐. ครรภ์เรื้อรังมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน	๑,๙๖๐	คร.	๑,๙๖๐	คร.	๑๐๐.๐๐	๐	คร.	๐.๐๐
๑๑. ครรภ์เรื้อรังมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	๑,๙๖๐	คร.	๑,๘๙๖	คร.	๙๖.๗๓	๖๔	คร.	๓.๒๗
๑๒. ครรภ์เรื้อรังไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	๑,๙๖๐	คร.	๑,๙๓๖	คร.	๙๘.๗๘	๒๔	คร.	๑.๒๒

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
๑๓. ครีวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	๑,๙๖๐	คริ.	๑,๙๒๓	คริ.	๙๘.๑๑	๓๗	คริ.	๑.๘๙
๑๔. ครีวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑,๙๖๐	คริ.	๑,๙๕๖	คริ.	๙๙.๘๐	๔	คริ.	๐.๒๐
หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด								
๑๕. เด็กอายุ ๓ - ๕ ปี ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	๑๗๕	คน	๑๗๕	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๑๖. เด็กอายุ ๖ -๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	๕๘๐	คน	๕๑๑	คน	๘๘.๑๐	๖๙	คน	๑๑.๙๐
๑๗. เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า	๒๖	คน	๒๕	คน	๙๖.๑๕	๑	คน	๓.๘๕
๑๘. คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่ม้งานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	๑	คน	๑	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๑๙. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้	๓,๓๗๖	คน	๓,๓๗๑	คน	๙๙.๘๕	๕	คน	๐.๑๕
หมวดที่ ๔ การม้งานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด								
๒๐. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้	๒,๙๐๗	คน	๒,๘๑๓	คน	๙๖.๗๗	๙๔	คน	๓.๒๓
๒๑. คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	๑,๓๘๖	คน	๑,๒๓๓	คน	๘๘.๙๖	๑๕๓	คน	๑๑.๐๔
๒๒. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี	๑,๙๖๐	คริ.	๑,๙๕๓	คริ.	๙๙.๖๔	๗	คริ.	๐.๓๖
๒๓. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	๑,๙๖๐	คริ.	๑,๓๗๕	คริ.	๗๐.๑๕	๕๘๕	คริ.	๒๙.๘๕
หมวดที่ ๕ ค่านิยม มี ๔ ตัวชี้วัด								
๒๔. คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	๕,๕๘๓	คน	๕,๐๐๐	คน	๘๙.๕๖	๕๘๓	คน	๑๐.๔๔
๒๕. คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	๕,๕๘๓	คน	๔,๕๕๓	คน	๘๑.๕๕	๑,๐๓๐	คน	๑๘.๔๕
๒๖. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	๕,๓๑๗	คน	๕,๒๑๑	คน	๙๘.๐๑	๑๐๖	คน	๑.๙๙

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนคน		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		
	ที่สำรวจทั้งหมด		จำนวน		ร้อยละ	จำนวน		ร้อยละ
๒๗. ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๑,๔๐๓	คน	๑,๔๐๓	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๒๘. ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๑๒๗	คน	๑๒๗	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๒๙. ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๓๒๓	คน	๓๒๓	คน	๑๐๐.๐ ๐	๐	คน	๐.๐๐
๓๐. ครีวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน หรือท้องถิ่น	๑,๙๖๐	คร.	๑,๙๕๙	คร.	๙๙.๙๕	๑	คร.	๐.๐๕
๓๑. ครอบครัวมีความอบอุ่น	๑,๙๖๐	คร.	๑,๙๕๗	คร.	๙๙.๘๕	๓	คร.	๐.๑๕

ที่มา: ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) (๒๕๖๐)

ตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจพอเพียงของ อบท. (อ.อภิชัย)

เข้าข่าย (องค์กรแห่งความยั่งยืน)	เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข)	เข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข)
๑. บริหารงานอย่างโปร่งใส ธรรมาภิบาล ไม่ผิดกฎหมาย (๕๐ คะแนน)	๕.บริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่ง ความสุข (๕๐ คะแนน)	๙. บริหารงานภายในให้เป็นองค์กรแห่ง ประโยชน์สุข (๓๐ คะแนน)
๒. วางแผน + จัดทำแผนแบบมีส่วนร่วม ร่วม + ประกาศ (๒๐ คะแนน)	๖.งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (๒๐ คะแนน)	๑๐. จัดการศึกษา สาธารณสุขและ จัดการขยะในระดับที่สูงขึ้น (๒๐ คะแนน)
๓. วางแผนการทำงานส่งต่อจากรุ่นต่อ รุ่น (๑๕ คะแนน)	๗.งานส่งเสริมอาชีพการเกษตรและ วิสาหกิจชุมชน (๑๕ คะแนน)	๑๑. จัดกิจกรรมลดปัญหาสังคมและ เพิ่มสวัสดิการสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๓๐ คะแนน)
๔. โครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ (๑๕ คะแนน)	๘.งานด้านสังคมและวัฒนธรรม (๑๕ คะแนน)	๑๒. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สภาพแวดล้อมให้ดีกว่าที่มีอยู่เดิม (๒๐ คะแนน)
๑๐๐ คะแนน	๑๐๐ คะแนน	๑๐๐ คะแนน

คะแนน	การแปลความหมาย
<u>เงื่อนไข</u> คะแนนรวมข้อ ๑ ๒ และ ๓* ต้องไม่ต่ำกว่า ๗๐ คะแนน	เข้าข่าย (องค์กรแห่งความยั่งยืน) (ผลผลิต)
<u>เงื่อนไข</u> คะแนนข้อ ๕ ต้องไม่ต่ำกว่า ๔๐ คะแนน	เข้าใจ (องค์กรแห่งความสุข) แต่ต้องผ่านการเป็น องค์กรแห่งความยั่งยืนมาก่อน (ผลลัพธ์)
<u>เงื่อนไข</u> รวม ๒๗๐ คะแนนขึ้นไป และ คะแนนข้อ ๙ ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๕ คะแนน	เข้าถึง (องค์กรแห่งประโยชน์สุข) แต่ต้องผ่านการ เป็นองค์กรแห่งความสุขมาก่อน (ผลในที่สุด)

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้รับ
๑ การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาลและไม่มีการทำผิดกฎหมาย (๕๐ คะแนน)		

๑.๑ ไม่มีความพยายามที่จะร่วมมือกันหาผลประโยชน์ระหว่างนายก อบท. ปลัด อบท. หัวหน้าช่าง อบท. และหัวหน้าคลัง อบท.	๑๐	
๑.๒ ไม่มีการดำเนินงานใดที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ หรือหน่วยงานที่สูงกว่าในระดับอำเภอและจังหวัดอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นายก อบท. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ๑.๒.๑ เป็นเวลา ๒ ปี (๕ คะแนน) หรือ ๑.๒.๒ เป็นเวลา ๓ ปี (๗ คะแนน) หรือ ๑.๒.๓ เป็นเวลา ๔ ปี (๑๐ คะแนน)	๑๐	
๑.๓ ไม่มีเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาตรวจสอบนับตั้งแต่นายก อบท. ท่านปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ๑.๓.๑ เป็นเวลา ๒ ปี (๕ คะแนน) หรือ ๑.๓.๒ เป็นเวลา ๓ ปี (๗ คะแนน) หรือ ๑.๓.๓ เป็นเวลา ๔ ปี (๑๐ คะแนน)	๑๐	
๑.๔ เปิดประกวดราคาในโครงการอย่างโปร่งใสโดยตั้งราคาโครงการตามราคากลาง ๑.๔.๑ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส แต่ไม่มีเงินเหลือจากการประมูล (๑๐ คะแนน) หรือ ๑.๔.๒ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และมีเงินเหลือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ (๑๒ คะแนน) หรือ ๑.๔.๓ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และมีเงินเหลือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ (๑๕ คะแนน) หรือ ๑.๔.๔ เป็นระบบการประเมินที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโปร่งใส และมีเงินเหลือมากกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณทั้งหมดของทุกโครงการ (๒๐ คะแนน)	๒๐	
รวม	๕๐	
ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
๒ การวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม และประกาศให้ทุกภาคส่วนทราบล่วงหน้า เพื่อการตรวจสอบได้ (๒๐ คะแนน)		
๒.๑ มีการวางแผนและจัดทำแผนอย่างมีส่วนร่วม ๒.๑.๑ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมน้อยกว่า ๔ ฝ่าย (ฝ่ายบริหาร	๑๒	

ฝ่ายสภา ข้าราชการประจำ ภาคประชาชน) (๒ คะแนน) หรือ ๒.๑.๒ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย แต่ภาคประชาชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในขั้นสุดท้าย (๕ คะแนน) หรือ ๒.๑.๓ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย และภาคประชาชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในขั้นสุดท้าย (๙ คะแนน) หรือ ๒.๑.๔ มีการวางแผนและจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมทั้ง ๔ ฝ่าย ภาคประชาชนร่วม ในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายและร่วมสนับสนุนทรัพยากร (๑๒ คะแนน)		
๒.๒ มีการประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบแผนในเทศบัญญัติ ล่วงหน้า ๒.๒.๑ มีประกาศแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ทราบล่วงหน้า (๖ คะแนน) หรือ ๒.๒.๒ มีการจัดทำเทศบัญญัติที่ประกอบด้วยแผนพัฒนาประจำปีให้ภาคีทุกฝ่ายได้ ทราบล่วงหน้า (๘ คะแนน)	๘	
รวม	๒๐	

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้รับ
๓ มีการวางแผนการทำงานเพื่อส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น (๑๕ คะแนน)		
๓.๑ อปท. ส่งเสริมให้มีกลุ่มเยาวชนรวมกลุ่มทำงานตามความสนใจอย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๒ คะแนน) หรือ ๓.๒ อปท. ส่งเสริมให้มีกลุ่มเยาวชนมากกว่า ๑ กลุ่ม ทำงานตามความสนใจ (๓ คะแนน) หรือ ๓.๓ อปท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนทำงานตามความสนใจและมีจิตอาสาอย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๕ คะแนน) หรือ ๓.๔ อปท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนมากกว่า ๒ กลุ่ม ทำงานตามความสนใจและมี จิตอาสา (๗ คะแนน) หรือ ๓.๕ อปท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนอย่างน้อย ๑ กลุ่ม กำหนดนโยบายร่วมกับชาวบ้าน	๑๕	

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
และนำมาเป็นนโยบายของ อปท. (๑๐ คะแนน) หรือ ๓.๖ อปท. ส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนมากกว่า ๑ กลุ่ม กำหนดนโยบายร่วมกับชาวบ้าน และนำมาเป็นนโยบายของ อปท. (๑๒ คะแนน) หรือ ๓.๗ รัฐบาลกรใหม่จากเยาวชนจัดตั้งเหล่านี้ให้มาทำงานให้ อปท. เพื่อสืบทอดงานของ อปท. จากรุ่นสู่รุ่น (๑๕ คะแนน)		
รวม	๑๕	
๔ มีงานโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพในท้องถิ่น ประกอบด้วย ถนน แหล่งน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภค ไฟฟ้า และการสื่อสารคมนาคม (๑๕ คะแนน)		
๔.๑ ถนน ๔.๑.๑ มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้าน (๒ คะแนน) หรือ ๔.๑.๒ มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้านและคนในหมู่บ้านมีความพึงพอใจ (๓ คะแนน)	๓	
๔.๒ น้ำเพื่อการบริโภค ๔.๒.๑ มีน้ำเพื่อการบริโภคทุกหมู่บ้าน (๒ คะแนน) หรือ ๔.๒.๒ ประชาชนทุกหมู่บ้านมีความพึงพอใจในคุณภาพน้ำบริโภค (๓ คะแนน)	๓	
๔.๓ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค (การเกษตร) ๔.๓.๑ อปท. ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของหมู่บ้านที่มี (๒ คะแนน) หรือ ๔.๓.๒ อปท. ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคทุกหมู่บ้าน (๓ คะแนน)	๓	
๔.๔ ไฟฟ้า ๔.๔.๑ อปท. ส่งเสริมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือประสานงานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้กว่าร้อยละ ๕๐ ของหมู่บ้านที่มี (๒ คะแนน) หรือ ๔.๔.๒ อปท. ส่งเสริม หรือประสานให้หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน (๓ คะแนน)	๓	
๔.๕ โทรคมนาคม ๔.๕.๑ อปท. ส่งเสริมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีบริการโทรคมนาคมใช้ในหมู่บ้าน (รวมทั้งอินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน) อย่างน้อย ๑ หมู่บ้าน (๒ คะแนน) หรือ ๔.๕.๒ อปท. ส่งเสริมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีบริการโทรคมนาคมใช้ในหมู่บ้าน (รวมทั้งอินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน) ๒ หมู่บ้านขึ้นไป (๓ คะแนน)	๓	
รวม	๑๕	

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
๕. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความสุข (๕๐ คะแนน)		
๕.๑ การจัดการความรู้ภายในองค์กรอยู่เป็นประจำ ๕.๑.๑ มีการจัดการความรู้ไม่เกินปีละ ๔ ครั้ง (๓ คะแนน) หรือ ๕.๑.๒ มีการจัดการความรู้ทุกเดือน แต่ไม่มีผลงานที่เป็นรูปธรรมตามมา (๔ คะแนน) หรือ ๕.๑.๓ มีการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละครั้ง และมีผลงานตามมาไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ (๗ คะแนน) หรือ ๕.๑.๔ มีการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละครั้ง และมีผลงานตามมาไม่น้อยกว่า ๒๐ โครงการ (๑๐ คะแนน)	๑๐	
๕.๒ ความรักสามัคคีในบรรดาผู้มีหน้าที่ร่วมกัน ๕.๒.๑ ไม่มีการแบ่งแยกเป็นฝักเป็นฝ่ายในบรรดาผู้ปฏิบัติงาน (๕ คะแนน) หรือ ๕.๒.๒ มีการช่วยกันทำงานเมื่อได้รับการร้องขอ (๓ คะแนน) หรือ ๕.๒.๓ มีการอาสาช่วยทำงานระหว่างกันถึงแม้ไม่ได้มีการร้องขอ (อรรถจริยา) (๕ คะแนน)	๑๐	
๕.๓ มีพื้นฐานความมีมุทิตาจิตและอุเบกขาของบุคลากรในองค์กร ๕.๓.๑ สมาชิกทุกคนมีความยินดีต่อผลดีที่เพื่อนบุคลากรได้รับจากการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน (๕ คะแนน) หรือ ๕.๓.๒ ผู้ใหญ่ในที่ทำงานสามารถวางจิตให้เป็นอุเบกขาในสถานการณ์ที่จำเป็น (๕ คะแนน)	๑๐	
๕.๔ มีผลการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุในองค์กรอย่างครบถ้วน ๕.๔.๑ มีหลักในเรื่องทานภายในองค์กร (๒.๕ คะแนน) หรือ ๕.๔.๒ มีหลักในเรื่องปิยะวาจาภายในองค์กร (๕ คะแนน) หรือ	๑๐	

๕.๔.๓ มีหลักในเรื่องสมานัตตาภายในองค์กร (๒.๕ คะแนน)		
๕.๕ สมาชิกในองค์กรเป็นผู้ที่มีความสุข ๕.๕.๑ มีความสุขจากบรรยากาศของการทำงานในที่ทำงานเหมือนกับเป็นบ้านหลังที่ ๒ (ให้ผู้ตอบให้คะแนนเองจาก ๑-๕) หรือ ๕.๕.๒ สมาชิกในองค์กรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ไม่มีภาระหนี้สินและปลอดจากอบายมุข (๒ คะแนน) หรือ ๕.๕.๓ สมาชิกในองค์กรมากกว่าร้อยละ ๖๐ ไม่มีหนี้สินและปลอดจากอบายมุข (๕ คะแนน)	๑๐	
รวม	๕๐	

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
๖. งานโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (๒๐ คะแนน)		
๖.๑งานด้านการศึกษา ๖.๑.๑ มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย (๓ คะแนน) หรือ ๖.๑.๒ มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยและมีจำนวนครูเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน (๕ คะแนน) หรือ ๖.๑.๓ มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย มีจำนวนครูที่เหมาะสมและมีการจัดการเรียนการสอนให้สมองเด็กได้รับการพัฒนาสมวัยและมีความสุข (๑๐ คะแนน)	๑๐	
๖.๒งานด้านสุขอนามัยและขยะ ๖.๒.๑ งานสุขอนามัย (๑) มีการกำจัดขยะและป้องกันการระบาดของหนู (๓ คะแนน) หรือ (๒) มีการกำจัดขยะ ป้องกันการระบาดของหนูและพาหะนำโรคทุกชนิดมาสู่ชุมชนอย่างได้ผล (๕ คะแนน) ๖.๒.๒ งานจัดการกับขยะ (๑) มีการจัดการกับขยะในระดับหนึ่ง (๓ คะแนน) หรือ (๒) มีการกำจัดขยะในพื้นที่อย่างได้ผล (๕ คะแนน)	๑๐ ๕ ๕	
รวม	๒๐	

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้รับ
๗. งานด้านส่งเสริมอาชีพการเกษตรและรัฐวิสาหกิจชุมชน (๑๕ คะแนน)		
๗.๑งานส่งเสริมอาชีพการเกษตร ๗.๑.๑ อปท. ส่งเสริมให้เกษตรกรรายบุคคลทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (๒.๕ คะแนน) หรือ ๗.๑.๒ อปท. ส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (๕.๐ คะแนน) หรือ ๗.๑.๓ อปท. ส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งสนับสนุนให้มีศูนย์เรียนรู้ (๗.๕ คะแนน)	๗.๕	
๗.๒งานส่งเสริมอาชีพในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน ๗.๒.๑ อปท. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านเป็นรายบุคคลจัดทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด (๒.๕ คะแนน) หรือ ๗.๒.๒ อปท. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด อย่างน้อย ๑ กลุ่ม (๕.๐ คะแนน) หรือ ๗.๒.๓ อปท. ส่งเสริมใช้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นกลุ่มทำวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านการตลาด มากกว่า ๑ กลุ่มขึ้นไป (๗.๕ คะแนน)	๗.๕	
รวม	๑๕	

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้รับ
๘. งานด้านสังคมและวัฒนธรรม (๑๕ คะแนน)		
๘.๑งานส่งเสริมด้านสังคมและวัฒนธรรม ๘.๑.๑ อปท. ส่งเสริมเพื่อความรักและสามัคคีกับวัดในพระพุทธศาสนาและ/หรือ ศาสนสถานตามความเชื่อของประชาชนในท้องถิ่นหรือตามวัฒนธรรมประเพณี อย่างน้อยปีละไม่เกิน ๖ ครั้ง (๕ คะแนน) หรือ ๘.๑.๒ อปท. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในข้อ (๑.๑) และจัดให้มีงานบุญประเพณีเป็นการใหญ่ประจำปีที่มีผู้เข้าร่วมงานทั้งในและนอกพื้นที่ไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้ง ต่อปี (๑๐ คะแนน) หรือ ๘.๑.๓ อปท. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในข้อ (๑.๑) และ (๑.๒) รวมทั้งมีการจัดอบรมจิตใจให้ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ที่มีศีลธรรมและมีความประพฤติดี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ทุกปี (๑๕ คะแนน) แต่ถ้าจัดไม่ได้ครบถ้วนตามข้อ (๑.๑) หรือ (๑.๒) แต่มีจัดเฉพาะการอบรมจิตใจให้ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ที่มีศีลธรรมและมีความประพฤติดี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ทุกปี แต่เพียงอย่างเดียว (๑๕ คะแนน) แต่ถ้ามีเพียงกิจกรรมดังกล่าวอย่างเดียว ปีละครั้ง (๕ คะแนน)	๑๕	
รวม	๑๕	

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
๙. การบริหารงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งประโยชน์สุข (๓๐ คะแนน)		
๙.๑ มีการประหยัดค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรประจำเพื่อมีเงินเหลือไปใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาต่างๆ ในพื้นที่มากขึ้น ๙.๑.๑ สำหรับ อบท. ที่มีรายได้ไม่เกินปีละ ๑๐ ล้านบาท ใช้เงินเพื่อการดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๓๐ และสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงร้อยละ ๑ ทุกรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท (ตัวอย่างเช่น อบท. ที่มีรายได้ ๖๐ ล้านบาท จะมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๒๐ และถ้ามีรายได้ ๑๑๐ ล้านบาท จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๑๐ เป็นต้น) (๒๐ คะแนน) หรือ ๙.๑.๒ สำหรับ อบท. ที่มีรายได้ไม่เกินปีละ ๑๐ ล้านบาท ใช้เงินเพื่อการดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ ๓๕ และสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงร้อยละ ๑ ทุกรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท (๑๕ คะแนน) หรือ ๙.๑.๓ สำหรับ อบท. ที่มีรายได้ไม่เกินปีละ ๑๐ ล้านบาท ใช้เงินเพื่อการดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงร้อยละ ๑ ทุกรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท (๑๐ คะแนน)	๒๐	
๙.๒ มีการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนายก อบท. ท่านปัจจุบันได้รับการเลือกเข้ามาทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี / หรือมีระบบการคัดเลือกตามแนวทางประชาธิปไตยแบบสมานฉันท์ (๑๐ คะแนน)	๑๐	
รวม	๓๐	

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
๑๐ มีการจัดการศึกษา สาธารณสุข และการจัดการขยะ ในระดับที่สูงขึ้น (๒๐ คะแนน)		

๑๐.๑ การศึกษา อปท. จัดให้มีการจัดการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาปฐมวัย หรือมีนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ทางการศึกษาอื่น ๆ ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นที่ประจักษ์ (๕ คะแนน)	๕	
๑๐.๒ การสาธารณสุข อปท. จัดให้มีการดูแลสุขภาพประชาชนในพื้นที่ที่สูงกว่าการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคขั้นพื้นฐาน เช่น ดูแลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลเอง หรือมีกิจกรรมดูแลสุขภาพบุคคลที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เช่น ผู้สูงอายุ ผู้ที่ขาดผู้อุปการะ เป็นต้น หรือริเริ่มกิจกรรมในด้านสาธารณสุขอื่นๆ ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ที่น่าสนใจอื่นๆ (๕ คะแนน)	๕	
๑๐.๓ การจัดการขยะ ๑๐.๓.๑ มีการจัดการขยะที่ไม่สร้างปัญหาแก่สิ่งแวดล้อม เช่น มีการเก็บขยะและมีการฝังกลบแบบถูกสุขอนามัย หรือมีเตาเผาขยะ หรือมีการผลิตไฟฟ้าจากขยะโดยไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ (๔ คะแนน) หรือ ๑๐.๓.๒ อปท. มีการจัดให้ หรือส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดการแยกขยะ และจัดให้มีธนาคารขยะ (๖ คะแนน) หรือ ๑๐.๓.๓ อปท. ส่งเสริมให้แต่ละหมู่บ้านจัดการกับขยะที่ประชาชนสามารถจัดการได้ด้วยตัวเองทั้งหมด โดย อปท. จะเข้าไปช่วยจัดให้มีการจัดขยะพิษเองโดยไม่ต้องมีถังขยะและบริการเก็บขยะจากประชาชนในพื้นที่ (๑๐ คะแนน)	๑๐	
รวม	๒๐	

ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
๑๑ มีการจัดการเพื่อลดปัญหาทางสังคมและเพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ (๓๐ คะแนน)		
๑๑.๑ การลดปัญหาทางสังคมต้องแก้ไขด้วยการช่วยลดอบายมุขในพื้นที่ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ประกอบด้วย การป้องกันและลดปัญหายาเสพติดที่ร้ายแรงและลดอบายมุขอื่นๆ ๑๑.๑.๑ ขจัดหรือลดยาเสพติดร้ายแรงในพื้นที่ อันประกอบด้วย ยาบ้า ยาไอซ์ ยา	๑๕	
	๕	

อี โคเคน และน้ำกระท่อม+สารเคมีที่เป็นพิษร้ายแรง (๑) มีนโยบายที่จะจัดหรือลดสารเสพติดร้ายแรงเหล่านี้ในพื้นที่ (๒ คะแนน) หรือ (๒) มีนโยบายและมาตรการที่จะจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่ (๓ คะแนน) หรือ (๓) มีนโยบายและมาตรการที่จะจัดหรือลดสารเสพติดเหล่านี้ในพื้นที่จนมีผู้เสพติดไม่เกินร้อยละ ๑ ของประชากรทั้งหมด (๔ คะแนน) หรือ (๔) ประชากรในพื้นที่ปลอดยาเสพติดประเภท ๑๐๐% (๕ คะแนน)		
๑๑.๑.๒ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่และเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ (๑) มีนโยบายที่ชัดเจนที่จะลดการสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ในพื้นที่ (๒ คะแนน) หรือ (๒) มีมาตรการที่จะลดการเสพติดสิ่งเหล่านี้ (๓ คะแนน) หรือ (๓) จำนวนผู้ที่สูบบุหรี่และเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ในพื้นที่ที่มีไม่ถึงร้อยละ ๑๐ ของประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๒-๖๐ ปี (๔ คะแนน) หรือ (๔) จำนวนผู้ที่สูบบุหรี่และเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ในพื้นที่ที่มีไม่เกินร้อยละ ๒ ของประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๒-๖๐ ปี (๕ คะแนน)	๕	
๑๑.๑.๓ ส่งเสริมให้มีการลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ (๑) มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนที่จะลด ละ เลิก การพนันทุกชนิดในพื้นที่ (๒ คะแนน) หรือ (๒) ครั้วเรือนที่ยังมีการเล่นการพนันทุกชนิดมีไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของครั้วเรือนทั้งหมด (๓ คะแนน) หรือ (๓) ครั้วเรือนที่ยังมีการเล่นการพนันทุกชนิดมีไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของครั้วเรือนทั้งหมด (๔ คะแนน) หรือ (๔) ครั้วเรือนที่ยังมีการเล่นการพนันทุกชนิดมีไม่เกินร้อยละ ๕ ของครั้วเรือนทั้งหมด (๕ คะแนน)	๕	
ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
๑๑.๒ เพิ่มสวัสดิการทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้ ๑๑.๒.๑ ลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร (๑) มีมาตรการที่จะลดปัญหาเยาวชนอายุ ๑๘ ปีและต่ำกว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร (๑ คะแนน) หรือ (๒) ในปีที่ผ่านมาไม่มีเยาวชนในพื้นที่ที่อายุ ๑๘ ปีหรือต่ำกว่า มีตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร (๒ คะแนน)	๑๕ ๒	

๑๑.๒.๒ ช่วยเหลือผู้ไร้บ้าน ไร้ที่พึ่ง ที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ และคนชรา รวมทั้งคนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังคงขาดแคลน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในชุมชน กรณีผู้ไร้บ้าน (๑) มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือคนไร้บ้านในพื้นที่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ (๒ คะแนน) หรือ (๒) อปท. ได้แก้ไขปัญหาคาดที่ไม่มีคนไร้บ้านในพื้นที่ (๕ คะแนน) กรณีผู้ไร้ที่พึ่งที่เป็นบุคคลทุพพลภาพและคนชรา (๑) มีนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือบุคคลทุพพลภาพและคนชราที่ไร้ที่พึ่ง (๒ คะแนน) หรือ (๒) อปท. ได้แก้ไขปัญหาคาดที่ไม่มีบุคคลทุพพลภาพและคนชราที่ไร้ที่พึ่งในชุมชน (๕ คะแนน)	๑๓ ๕ ๕	
๑๑.๒.๓ คนจนที่มีชื่อในทะเบียนคนจนที่ยังขาดแคลน (๑) มีมาตรการอุดหนุนเพิ่มเติมให้แก่คนจนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนคนจนที่ยังขาดแคลน (๑ คะแนน) หรือ (๒) ไม่มีคนจนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนคนจนยังคงมีความขาดแคลนอยู่ในพื้นที่ (๓ คะแนน)	๓	
รวม	๒๐	
ประเด็นตัวชี้วัด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
๑๒ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น (๒๐ คะแนน)		
กิจกรรมในข้อย่อยๆ เหล่านี้จะต้องมีคะแนนรวมกันไม่เกิน ๒๐ คะแนน ถ้าได้เกิน ๒๐ คะแนน ให้นับคะแนนรวมเพียง ๒๐ คะแนน (๑) อปท. มีส่วนร่วมในการลด ป้องกัน หรือบรรเทาความทุกข์ยากของประชาชนในพื้นที่จากอุบัติเหตุ (น้ำท่วม โคลนถล่ม น้ำแล้ง วาตภัย อัคคีภัย) (๕ คะแนน) (๒) อปท. มีส่วนร่วมในการสร้างฝายชะลอน้ำ หรือฝายแม้ว (๓ คะแนน) (๓) อปท. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการปลูกต้นไม้หรือสร้างพื้นที่สีเขียวให้เพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ (๓ คะแนน) (๔) อปท. มีส่วนร่วมในการจัดให้มีแหล่งน้ำสาธารณะในหมู่บ้านต่างๆ (๓ คะแนน) (๕) อปท. มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมให้แต่ละบ้านรักษาความสะอาด น่าอยู่ และปลอดภัย (๓ คะแนน)	๒๐	

(๖) อบท. มีส่วนร่วมในการจัดหา หรือทำให้มีพื้นที่สาธารณะเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนให้มากขึ้น (๓ คะแนน) (๗) อบท. ร่วมกับศาสนสถานต่างๆ จัดให้มีสถานที่ปฏิบัติธรรมที่มีคุณภาพ (๓ คะแนน) (๘) อบท. มีส่วนช่วยดูแลและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนภายในพื้นที่ (๓ คะแนน) (๙) อบท. มีส่วนร่วมในการจัดวางผังเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ที่ทำการเกษตร และพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งป้องกันการบุกรุกจากภายนอก เพื่อความยั่งยืนของประชาชนในพื้นที่ในระยะยาว (๓ คะแนน) (๑๐) อบท. มีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่นๆ ที่ช่วยให้มีการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมดีขึ้น (โปรดระบุ)..... (๓ คะแนน)		
รวม	๒๐	
คะแนนรวม ๑๒ หัวข้อ	๓๐๐	

ภาคผนวก ง.

แบบสอบถาม
เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒ แบบสอบถามการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความเข้าใจ เข้าใจ และเข้าถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ซึ่งประกอบด้วย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลาในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

๑.เพศ

- ☐ ชาย ☐ หญิง

๒.อายุ

- ☐ ๑๘-๓๐ ปี ☐ ๓๑-๔๐ ปี ☐ ๔๑-๕๐ ปี
☐ ๕๑-๖๐ ปี ☐ ๖๐ ปีขึ้นไป

๓.ระดับการศึกษา

- ☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา ☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย ☐ อนุปริญญา/ปวส. ☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

๔.อาชีพ

- ☐ รับราชการ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ☐ รับจ้างทั่วไป ☐ เกษตรกร
☐ ค้าขาย ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

๕.รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ☐ ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท ☐ ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท ☐ ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท
☐ ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท ☐ ๓๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป ☐ อื่นๆ (โปรด

ระบุ.....)

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ท่าศาลาในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)

ด้านการบริหารจัดการ					
๑.มีความโปร่งใส					
๒.มีความรับผิดชอบต่อสังคม					
๓.มีคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมองค์กร					
๔.เป็นองค์กรต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง					
๕.มีการบริหารจัดการงบประมาณ และทรัพยากร					
ด้านการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม					
๖.มีการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเชิงรุกแบบมีส่วนร่วม					
ด้านการเกษตร					
๗.มีการสนับสนุนนโยบายเกษตรกรรมยั่งยืน					
๘.มีการจัดการพื้นที่ในชุมชน					
ด้านธุรกิจชุมชน					
๙.มีการจัดทำวิสาหกิจชุมชนเข้มแข็ง					
๑๐.มีการจัดตั้งตลาดสีเขียว/ร้านค้าสีขาวในชุมชน					
๑๑.มีสถาบันการเงินชุมชน					
ด้านสุขภาพอนามัย					
๑๒.มีกองทุนหลักประกันสุขภาพของอบต.					
๑๓.มีนโยบายสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่สมาชิก					
ด้านสังคมวัฒนธรรม					
๑๔.มีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาวัฒนธรรมและต่อยอดภูมิปัญญา					
๑๕.มีโครงการลดปัญหาอบายมุขและยาเสพติด					
ด้านทรัพยากรชุมชน					
๑๖.มีการลดการใช้พลังงาน หรือเพิ่มการใช้พลังงานทางเลือก/ พลังงานทดแทน					
๑๗.มีแผนงานการจัดการลดปริมาณขยะในชุมชน					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....